

Hlavné Idey
Nového
Zjavenia

PETER D. FRANCUCH, Ph.D

„Keď Najvyšší stvoril Svoje Stvorenie, každému, kto bol stvorený, bol daný večný slub, že v určitom bode času a priestoru sa bude inkarnovať do vonkajšej formy Stvorenia ako Ježiš Kristus, aby Sa stal/a známym vo všetkých aspektoch Svojho Stvorenia, od najvnútornejšieho po najexternejší, vrátane Zóny Vymiestnenia.“

Výňatok z časti „O dôvodoch inkarnácie Najvyššieho na planétu Zem vo forme a manifestácii Ježiša Krista.“

„...všetky v súčasnosti existujúce náboženské systémy a ich početné sekty sú buď totálnou fabrikáciou pekiel, alebo sú totálne pekliami skazené. Zdá sa, že v súčasnosti v žiadnom z nich nezostalo nič z pôvodného pozitívneho významu.“

Výňatok z časti „Aké sú skutočné dôvody existencie takého veľkého množstva odlišných a často protichodných náboženstiev a ich početných siekt na planéte Zem?“

„...dôvod, prečo musí negatívny stav existovať naďalej určité časové obdobie dokonca aj po Prvom príchode Pána Ježiša Krista, je poskytnúť každému príležitosť dozvedieť sa pravdu a získať motiváciu pre nadobudnutie pozitívneho úmyslu aktualizovať a uskutočňovať tú pravdu vo svojom živote postupným vzdaním sa všetkých lží, ktoré jedinec miluje, alebo ktoré dovtedy miloval. Takýmto spôsobom sa možno dozvedieť a prijať pravdu o pozitívnom stave nie z nutnosti, ale na základe slobody voľby.“

„Výňatok z časti „Prečo Najvyšší dovolil negatívne mu stavu, aby zostal v aktívnej a dominantnej modalite na Zemi a inde dokonca aj po tom, ako vo forme Ježiša Krista premohol, podrobil si a dostal pod svoju nadvládu všetky peklá?“

„Odporúča sa vojsť dovnútra a zistiť zo svojej pravej Vnútornej Mysle, od pravého Najvyššieho vo svojej Vnútornej Mysli a od svojich vlastných pravých Duchovných radcov, čo je a čo nie je pre jedinca vhodné. Rozdielni ľudia majú rozdielne potreby a to, čo je vhodné pre jedného, nie je nevyhnutne vhodné pre druhého.“

Výňatok z časti „Zhrnutie hlavných pojmov a ideí súčasného Nového Zjavenia.“

Hlavné Idey Nového Zjavenia

PETER D. FRANCUCH, Ph.D

**HLAVNÉ IDEY
NOVÉHO ZJAVENIA**

Peter Daniel Francuch, Ph.D.

Anglický originál vydaný:
TMH Publishing, Ltd 1985 Santa Barbara, California

Library of Congress Catalog Card Number 84-51914
ISBN 0-939386-08-9
Francuch, Peter Daniel 1934 - 2001

MAJOR IDEAS OF THE NEW REVELATION

Copyright © 1985 Peter D. Francuch, Ph.D.

Všetky práva sú vyhradené. Žiadnu časť tejto publikácie nie je dovolené bez písomného súhlasu tohto vydavateľa reprodukovat' ani šíriť nijakým spôsobom, či už elektronicky alebo mechanicky, vrátane fotokópií, prepisov, nahrávok alebo kópií vyhotovených pomocou záznamových informačných systémov.

Vydané vydavateľstvom TMH Publishing, Ltd v Spojených Štátoch Amerických.

Prvé vydanie.

(Preložené v roku 2010 a distribuované knižne i v elektronickej verzii s písomným súhlasom vydavateľa. Publikácia obsahuje 194 strán.)

Preložil: Ján Béreš
Redigoval: Ing. Michal Miko

OBSAH

Úvod	iii
I. O rôznych typoch zjavení a ako si správne overiť ich zdroj a platnosť	1
II. O duchovnom význame kapitoly 7 v prorokovi Danielovi v Svätej Biblii	8
III. Požiadavky na hovorcu a prenášaťa zjavení a posolstiev Najvyššieho	18
IV. Prepracovanie a aktualizácia správnych postupov overenia a bezpečnostných kontrol pravých Duchovných radcov počas duchovnej hypnoterapie a duchovnej autohypnózy	29
V. Prečo Ježiš Kristus hovoril o Svojom Otcovi-Bohu a mal s Ním vzťah, akoby On a Otec boli dve rozdielne osoby alebo entity, a nie Jeden a Ten istý Boh-Nedielny?	42
VI. Doplnenie záležitosti, prečo sa ľudia rozhodnú ísť do pekla	55
VII. Aké sú skutočné dôvody existencie takého množstva odlišných a často protichodných náboženstiev a ich početných siekt na planéte Zem?.....	63
VIII. O dôvodoch inkarnácie Najvyššieho na planéte Zem vo forme a manifestácii Ježiša Krista	72
IX. Prečo Najvyšší dovolil negatívne mu stavu, aby zostal v aktívnej a dominantnej modalite na Zemi a inde dokonca aj po tom, ako vo forme Ježiša Krista premohol, podrobil si a dostal pod Svoju nadvládu všetky peklá?	88
X. Duchovná interpretácia jedného ohraničeného aspektu obsahu ôsmej kapitoly knihy proroka Daniela	104
XI. O správnom chápaní pojmu Nové Zjavenie	118

XII. Zhrnutie hlavných pojmov a ideí súčasného Nového Zjavenia	130
XIII. Samokorigujúca sa a progresívna modalita zjavených právd	143
XIV. Milovať Pána nadovšetkých a nadovšetko	158
XV. Zmeny stavov a podmienok	169
XVI. Koniec ľudskej éry na planéte Zem a vo všetkých oblastiach Zóny Vymiestnenia	181
Odporúčané čítanie	194

ÚVOD

Táto kniha pozostáva zo šestnástich stručných esejí, ktoré sa zaoberajú predovšetkým záležitosťami Nového Zjavenia. Sú tu priamo i nepriamo prediskutované a vysvetlené hlavné pojmy, idey a chápanie Nového Zjavenia. Každú esej možno ponímať a čítať ako v podstate nezávislú, napriek faktu, že medzi nimi existuje vzájomné voľné spojenie. Koniec koncov, zaoberajú sa tým, čo je tu nazývané Novým Zjavením. Kvôli tejto relatívnej nezávislosti môže čitateľ študovať rôzne eseje jednoducho tak, že si niektorú z nich vyberie náhodne, čiže vyberie si tú, ktorá ho/ju najviac zaujme alebo ktorej názov v čitateľovi vzbudí silnú túžbu prečítať si ju ako prvú.

Pre niektorých, či dokonca pre mnohých čitateľov bude veľmi často ťažké prijať doslovne obsah týchto esejí. Po prvé, koľko ľudí na tomto svete v súčasnosti zaujíma čokoľvek, čo sa zaoberá takou nehmatateľnou záležitosťou, akou sú duchovné idey a pojmy, týkajúce sa čohosi, čo sa nazýva Nové Zjavenie? Pre mnohých ľudí je to podľa ich vlastnej definície príliš nepraktické a zbytočné z hľadiska ich denných, pozemských snáh. Po druhé, ak by aj bolo možné nájsť významný počet ľudí, ktorí sa zaujímajú o takéto záležitosti, koľkí z ich by boli ochotní prijať, že niečo také ako Nové Zjavenie je možné v dobe modernej vedy a vyspelých technológií?

Nebolo by skôr považované prinajhoršom za blúznenie šialenca, alebo prinajlepšom za divokú fantáziu a veľkú predstavivosť autora, než za zjavenie, ktoré prichádza priamo od Najvyššieho? Nie je pravdou, že poznanie o čomkoľvek by sa malo získavať objektívnym pozorovaním: zhromažďovaním, klasifikáciou, overovaním, podrobným skúmaním a obozretným zovšeobecňovaním zistiteľných faktov alebo údajov, používajúc presne definované postupy a nástroje, predpísané určitými predpokladanými normami vedeckého myslenia; a nie pomocou akéhosi záhadného zjavenia, ktoré zdanlivo prichádza odnikiaľ, bez akejkoľvek možnosti okamžitého, objektívneho overenia?

Na druhej strane, aj keď mnohí ľudia prijímajú fakt, že jedným z dôležitých prostriedkov na dosiahnutie poznania a chápania pravdy je priame zjavenie od Najvyššieho, majú ťažkosti s prijatím faktu, že také zjavenie môže byť poskytnuté v modernej dobe. Mnohí ľudia veria, že všetky potrebné zjavenia boli poskytnuté ľudstvu raz a navždy v určitej dobe v minulosti a že boli zaznamenané v takzvaných Svätých písnoch. Veria, že tieto Sväté písma nemožno zmeniť, upraviť, doplniť, vnieť do nich niečo a že ich platnosť má absolútnu hodnotu, ktorú nemožno nikdy zmeniť.

Hlavné idey Nového Zjavenia

Okrem toho, niektorí ľudia veria, že také zjavenia sa môžu týkať len takzvaných náboženských záležitostí a nijako sa netýkajú ničoho iného či žiadnych iných aspektov každodenného života.

Tieto a podobné názory vytvárajú dojem, že Najvyšší už viac funkčne priamo s ľuďmi nekomunikuje. Svoje stanovisko už podal a licenciou na objavenie pravdy dal buď vede, alebo Svätým písmam, alebo obom, nechajúc všetko na ne pri rozhodovaní o zmysle a obsahu skutočnej pravdy. Mnohí ľudia zachádzajú dokonca tak ďaleko, že hlásajú, že niet žiadneho Boha, Najvyššieho, Stvoriteľa a že všetko je vysvetliteľné a odvoditeľné z prírodných zákonov, ktoré sa ustanovili samy od seba ako vec náhody či nehody. Pre takýchto ľudí bude obsah tejto knihy výsledkom blúznenia šialenca.

Nech už tak či onak, pre moderných ľudí nie je ľahké uveriť alebo prijať, že je v súčasnosti možné niečo také ako Nové Zjavenie. Skutočne to znamená, že Boh, ktorý tu je nazývaný Najvyšším, hovorí alebo diktuje niekomu určité idey, pojmy a myšlienky, ktoré predstavujú Nové Zjavenie? Nie je pravda, že také tvrdenie môže pochádzať len od osoby, ktorá trpí velikáštvom alebo megalomaničným stihomamom, ako by takú osobu diagnostikovali či označili psychiatri a klinickí psychológovia? Alebo pre tých, ktorí veria na duchov, nie je to snáď výsledkom zavádzania alebo klamaní nejakým zlým či negatívnym duchom, alebo entitou, ktorá tvrdí, že je Najvyšším; alebo nie je to rozpoltená osobnosť chorej mysle, ktorá niečo také tvrdí; alebo nie je to jednoducho sofistikovaná predstava autora, ktorý chce všemožne získať pozornosť ľudí z dôvodu svojich vlastných neurotických potrieb?

Na druhej strane, načo ľudia potrebujú Nové Zjavenie? Nemajú dost' všemožných kníh, ktoré im hovoria o pravde a o tom, ako žiť svojej životy?

Eseje, obsiahnuté v tejto a v iných autorových knihách, poskytujú odpovede na tieto a podobné otázky.

No problémom takých odpovedí je, že ľudia ich buď akceptujú ako pravdivé a jasné, alebo ich odmietajú ako nezmyselné alebo zavádzajúce.

Takto dospievame k zisteniu jednej z najdôležitejších zásad Nového Zjavenia: že je na každého slobodnej voľbe prijať toto ako pravdivé Nové Zjavenie Najvyššieho, alebo ho považovať za blúznenie šialenca, divokú fantáziu, autorovu predstavu, alebo za čokoľvek, čo kto chce.

Kvôli upresneniu, tieto eseje nie sú napísané za účelom pokusu donútiť ľudí, aby ich prijali ako pravé zjavenie od Najvyššieho alebo ako časť toho zjavenia.

Autor nemá žiadne také snahy. Sú napísané len preto, aby každý o nich pouvažoval.

Každý, kto sa zaujíma o hlboké duchovné záležitosti a zachováva si otvorenú a všestrannú myseľ, ich bude študovať, uvažovať o nich, meditovať o nich a následne sa rozhodne, zo svojho vnútra, či to, čo sa mu tu prezentuje, je skutočne časťou Nového Zjavenia, alebo je to komplikovaná a zaujímavá duchovná teória, s ktorou môže ale aj nemusí súhlasiť, alebo je to dôsledkom autorovej divokej predstavivosti, alebo blúznením duševne chorej mysle. Nástroje a postupy pre overenie akýchkoľvek takých tvrdení sú obsiahnuté v Novom Zjavení a každý sa nabáda, aby tie nástroje uplatnil.

Nech prípadný čitateľ dospeje v tomto ohľade k akémukoľvek záveru, budú to jeho/jej osobné závery a voľby. Čitateľ bude za ne a za akékoľvek dôsledky takých záverov plne zodpovedný.

Je Bohom daný dar a výsada, daná každému, môcť urobiť rozhodnutia o všetkých životných záležitostiach svojou slobodnou voľbou a svojou slobodnou vôľou a niesť dôsledky každého rozhodnutia.

Ak je ktorákoľvek esej v tejto knihe schopná vyvolať v čitateľovi pozitívnu reakciu, ktorá ho privedie k tomu, aby sa stal lepšou ľudskou bytosťou, duchovnejšou ľudskou bytosťou a milujúcejšou a múdrejšou ľudskou bytosťou, nemožno si želať viac a účel, kvôli ktorému bola napísaná táto a všetky predchádzajúce autorove knihy, bude naplnený.

Dr. Peter Daniel Francuch,
Santa Barbara, Kalifornia
Január 1985

I.

O RÔZNYCH TYPOCH ZJAVENÍ A AKO SI SPRÁVNE OVERIŤ ICH ZDROJ A PLATNOSŤ

Je nutné, aby si každý, kto je zo svojej slobodnej vôle a slobodnej voľby ochotný načúvať a prijať, čo tu bude zjavené, uvedomil nasledovné dôležité fakty: Keď pravý Najvyšší niekoho určí, že bude prenášaťom Nového Zjavenia, zjavenia, ktoré má univerzálny dopad, nečiní sa tak len jednoduchým prenášaním slov, ideí, pojmov a myšlienok, ale aj všetkými aspektmi života takého prenášaťa. To znamená, že vždy, keď tá osoba funguje ako pravý hovorca Najvyššieho, všetko, čo hovorí, robí, cíti, prejavuje, a spôsob, ako sa chová, koná a reaguje na udalosti a diania vo svojom živote, to všetko je Najvyšším využité na vyvolanie istých reakcií, stavov, procesov, udalostí a postupov na všetkých úrovniach, stupňoch, krokoch a dimenziách Stvorenia Najvyššieho a po celej Zóne Vymiestnenia, čiže po všetkých peklách v duchovnom svete, po všetkých peklách v intermediárnom svete a po všetkých peklách v prírodnom svete. Do určitej miery to platí aj o všetkých ľuďoch, ktorí v tom či onom čase prídu do styku s takým pravým hovorcom Najvyššieho. Také je poslanie a funkcia prenášaťa akýchkoľvek nových zjavení počas celej histórie planéty Zem od jej vypadnutia do Zóny Vymiestnenia. Preto sa vám radí, aby ste nikdy neobmedzovali také reakcie, vyhlásenia, správanie, skutky a obsah listov a akýchkoľvek spisov len na miestnu a osobnú úroveň chápania, ale namiesto toho sa vám radí, aby ste ich videli alebo ich intuitívne vnímali vo vyššom zmysle angažovanosti všetkých žijúcich a dýchajúcich entít, všade, bez akejkoľvek výnimky či vylúčenia niečoho.

Musíte si uvedomiť, že jestvujú doslovne nekonečné počty rôznych úrovní duchovného uvedomenia. Každý funguje z úrovne ním zvoleného, individualizovaného duchovného uvedomenia a je spojený so všetkými ostatnými po celom Stvorení, ktorí sú spriaznení s takým duchovným uvedomením v pozitívnom stave, a so všetkými tými, ktorí sa vzpierajú alebo ktorí sú náprotivkami takého duchovného uvedomenia v negatívnom stave. Takže každý, kto príde do kontaktu s takým hovorcom, stáva sa týmto spôsobom zaangažovaným bez ohľadu na to, či si ten dotyčný vedome alebo z hľadiska svojej vonkajšej mysle uvedomuje alebo neuvedomuje tento životne dôležitý, rozhodujúci a významný fakt.

Avšak jestvujú rôzne typy zjavení posielaných Najvyšším určitým ľuďom na tejto Zemi. Po prvé, jestvuje isté nové zjavenie, ktoré je posielané príležitostne niekomu, koho určil Najvyšší na tento špeciálny účel. Takýto druh zjavenia má

Hlavné idey Nového Zjavenia

vždy univerzálny dopad a prichádza v určitých rozhodujúcich bodoch ľudskej histórie a histórie Zóny Vymiestnenia. K tomuto zvyčajne dochádza vtedy, keď je k svojmu zahájeniu alebo uskutočneniu sa pripravený nejaký nový vek alebo nová éra, alebo významný krok duchovného pokroku. Z určitých dôležitých duchovných dôvodov je pre každú konkrétnu dobu, keď je prenášané takéto univerzálne zjavenie, Najvyšším určená za prenášaťľa toho nového zjavenia len jedna osoba. Je ťažké pochopiť, prečo je zvolená len jedna osoba. Avšak každý to pochopí neskôr. Jedným z dôvodov je, že v rozhodujúcich bodoch na konci každého veku alebo éry, či obdobia, alebo kroku, je nutné a životne dôležité zachovať súdržnosť, jednotu a integritu nových duchovných ideí, ktoré sú zjavované. Za takých podmienok by bolo duchovne krajne nebezpečné dovoliť, aby boli také idey dezinterpretované alebo nesprávne pochopené, alebo aby boli akýmkoľvek spôsobom skreslené alebo rozkúskované, či rozptýlené. Najmä odvtedy, ako sú také zjavenia prenášané do Zóny Vymiestnenia, kde negatívne a zlé sily neustále využívajú všetko, čo je v ich moci, aby skreslili a sprznili tie nové idey, ich prenášanie cez niekoľko rôznych osôb by ohrozilo čistotu ich obsahu. Uvedomte si, že nebezpečenstvo skreslenia je väčšie, keď sú také idey prenášané cez niekoľkých ľudí, než keď sú prenášané cez jedného, ktorý je vybavený špeciálnymi nástrojmi na detekciu akéhokoľvek prípadného skreslenia. Ak by došlo k skresleniu, to by znemožnilo, aby nový vek alebo krok, alebo obdobie, či éra zahájili svoj vlastný pokrok.

Avšak rozmanitosť a rôznorodosť obsahu ideí tohto všeobecného, univerzálneho nového zjavenia je následne rozdistribuovaná špecifickejšim spôsobom cez takzvané lokálne, oblastné a individuálne zjavenia, ktoré prichádzajú cez viacerých ľudí. Jestvuje mnoho ďalších dôležitých dôvodov, prečo je nevyhnutné robiť to takto. Ľudia sa dozvedia o týchto dôvodoch neskôr, ak nie na tejto zemi, tak potom v duchovnom svete.

Po druhé, jestvuje viacero planetárnych, regionálnych a lokálnych typov zjavení, ktoré nemajú vyššie zmienený univerzálny dopad, ale sú platné len pre tú planétu alebo región, alebo krajinu, alebo lokalitu, kde k nim dôjde. Vo väčšine prípadov tieto typy zjavení pramenia a sú založené na novom univerzálnom zjavení, opísanom v bode číslo jedna. Takže tieto typy zjavení sú prenášané cez viacerých ľudí v rôznych oblastiach a štátoch jednej planéty. Také zjavenia prebiehajú počas celej histórie ľudstva a majú veľkú duchovnú hodnotu v rámci systémov a miest, na ktorých sú poskytované. Zvyčajne sú poskytované za účelom prispôsobenia všeobecnejších univerzálnych typov princípov a ideí nového zjavenia špecifickosti každého jednotlivého regiónu, oblasti alebo lokality, či planéty. Nanešťastie, väčšina ľudí, vrátane samotných zjavovateľov, má veľmi často tendenciu vnímať tieto typy zjavení, akoby mali univerzálnu dôležitosť a význam všeobecných rozmerov. Toto vedie ich nasledovníkov

k pokusom nasilu vnucovať iným, z iných oblastí, svoje vlastné náhľady a názory, akoby boli jediné správne. Toto vedie k vývinu mnohých hlavných odlišných náboženstiev, ktoré sa stávajú voči sebe intolerantné. Z takých násilných vnucovaní a intolerancie vzišli mnohé tragédie, ako to živo ilustruje história náboženských vojen, ktoré neustále zúria na planéte Zem.

Po tretie, jestvuje mnoho zjavení osobnej povahy. Zvyčajne sa týkajú jedného alebo viacerých jedincov, ktorí sú vo vzájomnom vzťahu. Opäť, vo svojom základnom rozsahu také zjavenie pramení zo všeobecných ideí univerzálneho zjavenia, ktoré sú ešte špecifickejšie rozdistribúované alebo prispôsobené potrebám toho jednotlivca alebo jednotlivcov než regionálne, planetárne a lokálne typy zjavení. A znovu, tieto typy zjavení majú pre tých jednotlivcov a ich duchovný rast veľkú duchovnú hodnotu, pokiaľ ich nevnímajú, akoby mali buď regionálny, planetárny, alebo univerzálny dopad a význam. Nanešťastie, mnohí jednotlivci majú pod vplyvom negatívneho stavu tendenciu vnímať svoje osobné zjavenia, akoby mali taký univerzálny, alebo regionálny, alebo planetárny význam alebo dopad. Toto zvyčajne končí zakladaním náboženských siekt, kultov, bratstiev a rôznych iných pseudo-duchovných organizácií, v ktorých bujnejú a znásobujú sa negatívne a zlé sily. A opäť, história ľudstva na planéte Zem je plná živých ilustrácií takého typu situácií.

A napokon, po štvrté, jestvujú početné pseudo-nové zjavenia, pseudo-regionálne, lokálne či planetárne typy zjavení a pseudo-individuálne či osobné zjavenia, keďže jestvuje mnoho pravých i pseudo-nových znovuzrodených kresťanov a pravých i pseudo-pravých ľudí nového veku, ktorí súvisia s takými zjaveniami. Je nutné neustále si byť vedomý, že pekelné pseudo-spoločnosti a ich samozvaní pseudo-vodcovia, a v súčasnej dobe najmä pseudo-Nová Pekelná Spoločnosť, vždy na všetkých ich úrovniach protizjavujú lži, presne v tom istom množstve a v opozícii k pravým novým zjaveniam. Nanešťastie pre ľudí na planéte Zem, tieto pseudo-nové zjavenia využívajú pravdy pravého zjavenia, ktoré za tým účelom kradnú. Niekedy až 50%, prípadne viac, takého pseudo-zjavenia obsahuje ukradnuté pravdy, ku ktorým si pridávajú svoje vlastné lži a skreslenia a prezentujú ich ľuďom, akoby prichádzali od Najvyššieho alebo od niekoho z duchovného sveta, ktorého údajne ustanovil Najvyšší. Pretože je v týchto typoch pseudo-zjavení obsiahnutých mnoho právd, ukradnutých z nového zjavenia, ľudia majú tendenciu považovať ich za pravé a platné a prijímať ich do svojich životov. Tak prijímajú sfalšované pravdy, ktoré ich vedú k zlým skutkom, činom, biede, utrpeniu a k všemožným problémom. A, samozrejme, to vedie k neustálemu zvečňovaniu existencie a bytia negatívneho stavu. Pretože v súčasnosti viac než dve tretiny ľudstva sú v podstate negatívneho charakteru, viac než dve tretiny ľudstva budú bez váhania

Hlavné idey Nového Zjavenia

prijímať skôr pseudo-nové zjavenie než pravé Nové Zjavenie. Len menšina ľudí je ochotná prijímať idey pravého Nového Zjavenia (zatiaľ).

No ako rozlíšiť pravé zjavenie od falošného zjavenia? Aby boli poskytnuté patričné duchovné nástroje, ktoré by umožnili učiniť také rozlíšenie bez akéhokoľvek tieňa pochybností, Najvyšší zjavuje nasledovné testovacie body. Odo dnešného dňa až po ďalšie oznámenie od pravého Najvyššieho toto bude jediným platným a účinným nástrojom pre rozpoznanie, či je nejaké zjavenie pravé alebo falošné.

1. Každé nové univerzálne, regionálne, lokálne či osobné zjavenie musí dodržiavať, uznávať a hlásať sedem princípov duchovnej homogenity, ktoré boli zjavené v knihe „Posolstvá z vnútra“ (posolstvo 8, strany 46-54 (angl. originálu – pozn. prekl.)). Odporúča sa preštudovať si a starostlivo si zapamätať to posolstvo a používať tých sedem princípov duchovnej homogenity na otestovanie každého duchovného zjavenia. Ak by bol ktorýkoľvek princíp vynechaný, možno si byť istý, že taký druh zjavenia neprichádza od pravého Najvyššieho.

2. Starostlivo preskúmajte, ako tvrdenia Nového Zjavenia prezentujú pravú povahu Najvyššieho. Je pravý Najvyšší ten istý ako Ježiš Kristus, ktorý má mnoho mien? Je Najvyšší, Pán Ježiš Kristus, totožný s Krišnom, Alahom, Višnom, Šivom, Budhom či s kýmkoľvek, koho meno sa použije? Je totožný s Jedným Nedielnym Bohom, okrem Ktorého/Ktorej iného niet, so Stvoriteľom? Je tam nejaká odchýlka od tohto ponímania prirodzenosti Najvyššieho, ktorá naznačuje, že Nové Zjavenie neprichádza od Najvyššieho?

V tomto bode treba pochopiť a uvedomiť si dôležitú zásadu, že tento princíp je najplatnejším testovacím nástrojom, či toto nové zjavenie prichádza alebo neprichádza od pravého Najvyššieho. Je to prijatím, uznaním a hlásaním Ľudského Božieho a Božie Ľudského Najvyššieho, uznaním, že Najvyšší Sa vo forme Ježiša Krista inkarnoval na planétu Zem, prijal fyzické telo, ktoré bolo pôvodne vyfabrikované pseudo-tvorcami, taký typ tela, a potom to telo učinil Božským a spojil a zjednotil ho s Božskou Esenciou, ktorá je Najvyšším, alebo ktorá je v Biblii veľmi často nazývaná menom Otec. Tak sa Ježiš Kristus v tej fyzickej forme stal naveky Otcom, Mocným Bohom, pravým Najvyšším, ktorý zahrnuje v sebe všetky aspekty Absolútnej Prirodzenosti Najvyššieho a v rôznych aspektoch sa stal známy ľuďom na planéte Zem pod takými menami ako Budha, Krišna, Višnu, Šiva, Brahma, Alah, Veľký duch, Manitou či pod akýmkoľvek inými menami, ktoré ľudia používajú.

3. Pravé zjavenie, ktoré prichádza od Najvyššieho, je vždy prezentované v duchu slobody voľby. V takých zjaveniach teda nie sú prítomné žiadne zákazy, žiadne reštrikcie, žiadne tabu, žiadne obmedzenia, žiadna externalizácia. Pravé zjavenie vám nikdy nehovorí čo ješť alebo nejesť, ako sa obliekať či ako sa neobliekať, ako sa modliť či ako sa nemodliť, čomu sa vyhýbať alebo čomu sa nevyhýbať, alebo že jedinec musí robiť to či ono, inak nebude spasený. V skutočnosti pravé nové zjavenie, ktoré prichádza od Najvyššieho, jedincovi hovorí, že môže slobodne robiť všetko, ješť všetko, pokiaľ to robí s pozitívnou, dobrou a správnu motiváciou a s úmyslom vzájomného prospechu, spoločného dobra, zdieľania, výmeny a úžitku pre všetkých v Stvorení Najvyššieho z pozície bezpodmienečnej lásky a múdrosti. Neprikazuje nikomu alebo nežiada od nikoho, aby vykonával akékoľvek také namáhavé cvičenia, aké sa veľmi často odzrkadľujú v praktikách jogy a v podobných praktikách, ktoré údajne vedú k väčšiemu duchovnému uvedomeniu a fyzickému blahu. Toto je obmedzujúce a ohraničujúce. Tie majú nejakú hodnotu, no jestvujú oveľa lepšie prostriedky na dosiahnutie toho istého lepším, rýchlejšim a trvalým spôsobom. Ako si možno pamätať, dvomi z tých nástrojov sú duchovná autohypnóza a hlboká meditácia.

4. Pravé zjavenie, ktoré prichádza od pravého Najvyššieho, nikdy neobsahuje potvrdenie možnosti fyzickej, doslovnej reinkarnácie. Pravé zjavenie, ktoré prichádza od Najvyššieho, zdôrazňuje neustály duchovný pokrok, a nie regresiu. Zdôrazňuje, že to, čo sa reinkarnuje, je jedincova vôľa, túžby a úmysly, a nie duch.

5. Pravé zjavenie pravého Najvyššieho, Pána Ježiša Krista, uznáva, že Svätá Biblia vo svojom vnútornom zmysle, ktorý je obsiahnutý v 35 knihách, je pravým Slovom Božím a Nové Zjavenie zvyčajne pramení z tohto pravého Slova Božieho. Tento piaty bod začína byť odteraz alebo celkom odnedávna dôležitý, nakoľko vo svete duchov skončila typická a špecifická ľudská éra, ako to bolo zaznamenané v knihe „Posolstvá z vnútra“. Pred tou dobou boli iné sväté písma rovnako používané na prinášanie niektorých lokálnych a regionálnych zjavení. No situácia sa odvtedy zmenila, a teraz je dôraz na Svätej Biblii, pretože totálna duchovná vojna, ktorá je zvädzaná peklami, je vedená proti správne chápaniu prirodzenosti Ježiša Krista, odzrkadľujúcemu sa v kresťanstve a v Svätej Biblii. Odteraz všetko stojí a padá na výsledku tej vojny.

6. Pravé Nové Zjavenie univerzálneho dopadu môže prísť len od pravého Najvyššieho, Pána Ježiša Krista. Nikto iný nemôže prenášať tento typ zjavenia. Ak také zjavenie prichádza v mene Krišnu, Budhu, Alaha, či v akomkoľvek inom mene, musí dodržiavať sedem princípov duchovnej homogenity a musí obsahovať vyhlásenie, že Krišna, Budha, Alah sú to isté ako Pán Ježiš Kristus.

Hlavné idey Nového Zjavenia

Ak také vyhlásenie nie je prítomné v tom zjavení, to zjavenie nie je od pravého Najvyššieho.

7. Pravé zjavenie, ktoré prichádza od pravého Najvyššieho, neobsahuje žiadne špecifické predpovede budúcnosti a súdneho dňa, ani ohavné a hnusné tvrdenia, že Kristus sa reinkaroval späť na planétu Zem a už je medzi nami, ako to tvrdia mnohí ľudia tohto takzvaného new-age, pseudo-nového veku. Ako je dobre známe, ľudia nesprávne chápu Druhý príchod Ježiša Krista a veria, že dôjde k doslovnému objaveniu sa Ježiša Krista, pokiaľ ide o kresťanstvo, alebo k piatej reinkarnácii Budhu, pokiaľ ide o budhizmus, alebo k príchodu Mesiáša, pokiaľ ide o judaizmus, alebo k príchodu Immana Mahdyho, pokiaľ ide o islam či moslimov, alebo k príchodu Krišnu, pokiaľ ide o hinduizmus. Jestvuje aj ďalší mylný názor alebo tendencia, takzvaných ľudí pseudo-nového veku, veriť, že všetci — Kristus, Budha, Mesiáš, Imman Mahdy a Krišna sa reinkarovali ako Lord či Pán Maitreya, ktorý sa niekde na planéte Zem v tajnosti pripravuje, aby sa zjavil ľuďstvu ako Kristus. Toto sú krajne nebezpečné koncepcie. Dovoľte mi pripomenúť všetkým, čo povedal Pán Ježiš Kristus o týchto veciach v Svätej Biblii. Otvorte si najprv Matúšovo Evanjelium, kapitola 24: 4-5. Uvádza sa tam, „Majte sa na pozore, aby vás nikto nezviedol, lebo mnohí prídu v Mojom mene hovoriac, „Ja som Kristus“ a zvedú mnohých.“ Verš 11: „Potom povstane mnoho falošných prorokov a zvedú mnohých.“ Verše 23-27: „Potom, ak vám niekto povie, „Hľa, tu je Kristus, alebo tam“, neverte, lebo povstanú falošní Kristovia a falošní proroci a budú robiť veľké znamenia a zázraky, aby oklamali pokiaľ možno i vyvolených“. Nuž, posúďte tu slová „robiť veľké znamenia a zázraky“, lebo to sa bude týkať nasledovného bodu. Pokračujte v čítaní: „Hľa, vopred som vám povedal. Preto, ak vám povedia „Hľa, je na pustatine“ (mysliac tým Krista), nevychádzajte. Alebo, je vo vnútorných miestnostiach, neverte, lebo tak ako blesk prichádza od východu a žiari až k západu, taký bude aj príchod Syna Človeka.“ Teraz čítajte v Evanjeliu podľa Lukáša, kapitola 21: 8: „Dajte si pozor, aby ste neboli zvedení, lebo mnohí prídu v mojom mene, hovoriac, „Ja som to“, a priblížil sa určený čas, preto nechodte za nimi.“ A podobné vyhlásenia môžete nájsť aj v Evanjeliu podľa Marka, kapitola 13: 5-6, 21-23. Nuž, ak tieto vyhlásenia nie sú jasné a neukazujú nad akýkoľvek tieň pochybnosti pravdivosť týchto bodov, ktoré sú tu načrtnuté, potom nič iné nikoho nepresvedčí. Ako sa chápe skutočný Druhý príchod Pána Ježiša Krista, ktorý sa udeje náhle? Toto je osobný zážitok. Príchod Pána Ježiša Krista, Druhý príchod, sa odohráva vo vnútri jedinca. Objavenie Najvyššieho, Pána Ježiša Krista, sa deje vo vlastnej Vnútornej Mysli, tak ako sa to deje práve teraz s pomôckami a prostriedkami, ktoré boli vyvinuté Najvyšším pomocou tohto nového nástroja známeho pod názvom duchovná hypnóza. Mimochodom, toto nie je vhodný názov, no postačí, kým je aktivovaný a dominantný negatívny stav. Druhý príchod Pána Ježiša Krista sa odohráva v každého vnútri, keď vojde

dovnútra, vracajúc sa späť Domov, a objaví Pána Ježiša Krista, Najvyššieho, vnútri. A toto je *jeden z mnohých*, dôležitých, skutočných významov Druhého príchodu Ježiša Krista.

8. Každé nové zjavenie, ktoré využíva zázraky, znamenia a divy na dokázanie pravdivosti svojho obsahu, a tým nasilu vnucuje cez také zázraky, znamenia a divy svoju pravdivosť a nutnosť nasledovať ho, namiesto toho, aby zdôrazňovalo slobodu voľby a slobodnú vôľu pri prijímaní alebo neprijímaní svojho obsahu, kladúc tak zodpovednosť za rozhodovanie na samotných ľuďoch, možno si byť istý, že žiadne také zjavenie neprichádza od pravého Najvyššieho.

9. A na záver, žiadne zjavenie, ktoré vo svojich ideách obsahuje ideu večného zatratenia, konečnosti stavov a podmienok, a nezmeniteľnosť, a ktoré tvrdí, že ľudia môžu byť odsúdení na večný pobyt v pekle a že odtiaľ nikdy nebudú môcť vyjsť alebo sa zmeniť, neprichádza od pravého Najvyššieho.

Takže Najvyšší, Pán Ježiš Kristus, Duch Svätý, Jeden Nedielný Boh dáva každému, kto toto číta, tieto nástroje, body, znamenia, či akokoľvek si to kto chce nazvať, aby ich dokázal použiť na otestovanie všetkých duchov, všetkých zjavení a všetkého, čo sa deje v písmach, prehláseniach či v jeho/jej vlastných tranzoch. Odporúča sa dôkladne si ich preštudovať. Odporúča sa, pokiaľ je to možné, naučiť sa ich naspamäť. A ak si niekto zažela, že ich prijme ako pravé zjavenie od Najvyššieho a použije ich s dobrým a pozitívnym úmyslom, nebude zvedený na nesprávnu cestu.

II.

O DUCHOVNOM VÝZNAME KAPITOLY 7 V PROROKOVI DANIELOVI V SVÄTEJ BIBLII

V tomto čase bude čiastočne zjavená jedna úroveň vnútorného zmyslu tejto kapitoly, týkajúca sa a súvisiaca s touto dobou a týmto krokom.

Štyri nebeské vetry znamenajú v tejto konotácii štyri fundamentálne a esenciálne aspekty pravej Absolútnej Prirodzenosti Najvyššieho. To, že vzdúvali Ohromné More znamená, že tie štyri fundamentálne a esenciálne aspekty pravej Absolútnej Prirodzenosti Najvyššieho ohromne znepokojovali všetky peklá celej Zóny Vymiestnenia, ktoré nemôžu zniesť alebo prijať pravú prirodzenosť Najvyššieho. To, že štyri mohutné zvery vychádzali z mora, každé sa líšilo od ostatných, znamená v tejto konotácii štyri rozdielne hlavné vierovyznania, vyfabrikované v najhlbších peklách a rozšírené po celej Zóne Vymiestnenia vo forme existujúcich náboženských doktrín alebo náboženstiev, ktoré boli špeciálne určené na to, aby sústavne falšovali pravdu o pravej prirodzenosti Najvyššieho, zvlášť čo sa týka tých štyroch esencií a substancií Absolútnej Prirodzenosti Najvyššieho.

Stručne povedané, tieto štyri fundamentálne a esenciálne Absolútne Aspekty Najvyššieho sú nasledovné:

1. Najvyšší je Absolútna Božská Láska a Absolútna Božská Múdrost' a ich Absolútne Zjednotenie v Absolútnom Duchovnom Manželstve všetkých princípov Absolútnej Prirodzenosti Najvyššieho. Takže Najvyšší je Jeden Nedielny Boh vo všetkých Svojich Nekonečných a Absolútnych Aspektoch, ktoré zahŕňujú všetky princípy maskulinity a všetky princípy feminity.

2. Najvyšší je jediný Absolútny Stvoriteľ všetkého čo jest. On/Ona stvoril všetko zo Seba Samého/Samej a podľa Seba Samého/Samej. Takže Najvyšší je večne prítomný v každej jednej častici, ako aj v celom Stvorení v absolútnom zmysle. Opäť, tento princíp opätovne potvrdzuje princíp, že Najvyšší je Jeden Nedielny Boh a že Stvorenie je reflexiou Jeho/Jej Jedinosti a Jeho/Jej Absolútnej Prirodzenosti.

3. Najvyšší je Absolútne Duchovné Bytie, Čisté Absolútne Vedomie a Čistá Absolútna Myšlienka, Čistá Absolútna Sentiencia a Čistá Absolútna Inteligencia. Najvyšší je Absolútne Sebauvedomelý a Sebestačný a je život Sám/Sama Osebe, Sám/Sama od Seba a Sám/Sama zo Seba. Takže On/Ona je Absolútny Život

II.

a všetky ostatné životy pochádzajú z tejto Absolútnej Duchovnej Povahy Najvyššieho. Teda život je duchovná idea, ktorá neustále vyžaruje a sála z Absolútneho Života Najvyššieho.

4. Najvyšší je Absolútna Tvorivá Sila a Božská Prozreteľnosť. On/Ona je Zvrchovaný Pán, Vládca a Majiteľ všetkého, čo jest, vrátane celej Zóny Vymiestnenia. Najvyšší je Pán Ježiš Kristus, Ktorý/Ktorá začleňuje a obsahuje všetky tieto fundamentálne a esenciálne aspekty Absolútnych Princípov Absolútnej Prirodzenosti Najvyššieho.

Nuž, od uznania, prijatia a aplikovania týchto štyroch esenciálnych a fundamentálnych aspektov Absolútnej Prirodzenosti Najvyššieho závisí stav bytia a existencie duchovnosti každého. Pochopte, prosím, že toto sú najdôležitejšie princípy, ktoré zahŕňujú a obsahujú všetky ostatné princípy.

Z toho dôvodu, aby sa nastolil, zvečňoval, udržiaval a podporoval negatívny stav v jeho dominantnej alebo aktivovanej a vládnucej pozícii, je preň nutné vyfabrikovať spôsoby a prostriedky na skreslenie, prekrútenie, sprznenie a pokiaľ je to možné na zničenie takého chápania, uznania, prijatia a aplikácie týchto princípov.

Preto v najhlbších peklách došlo k fabrikácii príšerných vierovyznaní vo forme štyroch pseudo-princípov, namierených proti správneému chápaniu, uznaniu, prijatiu a aplikácii Absolútnej Prirodzenosti Najvyššieho. Tieto štyri pseudo-koncepcie, alebo pseudo-idey, či vierovyznania boli prenesené do celej Zóny Vymiestnenia a objavili sa na planéte Zem vo forme hlavných náboženských doktrín a systémov cirkví, ktoré začleňujú a zahŕňujú všetky ostatné sekty, odvođeniny, vetvy atď., atď., tých náboženských doktrín.

Ako bolo uvedené vyššie, tieto štyri príšerné presvedčenia, lživé koncepcie, skreslené verzie, prekrútenia a sprznenia sú symbolicky opísané štyrmi zvermi, ktoré vychádzajú z mora. Opísanie každého zvera alebo každého špecifického zvieraťa je opisom povahy a kvality týchto príšerných lživých a zlých vierovyznaní, týkajúcich sa prirodzenosti Najvyššieho. Vyšli z pekiel a prenikli do všetkých úrovní, stupňov a krokov celej Zóny Vymiestnenia.

Kým priročíme k určitým interpretáciám tých zverov a siedmej kapitoly v Danielovi, za zmienku stojí, že vyššie uvedené štyri absolútne esenciálne a substanciálne aspekty Absolútnej Prirodzenosti Najvyššieho sa odzrkadľujú v pravom Stvorení Najvyššieho a na pravej planéte Zem v štyroch hlavných doktrínach, konceptoch, ideách duchovnosti, ktoré sú zahrnuté v štyroch hlavných cirkvách alebo náboženstvách, ktoré v súčasnosti existujú v pravom

Hlavné idey Nového Zjavenia

Stvorenie Najvyššieho. Existujú v neskreslenej, nesprznenej, neprekrútenej a čistej kondícii a stave. Odzrkadľujú, obsahujú, rozvíjajú sa a sú postavené na tých substanciiach a esenciách Absolútnej Prirodzenosti Najvyššieho.

Prvý koncept, odzrkadľujúci sa v Absolútnej Božskej Láske a Absolútnej Božskej Múdrosti Najvyššieho a v ich zjednotení a všetkých ich odvodeninách, je obsiahnutý v čistote svojho stavu v tom, čo je známe ako kresťanská cirkev alebo kresťanská doktrína, taká, ako ju založil Sám/Sama Ježiš Kristus, než došlo k akejkol'vek kontaminácii príšernými vierovyznaniami pekiel.

Druhý koncept Absolútnej Prirodzenosti Najvyššieho je obsiahnutý a odzrkadlený vo svojom čistom a nefalšovanom alebo rýdzom stave v doktríne alebo náboženstve budhizmu; toto možno nazvať budhistickou cirkvou.

Tretí koncept Absolútnej Prirodzenosti Najvyššieho ako Absolútneho Duchovného Bytia a všetkých Jeho/Jej odvodenín, esencií a substancii je odzrkadlený a obsiahnutý v duchovnom trende a doktríne — v jej nefalšovanej, neskreslenej podobe, pôvodným, rýdzim spôsobom — zvanej hinduizmus, alebo môžeme to nazvať hinduistickou cirkvou.

A napokon, štvrtý koncept Najvyššieho, súc Absolútnou Tvorivou Silou a Božskou Prozreteľnosťou a všetkými jej odvodeninami a rôznymi nekonečnými manifestáciami, je odzrkadlený v duchovnom smere alebo doktríne, ktorá je reprezentovaná islamskou, moslimskou alebo Mohamedovou cirkvou, ako ju založil Najvyšší v jej rýdzej, čistej a nekontaminovanej kondícii.

Teda, štyri mohutné zvery, ktoré vyšli z mora, boli vyfabrikované v najhlbších peklách za účelom prieniku, kontaminácie, znečistenia a otrávenia pôvodnej čistoty a rýdzosti právd, obsiahnutých v tých štyroch hlavných duchovných smeroch, doktrínach, cirkvách alebo náboženstvách.

Prvý zver bol ako lev a mal orlie krídla. Na pseudo-planéte Zem v súčasnosti tento zver reprezentuje židovsko-kresťanskú doktrínu a cirkev a všetky jej odvodeniny, ktoré vládnu väčšine ľudstva. Lev s orlímí krídlami reprezentuje alebo znamená totálne sfalšovanie všetkého, týkajúceho sa týchto substanciiálnych a esenciálnych princípov Absolútnej Prirodzenosti Najvyššieho, reprezentovaných Ježišom Kristom a odzrkadľujúcich sa v rôznych židovsko-kresťanských doktrínach po celom svete a v rôznych ich sektách, vetvách a náboženských vierovyznaniach. To, že mu boli vytrhnuté krídla, znamená totálnu stratu akéhokoľvek zmyslu pravej duchovnosti, pokiaľ ide o ľudí a ich vzťah k ich Stvoriteľovi, Pánovi Ježišovi Kristovi. To, že ho postavili na dve nohy ako človeka a že mu bolo dané srdce človeka, znamená totálnu

II.

externalizáciu všetkých duchovných princípov a vkladanie všetkých hodnôt života do vonkajších, externých, materiálnych, telesných a bezcenných vecí. Znamená to teda materializáciu duchovnosti alebo uvedenie všetkého do pozície hore nohami. To znamená, že v súčasnosti nezostáva v židovsko-kresťanských cirkvách nič pravdivé a nič dobré. Sú totálne zbavené čohokoľvek duchovného vo svojej podstate a obsahu, bez ohľadu na to, do akej miery predstierajú a hovoria a javia sa byť duchovné.

Druhé zviera bolo ako medveď. Bolo na jednej strane vyzdvihnuté a v tlame medzi zubami malo tri rebrá a hovorili mu toto: „Vstaň, zožer hodne mäsa“. Tento zver znamená alebo reprezentuje druhé hlavné vierovyznanie ziel a lži, ktoré sú obsiahnuté v budhistickom náboženstve alebo cirkvi. To, že bolo na jednej strane vyzdvihnuté, znamená jeho jednostranné zapodievanie sa dosiahnutím blaženosti cez nesprávne vonkajšie prostriedky — rôzne cvičenia, receptúry a procedúry, obsiahnuté v tom náboženstve. To, že malo v tlame medzi zubami tri rebrá, znamená totálne odduchovenie jeho chápania spôsobov a prostriedkov, ako dosiahnuť duchovné uvedomenie, a ignorovanie potreby a reality vonkajšieho stupňa, ktorý funguje ako základ, na ktorom je postavená duchovnosť. Toto je znázornené slovami „vstaň, zožer hodne mäsa“. Taký postoj vedie nakoniec k prekrúteniu druhého substanciálneho a esenciálneho princípu prirodzenosti Najvyššieho (že Najvyšší je prítomný v každej jednej častici Svojho Stvorenia a vo všetkých sentientných bytostiach), vedúc k tvrdeniu, že tie bytosti alebo tie častice Jeho prirodzenosti sú fakticky Bohom. Toto končí v totálnom vnútornom ateizme. Takže v momentálne existujúcej situácii na planéte Zem toto náboženstvo bolo totálne a kompletne prekrútené a nech sa navonok javí byť akokoľvek sväté a duchovné, vnútorne, vo svojej podstate je prázdne a ateistické.

Tretí zver bol podobný leopardovi, ktorý mal na chrbte štyri vtáčie krídla. Tento zver mal aj štyri hlavy a bolo mu dané panstvo. Toto zviera reprezentuje tretie príšerné vierovyznanie pekiel, ktoré je na planéte Zem manifestované vo forme náboženstva zvaného hinduizmus. To, že malo na chrbte štyri vtáčie krídla, znamená jeho zapodievanie sa duchovnou realitou až do bodu vylúčenia akejkoľvek inej reality, čo je využité na výlučný účel získania panstva nad celým Stvorením, predstieraním zjednocovania všetkých náboženských systémov, existujúcich na planéte Zem, pod maskou tolerancie k všetkým duchovným pojmom a ideám. Toto je reprezentované štyrmi hlavami a panstvom, ktoré mu bolo dané. V súčasnosti existujúca forma tohto náboženstva na planéte Zem bola totálne zamorená, kontaminovaná a otrávená príšerným vierovyznaním, ktoré vyšlo z pekiel vo forme ľstivého akceptovania negatívneho stavu ako rovného stavu pozitívnemu, a Najvyššieho ako Absolútneho Pôvodcu oboch stavov, čiže dobra aj zla. Také akceptovanie zničilo pravú duchovnú konotáciu tohto

Hlavné idey Nového Zjavenia

náboženstva. Takže v tom náboženstve nezostáva nič z pravej duchovnosti, nech navonok vyzerá byť akokoľvek duchovne tolerantné a zjednocujúce všetky systémy. Štyri krídla a štyri hlavy reprezentujú to zjednotenie a toleranciu, no ako bolo uvedené vyššie, ich účelom je prevzatie a vlastníenie panstva nad všetkým v Stvorení Najvyššieho, s úmyslom zničiť tretí duchovný princíp Absolútnej Prirodzenosti Najvyššieho, že len Najvyšší je Absolútny Život a Absolútne Duchovné Bytie, a že len z Najvyššieho môže vyžarovať pravý život, a že Najvyšší je jediným pôvodcom všetkého skutočne pozitívneho a dobrého, Ktorý/Ktorá nemôže nikdy obsahovať alebo dať pôvod ničomu zlému alebo negatívnemu.

Štvrtý zver, ktorý je opísaný ako strašný a hrozný a neobyčajne silný a ktorý mal veľké železné zuby, a ktorý hltal a drvil a zašliapaval svojimi nohami, čo zostalo, a ktorý bol odlišný od všetkých zverov, čo boli pred ním, a ktorý mal desať rohov — a všetko, čo nasledovalo ďalej — znamená a reprezentuje štvrté, najničivejšie a najnebezpečnejšie príšerné vierovyznanie, vyfabrikované v peklách vo forme islamského náboženstva alebo islamskej cirkvi, v podobe, v akej existuje v súčasnosti na planéte Zem, plus všetkých tých zo židovsko-kresťanského, budhistického a hinduistického náboženstva a ich odvodení, ktorí zápasia o moc a panstvo nad všetkým v Stvorení Najvyššieho. Kvôli tomu boju je uvedené, že mal železné zuby. Zuby znamenajú zovňajšie, vonkajšie, zmyslové a sensorické prostriedky na dobytie všetkého duchovného a na zničenie akýchkoľvek správnych ideí pravej duchovnosti ohľadom Prirodzenosti Najvyššieho. Pretože chce vládnuť a panovať nad všetkým, nemôže tolerovať nič iné, a preto ničí, rozbíja a zašliapava.

To, že povstal medzi desiatimi rohmi malý roh, pred ktorým boli tri z tých prvých rohov od koreňov vytrhnuté, a v tomto rohu boli oči, podobné očiam človeka a ústa, hovoriace veľikáške slová, znamená najpríšernejšie presvedčenie toho náboženstva, odzrkadľujúce sa v udalostiach a dianí v Iráne a vo všetkých ostatných náboženstvách terorizmu, v ich hlade po moci a deštrukcii všetkého duchovného, aby tak mohli získať kontrolu nad všetkým v Stvorení Najvyššieho, čo je naznačené veľikášskymi slovami, ktoré tie ústa hovoria proti Najvyššiemu.

Účelom tých príšerných vierovyznaní je zničiť Absolútnu Tvorivú Silu Najvyššieho a v pravej podstate a obsahu svojho náboženstva popierať Najvyššieho ako Zvrchovaného Pána, Vládcu a Vlastníka všetkého, čo jest, vrátane celej Zóny Vymiestnenia. Toto platí najmä ohľadne prijatia faktu, ktorý nasleduje vo veršoch 13 a 14, že len Pán Ježiš Kristus má absolútnu nadvládu. Toto je dôvod, prečo islamské náboženstvo považuje každého, kto nepatrí k tomu náboženstvu, za neveriaceho a prečo je jeho konečným cieľom odstránenie každého, kto nie je jeho súčasťou. Samozrejme, toto všetko je vykonávané

II.

nanajvyš prefikánym spôsobom pod zámienkou služby Alahovi alebo Bohu, alebo Budhovi, alebo Krišnovi, či komukoľvek, koho meno ľudia na planéte Zem používajú.

Po zavedení týchto príšerných vierovyznaní a v súčasnosti odteraz tieto kompletne prestúpili a totálne zdevastovali všetku duchovnosť v tých štyroch hlavných náboženstvách a vo všetkých ich odvodeninách, ktoré existujú na planéte Zem. Viac už v nich nezostáva vôbec nič pravdivé a vôbec nič dobré. Všetky rýdze a pôvodné pravdy a akékoľvek následné dobro, obsiahnuté v tých náboženstvách, sú teraz kompletne a totálne vyčerpané a odstraňované z nich a sú zahrňané do Nového Zjavenia.

Keď nastane táto situácia, Najvyšší zaháji Posledný Súd týchto príšerných vierovyznaní a týchto náboženských foriem a ich rôznych siekt. Toto je opísané vo veršoch 9-10, a je to opísané totálnym zničením panstva zvera, najmä toho, ktorý baží po prevzatí moci nad Tvorivými Silami Najvyššieho, čo je reprezentované vo všetkých cirkvách a v islamskej cirkvi. Všimnite si, prosím, že zo začiatku tá časť, ktorá sa týka štvrtého zvieraťa, čiže baženia po moci a panstve nad Stvorením Najvyššieho, ktoré existuje v tých štyroch príšerných vierovyznaniach a v islamskej cirkvi, je odstránená, zničená. Avšak zvyšné zvery, aj keď im bola ich vláda odobratá, ich životy im boli predĺžené o obdobie a čas. Toto značí, že tie časti alebo idey, alebo pojmy, alebo myšlienky tých štyroch príšerných vierovyznaní týchto náboženstiev, ktoré sa netýkajú získania panstva a baženia po moci a skazenia duchovnosti, ale sa týkajú ostatných aspektov Absolútnej Prirodzenosti Najvyššieho, ktoré sú prekrútené, budú mať umožnené zostať nejakú dobu, aby bol ľuďom poskytnutý dostatočný čas na nové spracovanie a prijatie týchto faktov o týchto štyroch hlavných náboženstvách, ktoré ľudia považujú za pochádzajúce od Boha, ktoré sú ale fakticky fabrikáciami najhlbších pekiel. Toto obdobie možno nazvať prechodným obdobím.

Verše 13 a 14 sa týkajú pojmu Ježiš Kristus, Ktorý je tu nazývaný Synom Človeka. Ako je známe, Syn Človeka súvzťaží a znamená rýdzu a pôvodnú pravdu pred jej zamorením, pošpinením a otrávením. Tieto pravdy sú, že Ježišovi Kristovi je dané panstvo a sláva a kráľovstvo a že všetci ľudia, národy a jazyky by Mu mali slúžiť a že Jeho Panstvo je večným panstvom, ktoré nepominie a Jeho Kráľovstvo je kráľovstvom, ktoré nebude zničené. Toto znamená novú doktrínu Nového Zjavenia, ktorá nemôže byť zničená, pretože je založená na tých štyroch substanciálnych a esenciálnych Absolútnych Aspektoch Absolútnej Prirodzenosti Najvyššieho. Táto doktrína obsahuje aj najdôležitejšie zjavenie, že Ježiš Kristus je jediným Najvyšším, ktorý je zjednotený s Pradávnym tých Dní a Pradávnym tých Dní, Ktorým je Najvyšší, sa teraz stáva

Hlavné idey Nového Zjavenia

Ježišom Kristom cez zjednotenie Božieho Ľudského a Ľudského Božieho, a že je len jeden Boh, Pán Ježiš Kristus, ktorému sa má slúžiť a ktorého kráľovstvo nemôže byť nikdy zničené.

Štvrté zviera, čiže islam plus všetci tí, ktorí sú v židovsko-kresťanskom, hinduistickom a budhistickom náboženstve a v ich rôznych odvođeninách, sú daní dohromady alebo pseudo-zjednotení, aby odstránili všetky ostatné pojmy, idey a duchovnú slobodu, aby si mohli nastoliť svoje vlastné panstvo nad celým Stvorením a toto prebudovať na svoju vlastnú podobu a obraz, čo znamená hovoriť velikášske slová proti Najvyššiemu.

Svätí, ktorí sú spomenutí v tejto kapitole, sú všetci tí po celej Zóne Vymiestnenia a medzi členmi tých štyroch hlavných náboženských doktrín alebo cirkví a všetkých ich odvođení, ktorí sa nestotožnili s príšernými vierovyznaniami a lžami svojho náboženstva. Nedali sa oklamať žiadnou pompéznosťou a falošnou duchovnosťou, ktoré v nich existujú, ale zachovali si čistotu spoliehajúc sa výlučne na Jediného Nedielného Boha, ktorým je Najvyšší, Pán Ježiš Kristus. Všimnite si tiež, prosím, že tie štyri mohutné zvery prišli z mora, každé odlišné od ostatných, ako je to opísané vo verši 3 tejto kapitoly. Avšak vo verši 17 sa hovorí: „Tie mohutné zvery, ktoré sú štyri, sú štyria králi, ktorí povstanú zo zeme“. Význam tohto je nasledovný:

Štyri mohutné zvieratá alebo štyri hlavné vierovyznania pekiel ohľadom povahy Najvyššieho sú vyvinuté v najhlbších peklách. More korešponduje s peklami. Slovo „kráľ“ znamená pravdu. „Štyria králi“ znamená štyri podstaty a esencie pravej prirodzenosti Najvyššieho, manifestujúce sa v prírodnom stupni. Ich kráľovstvo znamená štyri hlavné duchovné doktríny a štyri hlavné duchovné náboženstvá, ktoré existujú po celej Zóne Vymiestnenia, a najmä na planéte Zem, ktoré sa týkajú tých štyroch pojmov Absolútnej Prirodzenosti Najvyššieho. Ale pretože zmienení štyria králi neprišli z nebies, ale zo zeme, tu znamenajú králi sfalšovaných, prekrútenú a skreslenú pravdu a štyria králi znamenajú štyri hlavné duchovné doktríny a ich náboženstvá, ktoré sú čírymi lžami, skresleniami a prekrúteniami Absolútnej Pravdy o Prirodzenosti Najvyššieho. Slovo „zem“ tiež korešponduje s vonkajšou myslou a jej pekelným pôvodom. V tejto konotácii to znamená, že tie štyri veľké pseudo-koncepty sa ujali v ľudskej vonkajšej mysli a zotročili ľudí, aby títo uverili, že tie koncepty sú pravdivé a dobré. Tie pekelného pôvodu začali byť považované za nebeské a tie božského a nebeského pôvodu začali byť považované za pekelné a pozemské, a vonkajšieho pôvodu.

Štvrtý koncept sa opäť opakuje vo veršoch 23-27, ktoré opisujú rôzne doktríny, ktoré pramenia zo štvrtej pseudo-zjednotenej doktríny panstva nad

celým Stvorením Najvyššieho. V jednom bode, tesne pred totálnym zničením, začnú prevládať nad pozitívnymi silami. Ale keď dôjde k takej jasnej prevaha, alebo keď sa začne tá prevaha prejavovať a všetci skutočne duchovní ľudia, ktorí sú nazývaní svätými, budú potlačení a dôjde k pokusu odstrániť ich zo sveta, bude to znamením totálneho konca všetkého starého, tradičného, konvenčného a všetkých tých falošných náboženstiev. Namiesto toho dôjde k ustanoveniu jednej pravej duchovnej koncepcie a doktríny, pochádzajúcej priamo od Najvyššieho. Tá bude trvať naveky, pretože bude založená na princípe sústavného duchovného pokroku, doplnkov, modifikácií a rozpracovávaní tých štyroch esenciálnych a substanciálnych aspektov Absolútnej Prirodzenosti Najvyššieho, ktorým je Pán Ježiš Kristus.

Tento príbeh sa opakuje v modifikovanej forme vo vzťahu ku kresťanstvu v Zjavení Ježiša Krista (Apokalypsa), kapitola 13. Buďte si vedomí, že celá Apokalypsa sa primárne týka kresťanskej cirkvi a jej postupného prekrútenia, devastácie, deštrukcie a prepadnutia tomu príšernému vierovyznaniu, ktoré je reprezentované všetkými tými štyrmi zvermi.

Kapitola 13 hovorí o tom časovom období, keď dôjde k určitému pseudo-zjednoteniu všetkých náboženstiev na zemi pod panstvom toho zúrivého štvrtého zvieraťa, ktoré chce moc alebo ktoré si chce privlastniť tvorivé sily a Božskú Prozreteľnosť Najvyššieho. Také túžby existujú vo všetkých štyroch náboženstvách, aj keď v súčasnosti jeho najnásilnejšiu formu badať v islamskom náboženstve, ako to vidno napríklad v Iráne. Irán súvzťahuje s určitým duchovným stavom v Zóne Vymiestnenia, ktorý pochádza z najhlbších pekiel. V tomto čase nie je vhodné, aby ktokoľvek vedel, aký je skutočný význam Iránu.

Máme tu spočiatku jedno zviera, no zviera, ktoré obsahuje v sebe tri ostatné, pretože v druhom verši Zjavenia, kapitola 13 v Svätej Biblii sa hovorí: „No zviera, ktoré som videl, bolo ako leopard. Jeho nohy boli ako nohy medveďa a jeho ústa boli ako ústa leva a drak (za ktorého možno považovať štvrté zviera), mu dal svoju silu, svoj trón a veľkú právomoc.“ Toto je opisom pseudo-zjednotenia všetkých tých príšerných vierovyznaní za účelom totálneho útoku na chápanie, prijatie a poznanie pravej prirodzenosti Najvyššieho, opísanej v tých štyroch esenciálnych a substanciálnych aspektoch Absolútnej Prirodzenosti Najvyššieho. Verše 11-19 opisujú zviera, ktoré vystupuje zo zeme, s dvomi rohmi ako baránok, ktoré hovorí ako drak, ktoré vykonáva veľké znamenia a pôsobí, že ľudia prijímajú zjednotenie prvého zvieraťa. Toto zviera znamená pseudo-nové zjavenie, ktoré sa objaví s Novým Zjavením, aby podkopalo a zničilo pravdivosť Nového Zjavenia a ktoré bude zdôrazňovať a pokúšať sa presvedčiť každého, že tie štyri, teraz už zjednotené náboženské vierovyznania vo forme pseudo-židovského-kresťanstva, vo forme pseudo-budhizmu, pseudo-

Hlavné idey Nového Zjavenia

islamu a pseudo-hinduizmu sú jedinými pravdivými a správnymi. Ich pojmy, idey a doktríny treba nasledovať, uctievať a každý, kto tak nebude činiť, bude odsúdený a zničený. Nasledovníci tohto pseudo-nového zjavenia budú schopní konať zázraky, ukazovať znamenia a budú mať veľkú pseudo-moc presvedčať ľudí, aby ich nasledovali.

Z hľadiska týchto faktov sa tu každý varuje, aby si bol vedomý, že veľmi skoro príde na planétu Zem v mene Boha z pekiel pseudo-nové zjavenie, aby zničilo, prekrútilo a zmarilo Nové Zjavenie, ktoré bolo prenášané a je prenášané cez pisateľa tejto knihy. Pseudo-nové zjavenie sa pokúsi presvedčiť každého, že všetky v súčasnosti existujúce náboženstvá na planéte Zem pod názvom židovsko-kresťanské, budhistické, hinduistické a islamské a všetky ich príslušné odvođeniny sú celé dobré, náležité, korektné a správne. Pseudo-zjednotí všetky pojmy a idey tých štyroch hlavných náboženských systémov do jednej hlavnej doktríny, ktorá sa v mene Božom pokúsi zničiť všetko božie a duchovné, čo pochádza od pravého Najvyššieho. Tak ako pravé Nové Zjavenie od pravého Najvyššieho zahŕňa, začleňuje a odníma pôvodné a rýdže zrnká pravdy, obsiahnuté v tých štyroch hlavných náboženstvách a cirkvách a buduje na nich nové idey pre nasledovný krok a vek v histórii celého Stvorenia, tak isto aj nové pseudo-zjavenie začleňuje všetky lži, prekrútenia, skreslenia a zlá, prikrášené slovami lásky a slovami múdrosti a slovami pravdy do jednej grandióznej doktríny — vierovyznania, ktoré sa pokúsi všetkými možnými spôsobmi a prostriedkami zvečňovať všetko staré, tradičné, konvenčné, pod pláštikom a s okázalými slovami new age a znovuzrodených kresťanov, a znovuzrodeného toho a znovuzrodeného tamtoho. Každému bol daný nástroj na rozlíšenie pravého zjavenia od falošného zjavenia. Každý sa má uistiť, že neustále kontroluje všetko, čo prichádza, pomocou tých 9 bodov, ktoré boli dané v tomto zjavení. (Vid' predošlú kapitolu.)

Odporúča sa tiež, ak si tak niekto zvolí svojou vlastnou slobodnou vôľou, dištancovať sa od a vzdať sa akéhokoľvek spojenia s akýmikoľvek pojмами, ideami a učeniami, týkajúcimi sa tých štyroch príšerných vierovyznaní, ktoré sú známe pod názvami židovské-kresťanstvo, budhizmus, hinduizmus a islam a ich pseudo-zjednotenie, pretože odo dneška z nich boli odčerpané všetky pravdy a dobro, a niet už ničoho, čo by tam malo niekoho držať. Samozrejme, je to vecou slobodnej voľby a nemožno to nikomu vnútiť. Je však na prospech, ak to niekto urobí, pokiaľ chce napredovať a získať väčšie a lepšie chápanie pojmov Nového Zjavenia, ktoré sú ustanovované po celom Stvorení Najvyššieho. Oznamuje sa tiež, že čokoľvek, čo bolo zjavené o tých dvoch kapitolách, kapitole 7 v Danielovi a kapitole 13 v Zjavení Ježiša Krista, je len veľmi malá, drobná, nepatrná časť celého obrazu, aby bola daná určitá predstava o tom, čo sa v súčasnosti deje. Ako je známe, práve nedávno vodcovia a nasledovníci vyššie

II.

zmienených štyroch cirkví a všetkých ich odvození zdieľali tendenciu nájsť určité spoločné body; a teraz je dôraz na zjednotení z vonka, z pozície vonkajšej mysle. Toto sa zdá byť dobrou myšlienkou. Avšak z duchovného hľadiska, z hľadiska Najvyššieho, je to vznik štvrtého zvieraťa, ktoré pseudo-zjednotí všetko v mene Boha, aby Boha zničilo. Je to znamením Posledného Súdu tohto veku a tejto éry a jej falošných doktrín, zastúpených v tých štyroch cirkvách.

Kedy začne a ako dlho bude trvať tento Posledný Súd, je vecou Božskej Prozreteľnosti a nemožno to nikdy zjaviť.

Treba si pripomenúť verš v Evanjeliu podľa Matúša, kapitola 24, verš 27: „Lebo tak ako blesk prichádza z východu a žiari na západ, taký bude aj príchod Syna Človeka“. To znamená, že príde náhle, v čase, keď bude najmenej očakávaný.

Opäť je nevyhnutné zopakovať, že ohľadom obsahu kapitoly 7 v Danielovi a kapitoly 13 v Zjavení Ježiša Krista v Svätej Biblii toho jestvuje oveľa viac, než tu bolo zjavené. Je najmenej deväť ďalších významov, okrem toho, ktorý tu bol zjavený. Okrem toho, treba si uvedomovať, že zjavenia Daniela a zjavenia Ježiša Krista sú prispôbené rôznym časom v histórii Zóny Vymiestnenia. Preto bude ich význam znamenať pre rôzne časy rôzne veci. Toto je dôvodom, prečo sa veci, predpovedané v Danielovi a v Zjavení Ježiša Krista, nemôžu nikdy úplne naplniť, kým je negatívny stav v aktivovanej a vládnucej pozícii. Avšak pre súčasnosť a za momentálne existujúcich podmienok v Zóne Vymiestnenia a na planéte Zem je zjavená, čiastočná a stručná interpretácia tých dvoch kapitol správna a odzrkadľuje pravdivý stav vecí. Samozrejme, ešte raz je nutné zopakovať, že všetko, čo tu bolo uvedené a zjavené, je len dané na zváženie. Možno si zvoliť súhlas alebo nesúhlas, či akceptovanie alebo neakceptovanie tohto všetkého. Odporúča sa so správnym úmyslom a motiváciou vojsť dovnútra, do hlbokého tranzu, na vrchol svojej duchovnej hory, do svojej Vnútornej Mysle a po vykonaní patričných, dôkladných bezpečnostných kontrol a po prejdení očistou a vyčistením od všetkého zamorenia, znečistenia a otrávenia každodenným životom uprostred negatívneho stavu, ktorý vládne a ovplyvňuje jedinca, treba preskúšať tieto veci a overiť si ich zo svojej vlastnej pozície a zo svojho vlastného hľadiska a opýtať sa, či by jedinec mal prijať toto zjavenie ako fakt. Voľba je každého jedného, tak isto ako aj dôsledky tej voľby. Toto sa ešte raz odporúča v duchu bezpodmienečnej lásky a jej múdrosti.

III.

POŽIADAVKY NA HOVORCU A PRENÁŠATEĽA ZJAVENÍ A POSOLSTIEV NAJVYŠŠIEHO

Na každého, kto túži vykonávať funkciu prenášať a/alebo hovorca Zjavení Najvyššieho, sú kladené určité dôležité duchovné a praktické požiadavky, bez ohľadu na to, či sú tieto zjavenia univerzálnej, planetárnej, regionálnej alebo individuálnej povahy.

Za účelom praktickej ilustrácie týchto požiadaviek je poskytnutý doslovný prepis jednej časti bežného sedenia počas tranzu takého prenášať a, z pozície jeho pravej Vnútornej Mysle.

„Hovorí Petrova pravá Vnútorná Myseľ. Hovorím zo stavu hlbokého duchovného plenárneho stavu alebo tranzu, za prítomnosti všetkých mojich pravých Duchovných Radcov, všetkých členov Najvyššej Rady Novej Nebeskej Spoločnosti, pod záštitou, vedením, dozorom a predsedníctvom pravého Najvyššieho, Pána Ježiša Krista, Jedného Boha Nedielného. A hovorím po dôkladnej bezpečnostnej kontrole pravej Vnútornej Mysle, prostrednej mysle, vonkajšej mysle, Petrovej mysle a všetkých ostatných prítomných, vrátane Najvyššieho. Všetci boli dôkladne skontrolovaní ohnivým mečom pravdy, ktorá bojuje so zlami a lžami, a Svätou Bibliou, otvorenou na prvej kapitole Evanjelia podľa Jána a pritlačenou na naše čelá, potom srdcia a potom plexus solaris, s následným prehlásením: „Klaniame sa, uznávame, uctieваме, slúžime a milujeme Jedného Jediného Boha, Stvoriteľa, Ktorým/Ktorou je náš Milovaný Pán Ježiš Kristus, Duch Svätý, Najvyšší, Jeden Nedielný Boh, Náš Nebeský Rodič, Náš Tvorca, Vykupiteľ a Spasiteľ, Ktorý/Ktorá je Stvoriteľom celého Stvorenia a Najvyšším Pánom, Vlastníkom a Vládcom všetkého, čo jest, vrátane všetkých oblastí pekiel, celej Zóny Vymiestnenia a celkovo negatívneho stavu.“

Aby sme rozptýlili akékoľvek pochybnosti o spôsobe, akým Peter prenáša posolstvá od Najvyššieho, chceli by sme sa s vami podeliť o jednu časť sedenia, ktoré Peter vykonáva takmer na nepretržitom základe. To znamená, že nie iba raz denne, ale niekoľkokrát denne, ba i častejšie, keď je prenášané nejaké posolstvo alebo zjavenie od Najvyššieho. Toto vám poskytne určitú predstavu, aké to je, byť prenášať a posolstiev a zjavení Najvyššieho, súc umiestnený v Zóne Vymiestnenia, kde neustále útočí negatívny stav a zlé, temné sily.

Petrovo sedenie v podstate pozostáva zo štyroch častí. Prvá časť je vždy určená na bezpečnostné kontroly (ako bolo zjavené v knihe „Kto si a prečo si

III.

tu?“). Druhá časť je určená na očistu a vyčistenie od všetkého zamorenia, kontaminácie a jedov, ktoré sa objavili medzi sedeniami, dokonca i keď sa jedná o ten istý deň. Tretia časť bude s vami zdieľaná. Štvrtá časť pozostáva z prosieb o všetko pozitívne a dobré, čo pramení z Najvyššieho, a tá časť bude tiež s vami čiastočne zdieľaná.

V tretej časti dochádza k nasledovnému skúmaniu, preverovaniu, pátraniu a dopytovaniu:

„Pane, uved' do mojej pozornosti akékoľvek skryté, utajené, zamaskované či zjavné chyby, omyly, poklesky, hriechy, zlá, lži, egoizmus, sebalásku, lásku k tomuto svetu alebo akékoľvek iné zverstvá či ohavnosti negatívneho stavu, ktoré sú vo mne prítomné. Sú vo mne prítomné nejaké také skryté, zamaskované, utajené stavy? Považujem určité veci či čokoľvek vôbec za zbožné, patričné, správne či pravé, zatiaľ čo je to nepatričné, nesprávne a bezbožné? Považujem vôbec niečo za nepatričné, nesprávne a bezbožné, zatiaľ čo je to fakticky náležité, správne a zbožné? Inak povedané, môj Pane, pripisujem Ti veci, ktoré sú od diabla, zlé a lživé, alebo, pripisujem diablovi veci, ktoré sú Tvoje?“

Takže v každom bode takého pýtania sa, keď je odpoveď „áno“, nepostupujeme ani o krok ďalej, kým predmetná vec nie je uvedená do našej pozornosti, dôkladne vyriešená, nedôjde k vyznaniu hriechov, po ktorom nasleduje pokánie a purifikácia a očista, a potom je položená otázka, či je to ohľadom tohto konkrétneho problému všetko. Ak je to všetko, potom pátranie, preverovanie, skúmanie a dopytovanie pokračuje nasledovným spôsobom:

„Pane, privlastnil som si alebo stotožnil som sa, alebo ospravedlnil, prepáčil a odôvodnil si niečo zlé, niečo lživé, hriešne, egoistické, skazené, sebecké, milujúc tento svet, alebo čokoľvek vôbec, čo je proti Tvojej vôli? Zhrešil som, spáchal som nejakú nepravosť, nejakú hanebnosť? Urobil som niečo neadekvátne, nevhodné, nesprávne, negatívne? Bol som nejakým spôsobom či smerom sebecký, egoistický? Pôsobím z pozície sebalásky a lásky k tomuto svetu? Spáchal som nejaký priestupok, delikt? Urobil som, myslel, cítil, túžil, ženal si, chcel som niečo špinavé, nečisté, nemorálne, zvrátené, cudzoložné, smilné, modlárské, sexuálne nemravné, proti Tvojej vôli? Som nenásytný, skazený vôbec niečím negatívnym, zlým, lživým? Aké boli motivačné faktory v pozadí všetkých mojich aktivít? Bolo tam niečo postranné, meritórne pokiaľ ide o osobné zisky, osobné sklony a podobné faktory? Bol som chamtivý? Mám, alebo prejavujem baženie po moci, dominancii alebo po nadvláde nad inými? Túžim po nejakom uznaní, dobrej povesti, sláve, renomé, chvále zo svojich vlastných egoistických dôvodov? Vyvyšoval som sa nad ostatných, chcúc aby si ma zbožšťovali, aby ma uctievali? Považujem sa nejakým spôsobom či smerom

Hlavné idey Nového Zjavenia

za lepšieho, než sú ostatní, za zvláštnejšieho, než sú ostatní, za jedinečnejšieho, než sú ostatní, za inakšieho, než sú ostatní, za dôležitejšieho, než sú ostatní? Ponižujem ľudí, podceňujem ich, znižujem ich hodnotu, pokorujem ich na môj účet či nejakým iným smerom? Som žiarlivý, závistlivý, majetnícky, závislý, zotročujúci iných? Som ctižiadostivý, súťaživý, precitlivený, keď bol niekto iný pochválený a ja nie? Som háklivý na kritiku? Som odmietavý, jednajúc s ľuďmi z pozície svojich problémov, premietajúc svoje problémy na iných? Som rezervovaný, chladný, vyhýbavý, prechádzajúci, separujúc sa, izolujúc sa od iných? Nastal u mňa hnus a ohavnosť pokrytectva, vlastnej výnimočnosti, považujúc sa za neomylného, súc intolerantný k existujúcim náhľadom, názorom, pojmom, ideám iných? Manipulujem ľuďmi v Tvojom Mene zo svojich vlastných egoistických dôvodov, skrývajúc sa za Tvoje Meno, berúc Tvoje Meno nadarmo a používajúc, zneužívajúc, využívajúc niekoho v Tvojom Mene zo svojich vlastných egoistických dôvodov či nejakým iným spôsobom a smerom? Ublížujem, škodím, urážam, haním ľudí a Teba či seba, alebo som sám urážlivý a defenzívny? Som chamtivý, chcjúci veci, ktoré chcú iní a chcjúci vlastniť to, čo iní a súc nevd'áčny a nespokojný s tým, čo mám od Teba? Je vo mne niečo dogmatické, fanatické, autoritatívne; niečo úzkoprsé, jednostranné, rigidné, stagnujúce, niečo na čom lipnem? Lipnem neustále na starých, prežitých, zastaraných, nemoderných, reakcionárskych pojmoch a zvykoch, ktorých užitočnosť sa prežila? Som ovplyvnený niečím takýmto? Som v putách, vo väzení, priepasti, žalári, temnote, čiernote, slepote, hluchote, nemote pekiel a pod vplyvom ich reštrikcií, tabu, obmedzení a moci? Je vo mne nejakým spôsobom či smerom prítomná nejaká hlúposť, bláznovstvo, ignorancia, nekompetentnosť? Som netolerantný, netrpezlivý, bezohľadný, neláskavý, fanatický, naliehajúci, impulzívny? Som arogantný, hrubý, megalomanský, paranoidný, nadutý, obdivujúci sám seba, zveličujúci sám seba? Pridŕžam sa a sú vo mne zlé, skreslené, nesprávne, lživé, neadekvátne, nenáležité, nepravdivé pojmy, idey, myšlienky, pocity, predstavy, vnemy, chápanie a poznanie o Tebe, Pane, o Tvojej Prirodenosti, o Tvojom Stvorení, o ľuďoch, o sebe samom a o komkoľvek vôbec? Predstieram niečo? Osvojujem si, zneužívam falošné roly, postavenia, osudy, ktoré nie sú moje? Som falošným prorokom? Poslal som sa sám, alebo, poslali ma peklá? Klamal som, konfabuloval, preháňal, rozprával ľuďom rozprávky, fantazijné príbehy, ktoré nie sú pravdivé? Som podvodník, šialenec, súc pod vplyvom ilúzií, preludov, šialenstva, nejakých úchyliet? Som nečestný, nečestný k sebe, nepoctivý, neúprimný, podvádžajúci, zdeformovaný? Som pokrytecký? Som chvastúň, vyhľadávajúci pozornosť s falošnou hrdosťou a nadutým egom? Podľahol som alebo trpel som mučivými pochybnosťami o sebe, o iných, o Tebe; pociťoval som neistotu, ohrozenie, podozrievanie, paranoju, nestálosť, nedostatok diplomacie, opatrnosti, obozretnosti, diskretnosti? Bol som nerozumný? Bol som neposlušný, rebelantský, tvrdohlavý,

III.

vzdorovitý voči Tebe alebo čomukoľvek či komukoľvek inému? Cítil som averziu, trpkosť či rozhorčenie, neochotu, odpor, keď som mal konať Tvoju prácu alebo mal byť sám sebou? Bol som biedny, ohavný, odporný, bezohľadný, hnusný, úbohý, všivavý, ubolený, utrápený, neprístojný, plný jedu sarkazmu, irónie, masochizmu, sadizmu, ohyzdnosti, nechutnosti, krutosti? Bol som deprimovaný, frustrovaný, rozčúlený, zúfalý, bezradný, pod tlakom, v napätí, v strese? Som ustráchaný? Robím niečo zo strachu, úzkosti, obáv? Pociťujem vinu? Sužuje ma vina a som pseudo-motivovaný nejakým spôsobom vinou, sebadeštrukciou, samovražednými myšlienkami? Obávam sa straty reputácie, mám strach z ľudí, strach zo straty materiálnych, pozemských, telesných vecí, ktoré nemajú žiadnu skutočnú cenu, alebo majú len malú, pomíňajúcu sa cenu? Som závislý na takom druhu vecí? Bol som nahnevaný, nepriateľský, zlomyseľný, násilný, zúrivý, nenávistný, nenávistný k sebe samému, agresívny, deštruktívne agresívny? Som pod vplyvom osobných predispozícií, predpojatých predstáv, túžobných prianí, samonaplniteľných sa prorociev, projekcií, očakávaní, predtúch? Som pod vplyvom povier, predsudkov, zaujatosti a predstavivosti a snenia, ktoré nemajú oporu v Tvojej realite? Prijímam, vysielam či vytváram, alebo fabrikujem zo svojich osobných sklonov alebo predstáv svojho zlého srdca, z egoizmu, sám nejaké skreslenia, mylné názory? Som zvädzaný, pomýlený, alebo, zvädzam, mýlim iných? Nesprávne vykladám veci, podávam ich zle, zle ich chápem? Dezinterpretujem a nesprávne prenášam veci; domnievajúc sa, že sú od Teba, no tie boli od zlých, negatívnych síl alebo z mojich vlastných sebeckých, egoistických zdôvodnení a stavov? Urobil som niečo tohto charakteru? Som zastrašený, uťahaný, polapený, ovplyvnený nejakým spôsobom či smerom zlými, negatívnymi, temnými silami, ich útokmi, zlomyseľnými útokmi, bombardovaním, záplavou, rušením, blokmi, prekážkami, úskaliami? Hovorím niečo, konám, pociťujem, mám vzťah k čomukoľvek zo seba samého, zo svojho vlastného egoizmu, osobných sklonov, namiesto z Teba, Pane? Bol som zbabelý? Som skazený, chamtivý, lakomý či skúpy?

Ak som urobil alebo ak som niečím z týchto hnusných, ohavných vecí, prosím, pri každom kroku ich uved' do mojej pozornosti, aby som mohol priznať svoje hriechy, aby som sa mohol kajať a poprosiť o milosrdenstvo a odpustenie a o dôkladnú očistu, vyčistenie, poumývanie od nich všetkých a poprosiť o ochranu a bezpečnosť, aby som už viac nehrešil alebo nebol pod vplyvom týchto ohavností a hnusu zlých a negatívnych stavov a procesov. Prosím, Pane, prever, prešetri a preskúmaj ma dôkladne, každý aspekt môjho ducha, mojej duše, mojej mysle, mojej osobnosti, mojej sexuality, môjho tela, môjho zmýšľania, mojej vôle, mojich pojmov, mojich ideí, myšlienok, mojich úmyslov, mojich motivácií, mojich túžob, želaní, potrieb, môjho správania, mojich postojov, vzťahov, interakcií, jednaní, môjho životného štýlu, aby som videl, či som nejakým spôsobom či smerom kontaminovaný, pošpinený, otrávený týmto

Hlavné idey Nového Zjavenia

druhom ohavností a hnusu, ktoré som vymenoval, a tými, ktoré si neuvedomujem, ktoré sú predo mnou skryté, uvedúc ich do mojej pozornosti, a aby som videl, či tu sú nejakí zlí, negatívni duchovia alebo entity, ktoré ma ovládajú, votreli sa do mňa alebo sa na mňa nalepili, aby sme na tom mohli pracovať a dostať všetky tieto veci preč z môjho života.“

Nuž, veľmi často je odpoveďou na tieto otázky a výsledkom takého skúmania, preverovania a pátrania, že niečo je prítomné, na čom treba pracovať. Než postúpime ďalej, vykoná sa exorcizmus, ak je to nutné, dôjde k očiste, purifikácii, preskúmajú sa chyby, omyly, zlá, lži, skreslenia. Preskúmajú sa motivácie a dôvody, ktoré sú v pozadí ich výskytu, aby sa odhalilo, čo je vo mne, čo umožnilo takú inváziu, prienik zlých, negatívnych, temných síl, ako bolo umožnené a dovolené, aby sa to stalo a aké je poučenie a čo robiť a ako sa mám chrániť v budúcnosti pred chytením sa do takých pascí alebo pred takou inváziou, kontamináciou, ovládnutím, votrením sa zlých, negatívnych entít.

Keď je cez Petra prenášané posolstvo alebo zjavenie, poskytnuté Najvyšším, Peter je vždy, bez akejkoľvek výnimky či vylúčenia niečoho pripravovaný, vyčisťovaný a očisťovaný a preskúmaný a prebádaný spôsobom opísaným vyššie ešte pred tým, než také posolstvo a zjavenie prejde, a okamžite po ukončení posolstva a zjavenia je každé slovo preverené, a ešte raz preverené, prehládané a preskúmané ohľadom akéhokoľvek možného skreslenia, kontaminácie, zamorenia, pochádzajúceho z osobných, egoistických zdrojov alebo z pekiel, od negatívnych, zlých entít či duchov. Toto sa robí rovnakým, no ešte intenzívnejším spôsobom, ako je opísané vyššie.

Počas takej viacnásobnej kontroly je veľmi často indikované, že určité skreslenia a určité slová alebo idey prenikli či infiltrovali sa z osobných predispozícií alebo subjektívnych projekcií, alebo z negatívneho stavu. Keď je tak, my všetci okamžite skúmame dôvody skrývajúce sa za takým prienikom a vnúteniami a okamžite ich nahrádzame, ešte než sú zverejnené alebo ukázané komukoľvek, kto je časťou novej duchovnej rodiny, obklopujúcej Nové Zjavenie.

Musíte pochopiť, že každý prenášateľ zjavenia či posolstva je ako ľudská bytosť predmetom takého istého, či dokonca väčšieho množstva kontaminácie, skreslení, atakov a zlyhania, ako ktokoľvek iný. Je pod neustálym, nepretržitým útokom. Je to ľudská bytosť.

Preto každý prípadný prenášateľ alebo hovorca Najvyššieho potrebuje prechádzať týmito prácami, niekedy veľmi bolestivými, no veľmi hlbokými a dôkladnými prehladávaniami, skúmaniami, previerkami, ktoré každého uistia,

III.

že všetko, čo sa dostane von, je čistá pravda. Niektorí ľudia, nanešťastie, majú tendenciu očakávať, že prenášateľ alebo hovorca posolstiev či zjavení Najvyššieho bude dokonalý a že by nemal mať žiadne ľudské typy potrieb, myšlienok, emócií, túžob a správania. Urážajú sa, keď hovorí o peniazoch alebo o nových autách, či o čomkoľvek, čo má, alebo keď sa správa koketne k opačnému pohlaviu, atď.

Ľudia majú tendenciu očakávať, že ten, kto je zjavovateľom Nového Zjavenia, musí byť nie typicky ľudská, bohu podobná osoba, ktorá nemôže robiť chyby a ktorá nemôže mať také obyčajné, pozemské túžby a tendencie, aké niekedy ako ľudská bytosť preukazuje.

Jedným z dôvodov, prečo si Najvyšší zvolil, aby pisateľ tejto kapitoly bol prenášateľom Nového Zjavenia, sú jeho ľudské kvality, aby ukázal, že byť mužom Božím či ženou Božou, byť zbožným, svätým, neznamená nemať žiadne ľudské túžby, emócie, potreby, byť neomylný a že to neznamená chodiť vo vrecovine s popolom na hlave, alebo byť v pustatine, alebo žiť na vrchole nejakej hory v odľahlých, izolovaných oblastiach a že to neznamená postiť sa, vyhýbať sa jedlu, vyhýbať sa radosti, potešeniu a pôžitku z mäsa, ale znamená to žiť životom vyváženosti, zahrnujúc všetko, čo je ľudom k dispozícii vo všetkých oblastiach ich životov a myslí, čiže v duchovných veciach a emocionálnych veciach a duševných veciach, intelektuálnych, sexuálnych, fyzických, materiálnych a všetkých ostatných, a používať to všetko ako prostriedok na to, aby sa stal lepšou ľudskou bytosťou a duchovnejšou ľudskou bytosťou. Je teda úplne normálne a prirodzené, že každý taký prenášateľ či hovorca by mal preukazovať také túžby a mal mať také tendencie.

Pokiaľ sa jedinec neustále skúma, preveruje a prehľadáva spôsobom, aký tu bol zdieľaný, je v bezpečí a je pravým človekom Božím, zbožným mužom či ženou, svätcom/sväticou. Súčasťou takého každodenného neustáleho skúmania je otázka: „Pripisujem si nejakú božskosť? Uctievam sám seba? Obdivujem sám seba? Kladiem sám seba na piedestál? Snažím sa byť dokonalý, viediac, že nikto nie je dokonalý, len Najvyšší, a viediac, že usilovať sa alebo nútiť sa byť dokonalý znamená byť arogantný, že to znamená pokúšať sa byť Absolútny?“ Niektorí ľudia majú tiež tendenciu vnímať pisateľa tejto kapitoly ako autoritárskeho. Spôsob jeho reči je autoritatívny, bez toho, aby bol on autoritársky. Dôvodom, prečo čokoľvek, čo povie alebo zverejní ako posolstvo od Najvyššieho, je napísané alebo povedané autoritatívne, je to, že to všetko podstupuje vyššie uvedené dôkladné dvojité, trojité kontroly a pátrania po akejkoľvek kontaminácii, skresleniach, chybách, omyloch a podobných veciach. Je jasné, že nie je zverejnené či povedané nič, kým to nie je neprestajne kontrolované. Takým spôsobom sa môže manifestovať len čistá pravda. Toto je

Hlavné idey Nového Zjavenia

dôvod, prečo je to hovorené s autoritou Najvyššieho. Žiadny iný dôvod pre taký spôsob reči neexistuje.

Len čo sú všetky tieto kontroly, skúmania, previerky, pátrania a vyznania hriechov, purifikácia a čistenie zavŕšené a skončené, vtedy a len vtedy je jedinec pripravený postúpiť k štvrtej časti svojho sedenia, ktorá prebieha nasledovným spôsobom. Toto je stručné zdieľanie: „Pane, naplň ma vdáčnosťou, poďakovaním, ocenením k Tebe rovnako za všetko, čo sa deje alebo čo sa nedeje v mojom živote a za všetko, čo mám a čo nemám a čo budem mať a nebudem mať. Udeľ mi privilégium byť človekom väčšej a väčšej skromnosti, poníženosti a pokory. Pomôž mi byť každým dňom viac a viac poctivým, slušným, pravdovravným, úprimným, rýdzim, priamočiarym s diplomaciou, taktom, opatrnosťou, obozretnosťou, diskretnosťou, aby som sa za každú cenu vyhol tomu, aby som kohokoľvek ranil či ublížil mu alebo ho urazil. Pomôž mi byť neustále progresívnym, neustále rásť a zlepšovať sa vo všetkých ohľadoch. Znásob nekonečne vo mne vieru, dôveru v Teba, spoľahnutie sa na Teba, presvedčenie o Tebe a Tvojej Božskej Prozreteľnosti, Pane, a z Teba i vo mňa samého a v moje poslanie. Prosím Ťa, pomôž mi, aby som bol neustále viac a viac otvorenej mysle, otvoreného srdca, veľkorysej mysle, veľkého srdca voči Tvojmu vplyvu a pomôž mi byť viac a viac flexibilným a mobilným, adaptabilným, prispôsobivým, pohyblivým, zmeniteľným, rozmanitým a mnohostranným. Zo svojej vlastnej slobodnej vôle a svojou vlastnou slobodnou voľbou sám sebe navrhujem a prosím o pomoc, aby som bezpodmienečne miloval s múdrosťou Najvyššieho, Pána Ježiša Krista, Duchu Svätého, Jedného Nedielného Boha, Ktorý/Ktorá je mojím Stvoriteľom, Spasiteľom, Vykupiteľom, Tvorcom celého Stvorenia, Najvyšším Pánom, Majiteľom a Vládcom všetkého, čo jest, vrátane všetkých pekiel, celej Zóny Vymiestnenia a celého negatívneho stavu, a aby som Ťa miloval, Môj Pane, s múdrosťou bezpodmienečne, najsilnejším, najhlbším možným transcendentným, pokročilým spôsobom a smerom, nadovšetkých a nadovšetko, bez akejkoľvek skrytej motivácie či egoizmu, či sebalásky, alebo lásky k tomuto svetu, alebo vyhľadávania akýchkoľvek zásluh, bez akýchkoľvek anticipácií či očakávania niečoho na oplátku, ale aby som Ťa miloval s múdrosťou bezpodmienečne nadovšetkých a nadovšetko z celého svojho srdca, z celej svojej duše, svojej mysle, svojej sily, svojej moci, svojho ducha, svojej sexuality, svojho tela, svojich skutkov, svojich činov, svojho života, konaním osohu, žitím, uplatňovaním, praktizovaním, manifestovaním, ilustrovaním, realizovaním, uskutočňovaním vo svojom vlastnom každodennom živote toho, čo učím a o čom kážem iným, v čo verím, a všetkých Tvojich prikázaní, zákonov, nariadení, ustanovení, stanov, predpisov, rozhodnutí, súdov a princípov, aby som Ťa miloval s múdrosťou bezpodmienečne nadovšetkých a nadovšetko kvôli Tebe, kvôli princípu, lebo takto to má byť. A aby som z tej lásky miloval bezpodmienečne s múdrosťou,

III.

viac než seba samého každého v Tvojom Stvorení, svojho blízneho, svojich pravých Duchovných Radcov, svoju pravú duchovnú rodinu, ľudstvo, ľudí, jedincov a svojich nepriateľov, milujúc ich kvôli Tebe, kvôli nim, bez akýchkoľvek skrytých motivácií, ale len kvôli princípom, lebo takto to má byť. A aby som miloval bezpodmienečne s múdrosťou seba, svoje pravé „ja som“, bez akýchkoľvek skrytých motivácií či vyhľadávania zásluh, akéhokoľvek egoizmu či sebalásky, alebo lásky k tomuto svetu či čomukoľvek škodlivému, ale aby som miloval seba samého bezpodmienečne s múdrosťou kvôli Tebe, môj Pane, kvôli iným, kvôli tomu, že som Tvojím predĺžením a procesom, kvôli tomu, že som časťou celku, časťou Tvojho Stvorenia, kvôli princípu, kvôli vzájomnému úžitku, spoločnému dobru, výmene a bezpodmienečnému zdieľaniu so všetkými. Nech tieto tri bezpodmienečné lásky a ich múdrosť, so všetkými ich atribútmi, aspektmi, rysmi a charakteristikami a ich dôsledky, výsledky sú jedinou vecou, ktorá naplňa môjho ducha, moju dušu, moju myseľ, moje telo, moje myšlienky, moje pocity, moju vôľu, moje úmysly, moje motivácie, moje správanie, moje postoje, môj životný štýl, aby som všetko odvodzoval z tej pozície, lebo to znamená, že odvodzujem všetko z Teba vo mne a že ja som v Tebe a že tu jestvuje reciprocita a zjednotenie, ja v Tebe a Ty vo mne a že ja odvodzujem všetko z Teba vo mne.

Bezpodmienečne sa vzdávam, zriekam, prepúšťam všetko — čím som a čo mám, Tebe, lebo len Ty ma poznáš v absolútnom zmysle. Len Ty vieš, čo je pre mňa najlepšie; preto nech je Tvoja Vôľa mojou vôľou a nech sa v mojom živote deje Tvoja Vôľa. Všetko, čo pre mňa vyberieš, vyberám si aj ja, všetko, čo mi želaš, praješ, želám, prajem a chcem pre seba aj ja. Nech je Tvoja Božská Prozreteľnosť mojím životom. Prosím Ťa, aby si mi pomohol slúžiť Ti a slúžiť všetkým ostatným v súlade s mojimi najlepšimi schopnosťami, podľa mojich najlepších možností, čo najspôsobilejšie, spôsobom a smerom, akým môžem byť najužitočnejší, najosožnejší, najnápomocnejší Tebe a ostatným, aby som Tebe a ostatným slúžil kvôli Tebe a kvôli ostatným, aby som žil pre Teba a pre ostatných kvôli Tebe a kvôli ostatným a aby som Ti slúžil s radosťou, potešením, pôžitkom, spokojnosťou, uspokojením, zadosťučinením, nenútene, pokojne, horlivo, tešiac sa na to, so smiechom, baviac sa, s humorom, s úsmevom, spoľahlivo, lojálne, oddane, poctivo, s väčšou a väčšou produktívnosťou, konštruktívnosťou, tvorivosťou, plodnosťou, užitočnosťou, progresivitou a osohom pre všetkých, bez akýchkoľvek stôp čohokoľvek egoistického, utajeného, či bez akýchkoľvek ohľadov na osobný zisk, skorumpovateľnosť, lakomosť, či osobné sklony.

Pomôž mi byť skutočne človekom bezpodmienečnej lásky a múdrosti, človekom bezpodmienečného dobra a pravdy, človekom bezpodmienečnej dobročinnosti a viery, človekom bezpodmienečnej objektívnosti a čestnosti,

Hlavné idey Nového Zjavenia

spravodlivosti a úsudku. Pomôž mi byť skutočne viac a viac ako Ty, v miere, v najväčšej možnej miere pre ľudskú bytosť, obmedzenú ľudskú bytosť, byť podobným Tebe. Pomôž mi myslieť, cítiť, chcieť, konať, správať sa k ľuďom, k sebe samému tak ako Ty a byť ako Ty, láskavý, jemný, umiernený, pokorný, nežný, ohľaduplný, chápaný, tolerantný, rešpektujúci, akceptujúci, oceňujúci iných ľudí takých, akí sú, bez vnučovania im čohokoľvek, čo im je cudzie, predčasné, čohokoľvek, čo je odo mňa samého, ale aj bez dovoľenia, aby oni vnucovali mne, čo je od nich samých, čo nie je od Teba, bez dovoľenia v ich vlastnom záujme, aby ma zneužívali, využívali, používali, manipulovali mnou v Tvojom Mene, alebo bez dovoľenia, aby ma zraňovali, ubližovali mi, urážali ma či inzultovali akýmkoľvek spôsobom či cestou. Pomôž mi byť ako Ty, totálne milosrdný a odpúšťajúci, preukazujúci bezpodmienečné milosrdenstvo a odpustenie iným, sebe, a pomôž mi prijať bezpodmienečne Tvoje bezpodmienečné milosrdenstvo a odpustenie, Pane, a byť skutočne súcitný a empatický. Pomôž mi byť človekom rozhodným, človekom pevným, byť pevným vtedy, keď je to nutné, a nekonečne trpezlivým, trpezlivým, trpezlivým, nekonečne stálym, stálym, stálym, a byť dôsledným, neústupným, neodbytným v pozitívnom zmysle, byť zrelým a stabilným každý deň, stále viac a viac byť úplne pokojný, úplne vyrovnaný, rozumný, úplne usporiadaný, úplne zrovnaný. Pomôž mi byť odvážny, statočný, smelý, bez akýchkoľvek stôp strachu či obáv, alebo zbabelosti. Pomôž mi slúžiť Ti kompetentne, efektívne a úspešne, kvôli Tebe a kvôli všetkým. Pomôž mi byť pravým človekom Božím, človekom Tvojej vôle, človekom Tvojej podoby a obrazu, zbožným človekom, svätcom v pravom zmysle toho slova, pomôž mi byť skutočne totožným s Hamedeielom, Zjednotiteľom všetkých princípov Boha v nás, Boha medzi nami, Boha s nami, Boha nad nami, a Boha prevyšujúceho všetko a všetkých a Boha v nekonečnej rozmanitosti manifestácií po celom Jeho/Jej Stvorení. Pomôž mi byť človekom Tvojho typu princípov, vlastností, hodnôt, integrity, etiky a morálky, zjednot' ma. Umožni mi byť jednotou, jednosťou a harmóniou všetkých funkcií ducha, duše, mysle, osobnosti, sexuality, tela, materiálnych, finančných vecí, prostredia, aby bolo začlenené, zahrnuté všetko, aby sa nič nezveličovalo, ale aby sa ani nič nezanedbalo, ale aby všetko slúžilo svojmu účelu a úžitku, od najvnútornejšieho až po najvonkajšie, od najvyššieho až po najnižšie, v správnej miere, v náležitej a správnej hierarchii Tvojej duchovnej organizácie, v súlade s Tvojou vôľou, v súlade s Tvojou Božskou Prozreteľnosťou.

Pomôž mi byť realistickým a netúžiť, nechcieť a nebažiť po tom, aby som mal viac, než potrebujem, ale aby som namiesto toho bol vd'ačný, ďakoval za všetko a oceňoval všetko, čo už mám, za všetky svoje talenty, nástroje a dary a život, a aby som ich využíval, sprítomňoval, uskutočňoval podľa svojich najlepších možností bez toho, aby som umožnil, aby čokoľvek vo mne bolo nečinné, spiace, lenivé či nevyužitú.

III.

Je niečo ďalšie, čo si potrebujem navrhnúť, čo si potrebujem uvedomiť, na čom potrebujem pracovať? Je tu potrebná nejaká taká náprava, nejaké zjavenie, nejaké posolstvo, nejaké zdieľanie, nejaká rada? Jestvuje nejaký problém z minulosti, od momentu, keď som bol zaradený do negatívneho stavu, až do tohto momentu, ktorý je momentálne aktuálne uviesť do mojej pozornosti, aby sme mohli na ňom pracovať a zbaviť sa ho, jestvuje vôbec niečo? Ako môžem všetkým poslúžiť? Potrebuje niekto na hocijakom mieste, stave, čase, paračase, dimenzii, úrovni, stupni pravého Stvorenia alebo Zóny Vymiestnenia moju pomoc, moje služby, z tej pozície, v ktorej sa nachádzam vo fyzickom tele, alebo akýmkoľvek iným spôsobom či cestou?“

Tieto a podobné návrhy a podobná práca je neprestajne vykonávaná v živote autora odvtedy, ako začal z vôle Božej vyvíjať duchovnú hypnózu a ako začal vykonávať svoju duchovnú autohypnózu. Toto pokračuje už mnoho rokov, no bolo to mnohotisíckrát zintenzívnené, keď mu bolo zjavené, že má prenášať Nové Zjavenie.

Pred zahájením prenosu Nového Zjavenia bol tento typ práce v živote autora Najvyšším zintenzívnený a predĺžený takpovediac na 24 hodín denne. Jedným z dôvodov, prečo sa musel autor vzdať väčšiny svojej terapeutickej práce a angažovania sa s ľuďmi a prečo sa tiež postupne musel vzdať svojho postavenia učiteľa, je to, aby venoval viac času takému skúmaniu a práci na sebe, aby tak nepretržite udržiaval čistotu a integritu svojho položenia za účelom prenosu Nového Zjavenia.

Každý pravý hovorca alebo prenášateľ posolstiev alebo zjavení Najvyššieho, alebo každý, kto si želá, že si zvolí byť hovorcom Najvyššieho, by musel vykonávať podobný typ práce na sebe. Buďte si vedomí faktu, že ak sa nevykonáva táto práca na nepretržitej báze, spôsobom, ktorý bol s vami stručne zdieľaný v tejto kapitole, nemožno byť pravým hovorcom Najvyššieho a jedinec by bol vystavený mnohým zamoreniam, jedom, kontamináciám a skresleniam a bol by prenášateľom falošného zjavenia, ako je to vo väčšine prípadov vo svete.

Táto práca, toto skúmanie, je nutnou podmienkou pre pravého hovorcu Najvyššieho a prenášateľa Nového Zjavenia. Opäť opakujem, z vôle Božej, Najvyššieho, Pána Ježiša Krista, Jedného Nedielného Boha, že každý, kto si praje byť pravým hovorcom Najvyššieho v zmysle prenášania Nového Zjavenia, či dokonca regionálnych, lokálnych či individuálnych zjavení, musel by sa vzdať všetkého, všetkých súčasných aktivít, v ktorých je zaangažovaný a musel by vykonávať ten typ práce na sebe, o akú sa s vami práve podelila autorova Vnútorňa Mysel’.

Hlavné idey Nového Zjavenia

Takže, len po dokončení týchto štyroch častí, štyroch dôležitých autorových sedení, k spokojnosti všetkých v duchovnom svete a k jeho vlastnej spokojnosti toto posolstvo alebo zjavenie prejde, keď a ak je nutné. Takto to je v živote autora. Najvyšší, Pán Ježiš Kristus, Jeden Nedielny Boh je osobne svedkom a potvrdzuje pravdivosť tejto záležitosti v prítomnosti všetkých z Najvyššej Rady Novej Nebeskej Spoločnosti a Novej Školy pre Duchovné Znovuprebudenie, Znovupoučenie a Reštrukturalizáciu.

Samozrejme, je na každého vlastnej slobodnej vôli, či toto prijme alebo odmietne ako pravdu.

Je tiež nutné pripomenúť vám, že podstupovať také namáhavé, rozsiahle a časovo náročné skúmanie nemusí každý, nakoľko nie každého postavenie a úloha si to vyžadujú v takej miere, v akej to robí transmitter. Avšak každý by mal prechádzať na dennej báze neustálym prečisťovaním a očistou, pátraním a skúmaním a bezpečnostnými kontrolami v skrátenej forme alebo rozsahu, oproti tým, o ktoré sa podelila vyššie autorova pravá Vnútoraná Mysel'. Nezabudnite využiť fenomén skreslenia času, takže ak ste v tranze pol hodinu, môžete tú pol hodinu rozťahnúť na tri hodiny, takže pri bezpečnostných kontrolách a purifikácii a čistení a skúmaní z toho vyťažíte. Odporúča sa vám vykonávať to najmenej dvakrát denne a ak je to možné tak trikrát. Potom zbadáte rozdiel vo svojom živote.

A na záver, každý v Novej Nebeskej Spoločnosti a v Novej Škole, a najmä Najvyšší a autorova Vnútoraná Mysel', prostredná myseľ a vonkajšia myseľ by radi vyjadrili svoju vďaku a poďakovanie všetkým vám, ktorí ste ochotní počúvať, zvážiť, zahĺbiť sa, skontrolovať a ešte raz skontrolovať vo svojich vlastných tranzoch pravdivosť tohto všetkého a napokon to prijať a zahrnúť do svojho vlastného života.

IV.

PREPRACOVANIE A AKTUALIZÁCIA SPRÁVNÝCH POSTUPOV OVERENIA A BEZPEČNOSTNÝCH KONTROL PRAVÝCH DUCHOVNÝCH RADCOV POČAS DUCHOVNEJ HYPNOTERAPIE A DUCHOVNEJ AUTOHYPNÓZY

V knihách „Realita, mýty a ilúzie“ (1984) a „Kto si a prečo si tu?“ (1984) boli zjavené a vysvetlené určité dôležité kroky správneho overovania a bezpečnostných kontrol všetkých Duchovných radcov a pravej Vnútornej Mysle vo svojich duchovných tranzoch.

Bolo tam tiež zdôraznené, že teraz je už istú dobu duchovná situácia v duchovnom svete a na tejto planéte drasticky zmenená a že bojisko duchovnej vojny bolo presunuté na planétu Zem. Táto situácia si vyžiadala prehodnotenie všetkých metód a taktík jednania s entitami, zjavujúcimi sa v tranze jedinca. To, čo bolo platné a správne predtým, sa následne prekonalo a zastaralo.

Súčasnú situáciu na planéte Zem možno charakterizovať ako duchovne veľmi nebezpečnú, pretože všemožní duchovia majú teraz úplne priamy kontakt a priamy vplyv na ľudskú myseľ. Než došlo k tejto situácii, všetok duchovný vplyv bol vedený cez intermediárny svet duchov. Za toho predošlého usporiadania platil pre každého určitý súbor pravidiel a každý musel tie pravidlá dodržiavať, aby bol schopný udržať si tam svoje postavenie. Akýkoľvek odklon alebo porušenie tých pravidiel malo za následok stratu svojho postavenia a uväznenie v žalári v niektorej oblasti pekiel.

Avšak od doby presunutia všetkých bojísk na planétu Zem, priamo do myslí, srdc a správania sa ľudí na tejto planéte, nemožno kvôli podivnosti podmienok, ktoré tu existujú, zaviesť žiadny náležitý a spoľahlivý súbor pravidiel. Takže každý môže robiť všetko, alebo predstierať hocikoho, koho si len želá, chce či praje.

Za týchto podmienok je veľmi ťažké vytýčiť akékoľvek spoľahlivé a pevné postupy, pomocou ktorých by bolo možné bezpečne určiť, či niekto je alebo nie je v kontakte so svojou pravou Vnútorňou Myšliou, so svojimi pravými Duchovnými radcami, a hlavne s pravým Najvyšším vo svojej pravej Vnútornej Mysli.

Dôvodom tohto veľmi nebezpečného a nepríjemného faktu je, že všetky zlé a negatívne entity, majúci priamy prístup k všetkým úrovňam a zákutiam ľudskej

Hlavné idey Nového Zjavenia

mysle, si môžu prečítať čokoľvek, čo je obsiahnuté v tej mysli a konať, správať sa, hovoriť a mať vzťah k ľuďom z tejto pozície ich mysle a jej obsahu.

Sú teda schopné veľmi rýchlo sa učiť a následne „zmutovať“, takpovediac, do akejkoľvek formy, podoby, stavu a kondície, aké si len želajú, aby zvečňovali negatívny stav v tomto svete a v ľudskej mysli.

Z toho dôvodu, keď si niekto zavedie určité postupy bezpečnostných kontrol, tie fungujú len dočasne, kým zlí a negatívni duchovia a entity nezvládnu znalosti o týchto postupoch a „nezmutujú“ na negatívne duchovné bytosti, ktoré dokážu vydržať a prejsť všetkými takými testami.

Toto pravidlo platí najmä pre zlé a negatívne entity, ktoré majú za úlohu rozvracať prácu duchovne zmýšľajúcich ľudí, ako sú napríklad duchovní hypnoterapeuti a praktikanti duchovnej autohypnózy. Toto platí najmä o ľuďoch, ktorí dobrovoľne prišli na túto zem za celkovým účelom odstrániť negatívny stav z bytia a existencie. Týmto ľuďom sú pridelené sofistikovanejšie a komplexnejšie zlé a negatívne entity a tieto zdokonaľujú túto nebezpečnú schopnosť „mutácie“. Za týchto podmienok si nemožno byť nikdy stopercentne istý a presvedčený, či niekto je v kontakte so svojou pravou Vnútorou Mysľou, s pravými Duchovnými radcami a s pravým Najvyšším. Títo sofistikovaní a komplexní zlí a negatívni duchovia a entity môžu prostredníctvom procesu špecifickej pseudo-duchovnej „mutácie“ nabráť formu, podobu, rolu, správanie, spôsob reči, maniere a všetko ostatné ktoréhokoľvek pravého Duchovného radcu, či pravej Vnútornej Mysle, či dokonca pravého Najvyššieho.

Z určitých dôležitých duchovných dôvodov je toto veľmi často Najvyšším dovolené, aby boli ľudia otestovaní ohľadne ich skutočnej lojálnosti a motivácií, a za účelom poučenia ohľadom pravej prirodzenosti negatívnych a zlých stavov.

Kvôli tejto nezvyčajnej situácii, nech sa použijú akékoľvek kroky a postupy na overenie a bezpečnostné kontroly Duchovných radcov a svojej Vnútornej Mysle, tieto sa veľmi skoro stanú nespoľahlivými. Preto je ich vždy potrebné modifikovať a aktualizovať. Ak niekto zabudne modifikovať a aktualizovať svoje postupy a kroky, je v nebezpečenstve, že bude niekde na ceste svojím pozemským životom zvedený.

Kvôli lepšiemu pochopeniu dostupných krokov a postupov na toto overovanie a bezpečnostné kontroly je nutné zhrnúť si ich v nasledovných bodoch.

IV.

V podstate možno rozlišovať tri typy bezpečnostných kontrol a overovania: pomocou vonkajších signálov alebo metód; pomocou intermediárnych signálov alebo metód; a pomocou vnútorných signálov alebo metód.

Každý z týchto signálov zahŕňa približne štyri spôsoby, pomocou ktorých možno také bezpečnostné kontroly uskutočniť.

Vonkajšie signály zahŕňajú nasledovné metódy a postupy.

1. *Ideomotorická signalizácia.* Svojej pravej Vnútornej Mysli je učený návrh a žiadosť, aby prevzala kontrolu nad pohybom vlastných prstov a aby im nedovolila, aby boli ovplyvnené kýmkoľvek iným, jedine pravou Vnútrotnou Mysľou a pravým Najvyšším vo vlastnej Vnútornej Mysli. Keď je to potvrdené, dotyčný požiada svoju pravú Vnútrotnú Mysel', aby naznačila, či hovorí pravý Duchovný radca alebo pravá Vnútrotná Mysel', či pravý Najvyšší. Ak je tak, potom bude odpoveďou „áno“, čiže dvihne sa ukazovák, ak nie, potom bude odpoveďou „nie“, alebo dvihne sa prostredník.

V minulosti, pred presunutím bojiska na túto planétu, táto metóda zvykla byť samostatne, sama osebe najspoľahlivejšou. Po tomto presune sa situácia drasticky zmenila a táto metóda sa stala sama osebe najmenej spoľahlivou. Avšak *v kombinácii so všetkými ostatnými metódami* je ešte stále platným nástrojom na bezpečnostné kontroly. Na druhej strane, sofistikovaní a komplexní zlí a negatívni duchovia, využívajú slabosť ľudí pre túžobné želania, dokážu ľahko ovplyvniť pohyb prstov vo svoj prospech.

2. *Ohnivý dvojsečný meč pravdy a zaplavenie intenzívnym, žiarivo-bielym svetlom.* Prednesie sa žiadosť konvertovanému tieňu, ktorý je teraz Hlavným bezpečnostným dôstojníkom, aby najprv seba a všetkých ostatných, prítomných na vrchole duchovnej hory, vrátane vlastnej Vnútornej Mysle jedinca, otestoval sedemnásobným postupným poklepaním oboch ramien ohnivým dvojsečným mečom, za súčasného zaliatia intenzívnym, žiarivo-bielym svetlom, ktoré po určitú dobu žiari z východu. Pri tejto metóde sa predpokladá, že žiadny zlý a negatívny duch nedokáže príliš dlho znášať intenzívne biele svetlo Božskej Lásky a Božskej Múdrosti Najvyššieho a ohnivý dvojsečný meč pravdy, symbolickú reprezentáciu Božskej Pravdy, ktorá úspešne bojuje so všetkými zlami a lžami.

A opäť, keď bola táto metóda zavedená po prvýkrát, bola samostatne veľmi účinná a úspešná. Už to však neplatí. „Mutovateľní“ prefikani a komplexní negatívni duchovia v súčasnosti vydržia a prejdú dokonca i týmto testom so vztýčenými zástavami, takpovediac.

Hlavné idey Nového Zjavenia

Napriek tomuto nepríjemnému faktu táto metóda, *v kombinácii so všetkými ostatnými metódami*, zostáva cenným nástrojom na bezpečnostné kontroly, pokiaľ nie je považovaná za rozhodujúci test.

3. *Svätá Biblia*. Konvertovaný tieň alebo Hlavný bezpečnostný dôstojník je požiadaný, aby otvoril Svätú Bibliu na prvej alebo na tretej kapitole Evanjelia podľa Jána a aby ju pritlačil postupne každému na čelo, srdce a potom plexus solaris. Potom nech ju opäť priloží na srdce, držiac ju tam, a aby počas toho každého sedemkrát poklepal na ľavé a pravé rameno, podržiac meč pritlačený na ľavom ramene, za súčasného zaliatia každého intenzívnym, žiarivo-bielym svetlom z východu.

Tento kombinovaný test zvykol byť najspolahlivejším, keď bol zavedený po prvýkrát. Žiadny zlý či negatívny duch, žiadny podvodník nedokázal príliš dlho znášať tento test.

Nanešťastie, súčasné prefikanejšie a komplexnejšie zlé a negatívne entity sa pri svojich pseudo-duchovných „mutačných“ snahách úspešne vyrovnali s týmto komplexným testom, a preto dokážu prejsť dokonca aj týmto testom.

Avšak *v kombinácii so všetkými ostatnými metódami* je tento test naďalej cenný a platný, pokiaľ sa nepoužije ako jediný.

4. *Dôkladná kontrola stavu vrcholu svojej duchovnej hory*. Dotyčný je požiadaný (alebo v duchovnej autohypnóze sa to urobí ako prvé), aby šiel na vrchol duchovnej hory a dôkladne skontroloval podmienky na vrchole hory. Je skala na pravej strane a má rovnakú formu a veľkosť? Sú na skale nejaké zmeny? Je brána na ľavej strane zamknutá a zapečatená? Skontrolujte dôkladne pečať na bráne, aby ste zistili, či tam nie sú nejaké známky manipulácie s pečaťou. Je obloha modrá, jasná a čistá? Alebo sú na nej nejaké oblaky či zahmlenie? Svieta slnko na východe, nad horizontom asi 30 stupňov nad hlavou alebo v letnom postavení na desiatej hodine rannej? Sú na vrchole hory nejaké známky zanedbania alebo opotrebovania? Je tam nejaká burina alebo podozrivo smiešne vyzerajúce rastliny, stromy, zvieratá alebo stavby, atď.? Je tráva sviežozelená, patrične zalievaná a udržiavaná? Sú všetky stavby, ktoré by sa mohli nachádzať na vrchole vlastnej duchovnej hory, v dobrom stave, forme a v poriadku, bez akýchkoľvek známk zanedbania, rozpadu či poškodenia? Je voda v jazierku a vo vodopáde krištáľovo čistá a jasná, bez akýchkoľvek známk zakalenia, atď.? Objavujú sa vlastní Duchovní radcovia v krásnom šate a v jasných farbách alebo svetle, atď.?

IV.

Tieto alebo podobné známky sú veľmi dôležité pri určovaní, či je všetko na vrchole vlastnej duchovnej hory normálne. Akékoľvek odchýlky od správneho usporiadania na vrchole vlastnej duchovnej hory sú podozrivé, kvôli univerzálnemu súvzťažnému významu, ktorý majú všetky veci a podmienky na vrchole hory. Ak jedinec zistí akékoľvek také škodlivé zmeny, môže si byť úplne a bezpečne istý, že nie je v kontakte so svojou pravou Vnútorňou Mysľou alebo svojimi pravými Duchovnými radcami, alebo že robí niečo nesprávne, čo otvorilo dvere negatívnemu stavu a zamorilo, znečistilo a otráвило jeho/jej život.

Ak je táto metóda použitá *v kombinácii so všetkými ostatnými metódami*, je veľmi spoľahlivým nástrojom na overovanie a bezpečnostné kontroly. Avšak majte na pamäti, že sofistikovaní a komplexní negatívni duchovia a entity, so svojou pseudo-schopnosťou „mutovať“, dozvediac sa o požadovanom stave vrcholu duchovnej hory, niekedy uspejú pri udržaní správneho a očakávaného stavu vecí. V takýchto prípadoch je dobrou politikou požiadať takého ducha alebo radcu, aby urobil nejaké pozitívne vylepšenia na vrchole duchovnej hory. Napríklad aby vytvoril alebo skrášlil kvetinovú záhradu alebo ovocný sad, alebo aby vybudoval vodopád či jazierko, alebo stavbu, atď., atď. Ak jedinec dostane pozitívne a spoľahlivé potvrdenie, že bolo dosiahnuté skutočné zlepšenie a skrášlenie vrcholu jeho/jej duchovnej hory, môže si byť na určitý čas istý, že má dočinenia s pravým Duchovným radcom. Avšak dokonca aj tento cenný test samostatne a sám osebe nie je už viac bez spojenia so všetkými ostatnými testami spoľahlivý, pretože v procese pseudo-duchovnej „mutácie“ sa sofistikovaní a komplexní zlí a negatívni duchovia učia budovať očakávanú formu prostredia.

Aby sa vytvorili z týchto štyroch vonkajších signálov cenné metódy na overovanie a bezpečnostné kontroly, musia ich sprevádzať takzvané intermediárne signály, a najmä vnútorné signály.

Intermediárne signály zahŕňujú nasledovné metódy a postupy.

V podstate táto časť bezpečnostných kontrol pozostáva z veľmi dôkladného preverenia a testovania všetkých, ktorí sú prítomní na vrchole duchovnej hory, vrátane vlastnej pravej Vnútornej Mysle. Tu je zaujímavé poznamenať, že už apoštol Ján nabádal a naliehal na ľudí, aby testovali každého ducha. Každému sa odporúča, aby si kvôli poučeniu a inšpirácii prečítal prvú epištolu apoštola Jána, kapitola 4, verše 1, 2 a 3.

Počas preverovania a testovania všetkých, ktorí sú prítomní na vrchole duchovnej hory, jedinec kladie nasledovné alebo podobné otázky:

Hlavné idey Nového Zjavenia

1. Koho uctievaš, uznávaš, slúžiš mu alebo ho obdivuješ? Aká je pravá prirodzenosť Najvyššieho? Prijímaš Ľudskú Božskosť a Božskú Ľudskosť Najvyššieho vo forme Ježiša Krista? Je Ježiš Kristus pravým Najvyšším, Ktorý/Ktorá má mnoho iných mien a Ktorý/Ktorá sa manifestuje ľuďom v rôznych oblastiach na tejto planéte pod takými menami ako Budha, Alah, Krišna, Rama, Višnu, Brahma, Adonai, Shaddai, Manitou, a pod mnohými inými menami? Sú všetky tieto mená reprezentáciami určitých aspektov Jedného Nedielného Boha, Ktorým/Ktorou je pravý Najvyšší, Pán Ježiš Kristus a Duch Svätý? Popretie týchto faktov alebo akákoľvek odchýlka od nich je náznakom, že dotyčný má dočinenia s podvodníkmi a šarlatánmi.

2. Aké je tvoje chápanie a postoj k Svätej Biblii a k ostatným Svätým knihám, ktoré existujú na tejto planéte? Je Svätá Biblia pravým Slovom Božím, ktoré obsahuje vnútorný zmysel? Neochota vyhlásiť, že Svätá Biblia a ostatné Sväté písma sú pravým Slovom Božím je silným náznakom, že dotyčný má dočinenia s podvodníkmi.

3. Aké je tvoje chápanie pojmu doslovná, fyzická reinkarnácia? Potvrdenie existencie fyzickej, doslovnej reinkarnácie je signálom, že rolu pravých Duchovných radcov zaujali zlí, negatívni duchovia.

4. Môžeš a chceš mne alebo niekomu inému predpovedať budúcnosť, alebo mi povedať o určitých dátumoch, udalostiach a daniach, ku ktorým má dôjsť? O konci tohto sveta? Aká je tvoja predstava slobodnej vôle a slobodnej voľby? Predpoveď budúcnosti, so zaručenými dátumami, finalistické vyhlásenia, dokonca aj keby sa ukázali ako pravdivé, sú náznakom, že dotyčný má dočinenia so zlými a negatívnymi duchmi a podvodníkmi. Princíp slobodnej voľby a slobodnej vôle je v rozpore s predpovedaním budúcnosti s presnými dátumami, alebo s akýmkoľvek špecifickým predpovedaním čohokoľvek, dokonca i bez dátumov. Treba si uvedomiť, že jestvuje nekonečná rozmanitosť a nekonečný počet dostupných volieb, ktoré určia budúcnosť, a nie predpoveď jedného jediného ducha, ktorý nemá ani poňatia, aký druh volieb ľudstvo alebo nejaká osoba ide vykonať. Dôvodom, prečo sú také predpovede možné, a dokonca sa uskutočnia, je to, že negatívni duchovia presvedčia ľudí, aby uverili ich predpovediam, a ľudia následne robia všetko, čo je v ich silách, aby sa také predpovede uskutočnili. Takže to, s čím tu máme dočinenia, nie je skutočná predpoveď budúcnosti, ale namiesto toho je to samonapĺňajúce sa proroctvo. Toto platí aj ohľadne predpovedí o ľudstve, pretože, niekto očakáva, a tými očakávaniami premieta svoje túžobné želania do ľudstva a prispieva tak k možnosti uskutočnenia sa predpovede.

IV.

Táto metóda zvykla byť veľmi dobrým testovacím nástrojom na overovanie a bezpečnostné kontroly. Nanešťastie, od tohto dátumu mnohí sofistikovaní a komplexní zlí a negatívni duchovia „zmutovali“ natoľko, že sú schopní poľahky, bez akýchkoľvek ťažkostí diskutovať o týchto veciach. Naučili sa hovoriť, čo sa od nich očakáva. Takže už viac nehovoria sami zo seba, ale z očakávaní duchovného hypnoterapeuta alebo praktikanta duchovnej autohypnózy. Toto je veľmi nebezpečná schopnosť, ktorú nadobudli tieto druhy duchov a do ktorej „zmutovali“.

Možno si byť istý, že schopnosť zlých a negatívnych duchov hovoriť z pozície očakávaní a túžobných želaní ľudí, a nie z nich samotných, je jednou z najsofistikovanejších zbraní, aké nedávno získali. Nie vždy tomu bolo tak. Pred prenesením bojiska na túto planétu nebolo nikomu dovolené hovoriť z niekoho iného, jedine zo seba. Ak by zlí a negatívni duchovia boli schopní hovoriť len zo seba, nemohli by prejaviť nič než nenávisť, hnev, zúrivosť, zlo a lož.

Nuž, aby sa peklá a všetky ich ohavnosti a hnus vyniesli na povrch, za účelom ich konečnej eliminácie, bolo nutné dovoliť im naučiť sa hovoriť z iných, z ľudských očakávaní, túžobných želaní, ideí, pocitov a myšlienok, ktoré zlí a negatívni duchovia nemajú či nevlastnia.

Napriek týmto faktom tieto intermediárne nástroje a metódy overovania a bezpečnostných kontrol zostávajú v kombinácii so všetkými ostatnými metódami ešte stále v mnohých prípadoch cennou metódou na bezpečnostné kontroly a overovanie svojich Duchovných radcov.

Z toho dôvodu všetky predošlé metódy, ich nástroje a postupy musia byť kombinované s takzvanými vnútornými signálmi a ich nástrojmi a metódami. Vnútna metóda je najspoľahlivejšia, no nanešťastie je súčasne najťažšie aplikovateľná. Vyžaduje si integritu jedincovej osobnosti a jeho pravého duchovného stavu a kondície.

Pozostáva z nasledovných krokov:

1. *Intuícia.* Vlastná intuícia je ešte stále najspoľahlivejším a najcennejším nástrojom na overovanie a bezpečnostné kontroly. Ak počas vlastného duchovného tranzu, keď jedinec príde na vrchol svojej duchovnej hory, počas bezpečnostných kontrol opísaných vyššie, jeho/jej intuitívne pocity naznačujú, že niečo nie je v poriadku a ak sa cíti neisto, alebo sa necíti totálne pozitívne a pohodlne, môže si byť istý, že je v kontakte s podvodníkmi.

Nanešťastie, negatívni a zlí duchovia môžu obísť jedincovu intuíciu, využívajúc starú pesničku — jeho túžobné pranie a očakávania, že veci budú

Hlavné idey Nového Zjavenia

v dokonalom poriadku alebo také, aké chce, aby boli. Akékoľvek zbožné želanie, túžba, pranie, upnutie sa alebo čokoľvek, čo kto má, na čom silno lipne, bez akejkoľvek ochoty vzdať sa takých upnutí, stáva sa pascou, ktorá utlmuje a potláča správne intuitívne pocity. V tomto prípade má jedinec tendenciu anulovať svoju intuíciu alebo ju úplne ignorovať.

Správne aplikovanie svojich intuitívnych pocitov závisí predovšetkým od úspešnej aplikácie nasledovného vnútorného kroku.

2. Veľmi dôkladné a starostlivé preskúmanie svojich úmyslov a motivácií, kvôli ktorým si dotyčný želá byť v kontakte a komunikovať so svojou pravou Vnútrnou Mysľou, svojimi pravými Duchovnými radcami a pravým Najvyšším. Inak povedané, aké sú skutočné motivačné faktory a úmysly takého snaženia? Čím záludnejšie, sebeckejšie, egocentrickejšie, egoistickejšie, meritórnejšie, majetnickejšie, nenásytnejšie, skazenejšie, materiálnejšie, fyzickejšie, svetskejšie, pozemskejšie a všeobecne negatívnejšie sebeckejšie typy motivácií a úmyslov sú prítomné, tým väčšia pravdepodobnosť bytia v kontakte s podvodníkmi, ktorí sa krmia a napájajú týmito typmi úmyslov a motivácií, stotožňujú sa s nimi a vyhovárajú a ospravedlňujú sa pomocou nich.

Naproti tomu, čím čistejšie a duchovnejšie sú jedincove úmysly a motivácie týchto snáh a činov (čiže, sú v záujme stať sa lepšou ľudskou bytosťou, duchovnejšou ľudskou bytosťou, milujúcejšou a múdrejšou ľudskou bytosťou, užitočnejšou, osožnejšou a nápomocnejšou ľudskou bytosťou; láskavejšou, nežnejšou, milosrdnejšou a odpúšťajúcejšou ľudskou bytosťou; skromnejšou a pokornejšou ľudskou bytosťou, výlučne za účelom vzájomného prospechu a spoločného dobra pre všetkých v bytí a existencii), tým väčšia je pravdepodobnosť, že bude v kontakte a že bude komunikovať so svojou pravou Vnútrnou Mysľou, svojimi pravými Duchovnými radcami a pravým Najvyšším.

Tento krok pri overovaní prakticky nemôže simulovať žiaden negatívny a zlý duch a entita. Jediné, čo môžu urobiť, je dodať jedincovi dokonalý, bezpečný pocit, že jeho úmysly a motivácie sú pozitívne, dobré a duchovne náležité, ako bolo načrtnuté vyššie, aby sa tak nestala zjavnou ich skutočná povaha. Aby jedinec stopol a anuloval akékoľvek také vnútené falošné pocity bezpečia, potrebuje odteraz uplatniť nasledovný rozhodujúci, životne dôležitý a významný krok v tejto vnútornej metodológii.

3. Na začiatku každého sedenia v tranze, len čo je v tranze navodený hlboký duchovný plenárny stav, evokuje sa nasledovné základné pravidlo života Stvorenia. Jediniec pokračuje ďalej, hovoriac, mysliac, cítiac a chcúc nasledovné alebo podobné duchovné vyhlásenie: „Zo svojej vlastnej slobodnej vôle, svojou

IV.

vlastnou slobodnou voľbou plne poznávam, uznávam, viem a uplatňujem životne najdôležitejší a najrozhodujúcejší duchovný princíp Stvorenia, že je vo mne Absolútny Pôvodca môjho života, ako aj všetkého života v bytí a existencii. Tohto Pôvodcu poznám pod menom pravý Najvyšší, Pán Ježiš Kristus, Duch Svätý, Jeden Boh Nedielný, Ktorý/Ktorá je označovaný príležitostne aj mnohými inými menami, ktoré sú rôznymi aspektmi Absolútnej Prirodzenosti Najvyššieho. Uznávam a viem, že bez tejto Večnej Prítomnosti pravého Najvyššieho, Absolútneho Zdroja môjho života, môjho bytia a existencie, by som nemohol žiť a dýchať ani zlomok sekundy. Poznám, uznávam a viem tiež, že sú so mnou neustále, dvadsaťštyri hodín denne moji praví Duchovní radcovia, ktorých mi určil pravý Najvyšší, Pôvodca, Udržiavateľ a Zdroj môjho života vo mne, a ktorí sú tam zo svojej slobodnej vôle a slobodnej voľby byť so mnou za účelom môjho duchovného rastu, pokroku, poučenia a spojenia so zvyškom Stvorenia. Tak teda, svojou vlastnou slobodnou vôľou a slobodnou voľbou, v čistote svojho srdca, s pravým, náležitým a správnym duchovným úmyslom a motiváciou, kvôli všetkým, kvôli duchovnému rastu, pokroku a zlepšeniu sa, za účelom byť lepšou ľudskou bytosťou, duchovnejšou ľudskou bytosťou, milujúcejšou, múdrejšou, milšou, pokornejšou, skromnejšou, užitočnejšou, osožnejšou a nápomocnejšou ľudskou bytosťou, s okamžitou elimináciou akéhokoľvek nesprávneho, negatívneho, egoistického, škodlivého, zlého a falošného úmyslu a motivácie, so starostlivou očistou a vyčistením od všetkých hriechov, chýb, omylov, previnení, očakávaní a anticipácií, týmto úctivo a pokorne žiadam Toho/Tú, Ktorý/Ktorá je večne prítomný vo mne a Ktorý/Ktorá je pravým Zdrojom a Pôvodcom môjho života, pravého Najvyššieho, Pána Ježiša Krista, Duchu Svätého, Jediného Boha Nedielného, a pravú Vnútornú Mysel', ktorá je sídlom Najvyššieho vo mne, ako aj všetkých mojich pravých Duchovných radcov, ktorých mi určil pravý Najvyšší, o kontakt a komunikáciu. Svojou slobodou voľby a svojou slobodnou vôľou som sa rozhodol byť v kontakte a komunikovať len s pravým, skutočným Najvyšším, pravými Duchovnými radcami a pravou Vnútornou Mysľou. Ktokoľvek iný či čokoľvek iné, kto by mohol byť nevdojak prítomný vo mne alebo na vrchole mojej duchovnej hory, kto nie je pravým a skutočným Stvoriteľom a zdrojom môjho života alebo kto nebol určený Najvyšším, aby bol so mnou, sa týmto odstraňuje a eliminuje zo mňa a z vrcholu mojej duchovnej hory, spolu so všetkým vo mne, čo umožnilo taký nezvaný prienik, pretože každý tejto povahy je tu proti mojej slobodnej vôli a mojej slobodnej voľbe. Sľubujem, že len čo dokončím tieto bezpečnostné kontroly, preskúmam a prebádam a preverím seba samého, aby som zistil, čo je vo mne, čo umožnilo, aby boli vo mne a na vrchole mojej duchovnej hory takí falošníci, votrelci a podvodníci. A kompletne odstránim tieto dôvody zo svojho života. Preto týmto žiadam svojho pravého Vrchného bezpečnostného dôstojníka, aby odstránil všetkých podvodníkov zo

Hlavné idey Nového Zjavenia

mňa a z vrcholu mojej duchovnej hory a aby ich eskortoval do tej špeciálnej oblasti medzi peklami a intermediárnym svetom duchov, ktorú nedávno zriadil Najvyšší, kde špeciálne trénovaný personál, určený Najvyšším, poskytnie všetkým podvodníkom, zlým a negatívnym duchom vo mne a na vrchole mojej duchovnej hory príležitosť na konverziu do pozitívneho stavu, dodržaním určitých náležitých a správnych postupov a krokov, alebo príležitosť na ich návrat späť do ich príslušného pekla, aby niesli dôsledky svojich bláznivých volieb. Uplatňujúc si svoju slobodnú voľbu a slobodnú vôľu a svoje práva a výsady, ktoré mám od pravého Najvyššieho vo mne, byť v kontakte so svojou pravou Vnútorou Mysľou, svojimi pravými Duchovnými radcami a pravým Najvyšším, týmto vyvolávam tieto Bohom dané práva a privilégiá a vyzývam ich, aby sa ku mne pripojili pri tomto sedení v tranze a aby mi pomohli v mojich duchovných snahách. Prehlasujem tu zo svojej slobodnej vôle a svojej slobodnej voľby, že si veľmi dobre uvedomujem všetky negatívne a škodlivé dôsledky takej evokácie, ak k tejto komunikácii pristupujem alebo ak o ňu žiadam s nesprávnym, negatívnym a zlým úmyslom alebo so skrytou, sebeckou, egoistickou motiváciou. Zas a znovu žiadam, aby boli všetky také úmysly a motivácie okamžite uvedené do mojej pozornosti, aby som mohol priznať a oľutovať svoje hriechy a poprosiť o milosrdenstvo a odpustenie a o ich trvalé odstránenie zo svojho života.“

Teda, keď sa použije táto alebo podobná formula vždy, keď sa vchádza do duchovného tranzu, a keď sa jedinec súčasne preskúma a preverí ohľadom akýchkoľvek možných chýb, omylov, problémov, previnení alebo akýchkoľvek negatívnych a sebeckých úmyslov a motivácií a ak sa neustále podrobuje dôkladnej purifikácii a očiste od všetkého zamorenia, jedov a kontaminácie každodenného života v negatívnom stave, je veľmi nepravdepodobné, že bude zvedený alebo že sa dostane do kontaktu s podvodníkmi, alebo s falošným Najvyšším, alebo s falošnými Duchovnými radcami či s falošnou Vnútorou Mysľou. A ak sa predsa len dostane s nimi do kontaktu, bude okamžite schopný identifikovať ich ako podvodníkov a jednať s nimi s odpustením a milosrdenstvom, súcitom a empatiou, s bezpodmienečnou láskou a múdrosťou, poskytnúc im príležitosť na konverziu do pozitívneho stavu tým, že ich pošle do tej špeciálnej oblasti, zriadenej Najvyšším medzi peklami a intermediárnym svetom duchov.

Je ťažké predstaviť si, že by tento konkrétny krok mohol byť nejakou cestou či spôsobom infiltrovaný alebo prevzatý negatívnymi a zlými duchmi, nech by boli akokoľvek komplexní a sofistickovaní. Ako všetko ostatné, pseudo-duchovná „mutácia“ má svoje hranice. Toto platí najmä vtedy, ak sa správne dodržiava štvrtý krok tejto vnútornej metódy.

IV.

4. Aby si jedinec udržal svoj duchovný tranz číry, čistý a nekontaminovaný, odporúča sa, aby pri ponáraní sa do duchovného tranzu hovoril niečo takéto: „Nežiadam o nič, pretože chcem konať vôľu Božiu. Som povďačný, ďakujem, cením si a som spokojný so všetkým, čo mám. Ak skutočne niečo potrebujem akýmkoľvek spôsobom či cestou, na akejkoľvek úrovni, či už duchovnej, duševnej, fyzickej, finančnej, spoločenskej, atď., atď., viem, že môj Pán a môj Stvoriteľ vie, aké sú moje skutočné potreby. Prosím môjho Pána, Ježiša Krista, aby mi poskytol všetko, čo potrebujem na to, aby som bol lepšou ľudskou bytosťou, duchovnejšou ľudskou bytosťou, osožnejšou ľudskou bytosťou, milujúcejšou a múdrejšou ľudskou bytosťou, atď. Vzdávam sa všetkého, čím som a čo mám, v Tvoj prospech, môj milovaný Pane, pretože len Ty vieš v absolútnom zmysle, čo je pre mňa najlepšie. Preto chcem skutočne činiť len Tvoju vôľu, nie zo svojich vlastných sebeckých dôvodov, ale predovšetkým kvôli Tebe a kvôli všetkým v Tvojom Stvorení, kvôli vzájomnému prospechu, spoločnému dobru a osohu pre všetkých.“

Dôležité je tiež naučiť sa, ako formulovať a klásť otázky svojej Vnútornej Mysli, Najvyššiemu a svojim Duchovným radcom.

Ak je to vôbec možné, treba sa vyhnúť kladeniu otázok typu „mal by som“. Napríklad, „Mal by som urobiť to či ono?“ „Mal by som zriadiť to či ono?“ „Mám ísť tam či onam?“ Také otázky zvyčajne pramenia z vlastných túžobných želaní, a preto porušujú pravidlo, že rada má pochádzať zo slobody voľby. Obmedzujú vlastnú Vnútornú Myseľ, Najvyššieho a vlastných Duchovných radcov, aby zodpovedali také otázky jediným možným spôsobom, čiže poskytnutím jedincovi neoddiskutovateľnú slobodu voľby urobiť čokoľvek, o čo žiada, ak si tak zvolí. Takže jedinec mimovoľne dostane odpoveď, „Ak si tak zvolíš, môžeš to urobiť.“, atď.

Namiesto toho sa odporúča klásť otázky v tom zmysle, že: čo je najlepšie pre všetkých zainteresovaných, môže to pomôcť jedincovi byť lepšou ľudskou bytosťou a duchovnejšou ľudskou bytosťou? Je to duchovne správne? Je to v súlade s vôľou pravého Najvyššieho? Je z hľadiska pozitívneho stavu vhodné urobiť to? Nebezpečenstvo odpovede, „Ak si tak zvolíš, môžeš to urobiť“, atď., je vo fakte, že jedinec prijme takú odpoveď ako schválenie, že to môže urobiť, lebo je to podľa predpokladu vôľa Božia. Takže dotyčný vnucuje svoju vôľu alebo svoje túžobné želanie vôli Božej. Keď sa to stane, otvorí dvere negatívneho stavu, a v dôsledku toho preniknú do jeho života veľmi sofistikovaní a komplexní zlí a negatívni duchovia, vniknú na vrchol jeho duchovnej hory a prevezmú totálnu kontrolu nad jeho životom vo forme a pod maskou jeho pravých Duchovných radcov, jeho pravej Vnútornej Mysle a pravého Najvyššieho.

Hlavné idey Nového Zjavenia

Pokiaľ sa jedinec nenaučí zo svojej slobodnej voľby a slobodnej vôle prosieť o konanie sa vôle Božej v jeho živote, nemôže si byť nikdy istý, či je alebo nie je v kontakte so svojou pravou Vnútorňou Mysľou, svojimi pravými Duchovnými radcami a pravým Najvyšším. Ak poctivo uplatňuje vo svojich duchovných tranzoch tento štvrtý vnútorný krok, je veľmi nepravdepodobné, že bude zvedený.

Samozrejme, najistejší a najspoľahlivejší spôsob overovania a bezpečnostných kontrol možno nájsť v dôslednej aplikácii vyššie uvedených krokov, od najvonkajšieho až po najvnútornejší. Ľahko sa možno naučiť hypnoticky rozťahnuť fyzický čas, takže napríklad desať minút objektívneho času môže byť predĺžených na jednu či dve hodiny, alebo na tak dlho, ako je nutné, subjektívneho času, aby sa prešli všetky tieto kroky. Schopnosť ľudskej mysle manipulovať časom vo svoj prospech bola doteraz značne nevyužitá. Je čas, aby sa každý naučil využívať tento dar vo svoj prospech za účelom neustáleho duchovného rastu a pokroku.

Ďalšou vecou, ktorú sa odporúča žiadať od pravého Najvyššieho a od všetkých ostatných vo svojich duchovných tranzoch, sú neustále aktualizácie, modifikácie, doplnky a/alebo škrtky čohokoľvek, čo bolo opísané v tejto kapitole.

Ak sa tieto veci vykonávajú dôsledne a poctivo, s dobrým a pozitívnym úmyslom a motiváciou, nemožno sa pomýliť a s najväčšou istotou bude vždy možné rozoznať pravých pozitívnych Duchovných radcov od podvodníkov a šarlatánov.

Z toho dôvodu každému, kto práve dočítal túto kapitolu, sa naliehavo odporúča, aby sa okamžite ponoril do stavu svojho duchovného plenárneho tranzu a dôkladne a starostlivo skontroloval všetky tieto kroky, aby určil, či sú pravdivé alebo nie pre každého jednotlivého čitateľa a praktikanta duchovného tranzu. Ak nejakou náhodou dotyčný dostane negatívnu odpoveď, mal by požiadať o zjavenie, aby stanovil náležité kroky bezpečnostných kontrol a overovania, aplikovateľné pre neho. Toto by sa malo urobiť kvôli tomu, aby sa vyhlo akémukoľvek možnému zovšeobecňovaniu a kvôli zachovaniu si vlastných individualizovaných potrieb. Tu ide o to uvedomiť si, že aj keď sa zdá, že pre väčšinu ľudí sú vyššie uvedené kroky platné a aplikovateľné, múdrosť situácie si vyžaduje, aby si ich každý pre seba skontroloval, aby zistil, do akej miery, ak vôbec, sú tieto kroky aplikovateľné pre jeho vlastnú jedinečnú osobnosť a v jeho jedinečnej práci v duchovnom tranze. Napokon, čo je náležité a správne pre jedného, nemusí byť náležité a správne pre niekoho iného. Je teda zodpovednosťou každého jedinca, ktorý praktizuje duchovnú hypnoterapiu a duchovnú autohypnózu, aby skontroloval všetky tieto kroky so svojou pravou

IV.

Vnútorou Mysľou, pravým Najvyšším vo svojej Vnútornej Mysli a so svojimi pravými Duchovnými radcami. Ak schvália tieto kroky ako aplikovateľné pre jeho vlastnú prácu v tranze, potom sa mu radí a odporúča riadiť sa nimi všetkými s pochopením, že sa zabezpečí neustála kontrola ich nepretržitej platnosti a efektívnosti. Treba požiadať pravého Najvyššieho vo svojej Vnútornej Mysli a všetkých svojich Duchovných radcov, aby okamžite uviedli do jedincovej pozornosti, v ktorom bode niektoré z týchto krokov alebo všetky tieto kroky zastarali, a aby ich nahradili účinnejšími a vhodnejšími krokmi pre také neustále bezpečnostné kontroly a overovanie. Toto zabezpečí neprestajný, progresívny spôsob práce vo vlastnom tranze. Samozrejme, toto neplatí len pre záležitosť diskutovanú v tejto kapitole, ale pre všetky aspekty jedincovho života.

V.

PREČO JEŽIŠ KRISTUS HOVORIL O SVOJOM OTCOVI-BOHU A MAL S NÍM VZŤAH, AKOBY ON A OTEC BOLI DVE ROZDIELNE OSOBY ALEBO ENTITY, A NIE JEDEN A TEN ISTÝ BOH-NEDIELNY?

Doslovný zmysel Novej Zmluvy v Svätej Biblii, ako aj mnohé vyhlásenia v celej Starej Zmluve v Svätej Biblii úplne zjavne, zrejme a prosto hovoria o Mesiášovi — Ježišovi Kristovi, ktorý je Synom Božím ako jedna entita, a o Jehovovi, Bohu-Otcovi, Ktorý/Ktorá je úplne inou entitou. Neskôr kresťanské cirkvi pridali tretiu entitu — Duchu Svätého — ktorý je údajne odlišnou a oddelenou osobou tak od Boha-Otca, ako aj od Syna Božieho, Ježiša Krista.

No toto chápanie a ponímanie prirodzenosti Najvyššieho je skreslením pravej reality. A nielen že je skreslením, no duchovne je to veľmi nebezpečnou koncepciou.

Aké sú hlavné dôvody, že by Najvyšší dovolil, aby bolo v tomto svete tak dlho zvečňované také nebezpečné skreslenie, najmä medzi tradičnými kresťanmi, napriek faktu, že Ježiš Kristus Sám počas svojho pobytu na Zemi mnohokrát naznačil opak tohto ponímania?

Než prejdeme k Zjaveniu ohľadom tejto veci, vypichnime si niektoré miesta v Novej Zmluve v Svätej Biblii, ktoré vo svojom doslovnom zmysle oddeľujú Boha-Otca od Syna Božieho, ako aj tie, ktoré naznačujú, že Otec a Syn sú jednou, a nie dvoma separátnymi entitami alebo osobami. Evanjelium podľa Matúša, kapitola tretia, verš sedemnásť, „A náhle zaznel hlas z neba, hovoriac, ‚Toto je môj milovaný Syn, v ktorom sa mi zalúbilo.‘“ Čo sa týka tohto písma, je jasné, že ten hlas prišiel odinakiaľ, a nie od Ježiša Krista, týmto ich separujú. Avšak okamžite v nasledovnej kapitole, kapitole štvrtej Matúša, keď je Ježiš Kristus pokúšaný diablom, vo verši sedem tej kapitoly sa hovorí, „Ježiš mu povedal, ‚Opäť je napísané, nebudeš pokúšať Pána, svojho Boha.‘“ Tento citát úplne jasne ukazuje, že ten, kto bol pokúšaný, bol pravým Pánom, Bohom, čiže nebol entitou oddelenou od Boha. V Matúšovi, kapitola desať, verše 32 a 33, „Preto ktokoľvek Ma vyzná pred ľuďmi, toho vyznám aj Ja pred Svojím Otcem, Ktorý je v nebi.“ Verš 33: „Ale ktokoľvek Ma zaprie pred ľuďmi, toho zapriem aj Ja pred Svojím Otcem, Ktorý je v nebi.“ Nuž, toto je úplne zjavným oddelením Otca ako jednej separátnej entity, ktorá je kdesi v nebi. *Samozrejme, vo vnútornom zmysle, ako viete, nebo znamená Vnútornú Mysel' alebo vnútro.* Avšak doslovný zmysel je zjavne zmyslom totálnej separácie. V Matúšovi,

kapitola jedenásť, verše 25-27 vrátane, sa hovorí, citujem: „Vtedy Ježiš odpovedal hovoriac, ‚Ďakujem Ti, Otče, Pane neba a zeme, lebo si skryl tieto veci pred múdrymi a rozumnými a zjavil nemluvňatám. Áno, Otče, lebo tak sa Ti zaľúbilo.‘“ Nuž, tieto dva verše sú úplne jasným náznakom rozdelenia na dve entity. Avšak nasledovný verš náhle hovorí (verš 27), „Všetko Mi odovzdal Môj Otec, a nikto nepozná Syna len Otec. Ani Otca nikto nepozná len Syn, a komu Ho syn chce zjaviť.“ Nuž, tu je úplne zjavný náznak, že sa to nechápe tak, že sú dvomi separátnymi osobami, ale jednou osobou alebo jednou entitou v dvoch odlišných aspektoch. V Matúšovi, kapitola 27, verš 46, sa hovorí, „Asi o deviatej hodine Ježiš zvolal silným hlasom hovoriac, ‚Eli, Eli, lama sabachtani?‘“ to jest, „Bože Môj, Bože Môj, prečo si Ma opustil?“ Nuž, toto vyhlásenie alebo toto zvolanie je jasnou separáciou jednej osoby, ktorá volá na druhú, inú osobu. No potom, v Matúšovi, kapitola 28, verš 18, sa hovorí, „Potom Ježiš pristúpil k nim a povedal im, hovoriac, ‚*Daná Mi bola všetka moc v nebi a na zemi.*‘“ Tieto slová jasne naznačujú, že nejestvuje žiadna iná autorita než Ježiš Kristus, Ktorý/Ktorá je súčasne Otcom i Synom i Duchom Svätým, ako to naznačuje nasledovný verš, verš 19, kapitoly 28, Matúša. Nuž, podobné vyhlásenia môžete nájsť v Markovi a Lukášovi a na mnohých miestach Evanjelia podľa Jána. Napríklad, Ján v kapitole tretej, verše 16, 17 a ďalej, v doslovnom zmysle úplne jasne oddeľuje tie dve osoby, pretože vo verši 16 sa hovorí, „Lebo Boh tak miloval svet, že dal Svojho jednorodného Syna, aby každý, kto v Neho verí, nezhylnul, ale aby mal život večný.“ A verš 17, „Lebo Boh neposlal Svojho Syna na svet, aby svet odsúdil, ale aby svet mohol byť skrz Neho spasený.“ Z tohto je jasné, že Boh, jedna osoba, poslal svojho Syna, inú osobu, na svet. Toto je doslovný zmysel, keď sa nevie, čo znamenajú slová Boh a Syn vo vnútornom zmysle.

V tej istej kapitole, vo verši 35 sa hovorí, „Otec miluje syna, a dal všetko do Jeho rúk.“ Opäť, tento verš naznačuje, že sa tu jedná o niečo iné než dve oddelené entity, pretože všetko je dané do rúk Synovi. V Jánovi si môžete prečítať tiež kapitolu piatu, verše 19 až 27, a vlastne celú kapitolu, ktorá obsahuje jednak náznak, že Otec a Syn nie sú dve oddelené entity, ale jedna entita, no súčasne aj v doslovnom zmysle je úplne jasný náznak, že sú to dve oddelené entity. Podobná situácia sa vyskytuje v nasledovnej kapitole, kapitole šiestej, verše 26-58. Z obsahu týchto veršov možno ľahko vyvodiť oba koncepty, ak sa nerozumie vnútornému zmyslu toho obsahu.

V kapitole ôsmej, od verša 37 až do konca kapitoly, máme veľmi výrazný náznak oboch situácií: najprv, že jestvujú dve oddelené osoby, a potom náhle vo verši 58, Ježiš im povedal, „Veru, veru, hovorím vám, prv ako bol Abrahám, JA SOM.“ Nuž, ak o niekom povieme, „JA SOM“, je jasné, že to je jediný možný Nedielny Boh, a nie dve oddelené osoby. V desiatej kapitole Jánovho Evanjelia,

Hlavné idey Nového Zjavenia

od verša 25 až po verš 38, sa to začína, akoby sme tu mali dočinenia s dvomi oddelenými entitami, Otcom a Synom, *no potom v 30. verši Ježiš Kristus prehlási, „Ja a Môj Otec sme jedno.“* V tomto bode Ho Židia chceli ukameňovať a chceli ho ukameňovať, keď povedal, „Kým bol Abrahám, JA SOM.“ Zjavne nedokázali prijať myšlienku, že Ježiš Kristus a Boh Otec sú jedna entita, a nie dve oddelené entity.

V kapitole jedenásť, vo veršoch 25 a 26, Ježiš úplne jasne vyhlasuje, „Ja som vzkriesenie a život. Kto vo Mňa verí, aj keby zomrel, bude žiť. A každý, kto žije a verí vo Mňa, nikdy nezomrie.“ Toto je úplne jasným náznakom a narážkou, že On je jediným Bohom, Otcom, Synom a Duchom Svätým, Jedným Nedielnym Bohom, lebo Jediný, kto je vzkriesením a Jediný, Kto je životom Sám Osebe a Sám od Seba, je Jeden Nedielný Boh. Žiadny iný život neexistuje, neexistoval a nikdy existovať nebude.

Potom opäť, v kapitole 12, Jánovho Evanjelia, vo verši 45, „*A kto vidí Mňa, vidí Toho, kto Ma poslal.*“ Toto je úplne jasným náznakom, že nie sú separovaní, ale že sú jednou osobou a jednou entitou. A v kapitole 14, v Evanjeliu podľa Jána, verše 6-11 obsahujú úplne jasné náznaky, že Ježiš Kristus a Otec, Jehova, Najvyšší, sú tá istá osoba. Vo verši 6 sa hovorí, „Ja som cesta, pravda, a život. Nikto neprichádza k Otcovi, jedine skrz Mňa.“ A vo verši 7, „Keby ste boli poznali Mňa, boli by ste poznali aj Môjho Otca; a odteraz Ho už poznáte a videli ste Ho.“ Vo verši 9, v druhej časti toho verša pokračuje, „Kto Mňa videl, videl Otca.“ Potom, v kapitole 17, v Evanjeliu Jána, celá kapitola je modlitbou Ježiša Krista, Ktorý sa modlí k Svojmu Otcovi ako odlišná, separovaná osoba. Podobné vyhlásenia možno nájsť v Zjavení Ježiša Krista alebo Apokalypse, kde Ježiš Kristus hovorí o „Svojom Bohu“, ako keby bol od Neho odlišnou osobou.

V Svätej Biblii je mnoho podobných miest, tak v Starej zmluve ako aj v Novej zmluve, ktoré naznačujú obe ponímania, jedno, ktoré oddeľuje Boha-Otca od Syna — Ježiša Krista, a druhé, ktoré z nich činí Jednu Nedielnú osobu. Prečo je to tak? A aká je skutočnosť tejto situácie?

Určité aspekty a vysvetlenia tejto situácie boli zjavené Najvyšším cez Emanuela Swedenborga.

Teraz budú Najvyšším zjavené a ďalej rozvinuté štyri hlavné dôvody tohto nebezpečného skreslenia.

1. Najvyšší je vo Svojej Esencii Čistá Absolútna Láska a vo Svojej Substancii Čistá Absolútna Múdrost'. Táto Esencia a Substancia sú Jediným Rozoznatelným Fundamentálnym a Esenciálnym Princípom Prirodzenosti

Najvyššieho. Z týchto Absolútnych Princípov pramení a pochádza každý a všetko v bytí a existencii.

Taká Absolútna Prirodzenosť nemôže vyprodukovať či zničiť nič negatívne, zlé, lživé, alebo škodlivé.

Ak by Najvyšší vpustil do Svojej prítomnosti niekoho či niečo zlé, lživé alebo negatívne, či škodlivé, kvôli tomu, že je Absolútne Pozitívny a že je jediným žijúcim pravým Večným a Nekonečným Životom, každý a všetko tej negatívnej, lživej a zlej povahy by okamžite zahynulo.

Taký výsledok tohto stretu je netolerovateľný a v rozpore s touto Absolútnou Prirodzenosťou Najvyššieho.

Aby pravý Najvyšší zažil a prišiel do priameho kontaktu s negatívnym stavom (za účelom spásy celého Stvorenia), bolo nutné oddeliť určité idey a aspekty Jeho Absolútnej Substancie vôľou Jeho Absolútnej Esencie a umiestniť ich do ľudského fyzického tela, ktoré bolo pôvodne a originálne vyfabrikované pseudo-tvorcami.

Nakoľko ľudské fyzické telo bolo vyfabrikované pseudo-tvorcami z čistej nenávisťi k Najvyššiemu, nepozostáva z ničoho iného než zo všetkých nahromadení ziel a lží, ktoré boli nimi vyprodukované a zosnované od momentu aktivácie a uvedenia negatívneho stavu do dominancie.

Ak by Najvyšší vstúpil do takého tela v celistvosti a úplnosti Svojej Absolútnej Esencie a Absolútnej Substancie, to telo, spolu s celou Zónou Vymiestnenia a všetkými jej obyvateľmi, naskrz všetkými jej svetmi a dimenziami, by okamžite prestalo existovať. Ak by Zóna Vymiestnenia prestala existovať, potom by zahynulo aj celé Stvorenie, pretože by nejestvovalo miesto na vypadnutie všetkých tých ideí, odmietnutých pozitívnymi entitami (neuznať alebo neprijatť, či neoplácať Pánovu Božskú Lásku a Božskú Múdrostť alebo neuznať Boha ako jediného Stvoriteľa). Ak by také idey nemali žiadne miesto, kde by mohli vypadnúť, boli by nútené byť prijaté svojimi pôvodcami. Táto situácia by viedla k univerzálnej samovražde. Prijatie dvoch opačných ideí o Bohu a Jeho/Jej Absolútnej Prirodzenosti za absolútne správne by vyvolalo okamžité univerzálne šialenstvo. To by viedlo k následnému zničeniu každého schopnosti prijímať, vysielatť a oplácať život z Najvyššieho. Takže všetky schránky alebo nádoby života Najvyššieho — sentientné entity a bytosti — by sa rozpadli, a namiesto toho by sa nastolila ničota. Preto teda nutnosť separácie.

Konkrétny jazyk ľudí na planéte Zem, v ktorom je napísaná Svätá Biblia, vníma a chápe hovorené slová len v ich doslovnej, faktickej konotácii. Keď

Hlavné idey Nového Zjavenia

Svätá Biblia doslovne hovorí o Synovi Božom a Synovi Človeka, vníma Syna ako niekoho iného, než je Otec. Toto je vnímané podobným spôsobom, ako je vnímaný vzťah existujúci medzi pozemským synom a otcom, ktorí sú úplne zjavne dvomi rozdielnymi a jedinečnými bytosťami.

Avšak vo vnútornom zmysle takých slov niet žiadnej separácie. *Namiesto toho, Syn Boží znamená určité aspekty a idey Absolútnej Božskej Esencie Najvyššieho, ktoré sú vyňaté a umiestnené do Zóny Vymiestnenia, ktorá je ovládaná zlami a lžami a ktorá je časopriestorovo viazaná. Naproti tomu, Syn Človeka znamená určité aspekty a idey Absolútnej Božskej Substancie Najvyššieho, ktoré sú vyňaté a umiestnené do Zóny Vymiestnenia.*

Také vyňatie týchto ideí a aspektov, ktoré sú čistým Najvyšším, sa za ilúzií prevládajúcich ziel a lží a časopriestorových podmienok v Zóne Vymiestnenia javí tak, akoby to vyňaté nebolo to isté ako to, z čoho to bolo vyňaté. Takže máme mylnú predstavu, že Boh, Otec, a Ježiš Kristus sú dve oddelené osoby alebo entity.

Treba si však pamätať nasledovný životne dôležitý, rozhodujúci a významný fakt. Vyššie zmienené určité idey a aspekty Absolútnej Prirodzenosti Najvyššieho sú teraz umiestnené do fyzického tela, vyfabrikovaného pseudo-tvorcami, ktoré je totálne, výslovne a kompletne cudzie pre pravú Absolútnu Prirodzenosť Najvyššieho. Najvyšší nemôže byť vo Svojej Absolútnej Prirodzenosti prítomný v takom tele. No paradoxom tejto situácie je, že za účelom spasenia je absolútne nevyhnutné, aby Najvyšší bol prítomný v takom tele. Bez tejto prítomnosti by Najvyšší nemohol zažiť negatívny stav, nemohol by ním byť pokúšaný, a preto by nemohol nikoho spasiť.

Ako teda prekonať túto zdanlivo neriešiteľnú dilemu a paradox? Riešenie je vo fakte, že určité rozmanité aspekty a idey Najvyššieho sú pomaly a postupne, krok za krokom, jeden za druhým umiestňované do takého tela. Ako sú umiestňované do toho tela, výsledkom je pokúšenie. V procese takého pokúšania dochádza k postupnému odstraňovaniu všetkých ziel a lží z toho tela, s následným nahradením nich všetkých väčšou a väčšou mierou vyššie zmienených ideí a aspektov Najvyššieho. Počas týchto bojov, eliminácie a nahrádzania to telo, pôvodne vyfabrikované pseudo-tvorcami, krôčik za krôčikom sa stáva viac a viac Božským, a následne je viac a viac začleňované do Najvyššieho, stávajúc sa doslovne jedným s Najvyšším.

Počas procesu takých bojov, odstraňovania a nahrádzania Ježiš Kristus funguje z pozície toho tela. Keď funguje z pozície toho tela, zažíva Sám Seba a ostatní Ho/Ju zažívajú ako osobu oddelenú a odlišnú od Jeho Nebeského Otca.

Je úplne jasné, že v takom položení by Ježiš Kristus hovoril o Svojom Otcovi, že by mal vzťah k Svojmu Otcovi a modlil sa k Otcovi, akoby Ježiš Kristus bol niekto iný než Jeho Otec a niekde inde než Jeho Otec. Vždy, keď sa jedinec obmedzí časopriestorovým kontinuom a je uprostred ziel a lží, z tej pozície, z pozície časopriestorových obmedzení tohto vesmíru a Zóny Vymiestnenia a z pozície ziel a lží, ktoré sú časopriestorovo viazané, nemá na výber iné, než vidieť veci oddelene, v odstupe a niekde mimo.

Avšak, keď Ježiš Kristus hovoril a fungoval z pravých ideí a aspektov Svojho ducha a duše, *ktoré sú pravým Najvyšším*, hovorí a funguje ako Najvyšší, a preto prehlasuje, „Ja a Otec sme jedno.“ „Ktokoľvek vidí Mňa, vidí Môjho Otca.“ „Nikto nepozná Otca, len Syn.“ „Je Mi daná všetka moc na nebi a na zemi,“ a podobné vyhlásenia, ako sú citované vyššie.

Počas Jeho pozemského života, ktorý trval 33 rokov, Ježiš Kristus postupne, krok za krokom, vypudil všetky zdedené a všetky ostatné zlá a lži, ktorými Ho obdarila línia jeho pozemskej matky a otca, ktorá sa odzrkadlila vo všetkých génoch fyzického tela, ktoré bolo pôvodne vyfabrikované pseudo-tvorcami, a nahradil tie zlá a lži celistvosťou a úplnosťou prítomnosti Najvyššieho. Takže na konci Svojho poslania sa Ježiš Kristus opäť stal Najvyšším aj vo Svojom fyzickom tele. Týmto fyzickým telom Si umožnil vstup do všetkých pekiel, po Jeho/Jej ukrižovaní a zavŕšení Jeho/Jej aktu spásy a vykúpenia celého Stvorenia, na čo sa stal aj Najvyšším Pánom a Vládcom celého negatívneho stavu a všetkých jeho pekiel. Takto, týmto a ostatnými procesmi Svoje telo učinil Božským, zjednotiac ho so Svojím Otcom a učiniac Seba jedným s Jeho Otcom aj z pozície Zóny Vymiestnenia.

Teda, toto je jedným z hlavných dôvodov, prečo Ježiš Kristus tak často hovoril o Svojom Otcovi, modlil sa k Nemu a zhováral sa s Ním, akoby Otec a On boli rozdielni. Treba si pamätať, že Svätá Biblia opisuje život Ježiša Krista len počas Jeho pobytu na planéte Zem a len z pozície Jeho/Jej fyzických aspektov, čiže z pozície negatívneho stavu. Toto je jediná pozícia, ktorá je tu k dispozícii. Z tej pozície, samotnou povahou tej pozície, sa všetko javí v separácii, a nie v zjednotení. Taká je skutočná povaha negatívneho stavu.

2. Ako každý vie, inkarnácia Najvyššieho vo forme Ježiša Krista na túto planétu sa udiala v židovskom národe. Podľa všetkých vonkajších faktorov Ježiš Kristus bol Židom. Prečo bolo také dôležité a rozhodujúce, aby bol Ježiš Kristus Židom?

Toto má čo robiť s faktami obsiahnutými v chápaní Zákona Súvzťažností. Je nutné pochopiť, že každý národ na tejto planéte, ako aj všade inde či

Hlavné idey Nového Zjavenia

v akomkoľvek inom čase, súvzťaží s určitými duchovnými a intermediárnymi stavmi, podmienkami a procesmi. Vo väčšine prípadov je v Zóne Vymiestnenia táto súvzťažnosť dvojaká: jednak pozitívna a jednak negatívna. V pozitívnej konotácii Izrael a Judea súvzťažili v tej dobe s duchovným, respektíve nebeským kráľovstvom Stvorenia Najvyššieho. Ako si možno spomenúť, v časoch Ježiša Krista len Judea si zachovala svoj zemepisný názov. Toto zariadila Božská Prozreteľnosť Najvyššieho, aby bola inkarnácia Ježiša Krista možná do zemepisnej oblasti, ktorá súvzťažila v pozitívnej konotácii s nebeským kráľovstvom, a vo vyššom zmysle s Absolútnou Esenciou Najvyššieho. Taká esenciálna súvzťažnosť značne mierni intenzitu nebeskej a duchovnej prítomnosti Najvyššieho vo svete, kde zostali len vonkajšie názvy, ktoré mali dajakú duchovnú súvzťažnosť. Z toho dôvodu by bola inkarnácia Ježiša Krista do akejkoľvek inej zemepisnej oblasti než do Judey kvôli tej súvzťažnosti a významu neúčinná. Nebeské kráľovstvo v tej dobe priamo súvzťažilo s Absolútnou Esenciou Najvyššieho, zatiaľ čo Jeho/Jej duchovné kráľovstvo súvzťažilo s Jeho/Jej Absolútnou Substanciou. Zjednotenie týchto dvoch tvorilo v tom čase Absolútne Vnútro alebo centrum Najvyššieho. Ako si možno pamätať, fundamentálnym princípom celého Stvorenia je, že všetko postupuje zvnútra von. Každý akt, najmä akt spásy, musí začať vo všetkých ohľadoch zvnútra k vonkajšku, vrátane súvzťažnosti najväčšieho vonkajška Stvorenia.

Ako si však možno pamätať, v Zóne Vymiestnenia je všetko naopak. Preto je najvonkajší stav považovaný za najvnútornejší, a najvnútornejší je často úplne ignorovaný, ako keby vôbec neexistoval. Toto je mätúca záležitosť. Tu však prichádza význam negatívnej súvzťažnosti Izraela a Judey. V negatívnom zmysle Izrael súvzťaží so všetkými ľzami Zóny Vymiestnenia a Judea so všetkými jej zlami. Preto pseudo-vnútro Zóny Vymiestnenia, ktoré je v skutočnosti najvonkajšou alebo najexternejšou pozíciou Zóny Vymiestnenia, je reprezentované touto planétou, a v dobe inkarnácie Ježiša Krista najmä Židmi. (Treba chápať, že rôzne doby v histórii ľudstva si vyžadujú rôzne súvzťažnosti rôznych pozemských národov. To znamená, že nech židovský národ v dobe inkarnácie Ježiša Krista súvzťažil s čímkoľvek, neznamená to nutne, že tá istá súvzťažnosť ostala zachovaná aj v súčasnosti. Nikto nevie, s čím ten-ktorý národ na planéte Zem súvzťaží v súčasnosti v duchovnom svete. Také poznanie by bolo krajne nebezpečné a zničilo by pôsobenie Božskej Prozreteľnosti Najvyššieho. Podľa takého poznania by mohol byť predpovedaný budúci vývoj tých národov, pokiaľ ide o duchovný stav vecí. To by bolo využité negatívnym stavom na podkopanie a rozvrátenie celého aktu spásy Najvyššieho.) V tomto ohľade možno akékoľvek kroky k podmaneniu si a k eliminácii negatívneho stavu podniknúť len z pozície pseudo-vnútra. Považovanie najvonkajších faktorov za pravé „vnútro“ tvorí základ negatívneho stavu. V pravom vnútri niet žiadneho negatívneho stavu. Takže inkarnácia do negatívneho stavu si vyžaduje

inkarnáciu do toho pseudo-vnútra. Najprv treba dodržať Zákony prevrátenej pozície, aby sa tá prevrátená pozícia eliminovala. Židovský národ vtedy súvzťažil s touto situáciou; preto teda potreba inkarnácie Ježiša Krista do židovského národa.

Avšak, ako je vnímaná a chápaná prirodzenosť Najvyššieho z pozície, ktorú zaujímal podľa Zákona Súvzťažností židovský národ v dobe inkarnácie Ježiša Krista?

V jeho negatívnej súvzťažnosti židovský národ reprezentoval totálne skreslenie a znesvätenie všetkého vnútorného, takže nič vnútorné nezostalo. Všetko vnútorné bolo zritualizované, zexternalizované, dané von a odpojené od svojho duchovného a nebeského zdroja. Za takých podmienok jediným poznaním a chápaním Boha, ktoré bolo možné zachovať a koncipovať, je, že Boh je nehmatateľný, bez akejkoľvek formy, tvaru, miesta, času; že je neviditeľný, neosobný, vzdialený, neľudský, úplne niekde mimo, v nedostupnej oblasti, a že každý, kto Ho zazrie alebo začuje, okamžite zahynie. Na základe takého ponímania Boha bola cesta k popretiu Božej existencie, čiže k ateizmu a k materializmu zaistená. Toto ponímanie sa odzrkadľuje úplne jasne v doslovnom zmysle Mojžišovho zákona. Nikto nemôže zazrieť a začuť Boha a prežiť.

Zrejмым záverom teda je, že Boha nemôže nikto nikdy nijakým spôsobom zazrieť, začuť, pochopiť či nemôže byť k nikomu nikdy nijakým spôsobom prístupný, osobný alebo blízky.

Ak by za takých podmienok Ježiš Kristus v ľudskom, fyzickom tele prehlásil, že On je pravým Bohom, Najvyšším, Židia by ho okamžite ukameňovali, ako to takmer urobili pri niekoľkých príležitostiach, keď sa opovážil naznačiť, že On a Otec sú jedno a že pred Abrahámom JA SOM. Pozrite si opätovne verše citované z Evanjelia podľa Jána. Ak by sa to stalo, Ježiš Kristus by vo Svojom poslaní zlyhal a celé Stvorenie by zahynulo, lebo kontrolu by prevzali pseudo-tvorcovia. (Ako viete, v dobe inkarnácie Ježiša Krista pseudo-tvorcovia a ich negatívny stav prevládali nad pozitívnym stavom, čo urýchlilo inkarnáciu Ježiša Krista.)

Z toho dôvodu bolo pre Ježiša Krista prijateľnejšie hovoriť o Synovi Božom a Synovi Človeka alebo o Mesiášovi, Synovi Požehnaného, lebo v doslovnom, vonkajšom, externom ponímaní Syn nie je ten istý čo Boh-Otec, Ktorého nemožno nikdy priamo uvidieť či začuť, alebo sa k nemu priblížiť. Toto je ďalší dôvod, prečo Ježiš Kristus veľmi často hovoril o Svojom Otcovi, Bohu, ako keby bol inou bytosťou, osobou alebo entitou.

Hlavné idey Nového Zjavenia

3. Ako každý vie, v negatívnom stave Zóny Vymiestnenia také kategórie ako pravda, múdrosť, viera, maskulinita, atď., sú vnímané ako kategórie oddelené od dobra, lásky, dobročinnosti, feminity, atď. Nie sú vnímané ako vzájomne nerozoznatelné, ale ako rozdielne a oddelené jedny od druhých. Z toho dôvodu na tejto planéte, ako aj v celej Zóne Vymiestnenia je bežným javom, že niekto môže byť dobrý, no súčasne vlastniť veľmi málo alebo vlastniť skreslenú, alebo nevlastniť žiadnu pravdu, alebo môže mať, vlastniť a poznať všetku pravdu, no nemať žiadne dobro. Môže byť veľmi znalý a zdanlivo múdry, no postrádať akúkoľvek lásku, alebo môže mať nadbytok lásky, no súčasne môže byť veľmi nemúdry. Taká je povaha negatívneho stavu. Kvôli tejto fundamentálnej separácii a rozdeleniu nie je v tejto Zóne možné žiadne náležité, kompletne a totálne zjednotenie, spojenie a jednota týchto princípov. Vždy sa javia separované a vzájomne nezávislé. Za týchto podmienok by inkarnácia Ježiša Krista ako kompletne zjednotenie a jednota s Najvyšším a so všetkými Jeho/Jej Absolútnymi Princípmi spôsobila taký šok, že všetko a všetci by tu zahynuli. To by viedlo k zničeniu celého Stvorenia (ako bolo poukázané v bode číslo jedna).

Z toho dôvodu, ako bolo konštatované v prvej kapitole Evanjelia podľa Jána, Slovo sa stalo telom. Slovo Božie znamená čistou Božskú Pravdu. Bola to teda Božská Pravda Najvyššieho, ktorá sa inkarnovala ako Ježiš Kristus do tejto Zóny na túto planétu. Z tejto pozície, z pozície Božskej Pravdy, sa mohlo uskutočniť zjednotenie všetkého, čo reprezentoval Ježiš Kristus na tejto planéte, aby mohla byť Božská Pravda Najvyššieho opäť spojená s Božským Dobrom. Božské Dobro alebo Božská Láska je to, čo sa nazýva Otcom. A Božská Pravda alebo Božská Múdrosť je to, čo sa nazýva Synom.

Prvým krokom v procese zjednocovania je poznanie pravdy. Toto je dôvod, prečo Ježiš Kristus hovorí, „Lebo spoznáte pravdu“, čiže Ježiša Krista, „a ona vás oslobodí.“ A, „Ja som pravda, cesta a život,“ atď. Pravda sprostredkúva Dobro.

Avšak pretože je tu ten pocit sprostredkovania, Ježiš Kristus ako Božská Pravda alebo Syn Boží stáva sa sprostredkovateľom Božského Dobra alebo Boha-Otca. Z pozície vonkajšieho vnímania ľudskej vonkajšej mysle sa tento vzťah javí, akoby šlo o dve separované osoby alebo entity, ktoré majú vzájomný vzťah z pozície separácie a odlišnosti, jeden súc sprostredkovateľom toho druhého.

Keď sa Ježiš Kristus modlil alebo keď hovoril so svojím Otcom, akoby Jeho Otec bol oddelenou osobou, modlil sa a hovoril z pozície Božskej Pravdy (v Esencii zvanej Syn Boží a v Substancii Syn Človeka) k pozícii Božského Dobra (v Esencii zvanej Jehova či Otec a v Substancii Boh), čo z časopriestorom

viazanej a zlami-lžami podmieňovanej Zóny Vymiestnenia vytvára falošnú alebo skreslenú ilúziu alebo zdanie, akoby sme tu mali dve rozdielne osoby alebo stavy.

Avšak v pozitívnom stave Stvorenia žiadna taká separácia neexistuje. Preto nikto nevníma Boha-Otca a Syna-Ježiša Krista ako dve oddelené osoby alebo ako dvoch Bohov. Namiesto toho sú vnímaní ako dva zjednotené aspekty Jedného Nedielného Boha — teda ako Božská Pravda Najvyššieho, ktorá sa stala telom a fungovala vo forme Ježiša Krista ako Vykupiteľ a Spasiteľ celého Stvorenia, a Božské Dobro Najvyššieho (Otec), ktoré bolo duchom a dušou alebo životom tej Božskej Pravdy — alebo Ježiša Krista.

4. Ako bolo spomenuté predtým, v dobe inkarnácie Ježiša Krista na túto planétu pseudo-tvorcovia a nimi aktivovaný negatívny stav mali plnú kontrolu nad touto planétou, ako aj nad celou Zónou Vymiestnenia. Mali priamy prístup k celému pozitívnemu stavu cez intermediárny svet, kde si v tej dobe zriadili svoje bašty. Z tej pozície neustále prenikali do všetkých nebies (ako to možno vidieť z vyhlásení v Svätej Biblii, v Jóbovi, kapitola prvá, verše 6-12. V Jóbovi, kapitola druhá, verše 1-7 a v prorokovi Zachariášovi, kapitola tretia, verše 1-3) a postupne tiež preberali kontrolu nad pozitívnym stavom Stvorenia Najvyššieho.

Za tých podmienok bola situácia na planéte Zem taká, že všetky národy, existujúce na nej v dobe inkarnácie Ježiša Krista, boli totálne ovládané pseudo-tvorcami. Tie národy uctievali démonov, diablov a satanov (čiže pseudo-tvorcov). Ako celok nemali vôbec žiadny pojem o pravom Bohu, Najvyššom (s veľmi malými výnimkami niekoľkých jednotlivcov) a Jeho/Jej pravej prirodzenosti. A tak postrádali akýkoľvek priamy prístup k pozitívnemu stavu. Len židovský národ, kvôli jeho súvzťažnému významu, zmyslu a reprezentácii, mal nejaké duchovné vedomie existencie Boha, Stvoriteľa ako Jedného Nedielného Boha.

Avšak ako každý vie z histórie toho národa, odzrkadľujúcej sa v Svätej Biblii, židovský ľud neustále bažil a usiloval sa o iných takzvaných bohov iných národov, ktoré mal zničiť. Takže židovský ľud ako celok nikdy úplne neprijal Božskú Pravdu Absolútnej Substancie Najvyššieho. Namiesto toho si zachoval určité matné vedomie Božského Dobra alebo Absolútnej Esencie Najvyššieho ako Jedného Boha Nedielného. Kvôli baženiu po iných bohoch a obyčajoch čiernej mágie, ktoré v tej dobe prevládali na planéte Zem u všetkých národov, Židia postupne prekrútili, a následne úplne zničili akúkoľvek Božskú Pravdu, ktorú mali k dispozícii v Mojžišovom zákone. Tento zákon vzali veľmi doslovne a externe. Zritualizovali ho do tej miery, že nijakým spôsobom či v nijakom

Hlavné idey Nového Zjavenia

ohľade nerozoznávajú nič, čo malo vnútorný, duchovný, súvzťažný význam. Keď nastáva takáto situácia, Božská Pravda alebo Absolútna Substancia pravej Prirodzenosti Najvyššieho sa stiahne z ľudskej mysle a v ľuďoch nezostáva žiadne správne poznanie, chápanie, akceptovanie a praktizovanie žiadnej pravdy. Toto je smrteľne nebezpečná situácia, pretože len čo postrádate akékoľvek poznanie, chápanie, akceptovanie a praktizovanie Božskej Pravdy, uzatvára sa aj cesta alebo prístup k Božskému Dobru. K Božskému Dobru nevedie žiadna iná cesta než cez Božskú Pravdu. To, aby došlo k takejto situácii, bolo plánom pseudo-tvorcov. Tí si neželali nič viac, než aby došlo k totálnemu zničeniu Božskej Pravdy v ľudskej mysli, aby tak bola uzatvorená cesta aj k Božskému Dobru, čiže k Absolútnej Esencii Absolútnej Prirodzenosti Najvyššieho. Ak by pseudo-tvorcovia mali v tomto uzatvorení uspieť, zvíťazili by a ovládli by celé Stvorenie. Tak by v konečnom dôsledku celé Stvorenie zahynulo.

Táto situácia si vyžadovala priamy zásah Najvyššieho vo forme inkarnácie Ježiša Krista alebo Božskej Pravdy Božského Dobra Najvyššieho. Ježiš Kristus sa nemohol inkarnovať ako Samotné Božské Dobro, pretože na planéte Zem a v celej Zóne Vymiestnenia nezostala žiadna Božská Pravda. Treba si pamätať, že cesta k Božskému Dobru vedie cez Božskú Pravdu. Takýto je poriadok Stvorenia. Takže inkarnácia Božského Dobra by viedla k totálnemu odmietnutiu Boha, pretože by nebola k dispozícii žiadna Pravda, pomocou ktorej by bolo možné vnímať, chápať, uznať a prijať toto Dobro. Vnímanie, uznanie, chápanie, prijatie a praktizovanie Dobra je možné len pomocou Pravdy. Ak niekto nemá žiadnu Pravdu, je totálne slepý a nemôže vnímať nič Dobré.

Preto bolo nevyhnutné, aby sa Ježiš Kristus inkaroval ako Božská Pravda, aby navrátil ľudí k Pravde, aby mohli byť pripravení vnímať, uznať, chápať, prijať a praktizovať Dobro. Počas Svojho pozemského života Ježiš Kristus začal ako Božská Pravda, ktorá zápasila, porazila a podrobila si všetky zlá a lži negatívneho stavu, čiže všetky peklá, a opätovne zjednotila tú Božskú Pravdu s Božským Dobrom, stanúc sa pravým Najvyšším aj v Zóne Vymiestnenia.

Treba pochopiť, že Božské Dobro, kvôli Svojej esenciálnej povahe Božskej Lásky, s nikým nezápasí, nikoho nesúdi, s nikým nebojuje či nikoho do ničoho nenúti. To Božská Pravda Božskej Múdrosti tak robí, kvôli večnému zachovaniu Božského Dobra. Božské Dobro je najesenciálnejším aspektom života, samotným životom, ktorý musí byť chránený proti akýmkoľvek útokom prichádzajúcim z negatívneho stavu, ktorý chce zničiť samotný ten život.

Z toho dôvodu inkarnáciou Božského Dobra na túto planétu by sa nedosiahlo nič, pretože ono nebojuje so zlami a lžami. Ono prijíma všetko také, aké to je.

Preto by Ježiš Kristus ako Božské Dobro nemohol dosiahnuť žiadne spasenie Stvorenia od pseudo-tvorcov a nimi aktivovaného negatívneho stavu.

Ak by sa Ježiš Kristus objavil výlučne ako Božské Dobro, bol by odmietnutý presne tak, ako bol odmietnutý židovským národom ako Božská Pravda. Odmietnutie Božského Dobra znamená okamžitú smrť, samovraždu, lebo len čo odmietnete Samotný Život (čo je Božské Dobro Božskej Lásky), potom čo máte? Okamžite prestáva všetok život.

No odmietnutie Božskej Pravdy neznamená odmietnutie života. Znamená len uzatvorenie cesty k Božskému Dobru, čo vedie napokon k duchovnej smrti, čo je peklom, no nikdy nie k doslovnej, večnej smrti, ako by to bolo v prípade odmietnutia Božského Dobra.

Za podmienok opísaných vyššie, ktoré existovali na planéte Zem v časoch inkarnácie Ježiša Krista, ak by sa Ježiš Kristus objavil ľudom ako Božské Dobro spojené s Božskou Pravdou, čiže ako Najvyšší, jeden Nedielný Boh, nasledovalo by totálne odmietnutie akéhokoľvek Dobra a akejkolvek Pravdy. Takým odmietnutím by došlo k sprofanovaniu Svätosti Absolútnej Jednoty a Spojenia Božského Dobra a Božskej Pravdy. V momente, ako by došlo k tomu sprofanovaniu, nemohol by sa ujať žiadny akt spásy. (Toto znamená spáchať neodpustiteľný hriech proti Duchu Svätému. Spojenie a jednota Božského Dobra a Božskej Pravdy ako aj Božskej Lásky a Božskej Múdrosti Najvyššieho sa rovná Duchu Svätému. Toto znamená jedno z poňatí Ducha Svätého, a nie tretiu osobu Božskej Prirodzenosti.)

Takže za takých podmienok bolo nutné dovoliť počiatočnú separáciu určitých aspektov Božskej Pravdy od Božského Dobra, ktorá sa inkarnovala vo forme Ježiša Krista na túto planétu a objavila sa tu, akoby bol Ježiš Kristus oddelenou osobou od svojho Otca — Božského Dobra, a nie ako Jeden Boh Nedielný. Vždy, keď bol Ježiš Kristus pokúšaný negatívnym stavom, vždy, keď bojoval so zlami a lžami, ktoré Ho neustále napádali, pôsobil ako Božská Pravda z Božského Dobra, ktorá musela byť oddelená od toho Božského Dobra (Otca), aby vôbec mohlo dôjsť k takému pokúšaniu a boju. Dôvodom je, že Božské Dobro nemôže byť pokúšané. V tom stave separácie Ježiš Kristus hovoril o svojom Otcovi (Božskom Dobre), modlil sa k Nemu, nadväzoval s Ním vzťah, ako keby bol Otec oddelenou entitou od Neho.

Tento spôsob vzťahu je zachovaný aj v Apokalypse (Zjavenie Ježiša Krista), kde Ježiš Kristus hovorí o Svojom Otcovi, alebo hovorí „Môj Bože“, akoby boli dve oddelené osoby. Dôvodom, prečo je tento typ jazyka zachovaný aj v Apokalypse, je to, že Apokalypsa sa zaoberá predovšetkým spustošením

Hlavné idey Nového Zjavenia

a zničením súčasných kresťanských cirkví a ich doktrín zlami a lžami. Kresťanská cirkev z určitých dôležitých duchovných dôvodov nikdy úplne neprijala doktrínu Jedného Nedielného Boha. Presne naopak, pridala tretieho Boha vo forme Ducha Svätého. Tak završila sfalšovanie chápania pravej prirodzenosti Najvyššieho u väčšiny kresťanov. Pretože toto zneuctenie bolo učené, ešte raz, na Božskej Pravde, je to Božská Pravda alebo Ježiš Kristus, v Apokalypse akoby separovaný od Božského Dobra (Boha-Otca), kto pôsobí ako Sudca. Len Božská Pravda môže súdiť. Božské Dobro nikoho nesúdi. Počas vynášania tohto súdu sa Božská Pravda (alebo Syn) javí byť separovaná od Božského Dobra (Boha-Otca) a hovorí o svojom Dobre, čiže o Otcovi, akoby neboli jedno a to isté.

Pokiaľ ide o kresťanský pojem Ducha Svätého, je úplne jasné, že ak niekto rozdelí jedného Boha na dve osoby, také rozdelenie otvára dvere mnohým ďalším možným rozdeleniam. Avšak zo Svätej Biblie je úplne jasné, že Duch Svätý vychádza z Ježiša Krista ako duch Pravdy Ježiša Krista (viď Evanjelium podľa Jána, kapitola 16, verše 7-15 a iné miesta), a nie ako separovaná entita. Je to duch inšpirácie, osvietenia a iluminácie, ktorý vedie jedinca v Pravde k Dobru Najvyššieho. Že je to tak, je úplne jasne ilustrované v Evanjeliu podľa Jána, kapitola 20, verš 22. Hovorí sa tam, „Dýchol na nich, a povedal im, ‚Prijmite Ducha Svätého.‘“ Toto je veľmi prostou a jasnou ilustráciou faktu, že Duch Svätý nie je odlišnou entitou, ale Ježišovou Kristovou inšpiráciou, ktorá postupuje z Neho („Dýchol na nich“).

Vyššie uvedený stručný elaborát a zjavenie možno považovať za dôkaz, nad akýkoľvek tieň pochybnosti, že Otec, Syn a Duch Svätý nie sú tri rozličné entity, ale Jeden Boh Nedielný, Ktorým/Ktorou je Náš Milovaný Pán, Ježiš Kristus, pravý Najvyšší. Poskytuje tiež svetlo tým, ktorí si zvolia, že uvidia, prečo Ježiš Kristus tak často mal vzťah k Bohu-Otcovi, akoby boli dvomi separovanými osobami.

VI.

DOPLNENIE ZÁLEŽITOSTI, PREČO SA ĽUDIA ROZHODNÚ ÍSŤ DO PEKLA

Dňa 22. mája 1982 boli zjavené určité dôvody, prečo sa ľudia rozhodnú ísť do pekla (v knihe „Posolstvá z vnútra“, strany 257-263 (angl. originálu – pozn. prekl.)). V tom čase bolo naznačené, že okrem štyroch zjavených dôvodov takej voľby jestvujú najmenej tri ďalšie významné dôvody tejto voľby. Tieto tri dodatočné dôvody neboli vtedy zjavené, pretože väčšina ľudí nebola duchovne pripravená, aby ich prijala alebo chcela pochopiť.

Avšak v súčasnosti je na tejto planéte dostatočný počet duchovne zmýšľajúcich ľudí, aby umožnili Najvyššiemu zjavenie týchto dodatočných troch dôvodov, prečo si niektorí ľudia volia cestu do pekla.

Kvôli správne mu pochopeniu toho, čo nasleduje, prípadnému čitateľovi sa odporúča prečítať si posolstvo, „Prečo sa ľudia rozhodnú ísť do Pekla?“ v knihe „Posolstvá z vnútra“, strany 257-263 (angl. originálu – pozn. prekl.) od tohto autora.

Za účelom náväznosti si opätovne veľmi stručne uvedieme prvé štyri dôvody.

1. Prvý dôvod pramení z faktu, že väčšina ľudí sa na túto planétu v súčasnosti inkarnovala z negatívneho stavu, teda z pekiel. Preto väčšina z nich zo svojej slobodnej voľby ide na niektorú inú úroveň pekiel, aby pokračovala vo svojej láske k zlu a lži.

2. Druhý dôvod je súkromný, známy len Najvyššiemu a Vnútornej Mysli voliča. Je to aj dávaním nepretržitého príkladu, ako vyriešiť svoje problémy a zbaviť sa svojich falošných lások a identít a ako sa dostať z pekiel.

3. Tretí dôvod možno nájsť v odmietnutí princípu slobody voľby, a namiesto neho mať tendenciu viniť Boha za všetky krutosti a ohavnosti negatívneho stavu s požiadavkou, aby Najvyšší okamžite všetko zmenil a aby úplne odstránil negatívny stav.

4. Štvrtý dôvod je dôsledkom zamilovania sa ľudí do dogiem svojich príslušných náboženstiev, ktoré si absolutizujú bez toho, aby dovolili, aby došlo v ich duchovných a duševných životoch k akejkol'vek zmene či pokroku.

Hlavné idey Nového Zjavenia

Predchádzajúce štyri dôvody zostávajú platnými dôvodmi pre voľbu ísť do pekla. Jediná nutná modifikácia ich ponímania sa týka percentuálneho zastúpenia, odzrkadľujúceho sa v dôvode číslo jedna. Je tam povedané, že približne 40% populácie je inkarnáciou z pekiel a 60% je inkarnáciou z iného stavu, než sú peklá. Realita tejto situácie sa drasticky zmenila a v skutočnosti bola nesprávne vnímaná v dôsledku zbožného prania autora. Avšak v súčasnosti je skutočná situácia na planéte Zem taká, že viac než dve tretiny populácie pochádzajú z negatívneho stavu a menej než jedna tretina pochádza z pozitívneho stavu. Z tejto jednej tretiny približne 95% sa stáva otrokmi negatívneho stavu a rozhodne sa skôr či neskôr do pekiel a iba zostávajúcich 5% si zachová svoju pozitívnu povahu až do samého konca, alebo ju opätovne získa počas boja so zlami a ľžami, ktorým je každý na tejto planéte vystavený.

Z určitých dôležitých duchovných dôvodov sa toto číslo rapidne mení smerom k negatívnemu spektru, pretože špecifická ľudská éra bude spieť ku koncu a k svojmu zrušeniu aj v Zóne Vymiestnenia na pseudo-planéte Zem.

Aby sa ďalej prispelo k ukončeniu tejto špecifickej ľudskej éry na tejto planéte, Najvyšší teraz zjavuje dodatočné tri dôvody, prečo si ľudia volia cestu do pekiel.

5. Jeden z nedávnych prieskumov verejnej mienky v Spojených Štátoch ohľadne duchovných a náboženských záležitostí odhalil, že aj keď 80% účastníkov toho prieskumu verí v existenciu Boha alebo nejakej nadprirodzenej sily alebo Bytosti, len asi 20% zo všetkých pripustilo existenciu pekiel a negatívnych, zlých duchov. Výsledky naznačujú, že väčšina ľudí neverí, že jestvuje taký stav ako peklá a že sú negatívni a zlí duchovia, ktorí obývajú, udržiavajú, napájajú a zvečňujú negatívny a zlý stav v multidimenzionalnej univerzálnej Zóne Vymiestnenia za účelom ovládnutia celého Stvorenia a zrušenia pozitívneho stavu.

Taký ľživý systém viery logicky a nevyhnutne vedie k záveru, že všetko zlé je dobré a že všetky ukrutnosti a ohavnosti krviprelievania, útrap, bolesti, rozkladu, kríz, revolúcií, vojen, zločinov, chorôb či čohokoľvek, čo máte v takej hojnosti na tejto planéte, sú prirodzeným a dobrým stavom vecí a v konečnom zmysle boli vytvorené Samotným/Samotnou Bohom.

Ak niekto verí v Boha-Stvoriteľa všetkého čo jest, no súčasne popiera existenciu negatívnych a zlých duchov a ich príslušných pekiel, nevyhnutne a nevedomky dopadne tak, že pripíše pôvod všetkého zla a ľži, všetkých ukrutností a ohavností Bohu. Napokon, to Boh stvoril nedokonalých ľudí, a preto

faktom samotného tohto aktu Boh stvoril zo Seba všetko zlé a negatívne. Z toho dôvodu zlé a negatívne je dobré a pozitívne.

Toto je prekrútené a skreslené chápanie a ponímanie pravej Absolútnej Prirodzenosti Najvyššieho, Ktorého Prirodzenosť je Absolútne Pozitívna. Čokoľvek, čo je Absolútne Pozitívne, nemôže obsahovať nič negatívne, a teda nemôže vytvoriť nič negatívne. Negatívne pochádza len z negatívneho, ktoré je dôsledkom popretia tohto faktu o pravej Prirodzenosti Najvyššieho. Nič negatívnej povahy nemôže vzísť z niečoho, čo je pozitívne. To by bolo v rozpore so štruktúrou Stvorenia.

V tomto ohľade je nutné uvedomiť si, že umiestnenie každého v Stvorení Najvyššieho či inde (ako bolo zjavené v knihe „Štyri pojmy duchovnej štruktúry Stvorenia“) je vždy určované podľa stanoviska a chápania a postoja k Najvyššiemu a k Jeho/Jej Prirodzenosti. Ak si niekto zvolí, že bude Najvyššieho vnímať ako pôvodcu negatívneho stavu, automaticky sa tak obracia chrbtom k pravej Prirodzenosti Najvyššieho, obracia sa chrbtom k všetkému pozitívnemu, náležitému, správne a zbožnému. Takže sa obracia chrbtom k všetkému skutočne pozitívnemu a dobrému. Ak sa pevne stotožní s týmto prekrúteným ponímaním Prirodzenosti Najvyššieho, automaticky sa vylučuje z pozitívneho stavu Stvorenia Najvyššieho, a následne sa umiestňuje do pekiel. Peklá, medziiným, pozostávajú zo všetkých tých, ktorí neveria v existenciu pekiel a že pravá Prirodzenosť Najvyššieho je Absolútne Pozitívna.

Takíto ľudia v peklách neveria, že sú v peklách, nakoľko všetko pekelné považujú za dobré a pozitívne.

S takým postojom niet žiadneho pocitu, že sa treba zmeniť, uznať svoje problémy alebo hriechy, oľutovať ich, priznať svoju negatívu a poprosiť o milosrdenstvo a odpustenie.

Treba si uvedomiť, že popretie existencie pekiel a ich zlých a negatívnych duchov nečiní jedinca automaticky pozitívnym. Znamená to len, že všetko, čo robí v negatívnom zmysle, robí zo svojej vlastnej vôle, a nie na základe vnuknutia z pekiel. Všetko, čo robí z vlastnej vôle, mu musí byť prisúdené alebo privlastnené bez ohľadu na to, či uzná alebo neuzná, že konal negatívne.

Ak by jedinec pripustil a uznal, že všetko zlé a negatívne pochádza z pekiel a ak by sa z toho dôvodu vyhýbal spájaniu sa s čimkoľvek negatívnym či pekelným, nič zlé alebo negatívne by mu nemohlo byť prisúdené. Tak by si nikdy nezvolil cestu do pekla, pretože by sa do neho nemohlo nikdy vlúdiť nič z pekiel. Ak by v tom jedincovi nebolo obsiahnuté nič z pekiel alebo z negatívneho stavu, potom by nemohol nájsť žiadne cesty do pekiel.

Hlavné idey Nového Zjavenia

Na druhej strane, ak začne jedinec veriť, že nie sú žiadne peklá alebo zlí, negatívni duchovia, a že on je pôvodcom všetkého, čo sa deje v jeho živote, či už je to dobré alebo zlé, nevedomky zo seba činí tvorcu alebo pôvodcu ziel a lži, vytvárajúc tak svoje vlastné peklo, ktoré ho vedie do spoločnosti podobných veriacich, čiže do pekiel.

Jediný spôsob, ako sa možno vyhnúť peklám a ich zlým a negatívnym duchom, je uznanie ich existencie. K existencii pekiel dochádza faktom, že jedinec si zvolí, že prisúdi pôvod všetkého skazeného, zlého a lživého, alebo všetkého dobrého, správneho, náležitého a pravého nesprávnemu zdroju, alebo že úplne poprie jeho existenciu. Obe tieto voľby, prisúdenie nesprávnemu zdroju, a popretie jeho existencie, znemožňujú, aby niekto uznal, zistil, pochopil a odstránil negatívny stav zo svojho života.

Nekonanie v tomto smere tvorí pravú prirodzenosť pekiel, a teda odsudzuje jedinca do pekiel. Inými slovami, nezvolením si akceptovania existencie pekiel a ich zlých a negatívnych duchov sa jedinec sám nevyhnutne odovzdáva do ich moci za účelom dozvedieť sa skutočnú pravdu. Zjavne, ak jedinec popiera pravdu o peklách a ich negatívnych, zlých duchoch, nie je v pravde. Ak nie je v pravde, potom je v lži. Ak je v lži, žije životom, ktorý je lživý. Taký život vedie k tvorbe zla, ktoré je ospravedľňované, odôvodňované a opodstatňované prostredníctvom prijatých lží alebo popieraním pravdy o negatívnom stave. Ak sa jedinec stotožní s takým stanoviskom, volí si pobyť v peklách, až kým sa nenaučí pravdu o peklách a ich negatívnych a zlých duchoch.

Jediným dôvodom, prečo sa takéto ľudia rozhodnú ísť do pekla, je dozvedieť sa pravdu o realite pekiel. Na žiadnom inom mieste sa nemožno poučiť o tomto neodškriepiteľnom fakte, jedine v peklách. Len čo sa poučia o pravde, nech to trvá akokoľvek dlho, stanú sa spôsobilými pre konverziu do pozitívneho stavu. V momente získania spôsobilosti im Najvyšší poskytne množstvo príležitostí pre vystúpenie z ich príslušných pekiel a zapísanie sa do Novej školy pre Duchovné Znovuprebudenie, Znovupoučenie a Reštrukturalizáciu a následné obdarenie novým duchom, novou dušou, novou mysl'ou, novou osobnosťou, novým telom a novou úlohou v pozitívnom stave nebies.

Z hľadiska týchto faktov je jasné, ako je životne dôležité správne chápať, akceptovať a mať správny postoj voči pravej Prirodzenosti Najvyššieho a voči pravde o peklách a ich negatívnych a zlých duchoch. Toto náležité a správne poznanie je k dispozícii každému v jeho Vnútornej Mysli. Odporúča sa teda obrátiť sa do svojho vnútra, pomocou krokov a postupov opísaných v knihe „Kto si a prečo si tu?“ a dozvedieť sa pravdu o týchto i o akýchkoľvek iných záležitostiach.

6. Pod vplyvom rigidného, finalistického a dogmatického negatívneho stavu, ktorý existuje v aktivovanej a dominantnej modalite na pseudo-planéte Zem, si ľudia budujú všemožné príšerné, honosné a pseudo-úchvatné tradície, zvyky, konvencie a kultúry. Mnohí ľudia ich obdivujú, uctievať ich, lipnú na nich a považujú ich za dobré a pozitívne. Mnohí ľudia prijímajú a osvojujú si životný štýl v súlade so svojou kultúrou a jej tradíciami, konvenciami a zvykmi. Začínajú veriť, že žiadna iná forma či kvalita života nie je možná alebo predstaviteľná, a z toho dôvodu nechcú nič za žiadnych okolností meniť. Cítia sa vo svojom životnom štýle dobre, milujú ho, zbožňujú ho a chcú, aby trval naveky.

Jeden z najzničujúcejších zvykov a tradícií tejto povahy možno nájsť v inštitúcii pozemských manželstiev a v tom, ako ľudia chápu a praktizujú svoju sexualitu. Pod vplyvom pekelných doktrín a pekelných občianskych zákonov sa ľudia stávajú v tomto ohľade ovládaní majetníckymi pocitmi, pocitmi vlastníctva, výnimočnosti, otroctva, závislosti a žiarlivosti vo vzťahu k iným ľuďom, a najmä k opačnému pohlaviu. Majú pocit, že majú právo vlastníť inú ľudskú bytosť pre svoje vlastné potreby a použitie a že nikomu inému nie je dovolené zdieľať s nimi ich vlastníctvo. Majú doslovne licenciu na také vlastníctvo. Táto exkluzivita a majetníctvo a vlastnícke právo sú najzjavnejšie pokiaľ ide o vlastného manželského partnera a sexualitu. Na tejto planéte neexistuje žiadna iná oblasť, v ktorej by boli tabu tejto spoločnosti, náboženstiev a kultúr tak jasné, ako je delenie sa o vlastného manželského partnera a o vlastnú sexualitu. Toto je, samozrejme, posilnené spoločenskými a náboženskými zákonmi, ktoré nálepkujú ľuďom, odchyľujúcich sa akýmkoľvek spôsobom od tohto pravidla, takými menami ako cudzoložník, smilník, hriešnik, súc promiskuitný a nemiestny.

Z logiky tejto veci je jasné, že nič, čo vyvoláva v jedincovej osobnosti stavy a pocity žiarlivosti, majetníctva, vlastníctva, výnimočnosti, otroctva, poroby, závislosti a podobné stavy, nemôže prameniť z ničoho dobrého alebo pozitívneho. Nemôže to teda byť z Najvyššieho.

Toto je úplne jasné z toho, čo Ježiš Kristus odpovedá Saducejom o manželstve po vzkriesení (Evanjelium podľa Matúša, kapitola 22, verše 23-37; Evanjelium podľa Marka, kapitola 12, verše 18-27; Evanjelium podľa Lukáša, kapitola 20, verše 27-38):

„Lebo vo vzkriesení sa ani neženia, ani nevydávajú, ale sú ako anjeli Boží v nebi.“

Saduceji, samozrejme, kládli túto otázku z hľadiska tradičného ponímania manželstva, ako je zrejmé z textu. No Ježiš Kristus úplne jasne zdôraznil, že po

Hlavné idey Nového Zjavenia

vzkriesení nejestvujú žiadne také tradičné manželstvá, ale namiesto toho je tam niečo úplne iné. Čo to však je? Odpoveďou je, že sú ako anjeli Boží v nebi. No čo to je, byť ako anjel Boží? V podstate to znamená byť oslobodený od akýchkoľvek pocitov a stavov žiarlivosti, majetníctva, egoizmu, sebeckého vlastníctva, sebalásky, lásky k vonkajším, svetským, telesným, bezcenným veciam, otroctva, výnimočnosti, závislosti a od podobných negatívnych a bezbožných stavov. Byť anjelom Božím znamená byť v pravom manželstve Lásky a Múdrosti, Dobra a Pravdy, Dobročinnosti a Viery, Maskulinity a Feminity, a všetkého ostatného z pozitívneho stavu, za účelom vzájomného osohu, spoločného dobra, výmeny, úžitku a zdieľania so všetkými. Toto je stav nebies alebo pravý pozitívny stav. Žiadneho iného pozitívneho stavu v bytí a existencii niet.

Avšak keď jedinec prichádza do duchovného sveta, po odchode z pseudo-Zeme (po fyzickej smrti), prichádza tam s určitými očakávaniami, že všetko bude pokračovať presne takým istým spôsobom, aký si osvojil v súlade s tradíciami kultúry a náboženstva, v ktorých bol vychovávaný a s ktorými sa plne stotožnil.

Keď je taká osoba konfrontovaná po prvýkrát s pravdou v tejto veci, je takpovediac k smrti šokovaná. Pre mnohých ľudí je ťažké prijať túto nečakanú realitu o pravej povahe pozitívneho stavu.

Po chvíľke je im, samozrejme, daná voľba: pokračovať v predošlom, pozemskom životnom štýle majetníctva, žiarlivosti, výnimočnosti, egoistického vlastníctva, závislosti, zotročenia a zotročujúceho životného štýlu, alebo sa od neho odvrátiť a prijať odlišný, nebeský životný štýl. Mnohí ľudia sa cítia byť ohrození nebeským životným štýlom. Mnohí ľudia sa cítia byť ohrození novým životným štýlom a zvolia si pokračovanie v niečom, čo im je dôvernejšie známe a s čím sa plne stotožňujú. Keďže ten starý životný štýl tradícií, zvykov, konvencií, kultúr, inštitúcií, ustanovizní a podobných vecí pramení z pekiel a je podporovaný peklami, volia si cestu do pekiel. Tam im je daná príležitosť dozvedieť sa o pravom pôvode všetkých inštitúcií, ustanovizní, tradícií, zvykov, konvencií a kultúr pseudo-ľudstva na tejto pseudo-planéte Zem, a najmä o pseudo-manželstvách a praktizovaní sexuality. Po tom, ako sa naučia svoju trpkú lekciu a začnú prejavovať ochotu zmeniť sa, je im daná príležitosť napraviť svoje chyby, odstrániť svoje zlá a lži a konvertovať do pozitívneho stavu podstúpením procesu transformácie a nového obdarenia v Novej škole pre Duchovné Znovuprebudenie, Znovupoučenie a Reštrukturalizáciu.

7. Ako každý vie, ľudia sa rodia na tejto pseudo-Zemi do totálnej nevedomosti ohľadom všetkého. Vedome teda vôbec nevedia, že existuje nejaký

iný život a realita než realita a život, aký je na planéte Zem. Znamením aktivácie a dominancie pekiel a ich negatívneho stavu je byť totálne neznaľý ohľadne akéhokoľvek pravého duchovného života. Mnohí ľudia na tejto pseudo-planéte si z pozície tejto nevedomosti volia, že sa totálne stotožnia s pozemským životom, veriac, že má trvalú hodnotu, a že sa budú preto stále vracat' späť na túto zem skrz proces takzvanej reinkarnácie. Zamilujú sa do pseudo-života na tejto pseudo-planéte a nevedomky nadobudnú ohromnú túžbu a žiadostivosť vrátiť sa späť alebo neustále sa reinkarnovať na túto zem, kým je to len možné. Posadnutosť takými myšlienkami, ako je myšlienka reinkarnácie, vypudzuje akúkoľvek schopnosť prijať skutočnú pravdu o tejto či akejkoľvek inej veci. Takíto ľudia sa stávajú skutočne slepými a hluchými voči všetkému, čo nepasuje k ich životnému štýlu alebo k ich ponímaniu života. Takže keď prichádzajú do duchovného sveta, odmietajú prijať progresívny spôsob bytia a existencie, ktorý každému znemožňuje byť fyzicky reinkarnovaný dva či viackrát na to isté miesto alebo na tú istú planétu. Odmietajú poučiť sa či načúvať čomukoľvek, čo nie je v súlade s ich filozofiou a chápaním života. Toto im blokuje videnie a akceptovanie pravdy, a následné odstránenie ich lživého systému viery.

Takto sa takým postojom dobrovoľne vylučujú spomedzi všetkých alebo zo všetkých stavov, ktoré nie sú v súlade s ich systémom viery. Z toho dôvodu vyhľadávajú ľudí a spoločnosti, ktoré majú podobný systém viery a s radosťou sa k nim pripájajú, očakávajú, že sa budú stále fyzicky reinkarnovať na planétu Zem. No pretože žiadna taká reinkarnácia neprichádza, v jednom bode začínajú zúriť a vracajú sa na planétu Zem vo forme duchov a lepia sa a vtierajú sa do myslí ľudí, ktorí naďalej veria vo fyzickú reinkarnáciu (či v akýkoľvek iný falošný systém viery, ktorého sa držia) a začínajú škodlivo ovplyvňovať život takých ľudí, tvrdiac, že sú ich pravými duchovnými radcami. Takí duchovia alebo falošní duchovní radcovia nalievajú do ľudí spomienky zo svojich vlastných predošlých životov, spôsobiac, že títo uveria, že to bol skutočne ich život a že bývali na tejto planéte mnohokrát predtým.

Týmto ohavným činom takýto duchovia, cez proces našepkávania a podpory svojich vlastných falošných systémov viery v iných na planéte Zem, stávajú sa negatívnymi a zlými a uvádzajú sa do modality odplaty za zavádzanie iných, odsudzujúc sa tak do pekiel dovedy, kým nie sú ochotní priznať, že sa mýlili a kým nezačnú prejavovať túžbu po zmene. Keď čas odplaty pominie a oni sa kajajú a začínajú prejavovať túžbu odstúpiť od svojich falošných systémov viery, je im daná príležitosť na konverziu zapísaním sa do Novej školy pre Duchovné Znovuprebudenie, Znovupoučenie a Reštrukturalizáciu a následné obdarenie novým, pozitívnym typom ducha, mysle, osobnosti, tela a životného štýlu a umiestnenie do pozitívneho stavu nebies.

Hlavné idey Nového Zjavenia

Z tohto záveru je úplne jasné, aké nesmierne nebezpečné je lipnutie na svojich vlastných falošných systémoch viery, nech sú akokoľvek alebo nech sa zdajú byť akokoľvek pravdivé, namiesto toho, aby mal jedinec svoju myseľ otvorenú a žiadal o pohyblivosť a flexibilitu a schopnosť byť rôznorodým a pripraveným kedykoľvek sa zmeniť, ako je potrebné a keď je potrebné. Je tiež jasné, ako je nebezpečné doslovne prijať názor, že každého, kto sa objaví napríklad v hypnotických tranzoch jedinca, možno považovať za pozitívneho a dobrého, najmä ak ten dotýčny podporuje naše vlastné systémy viery alebo naše vlastné túžobné priania. Jedným z dôvodov, prečo Najvyšší nadiktoval knihu „Kto si a prečo si tu?“, bolo poskytnúť presné postupy na prísne otestovanie všetkých duchov objavujúcich sa vo forme Duchovných radcov, aby sa odstránili tí, ktorí sa vrátili späť k ľuďom na tejto zemi, aby ich klamali, zavádzali a podporovali svoje vlastné systémy viery ako odplatu za to, že veci neboli také, ako očakávali, keď prišli do duchovného sveta po svojom odchode zo svojho tela na tejto zemi (čiže po ich smrti). Neakceptovaním takých duchov alebo pseudo-duchovných radcov v bežnom zmysle slova sa im fakticky pomáha, aby si uvedomili, že všetko môže byť úplne iné, než očakávali. Toto platí ešte viac vtedy, keď jedinec začne nesúhlasit' so zjavne falošnými závermi a radami, ktoré sa takíto duchovia pokúšajú vnútiť každému, kto je v duchovnom tranze. A poskytnutím príležitosti, aby sa zmenili a prijali pravdu o realite pozitívneho stavu, možno skutočne pomôcť akýmkoľvek takým duchom vyhnúť sa ceste do pekiel a namiesto toho sa zapísať do Novej školy pre Duchovné Znovuprebudenie, Znovupoučenie a Reštrukturalizáciu na odstránenie falošných systémov viery a všetkých ziel a lží, na ktorých takí duchovia lipnú.

Toto je jedným z mnohých dôvodov, prečo sa Najvyšší rozhodol zjaviť tieto dodatočné tri dôvody, prečo si ľudia volia cestu do pekla. Činí sa tak preto, aby každý, kto je ochotný a pripravený, bol schopný pomôcť uviesť do pozornosti takýchto duchov a falošných duchovných radcov, aké nesmierne nebezpečné je lipnutie na svojich starých systémoch viery a ich zvečňovanie, bez ohľadu na to, z čoho taký systém pozostáva alebo aký je. Toto sa neobmedzuje len na vieru ohľadom reinkarnácie, no týka sa to aj všetkého ostatného v tej veci. A súčasne, pochopením týchto niekoľkých dôvodov, prečo si ľudia volia cestu do pekla, možno pomôcť každému, kto si tak zvolí zo svojej vlastnej slobodnej vôle a svojou vlastnou slobodnou voľbou, vyhnúť sa nutnosti odsúdiť sa na pobyt v peklách, prijatím všetkých týchto dôvodov a zaistením, že nebude nasledovať cestu, ktorá ho/ju môže zaviesť do pekla, nech by to bolo na akúkoľvek krátku či dlhú dobu.

VII.

AKÉ SÚ SKUTOČNÉ DÔVODY EXISTENCIE TAKÉHO MNOŽSTVA ODLIŠNÝCH A ČASTO PROTICHODNÝCH NÁBOŽENSTIEV A ICH POČETNÝCH SIEKT NA PLANÉTE ZEM?

Ako každý vie, na tejto pseudo-planéte existuje niekoľko hlavných náboženských systémov a ich príslušných početných siekt. Väčšina z nich má tendenciu tvrdiť, že vlastní najpokročilejšie, najsprávnejšie a najpravejšie poznanie o Bohu a o spôsobe, ako praktizovať život, ktorý vedie k spásu od zlých a negatívnych síl a od nepriaznivého života plného biedy a utrpenia. Všetky tieto náboženstvá a ich príslušné sekty prijali súbor stanovených pravidiel, predpisov, rituálov, obradov a princípov, za ktorých dodržiavanie je ich prívržencom sľubovaný večný šťastný a blažený život. Všetky z nich odkazujú a aj vychádzajú z určitých písniem, ktoré sú poväčšine považované za Sväté a za pravé Slovo Božie, majú posledné slovo absolútnej autority a obsahujú údajne absolútnu pravdu. Všetky z nich si vyvinuli svoje príslušné doktríny za účelom náležitej interpretácie, chápania a aplikácie zjavenia obsiahnutého v tých Svätých Písmach.

No pretože ľudia majú vo svojom obmedzenom a relatívnom stave a položení tendenciu interpretovať rôzne vyhlásenia v tých Svätých Písmach rozdielne, prichádzajú s odlišnými doktrínami a súbormi pravidiel, ktoré sa stávajú základom, na ktorom sa vytvárajú a bujnejú rozličné, veľmi často protichodné sekty dokonca v rámci toho istého náboženského systému.

Keďže rôzni interpretátori týchto Svätých Písniem prepadajú ilúzii, že ich interpretácia je jediná, ktorá má zásluhu na patričnom chápaní a praktizovaní pravdy, stávajú sa netolerantnými a veľmi často nenávisťnými voči všetkým ostatným náboženstvám a ich príslušným sektám dokonca aj v rámci svojho vlastného náboženského systému.

Jediným spoločným menovateľom, ktorý majú všetky tieto náboženské systémy a ich príslušné sekty, je, že všetky učia o Bohu, o duchovnom živote a o prostriedkoch uctievania, komunikácie a vzťahu k Bohu. Vnímanie, chápanie, uznávanie, uctievanie a vzťah k tomu Bohu, ako aj nevyhnutný životný štýl, týkajúci sa požiadaviek náboženských systémov a ich príslušných siekt, sú od jedného náboženstva k druhému a od jednej sekty k druhej definované v rozdielnych termínoch a s odlišným dôrazom na to, čo je a čo nie je dôležité.

Hlavné idey Nového Zjavenia

Ďalším spoločným menovateľom väčšiny týchto náboženstiev a ich príslušných siekt je, že učia ľudí z vonkajška. To znamená, že vo väčšine prípadov sú ľudia nútení slepo veriť tomu, čo im hovoria ich kazatelia, ich duchovní učitelia alebo vodcovia, aj keď to odporuje logike zdravého rozumu. Prívržencom nie je dovolené polemizovať o doktríne alebo uvažovať o nej, ale jednoducho ju doslovne prijať. Jediné uvažovanie a rozumové odôvodňovanie, ktoré je dovolené, sa týka výlučne potvrdzovania dogiem a doktrín vlastného systému viery.

Aj keď niektoré východné náboženstvá zdôrazňujú nutnosť vchádzania do vnútra za účelom nájdenia skutočnej pravdy, ktorá je vo vnútri, ich chápanie a definícia, ako dosiahnuť náležité osvietenie o duchovnej ceste a jej poznanie, sú prísne definované pravidlami, odkázanými niekým, kto je považovaný za osvieteného. Takže jedinec je nútený veriť, že všetko, čo mu hovorí a povie ten osvietený, aby urobil zo svojej vonkajšej pozície, je plne aplikovateľné pre každého bez akéhokoľvek dopytovania sa či pochýb.

Ak účelom každého náboženstva a jeho príslušných siekt je učiť ľudí o Bohu, duchovnom živote a o všetkých príbuzných záležitostiach, potom ako to, že je tak veľa rozdielných a veľmi často nezlučiteľných doktrín a učení ohľadom týchto dôležitých záležitostí? Prečo to Najvyšší dovolí a toleruje?

Je pre to niekoľko dôvodov:

1. Pravá Prirodzenosť Najvyššieho je Absolútna. Preto si poznanie Boha v absolútnom zmysle vyžaduje byť absolútny. No okrem Najvyššieho nie je nikto absolútny. Preto nemôže nikto poznať Najvyššieho v absolútnom zmysle. Teda, ľudia sú relatívni k Absolútnemu Stavu Najvyššieho. Z toho dôvodu môžu vnímať, poznať, chápať a prijať Boha len zo svojej relatívnej pozície. Každá relatívna pozícia zaujíma voči Absolútnemu Stavu odlišný zorný uhol. Žiadne dve osoby nemôžu zaujať presne ten istý stav a položenie. Preto žiadne dve osoby nemôžu zaujímať presne ten istý zorný uhol vo vzťahu k Najvyššiemu.

Takže každého vnímanie, chápanie, pocitovanie, poznanie a akceptovanie Boha bude trochu iné, alebo úplne iné, v závislosti od uhla pohľadu, z ktorého sa dotyčný pokúša mať vzťah k Absolútnemu Stavu Najvyššieho.

Predtým, ako bol negatívny stav aktivovaný a dostal sa do dominancie, táto situácia bola u všetkých v Stvorení Najvyššieho veľmi vítaným stavom a položením. Každý vedel (ako je to v pravom Stvorení aj teraz), že tieto rozdielnosti a odlišnosti v názoroch, vnímaniach, chápaní, poznaní, akceptovaní a v zorných uhloch, na základe ktorých každý nadväzoval vzťah s Najvyšším,

prispievali k princípom vzájomného zdieľania, k celkovému náležitému poznaniu Absolútneho Najvyššieho. Takže táto situácia nebola vnímaná ako kontradikcia, ale ako cenné prispievanie k zásobárni poznania Najvyššieho z pozície, zorného uhla, stavu a polohy každého.

Ak by bolo možné predstaviť si situáciu, kde je nekonečný počet rôznych ľudí a entít v Stvorení Najvyššieho, a ak by tam každý ochotne, šťastne a rád prispel svojim vlastným vnímaním, poznaním, chápaním a akceptovaním Najvyššieho, potom by bolo možné pocítiť, že súhrnný súčet všetkých týchto vnímaní, poznaní, chápaní a akceptovaní Najvyššieho by v ich celistvosti dával jedno Absolútne Poznanie Absolútneho Najvyššieho. Toto je princíp duchovného zdieľania za účelom vzájomného prospechu, spoločného dobra a úžitku pre všetkých, pretože skrz také zdieľanie je každý schopný získať väčšie poznanie (a jeho aplikovanie) o Najvyššom, iných a o sebe. S takým poznaním a jeho aplikáciou sa každý stáva lepšou osobou, šťastnejšou osobou a duchovnejšou a užitočnejšou osobou.

Takže pôvodným účelom, prečo Najvyšší dovolil tak veľa rozmanitých názorov a náboženstiev, bolo jednoducho to. Dať ľuďom príležitosť spoznať Boha lepšie nielen zo svojej vlastnej obmedzenej perspektívy a zorného uhla, ktorý každý z nich zaujíma, ale aj z perspektívy a zorného uhla všetkých ostatných. Toto im pomáha byť duchovnejšími a znalejšími vo všetkých životných záležitostiach.

Toto je pôvodným alebo pozitívnym zdrojom existencie takého množstva náboženstiev a ich príslušných siekt pred takzvaným Pádom.

Avšak keď takzvaní pseudo-tvorcovia učinili rozhodnutie aktivovať negatívny stav, prefikane využili túto situáciu, aby v ľuďoch vyvolali negatívny a zlý postoj pokrytectva, vlastnej výnimočnosti a nenávisť voči všetkému, čo sa líši od ich vlastnej pozície, zorného uhla, stavu, názoru a polohy.

A tak sa v procese „genézy“ negatívneho stavu všetky náboženstvá a ich príslušné sekty stali hlavným hniezdom, v ktorom sa zrodili a vyvinuli všetky falošné, prekrútené a skreslené náboženské doktríny a pseudo-duchovné trendy.

Najvyšší dovolil nastolenie tejto situácie za účelom naučenia sa mnohých dôležitých závažných duchovných lekcií: čo sa stane, keď sa stratí náležité chápanie potreby rozmanitých duchovných trendov; keď je popieraná homogenita ich existenčného účelu; a keď je vymazaná potreba duchovného, vzájomného zdieľania, bez akýchkoľvek vnucovaní a pokryteckých postojov jedného stavu, zorného uhla, názoru a chápania.

Hlavné idey Nového Zjavenia

Následky a dôsledky tejto situácie sú živo ilustrované a demonštrované v krvavej náboženskej histórii ľudstva na zemi, vo všetkých peklách a v Zóne Vymiestnenia intermediárneho sveta duchov.

Toto je takzvaný „negatívny“ dôvod, prečo existuje tak veľa náboženstiev a ich príslušných siekt.

2. Pôvodní ľudia na planéte Zem boli pravým nadelením z Najvyššieho a podľa Najvyššieho. Toto sa odzrkadľuje vo vyhlásení, „Učiniť človeka na Svoj obraz, podľa Našej podoby;“ (Genesis, kapitola 1, verš 26). Učiniť človeka na Boží obraz, znamená, *medzi mnohým iným*, učiniť ho v stave totálnej slobody a nezávislosti. Učiniť človeka podľa Božej podoby, znamená, *medzi mnohým iným*, učiniť z neho/nej jedinečnú, neopakovateľnú a veľmi špecifickú manifestáciu určitých črt a aspektov Absolútnej Prirodzenosti Najvyššieho v relatívnej kondícii.

Kvôli tejto štruktúre najdôležitejšou vecou, ku ktorej sa musia ľudia za každých okolností postaviť čelom, je, aby v ich slobode a nezávislosti (obraz Najvyššieho) urobili rozhodnutie nielen o tom, či chcú alebo nechcú byť relatívnymi manifestáciami určitých absolútnych aspektov a črt Absolútnej Prirodzenosti Najvyššieho (Jeho/Jej podoba), ale aj, čo je najdôležitejšie, aké aspekty a črty si zvolia alebo nezvolia, aby sa manifestovali alebo stali či nestali v ich konkrétnej ilustrácii a demonštrácii či manifestácii.

No ako si môže relatívna, neabsolútna entita alebo bytosť zvoliť niečo z Absolútneho, ak nie je k dispozícii žiadne totálne alebo okamžité, subjektívne a priame poznanie všetkých nekonečných aspektov a črt Prirodzenosti Najvyššieho?

Prvým krokom v tomto rozhodujúcom a životne dôležitom vzťahu je súhlas, zo svojej slobodnej vôle a svojou slobodnou voľbou (z obrazu Najvyššieho), byť v relatívnom stave manifestátorom, reprezentantom a ilustrátorom niektorých aspektov alebo črt Absolútnej Prirodzenosti Najvyššieho. Len čo je k tomu daný súhlas, jedincovi sú v istom časovom momente predstavené všetky potenciálne i už dostupné reprezentácie, v relatívnom stave a kondícii, podoby Najvyššieho a jej aspektov a črt.

Tieto nekonečné variácie reprezentácií rôznych aspektov Prirodzenosti Najvyššieho dávajú podnet k vzniku rôznych náboženstiev a spiritualistických trendov, ktoré reprezentujú a pridržiavajú sa iba pár určitých aspektov Absolútnej Prirodzenosti Najvyššieho.

Ľudia, ktorí reprezentujú určité aspekty, ktoré sú si navzájom blízke, majú tendenciu zoskupovať sa alebo sa navzájom združovať. Čím menšia vzájomná príbuznosť aspektov a črt, tým menšia podobnosť a potreba bližšieho zoskupovania sa. Preto teda rozdielne náboženské systémy a ich početné príslušné sekty.

Avšak táto situácia má aj ďalšiu výhodu: konkrétna ilustrácia príkladom takých zoskupení, črt, charakteristík a aspektov Absolútnej Prirodzenosti Najvyššieho poskytuje prípadnému voličovi živú ilustráciu výsledkov slobodnej voľby byť reprezentantom, v relatívnej kondícii, niektorých dôležitých aspektov Najvyššieho, stanúc sa tak predĺžením a procesom Najvyššieho.

Vyššie opísaná situácia je sama osebe a ako taká pozitívna, pretože poskytuje každému príležitosť oceniť, pochopiť, rešpektovať a mať vzťah k nejakým iným aspektom Najvyššieho, ktoré sú reprezentované inými bytosťami a ich duchovnými a náboženskými príslušnosťami. Toto značne prispieva k väčšiemu, hlbšiemu a lepšiemu poznaniu Najvyššieho, iných a seba, čo činí jedinca šťastnejšou, lepšou, užitočnejšou, osožnejšou a duchovnejšou ľudskou bytosťou a osobou.

No po aktivácii negatívneho stavu pseudo-tvorcami táto situácia bola využitá na falošné vyhlásenie, že aspekt, črta alebo charakteristika Absolútnej Prirodzenosti Najvyššieho, reprezentovaná niektorým náboženstvom alebo sektou, či osobou, je buď najdôležitejšia, alebo je výnimočná, alebo jediná existujúca, reprezentujúca teda celú Absolútnu Prirodzenosť Najvyššieho. Ak je to pravda, potom, samozrejme, žiadne ďalšie aspekty, charakteristiky a črty Absolútnej Prirodzenosti Najvyššieho nie sú vôbec užitočné či odôvodnené a mali by byť ignorované a ich nasledovníci by mali byť odstránení alebo konvertovaní k tomu aspektu, ktorý reprezentujú tí, ktorí takú lož tvrdia. Také vyhlásenie, samozrejme, vedie k zničeniu pravej duchovnosti a akéhokoľvek pravého významu rozdielnych náboženských vierovyznaní.

Opäť, Najvyšší dovolil, aby sa to stalo kvôli naučeniu sa ďalšej významnej, dôležitej lekcii o negatívnom stave: čo sa stane, ak je jeden aspekt Absolútnej Prirodzenosti Najvyššieho vyňatý z Nekonečného, Absolútneho Stavú Najvyššieho a vyhlásený za jediný prijateľný, jediný možný, za výnimočný, najdôležitejší, alebo za jediný v bytí a existencii.

Táto situácia poskytuje jedincovi aj voľbu všetky ich odmietnuť a ilustrovat' nielen život ľživej alebo skreslenej duchovnosti, ale aj život bez akejkoľvek duchovnosti vôbec.

Hlavné idey Nového Zjavenia

Z tejto situácie sa každý v Stvorení Najvyššieho môže prostredníctvom žijúceho a živého príkladu poučiť o tom, čo si nezvoliť. Takže prostredníctvom takých prekrútených a neduchovných náboženských systémov a ich početných siekt, aké existujú na tejto planéte, je sprístupnená životne dôležitá voľba nezvolenia si ničoho.

3. Bytie a existencia negatívneho stavu vo forme rôznych pekiel a ich početných manifestácií je možná len za podmienky buď totálneho odmietnutia bytia a existencie Boha, alebo zablokovania schopnosti získať náležité poznanie a chápanie pravej Prirodzenosti Najvyššieho. Takže život pekiel pramení z neustálej fabrikácie a následnej projekcie rôznych ideí, myšlienok, pocitov, pojmov a stavov, ktoré vedú jedinca buď ku konečnému popretiu existencie a bytia Boha, alebo k totálnemu skresleniu a sfalšovaniu správneho chápania a akceptovania Prirodzenosti Najvyššieho.

Za týmto účelom peklá fabrikujú početné náboženské systémy a ich príslušné početné sekty, do ktorých zavádzajú také lživé a skreslené pojmy a idey, a ktoré činia „svätými“, hodnými všetkých možných obetí. Avšak hlavným, utajeným účelom všetkých takých náboženstiev a ich príslušných početných siekt je zabrániť ľuďom získať náležité a správne chápanie, poznanie, akceptovanie a vzťah k pravému Najvyššiemu. Pokiaľ sú peklá úspešné v napájaní, udržiavaní, obstarávaní a podporovaní početných rozdielnych a protichodných náboženských systémov viery a ich príslušných siekt, status quo a trvalé pokračovanie negatívneho stavu je bezpečné a spoľahlivo zaistené.

Takže v súčasnosti negatívny stav uspel v anulovaní akéhokoľvek pozitívneho dopadu existencie rôznych náboženstiev a ich príslušných siekt na tejto planéte, ako je opísané v bode jedna a dva. Zostal len negatívny dopad. Nanešťastie, táto situácia naznačuje, že všetky v súčasnosti existujúce náboženské systémy a ich početné sekty sú buď totálnou fabrikáciou pekiel, alebo sú totálne peklami skazené. Zdá sa, že v súčasnosti v žiadnom z nich nezostalo nič z pôvodného významu.

Z tohto záveru je zrejmé, prečo na tejto planéte existuje tak veľa rozdielnych a protichodných náboženstiev a ich príslušných početných siekt: sú odzrkadlením pravej povahy negatívneho stavu, ktorý je schopný existencie v aktívnom a dominantnom stave len pomocou neustálych útokov na správne vnímanie, chápanie, poznanie a akceptovanie pravej Prirodzenosti Najvyššieho, Jeho/Jej duchovných princípov, Jeho/Jej pozitívneho stavu a celého Stvorenia.

Jediným spôsobom, ako to možno zaistiť, je produkcia, fabrikácia, udržiavanie a napájanie takeého množstva rozdielnych a protichodných

náboženstiev a ich príslušných siekt, ako je len možné, ktoré by si išli neustále navzájom po krku, ako to živo ilustrujú krvavé náboženské vojny na tejto planéte.

Pokračovanie tejto situácie dovolil Najvyšší za účelom poučenia sa všetkých v Jeho/Jej Stvorení, ako pôsobí negatívny stav; aký je pravý zdroj jeho bytia a existencie; ako môže byť odstránený; prečo by si mal jedinec zvoliť nestotožnenie sa s ničím negatívnym; a prečo sa neangažovať v žiadnych v súčasnosti existujúcich náboženských systémoch a ich sektách na tejto planéte.

4. Najväčším nebezpečenstvom pre bytie a existenciu negatívneho stavu a všetky jeho peklá je schopnosť ľudí vchádzať dovnútra, do svojej Vnútornej Mysle a objaviť tam skutočnú pravdu o tomto všetkom a o iných záležitostiach. Negatívny stav vie dobre, kde možno nájsť pravdu. Z toho dôvodu, aby sa zachovalo a úspešne pokračovalo bytie a existencia negatívneho stavu, bolo nutné nejako blokovat' cestu ľudí k ich vnútru, do ich Vnútornej Mysle a urobiť ich závislými od vonkajších vstupov a faktorov. Toto by umožnilo negatívnemu stavu vnucovať ľuďom idey, názory, pojmy a životný štýl zhodný skôr s potrebami prežitia negatívneho stavu, než s vnútornými, duchovnými potrebami samotných ľudí. Najlepší spôsob, ako to dosiahnuť, je zaujať ľudí vonkajším stavom vecí a prinútiť ich prijať vo všetkých životných záležitostiach vonkajšiu autoritu. Ak sa niekto naučí dôsledne počúvať a spoliehať sa skôr na niekoho iného než na svoju vlastnú Vnútornú Myseľ, po prvé, bude spochybňovať všetko, čo prichádza z vnútra, z jeho Vnútornej Mysle, a po druhé, naučí sa dôverovať len tomu, čo prichádza od niekoho iného, kto je v postavení autority, ktorá vie všetko lepšie.

A tak negatívny stav a peklá fabrikujú početné vonkajšie autority vo forme rôznych filozofií, náboženstiev, siekt, bratstiev, duchovných trendov, atď., ktoré tvrdia, že pre každého majú nutné poznanie a spôsob pre náležitý, šťastný a spokojný život. A pretože negatívny stav zvyčajne využíva vonkajšie, túžobné želanie ľudí byť taký či onaký, alebo uctievať takým či onakým spôsobom, atď., prispôbuje obsah každej náboženskej doktríny túžobným želaniam ľudí.

Tak negatívny stav s týmto usporiadaním docieľuje dve dôležité veci: po prvé, drží každého vo vonkajšku, v modalite uzavretia prístupu k vlastnému pravému Zdroju, čiže k pravému Najvyššiemu vo svojej Vnútornej Mysli, zabezpečiac, že sa jedinec nedozvie žiadnu skutočnú pravdu; a po druhé, zakladá protichodné náboženské systémy viery a ich príslušné početné sekty, ktoré mätú ľudí a bránia im v dosiahnutí náležitého a správneho poznania a akceptovania pravej Prirodzenosti Najvyššieho.

Hlavné idey Nového Zjavenia

Teda toto je ďalším dôvodom a zdrojom takého množstva náboženstiev a ich početných siekt v bytí a existencii na tejto planéte. Ak má niekto tendenciu odvodzovať akékoľvek poznanie z vonkajších faktorov a spolieha sa iba na ne, s totálnym prehliadaním čohokoľvek vnútorného, skončí v skresleniach a lžiach, ktoré napokon vedú k zlým skutkom a životu negativity. Vonkajšie faktory života, keď sú oddelené od svojho vnútorného zdroja, sú založené na protirečeniach a zmätkoch. Toto je dôvod, prečo mohol negatívny stav vzniknúť len v najvonkajšom stupni Stvorenia, ktorý je najbližšie k stavu zmätku a protirečenia. Napokon, pravá povaha negatívneho stavu je založená na protirečeniach a zmätku. Keď niekto verí zmätku a protirečeniam, nedostane nič než zmätok a protirečenia. V negatívnom stave niet v ničom žiadnej istoty. Neistota jeho podmienok vedie k fabrikácii početných náboženských systémov a ich príslušných siekt, ktoré odzrkadľujú pravú prirodzenosť negatívneho stavu: zmätok, protirečenie a neistotu. Toto je povaha vonkajška, ak je oddelený od svojho vnútorného Zdroja, pravej Vnútornej Mysle alebo stavu vnútra, kde sídli pravý Najvyšší.

Táto situácia negatívneho stavu vedie k zriadeniu rôznych frakcií a protichodných filozofií, konceptov a spiritualistických trendov, ktoré vedú neustále medzi sebou vojnu, pričom každý z nich prehlasuje, že má konečné odpovede na vyriešenie všetkých neistôt, zmätkov, protirečení a problémov negatívneho stavu. Táto pekelná situácia a jej politika je premietaná na planétu Zem, kde sa objavuje vo forme rôznych náboženstiev a ich početných príslušných siekt.

Takže z tohto hľadiska je úplne jasné, že väčšina zo súčasne existujúcich náboženstiev a ich siekt na tejto planéte nie je ničím iným než reflexiou stavu vecí v peklách. Sú priamou fabrikáciou rôznych skupín a frakcií pekiel, za účelom podporovania a napájania ich života a ich pseudo-duchovných filozofií a doktrín v najvonkajšom stupni, z ktorého pochádzajú a pre ktorý neustále vedú zúrivé duchovné vojny.

Ešte raz, Najvyšší dovolil túto situáciu za účelom poučenia sa všetkých v Jeho/Jej Stvorení o tom, čo sa stane, keď je pravý vnútorný Zdroj poznania pravdy a Najvyššieho ignorovaný a všetko je odvodzované z vonkajších faktorov a ich stavov a podmienok.

Nuž, toto sú niektoré hlavné skutočné dôvody existencie takého množstva protichodných náboženstiev a ich početných siekt na tejto planéte. Samozrejme, toto nie sú jediné, vyčerpávajúce dôvody. No znalosť toho, čo sa tu uvádza, je momentálne dostatočná na to, aby poskytla predstavu, o čo sa jedná.

To, že momentálne existujúce náboženstvá a ich početné sekty na tejto planéte sú negatívneho pôvodu a povahy, a preto nenapĺňajú nijakým spôsobom či cestou duchovné potreby ľudí, je úplne jasné z týchto dvoch vyhlásení, ktoré tu ideme citovať zo Svätej Biblie. V prorokovi Jeremiášovi, v kapitole 31, vo veršoch 33 a 34 možno čítať,

„Po oných dňoch, hovorí Pán: Svoj zákon vložím do ich myslí, a vpíšem im ho do ich sŕdc; a Ja budem ich Bohom, a oni budú Mojím ľuďom.“

Verš 34:

„Potom už nikto nebude viac poučovať svojho blížneho, ani svojho brata, hovoriac, ‚Poznajte Pána,‘ lebo všetci Ma budú poznať, od najmenšieho až po najväčšieho, hovorí Pán. Lebo im odpustím ich nepravosť, a na ich hriech si viac nespomeniem.“

Je úplne jasné a zrejmé, že toto vyhlásenie („Potom už nikto nebude viac poučovať svojho blížneho, ani svojho brata, hovoriac, ‚Poznajte Pána,‘ lebo všetci Ma budú poznať, od najmenšieho až po najväčšieho, hovorí Pán“) sa vzťahuje na pravý vnútorný Zdroj poznania Boha, ktorý si nevyžaduje žiadne vonkajšie učenie alebo spoliehanie sa na vonkajších učiteľov či náboženstvá, alebo sekty, či čokoľvek vôbec, kde nejestvuje nič iné než zmätok, protirečenia, problémy, nepravosti a hriechy, ako je to ilustrované životom detí Izraela, ktoré tu reprezentujú celé ľudstvo na tejto planéte.

A ďalší citát zo Svätej Biblie, ktorý je zaznamenaný v Zjavení Ježiša Krista, kapitola 21, verš 22. Hovorí sa tam:

„Ale chrám som v ňom nevidel, lebo Pán Boh Všemohúci a Baránok mu je chrámom.“

„Chrám“ v tejto konotácii predstavuje a týka sa všetkých náboženstiev, siekt, duchovných trendov a ich početných dogiem a doktrín, ktoré musia byť bezpodmienečne zrušené, kvôli oddaniu sa pravej doktríne Nového Jeruzalema, ktorým je pravé Nové Zjavenie Ježiša Krista a Jeho/Jej Pravý Druhý príchod vo Vnútorných Mysliach každého. Len vo svojej pravej Vnútornej Mysli, kde je a sídli Najvyšší, Pán Ježiš Kristus (Baránok — Božské Ľudské a Ľudské Božské Najvyššieho), Duch Svätý, Jeden Nedielny Boh, možno odhaliť pravé poznanie o Bohu priamo od Boha a žiť životom pravej, nekontaminovanej, neznečistenej a neotrávanej duchovnosti.

VIII.

O DÔVODOCH INKARNÁCIE NAJVYŠŠIEHO NA PLANÉTU ZEM VO FORME A MANIFESTÁCII JEŽIŠA KRISTA

Väčšina praktizujúcich kresťanov na zemi má istú vágnu, všeobecnú predstavu, kto je Ježiš Kristus a prečo Sa inkarnoval na túto planétu. Avšak tieto predstavy sú buď nekompletné, alebo totálne skreslené.

Najbežnejším presvedčením, ktorého sa drží väčšina kresťanov v tomto ohľade, je, že Adam a Eva v Záhrade Eden porušili dohodu, upadli do nemilosti svojho Stvoriteľa a svojím hriešnym skutkom zahájili démonickú vládu všetkých ziel a lží, čím bola pevne nastolená nadvláda negatívneho stavu a zahájené bytie a existencia pekiel. Potom Stvoriteľ, majúci súcit s ľudstvom, poslal svojho jednorodeného Syna — Ježiša Krista — na tento svet, aby zbavil ľudí hriechov obetovaním Svojho života na kríži za hriechy ľudstva a poskytol im príležitosť zmyť zo seba svoje hriechy v krvi Ježiša Krista, ktorú preliat na kríži, a poskytol im príležitosť byť spasení aktom prijatia Ježiša Krista ako Spasiteľa ľudstva, ktorý bol schopný samotným týmto aktom upokojiť hnev Boha, Otca.

Tieto alebo podobné chápania poslania Ježiša Krista na tejto zemi prevládajú u väčšiny kresťanov. No ako poukázal už Swedenborg vo svojich znamenitých spisoch, toto nebol ani jeden z hlavných dôvodov, prečo sa Najvyšší inkarnoval na planétu Zem vo forme Ježiša Krista.

Niektoré z týchto skutočných dôvodov boli zjavené cez Swedenborga a prostredníctvom písiem, zaznamenaných v rôznych knihách tohto autora.

Kvôli lepšiemu pochopeniu a objasneniu hlavných dôvodov inkarnácie Ježiša Krista na túto zem, budú tieto zhrnuté a zjavené v nasledovných bodoch:

1. Kým bolo dovolené, aby sa aktivoval negatívny stav a aby bol v čase a priestore uvedený do dominancie, bolo to podmienené nasledovnými podmienkami:

Najvyšší dal sľub všetkým dobrovoľným účastníkom v negatívnom stave a všetkým, ktorí boli vyfabrikovaní z ideí negatívneho stavu, že On/Ona Sám/Sama podstúpi dobrovoľnú inkarnáciu v čase a priestore a plne sa vystaví negatívneho stavu za účelom vydláždenia cesty všetkým von z negatívneho stavu, stanúc sa tak Spasiteľom všetkých, ktorí zblúdili v zle a lžiach, vyprodukovaných negatívnym stavom.

VIII.

Ako bolo poukázané v niektorých ďalších knihách tohto autora, aby bol negatívny stav učinенý skutočným (za účelom ilustrácie jeho pravej povahy), je nutné, aby ho niekto chcel a stotožnil sa s ním. Bytie a existencia negatívneho stavu, ako aj všetkého ostatného, pochádzajú a sú závislé od kohosi vôle a stotožnenia sa s tým. Nič nemôže existovať nezávisle od sebauvedomelej sentientnej mysle. Takže aktivácia negatívneho stavu závisí výlučne od zámerného vytvorenia, prijatia a stotožnenia sa s rozvinutím silnej náklonnosti k nemu. Pokiaľ sa nerozvinie hlboká láska k negatívne mu stavu, ten má veľmi malú šancu manifestovať sa a prežiť.

Takže väčšina účastníkov v negatívnom stave, najmä tí, ktorí boli vyfabrikovaní z ideí čistej negativity, hlboko miluje a zbožňuje buď celý negatívny stav, alebo niektoré z jeho aspektov. Miera lásky k negatívne mu stavu je určená mierou, v akej kto koná alebo žije to, čo je negatívne, zlé a lživé. Taká láska vypudzuje akúkoľvek inú formu či kondíciu života.

Len čo sa ktokoľvek zamiluje do negatívneho stavu, nezáleží na jeho forme a manifestácii, prostredníctvom procesu takej lásky sa negatívny stav stáva jediným prijateľným a možným zdrojom života dotyčného. Z takeho polozenia nemôže vzísť žiadna predstava alebo potreba, či túžba po akejkoľvek zmene, alebo eliminácii negatívneho stavu zo svojho života. V skutočnosti, odstrániť za takýchto podmienok negatívny stav z jedincovho života znamená eliminovať jeho život.

Toto je jedinou možnou situáciou, ako aktivovať negatívny stav. Všetci, čo sa dobrovoľne prihlásili do negatívneho stavu, si boli pred svojím súhlasom, stať sa týmito dobrovoľníkmi, vedomí tejto krajne nebezpečnej požiadavky a podmienky, za ktorej mohol byť negatívny stav aktivovaný. Každý si uvedomoval nielen nebezpečenstvo, ale priam nutnosť stratiť sa z pozitívneho stavu, nemať žiadne spomienky na akékoľvek voľby, ktoré boli v tomto ohľade učinené, alebo nedokázať sa z vlastnej vôle dostať von z negatívneho stavu.

Je úplne zrejmé, že je totálne nemožné dostať sa von z negatívneho stavu zo svojej vlastnej vôle z jednoduchého dôvodu, že vôľou každého dobrovoľníka je byť negatívny. Napokon, toto je to, s čím ten dobrovoľník dobrovoľne súhlasil.

Ako sa niekto môže dostať von z negatívneho stavu, ak chce a miluje negatívny stav, stotožňuje sa s ním a považuje ho za zdroj svojho života?

V takejto situácii a s takýmto postojom sa jedinec kompletne a totálne stráca v negatívnom stave bez akejkoľvek túžby či uskutočniteľnosti samostatného vymanenia sa z neho.

Hlavné idey Nového Zjavenia

Ak by bolo dovolené, aby táto situácia pretrvávala, nikto v negatívnom stave by z neho naveky nechcel von. To by znamenalo, že negatívny stav so všetkými jeho ukrutnosťami a ohavnosťami by musel byť a existovať navždy, do večnosti. Znamenalo by to tiež, že ak by bol negatívny stav bez obmedzení, nakoniec by prevzal kontrolu nad celým Stvorením a celé Stvorenie by doslovne zahynulo, pretože konečným cieľom negatívneho stavu je zničenie celého Stvorenia Najvyššieho.

Z toho dôvodu bolo nutné, aby Sám/Sama Najvyšší učinil sľub, že všetkým dobrovoľníkom a tým, ktorí sú vyfabrikovaní z ideí pekiel a tým, ktorí sa stali aktivátormi a zvečňovateľmi negatívneho stavu, bude v jednom bode času a priestoru ukázaná cesta von z negatívneho stavu živým a konkrétnym príkladom.

Také poslanie a úlohu — ukázať cestu von z negatívneho stavu živým a konkrétnym príkladom — môže uskutočniť jedine niekto, kto je Absolútne Pozitívny a neobsahuje žiadnu negatívu či relativitu. Nikto iný než Najvyšší by nemohol uskutočniť toto poslanie, pretože nikto iný než Najvyšší nie je Absolútne Pozitívny. Poslať do negatívneho stavu niekoho, kto nie je Absolútny, ale relatívny a stvorený, znamená ohroziť to poslanie, pretože z pozície relativity k Absolútnu bol negatívny stav iniciovaný a uvedený do dominancie. Takže taký akt spásy ľudí z negatívneho stavu by bol len relatívny a nemal by Absolútnu hodnotu. Takže každý v negatívnom stave by sa napokon pokúsil vrátiť späť do negatívneho stavu.

Spasenie ľudí z negatívneho stavu môže byť logicky zahájené len zo stavu, ktorý je Absolútne Pozitívny a nemôže byť kontaminovaný relativitou, z ktorej vznikol negatívny stav. Stav iniciovania niečoho nemôže byť súčasne stavom eliminácie toho niečoho, pretože v relatívnom položení niet žiadnej motivácie dať impulz k eliminácii čohosi, čo tým niečím bolo vytvorené.

Takže vo Svojej Absolútnej Láske a Múdrosti, súcite a empatii, dovoľiac aktiváciu negatívneho stavu za účelom dôležitého duchovného poučenia, Najvyšší sľúbil, že Sa Sám/Sama dobrovoľne zúčastní tejto životne dôležitej a významnej misie a že sa stane Spasiteľom celého Stvorenia z pazúrov a od rakoviny negatívneho stavu.

Z toho dôvodu sa Najvyšší inkaroval na planétu Zem vo forme Ježiša Krista, aby splnil tento významný, rozhodujúci a životne dôležitý sľub, daný Svojmu Stvoreniu.

2. Pôvodní aktivátori negatívneho stavu, ktorí boli nazvaní pseudo-tvorcami, aktom tej aktivácie sa stali neodškriepiteľnými a nespornými pánmi, vládcami a panovníkmi negatívneho stavu. Majúc neobyčajne rozsiahlu znalosť princípov Stvorenia a pozitívneho stavu, využili tú znalosť na postupné prevzatie celého Stvorenia. Krok za krokom uspievali v tom úsilí do tej miery, že začali preberať nielen Zónu Vymiestnenia, do ktorej pôvodne vypadli, ale aj všetky intermediárne svety a prvé oblasti nebies. Aby toto dosiahli, potrebovali nejako prehovoriť a presvedčiť Samotného/Samotnú Najvyššieho, aby sa im podrobil, so sľubom, že mu zveria kontrolu nad všetkým, čo kontrolovali dovtedy oni. Celá záležitosť prevzatia kontroly v časoch inkarnácie Ježiša Krista na túto planétu sa krútila okolo pokúšania Najvyššieho vo forme Ježiša Krista, aby prenechal Svoje postavenie vládcom negatívneho stavu.

Aby bola ukončená nadvláda pseudo-tvorcov, bolo nutné, aby Najvyšší dovolil, aby došlo k takým pokúšaniam voči Nemu. Dôvod toho dovolenia tkvie vo fakte, že kým sa konkrétne a skúsenostne neilustruje, že Absolútne Pozitívny stav Najvyššieho nemožno zviest', aby podľahol pokúšeniam negatívneho stavu, nikto iný sa z pozície negatívneho stavu nemôže dozvedieť, že je nielen možné, ale absolútne nevyhnutné vzdorovať pokúšeniam negatívneho stavu. Táto situácia je pekne odzrkadlená v Evanjeliu podľa Matúša, kapitola 4, verše 1-11, a v Evanjeliu podľa Lukáša, kapitola 4, verše 1-13.

No pokúšanie Najvyššieho v Jeho/Jej Absolútnom Stave a v situácii, že je Absolútne Pozitívny, niekým a niečím, čo je samo osebe a ako také relatívne, a preto negatívne, je nemožnosťou. Ak by bolo dovolené, aby došlo k takému pokúšaniu, nikto, kto by sa zúčastnil takého pokusu pokúšať Najvyššieho, by nebol schopný prežiť ani zlomok sekundy. Prítomnosť Absolútneho Stavú samotnou svojou prirodzenosťou zničí bez stopy všetko, čo nevzniklo z Jeho Absolútneho Zdroja. Nič, čo pôvodne nevzniklo z Absolútneho Zdroja, nemôže prežiť prítomnosť Absolútneho Stavú. Absolútny Stav je všeobsiahly. Všetko, čo je cudzie tomu všeobsiahlemu Absolútnemu Stavú, prestáva existovať, lebo to nevzišlo z pravého Bytia a Existencie.

Toto je jedným z hlavných dôvodov, prečo pôvodní aktivátori negatívneho stavu v momente jeho aktivácie boli vyhostení do Zóny Vymiestnenia, alebo do takého stavu totálnej separácie od Absolútneho Zdroja. V Zóne Vymiestnenia v tom čase neexistovala žiadna priama prítomnosť Absolútneho Stavú Najvyššieho. Prítomnosť Najvyššieho tam bola len relatívna, v každého vôle byť negatívny.

No aby sa ukázala ľuďom cesta von zo Zóny Vymiestnenia a z negatívneho stavu, bolo nevyhnutné, aby Absolútne Pozitívny Stav vstúpil do negatívneho

Hlavné idey Nového Zjavenia

stavu a bol ním pokúšaný, aby sa naveky zastavila táto úspešná expanzia pseudo-tvorcov.

Treba si pamätať, že v časoch inkarnácie Ježiša Krista na túto planétu pseudo-tvorcovia a ich negatívny stav nielenže plne ovládali Zónu Vymiestnenia, no darilo sa im aj okupovať nebesá. Takže situácia bola vtedy taká, že negatívny stav prevládala, ako zdôraznil už Swedenborg, rovnováha, poriadok a sloboda Stvorenia boli smrteľne ohrozené. A pretože obnovenie rovnováhy a poriadku je možné len zo stavu Absolútnej Rovnováhy a Absolútneho Poriadku, bolo nevyhnutné, aby sa Sám/Sama Najvyšší vo forme Ježiša Krista inkarnoval na túto planétu, zažil fyzické peklo, vstúpil do pekiel pseudo-tvorcov, zhromaždil ich z celého Stvorenia, uväznil ich, izoloval ich od zvyšku Stvorenia, zbavil ich nadvlády a priameho vplyvu na Stvorenie, zbavil ich pozície nespornej vlády, uviedol každého do poriadku a do rovnováhy, podriadil si všetky peklá a dostal ich pod Svoju kontrolu.

V tomto bode je nutné uvedomiť si, že aby mohol Najvyšší vstúpiť do pekiel bez večného zničenia kohokoľvek, kto bol v peklách, bolo pre Neho/Ňu nutné prijať fyzickú formu, pôvodne vyfabrikovanú pseudo-tvorcami, v ktorej by mohol byť pseudo-tvorcami pokúšaný a v ktorej by mohol fyzicky zomrieť. Toto je jediný spôsob, ako vstúpiť do pekiel. Bez zmiernenia Jeho/Jej Slávy, charakterizovanej Absolútnym Stavom Najvyššieho, nikto v peklách by nemohol prežiť Jeho/Jej prítomnosť. No pretože Najvyšší vzal Svoje ľudské telo, pôvodne vyfabrikované pseudo-tvorcami, so Sebou, bol schopný vstúpiť do pekiel v tom, čo súvzťažuje s pozemským fyzickým telom, a uskutočniť Svoje poslanie bez zničenia kohokoľvek v tom procese.

Toto je jeden z hlavných dôvodov, prečo Najvyšší dobrovoľne súhlasil, že sa vo forme Ježiša Krista inkarnuje na planétu Zem.

3. V časoch inkarnácie Ježiša Krista na planétu Zem nikto v negatívnom stave nevlastnil žiadne patričné a správne poznanie spôsobov a prostriedkov, ako sa dostať z neho von. A nielen to, no nikto neprejavoval, alebo len zopár jedincov prejavovalo túžbu dostať sa z negatívneho stavu. Ľudia verili prevažne len v pozemský, materiálny, telesný typ života, a z toho dôvodu vkladali všetko svoje úsilie do priameho predlžovania svojho pozemského života i do nepriameho cez svoje potomstvo.

Táto situácia bola dôsledkom faktu, že v tej dobe negatívny stav na tejto planéte nesporne prevládala jeho panstvo plne prekvitalo.

Za takých okolností ľudia nemali žiadne patričné predstavy o pravej povahe negatívneho stavu, hriechoch, zlách či lžiach a všetkých ich ukrutnostiach a ohavnostiach. Brali ich doslovne ako nutný zdroj života, učiniac ich náležitými, želateľnými a dobrými. Nebezpečenstvom tejto situácie však bolo, že ten istý postoj sa začal etablovať v intermediárnom svete duchov a, čo bolo najnebezpečnejšie, začal sa etablovať aj v prvých stanovištiach nebies. Niektorí členovia pozitívneho stavu nebies, súc vtedy v ohromnej menšine, začali strácať pravú perspektívu duchovného stavu vecí a na základe tohto zatemnenia boli blízko podľahnutiu negatívneho stavu. Ak by bolo dovolené, aby sa to stalo, celé Stvorenie by zahynulo a negatívny stav by zvíťazil. Je nutné uvedomiť si fakt, že nebesia pozitívneho stavu zaujímajú postavenie Vnútornej Mysle Stvorenia, kde nastáva Život z Najvyššieho. Nebesia, podľa ich roly a postavenia zrovnateľné s Vnútorňou Myšľou, prenášajú tento Božský Život z Najvyššieho k zvyšku Stvorenia a ku komukoľvek živému, bez ohľadu na to, kde sa nachádza, dokonca i keď je v najhlbších, najnižších peklách. Takže keby negatívny stav uspel v prestúpení do nebies a v ich dobití, ako sa to malo už-už stať, prenos Života by bol udusený a zničený a nádoby Života vo forme sentientných entít a bytostí by nemohli nikde zostať. Každý a všetko by prestalo existovať.

Avšak členovia negatívneho stavu a ľudia na Zemi, ako aj členovia pozitívneho stavu, si v tej dobe neboli vedomí tohto faktu, pretože nejestvovalo žiadne patričné poznanie pravej prirodzenosti a účelu negatívneho stavu. Len Najvyšší mal také poznanie a schopnosť zabrániť tomuto príšernému prevzatiu a konečnému zničeniu Života negatívnym stavom.

Preto bolo nevyhnutné, aby sa Najvyšší inkaroval na planétu Zem a príkladom ilustroval všetkým vo Svojom Stvorení pravú povahu negatívneho stavu a ukázal každému cestu von z negatívneho stavu prostredníctvom krokov uznania Ježiša Krista za Spasiteľa, doznania svojich hriechov, kajania sa, prosby o milosrdenstvo a odpustenie a o prijatie túžby zmeniť sa.

Nakoľko pravá povaha negatívneho stavu je založená na ignorancii a spoliehaní sa na vonkajšie faktory, bez akéhokoľvek ohľadu na čokoľvek vnútorné, akýkoľvek pokus vysvetliť negatívny stav vnútornými, nebeskými pojmami bez akýchkoľvek príkladov a ilustrácií vo vonkajšku, jazykom vonkajška, by minul svoj cieľ a ľudia by to nikde neboli schopní pochopiť či prijať. Napokon, negatívny stav vznikol v najkrajnejšom vonkajšku. Preto možno jeho náležité pochopenie a cestu z neho von poznať vonkajšími nástrojmi. Nástrojmi vonkajška sú konkrétne ilustrácie a živé príklady.

Hlavné idey Nového Zjavenia

A tak bolo nevyhnutné, aby sa Najvyšší osobne stal pre všetkých takou konkrétnou ilustráciou a živým príkladom. A keďže sú také ilustrácie a príklady možné a potrebné len na tej istej úrovni a mieste, kde vznikol a vládne negatívny stav, bolo nevyhnutné, aby sa Najvyšší inkaroval na túto planétu, kde sú názornosť, hmatateľnosť a externalizácia vo svojej konkrétnosti najextrémnejšie. Z tej pozície bol Najvyšší schopný zjaviť pravú prirodzenosť negatívneho stavu a naznačiť každému cestu z neho von.

To, že pravé poznanie negatívneho stavu nebolo k dispozícii v tej dobe dokonca ani ľuďom v pozitívnom stave, je úplne jasné z jazyka, aký Ježiš Kristus použil na Svoje vysvetlenie negatívneho stavu a na ukázanie cesty z negatívneho stavu von osobným príkladom.

Ako každý vie, Ježiš Kristus hovoril väčšinu času v podobenstvách a súvzťažnostiach. Toto je univerzálny jazyk, ktorému rozumie každý v pozitívnom stave Stvorenia. Negatívny stav nerozumie tomuto jazyku, ale namiesto toho má príklad prostredníctvom života ilustrovaného Ježišom Kristom počas Jeho/Jej pokúšania pseudo-tvorcami, ktorí sú v Svätej Biblii nazývaní diablami a satanmi.

Ide o to uvedomiť si, že prvým krokom spásy je spása tých v pozitívnom stave, ktorí sú ohrození negatívnym stavom. Z tohto pramení nutnosť hovoriť v podobenstvách a zostúpiť do pekiel za účelom podmanenia si a uväznenia pseudo-tvorcov a za účelom stať sa najvyšším Vládcom pekiel. Že Najvyšší dosiahol presne toto, je zrejmé z toho, čo Ježiš Kristus hovorí v Zjavení Ježiša Krista v Svätej Biblii, kapitola 1, verš 18:

„Ja som živý, a bol som mŕtvy, a hľa, som živý na veky vekov. Amen. A mám kľúče Hádesu a Smrti.“

Nuž z tohto verša je úplne zrejmé, čo podstúpil Ježiš Kristus a akou pekelnou situáciou a stavom musel prejsť, aby na veky vekov zachoval Život. Z tohto verša je tiež úplne jasné, že sa stal nepopierateľným Vládcom, Vlastníkom a Pánom všetkých pekiel, nakoľko mať kľúče Hádesu a Smrti znamená totálne ovládať celý negatívny stav. Samotným týmto krokom bol natrvalo zaistený neprerušovaný tok života k všetkým. Už nikomu viac nebude nikde hroziť večná smrť, ako to bolo v časoch inkarnácie Ježiša Krista na planétu Zem.

Len čo je zavŕšený tento najdôležitejší krok spásy, môže sa začať druhý krok. Teraz môže byť všetko úsilie vynaložené na spásu ľudí, ktorí sú v samotnom negatívnom stave a ktorí milujú a stotožňujú sa s negatívnym stavom. Bez toho, aby sa najprv uskutočnil prvý krok, nebolo by možné žiadne spasenie nikoho

v negatívnom stave. Tento druhý krok spásy je v procese svojej aktivácie a naplňania. Ako dlho bude trvať, kým sa to uskutoční, môže byť známe len Najvyššiemu.

4. V Absolútnom Stave Absolútnej Kondície Najvyššieho sa nachádza Absolútne Poznanie všetkého, vrátane prirodzenosti negatívneho stavu. Avšak v tejto kondícii nie je prítomná žiadna priama súkromná, osobná skúsenosť negatívneho stavu, pretože je nemožné, aby niekto, kto je Absolútne Pozitívny, zažil negatívny stav. To by viedlo k strate Absolútneho Stavu a Prirodzenosti. Strata Absolútneho Stavu by mala za následok zánik všetkého života v Stvorení a v Zóne Vymiestnenia, pretože Život môže vyžarovať a šíriť sa a byť podporovaný len zo svojho Absolútneho Zdroja. Ak sa odstráni táto Absolútna Kondícia Života, tým, že vpustí do seba čosi, čo nie je Absolútne, ale len relatívne, a nielen to, no čosi, čo odporuje samotnému Životu (toto je pravá povaha negatívneho stavu — odporovať pravému Životu!), súčasne sa odstráni všetok Život. A tak by život prestal byť a existovať a negatívny stav by v tom prípade vyhral.

A predsa, aby sa odhalila pravá povaha negatívneho stavu a aby sa dostal pod kontrolu Absolútneho Zdroja Života — Najvyššieho — bolo nutné najprv ho zažiť, byť ním pokúšaný a byť mu priamo vystavený.

Toto sa dosiahlo spôsobom opísaným v jednej z predchádzajúcich úvah, zaoberajúcej sa dôvodmi, prečo Ježiš Kristus hovoril o Najvyššom, Bohu-Otcovi, akoby boli dvomi rozličnými osobami, a nie Jedným Nedielnym Bohom.

Najvyšší sa vo Svojom aspekte Absolútnej Pravdy z Absolútneho Dobra obmedzil časom a priestorom, prijal fyzické telo pôvodne vyfabrikované pseudo-tvorcami, ktoré Mu/Jej umožnilo priamo zažiť negatívny stav, dovoliť Mu/Jej tak naživo, konkrétne a živým príkladom ilustrovať pravú povahu negatívneho stavu a ukázať cestu z neho von.

Toto je ďalší dôležitý dôvod, prečo bolo nevyhnutné, aby sa Najvyšší inkarnoval na túto zem vo forme Ježiša Krista.

5. V dobe inkarnácie Ježiša Krista na túto planétu negatívny stav prevládala v takej miere, že väčšina ľudí stratila svoju perspektívu, že existuje aj niečo iné než negatívny stav. Za takých podmienok sa rozvinula a pevne zaviedla tendencia vnímať status quo tejto situácie ako jedinú dostupnú alternatívu. Ak je negatívny stav jedinou dostupnou alternatívou, potom je negatívny stav jediným uskutočniteľným spôsobom života. Preto je negatívny stav fakticky pozitívny

Hlavné idey Nového Zjavenia

a dobrý a všetko ostatné je ilúziou a neexistuje to. Taký záver vedie nevyhnutne k falošnému pocitu, že nikto nemá slobodu voľby.

Nebezpečenstvo tejto situácie je obzvlášť zrejmé, keď také negatívne myšlienky a pochybnosti začnú prenikať do mysli tých, ktorí sú v nebi. V tej dobe pseudo-tvorcovia uspeli v kontaminovaní členov pozitívneho stavu — prvých stanovišť v nebi — pokúšajúc sa prinútiť ich, aby uverili, že nejestvuje žiadna iná alternatíva než negatívny stav a že negatívny stav je fakticky pravým pozitívnym stavom.

Ak by pseudo-tvorcovia uspeli vo svojom úsilí, členovia pozitívneho stavu v nebi by stratili svoju slobodu voľby a celé Stvorenie by zahynulo, pretože jeho život pramení z každého schopnosti slobodne si voliť zo svojej slobodnej vôle. A tak by bola slobodná vôľa potlačená, a tým by nejestvovala žiadna voľba. Bez tejto schopnosti voliť si by negatívny stav zvíťazil a všetci by boli zničení.

Z toho dôvodu bolo nutné, aby sa Najvyšší vo forme Ježiša Krista inkarnoval na zem do stavu totálneho otroctva a poroby voči negatívnemu stavu, aby ľuďom obnovil ich slobodu voľby dávajúc im alternatívu v podobe Svojej osobnosti a života — alternatívu, ktorú by mohli mať voči negatívnemu stavu. Súc Absolútnou Slobodou a Nezávislosťou, Najvyšší bol jediný, kto mohol úspešne a účinne ilustrovať a demonštrovať zo Seba a od Seba Samého/Samej, že jestvuje lepší život, pozitívny život, iný život, než je život negatívneho stavu. Tento pozitívny život je pravým životom, pravou alternatívou k negatívnemu stavu, ktorý je falošným životom, životom biednym a mŕtvym.

Kvôli povahe negatívneho stavu túto ilustráciu bolo nutné uskutočniť konkrétnym a žijúcim príkladom niekoho, kto je Absolútne Slobodný a Nezávislý. Nikto iný, bez tejto Absolútnej Kondície, by nemohol uskutočniť také poslanie, kvôli neistote svojej relatívnej kondície. Akákoľvek neistota je náchylná k podľahnutiu negatívnemu stavu, ktorý sa kŕmi ľudskou váhavosťou a neistotou. Preto len niekto, kto si bol absolútne istý a rozhodný, bez akýchkoľvek známkov váhania či pochybností, mohol ilustrovať a priniesť celému Stvoreniu alternatívu voči negatívnemu stavu Svojím pozemským životom, vystupovaním a osobnosťou.

Toto bol jeden z hlavných dôvodov, prečo bolo nutné, aby sa Najvyšší osobne dobrovoľne rozhodol, že sa bude inkarnovať vo forme Ježiša Krista na túto planétu.

6. V časoch inkarnácie Ježiša Krista na planétu Zem bola prevaha a moc negatívneho stavu tak veľká, že väčšina ľudí v Stvorení Najvyššieho, vrátane

pozitívneho stavu, bola presvedčená, že negatívny stav tu bude naveky a že každý je naveky uväznený vo svojom položení alebo stave. Pretože každý v tej dobe veril, že je tomu tak, toto umožnilo každému uveriť, že nech by urobil čokoľvek, nech by akokoľvek chcel, nech by to bolo za akýchkoľvek podmienok, nikdy naveky nebude môcť zmeniť svoj stav a položení. Túto situáciu veľmi uvítali členovia negatívneho stavu, pretože zabíja v ľuďoch akúkoľvek motiváciu zmeniť sa alebo vzdať sa negatívneho stavu. A tak má jedinec tendenciu vzdať sa svojho úsilia byť dobrý, lebo napokon, žiadne úsilie nemôže zvíťaziť nad stanoveným pravidlom, že každý je naveky uzamknutý vo svojom položení či stave.

Je úplne jasné, že táto situácia je pre celé Stvorenie veľmi nebezpečná, pretože brzdí a blokuje všetky snahy ľudí po duchovnom pokroku, na ktorom je celé Stvorenie založené a z ktorého vyplýva. Ak je niekto naveky uväznený v negatívnom stave, alebo v akomkoľvek stave vôbec, nemá žiadnu príležitosť k zmene, k postupu, k zlepšovaniu sa, k rastu a pokroku. Tento postoj má za následok stav stagnácie a úpadku. Namiesto toho, aby bol jedinec lepšou a lepšou sentientnou entitou a bytosťou, duchovnejšou sentientnou entitou a bytosťou, mal by tendenciu stať sa horšou a horšou sentientnou bytosťou. Za takej situácie by negatívny stav vyhral a celé Stvorenie a jeho život by prestali existovať.

Z toho dôvodu bolo nutné, aby sa Sám/Sama Najvyšší, ktorý je Absolútne Dynamický a Progresívny, inkarnoal vo forme Ježiša Krista na túto zem a z pozície ignorancie a obmedzení negatívneho stavu zrušil túto situáciu, ukázaním všetkým, že každý, kto verí v Jeho/Ňu a koná Jeho/Jej Vôľu, môže sa stať slobodným a vymaniť sa z akéhokoľvek položení, dokonca aj keby to bolo v najnižších a najhlbších peklách. Napokon, prečo by chcel Ježiš Kristus zostúpiť do pekiel, ak nie za účelom prípravy cesty pre všetkých v peklách a kvôli tomu, aby si každý začal v jednej chvíli uvedomovať, že nikto nemusí zostať v žiadnom položení naveky, pokiaľ si tak nezvolí zo svojej slobodnej vôle? Poslaním Ježiša Krista v peklách bolo, medzi mnohým iným, nastoliť tam podmienky, ktoré by napokon neskôr, keď bude pravý čas, viedli k zahájeniu druhého kroku Jeho/Jej spásy, čiže k spáse každého v negatívnom stave a vo všetkých jeho peklách.

Prvým dôležitým krokom v tomto snažení bolo dať každému na vedomie, že nikto nie je naveky uväznený vo svojom položení a stave. Aby sa to ale dalo urobiť, najprv bolo nevyhnutné poskytnúť ľuďom cestu a prostriedky na oslobodenie sa zo svojho súčasného položení a stavu.

Hlavné idey Nového Zjavenia

Svojou inkarnáciou na túto planétu vo forme Ježiša Krista poskytol Najvyšší každému na všetkých miestach spôsoby a prostriedky na dosiahnutie presne tohto. Bez tohto rozhodujúceho a dôležitého aktu spásy Ježišom Kristom by boli všetci presvedčení, že sú naveky odsúdení zostať takí, akí sú. Napokon, do toho momentu nejestvovala žiadna cesta, ako by bolo možné dosiahnuť zmenu svojho polohy a stavu. Ježiš Kristus sa Svojím aktom a príkladom stal tou cestou. Teraz jestvuje cesta von z každého polohy bez akejkoľvek výnimky či vylúčenia niečoho, aj keby to bolo z najhlbších a najnižších pekiel.

7. V časoch inkarnácie Ježiša Krista na túto planétu bol prevládajúci negatívny stav úspešný v implantovaní nesprávnych myšlienok a chápania ohľadom pravej Prirodzenosti Najvyššieho alebo Boha do ľudských myslí. Je len logické dospieť k záveru, že ak je negatívny stav jedinou existujúcou alternatívou, súc tak pozitívny, potom Boh, Najvyšší, je v podstate tejto negatívnej povahy. Z toho dôvodu je Boh vnímaný ako zlostný, žiarlivý, krutý, nevraživý, fanatický, krvilačný vrah, ktorému robí radosť uvažovať na ľudí všemožné útrapy a trápenia, obzvlášť ak Ho/Ju slepo nenasledujú a nepočúvajú Ho/Ju. Ako vidno, Najvyšší je tu opisovaný a vnímaný z ľudského pohľadu, ktorý je pohľadom negatívneho stavu. Toto je nevyhnutným záverom, keď negatívny stav prevláda, lebo takto poníma Prirodzenosť Najvyššieho negatívny stav.

Smrteľné nebezpečenstvo takého ponímania Prirodzenosti Najvyššieho spočíva vo fakte, že ak je Najvyšší takýto, potom toto je pozitívny spôsob, a preto sa treba usilovať byť niečo také alebo taký nejaký, ako je takýto Boh. Takže toto ponímanie sa stáva potvrdením, ospravedlnením, odôvodnením a zámenkou pre bytie a existenciu všetkých zlí a všeobecne pre bytie a existenciu negatívneho stavu. Napokon, to Boh je negatívny. A pretože negatívne je v tejto konotácii dobré a zbožné, je dobré a zbožné byť zlý, negatívny a byť v lžiach.

Takáto situácia poskytuje negatívne mu stavu nepopierateľný vplyv, moc a nadvládu nad životmi ľudí a nad ich dušami.

Táto situácia je problematická v tom, že pseudo-tvorcovia začali byť úspešní pri vlievaní týchto škodlivých ideí o pravej Prirodzenosti Najvyššieho dokonca aj u niektorých členov pozitívneho stavu nebies. Keď došlo k tejto situácii, aby Najvyšší zachránil celé Stvorenie od zániku (napokon, ak by všetci prijali lož, že Najvyšší je negatívny, potom by nič pozitívne nezostalo, a nakoľko pozitívny stav je samotným prenášaťelom Života z Absolútne Pozitívneho Zdroja Života, Najvyššieho, všetok život by prestal byť prenášaný a všetci by zahynuli), bolo

nevyhnutné, aby sa Najvyšší osobne vo forme Ježiša Krista inkaroval na túto zem, aby živým príkladom ilustroval pravú Prirodzenosť Najvyššieho.

A tak po prvýkrát konkrétne a naživo Ježiš Kristus ilustroval a manifestoval živým, osobným príkladom, čo je Najvyšší zač, aká je Jeho/Jej pravá Prirodzenosť a na akom základe možno mať s pravým Najvyšším vzťah. Takže Sám/Sama Ježiš Kristus ilustroval, že Najvyšší je Absolútna Láska a Absolútna Múdrosť a že je Absolútne Milosrdenstvo, Odpustenie a Súcit a že je Absolútny Pozitívny Stav, bez obsahovania akejkoľvek negativity a že miluje každého do tej miery, že dokonca On/Ona Sám/Sama sa z pozície tej Lásky a Múdrosti inkaroval do negatívneho stavu, aby uchránil každého od nesprávneho ponímania pravej Prirodzenosti Najvyššieho, a teda pred konečnou záhubou.

Ak by sa pravú Prirodzenosť Najvyššieho pokúšal ilustrovať niekto iný než Sám/Sama Najvyšší, nebol by schopný uspieť, pretože by to bola len sprostredkovaná ilustrácia a skúsenosť, a nie priama. Ktokoľvek menší než Najvyšší by bol neúspešný, pretože všetci členovia Stvorenia by museli usúdiť, že Láska Božia nie je Absolútna, lebo Boh nemá pocit, že Jeho/Jej Stvorenie je hodné Jeho/Jej obete a lásky. Napokon, ako dokáže niekto inému svoju lásku? Ochotou obetovať pre toho druhého svoj život, ak je to nutné. Ak Stvoriteľ nie je ochotný obetovať Sa pre Svoje Stvorenie, nie je Absolútnou Laskou. Potom má negatívny stav pravdu ohľadom svojho ponímania pravej Prirodzenosti Najvyššieho. Za takých okolností by nebolo možné s Najvyšším nadviazať žiadny správny, milujúci, láskavý, múdry, osobný, intímny a trvalý vzťah. Ak by nemohol byť nadviazaný žiadny taký vzťah, nikomu by nemohlo byť prisvojené nič pozitívnej povahy. V tom prípade by bol každý odsúdený byť v negatívnom stave naveky.

Avšak ilustrovaním pravej Prirodzenosti Najvyššieho a celého pozitívneho stavu Ježiš Kristus ako pravý Najvyšší poskytol každému v Stvorení a v Zóne Vymiestnenia večnú alternatívu k negatívne mu stavu, pomocou ktorej umožnil každému nadviazať milujúci, osobný, láskavý, intímny a pozitívny vzťah s Najvyšším ako so svojim nebeským Otcom/Matkou/Bohom, Ktorý/Ktorá sa skutočne stará.

Do toho momentu nikto nebol schopný nadviazať s Najvyšším taký životne dôležitý vzťah.

8. Keď Najvyšší stvoril Svoje Stvorenie, každému, kto bol tvorený, bol daný večný sľub, že v určitom bode času a priestoru Sa bude inkarnovať do vonkajšej formy Stvorenia, aby Sa stal známym vo všetkých aspektoch Svojho Stvorenia, od najvnútornejšieho po najvonkajší, vrátane Zóny Vymiestnenia. Tento sľub bol

Hlavné idey Nového Zjavenia

nutnou podmienkou pre ľudí, aby dobrovoľne súhlasili, že budú stvorení. Napokon, pozícia, stav, polozenie, proces a duchovný pokrok každého závisí od správneho a zmysluplného vzťahu s Najvyšším. Inými slovami, život každého závisí od jeho/jej vzťahu s Najvyšším.

S touto situáciou bol však ten problém, že Najvyšší je Absolútny, a každý v Jeho/Jej Stvorení je relatívny k tomu Absolútnemu. Nanešťastie, nič Absolútnej Povahy nemožno náležite vnímať, rozlíšiť, pochopiť, porozumieť a mať k tomu vzťah zo stavu relatívneho polozenia. Len Absolútny Stav to môže urobiť s ďalším Absolútnym Stavom. No žiadne dva Absolútne Stavy nemôžu byť a existovať, lebo ak by existovali, boli by navzájom sa vylučujúce. Žiaden z nich by nebol Absolútny, a tak by neexistovalo nič, ani Boh.

Aby však Stvorenie bolo a existovalo, je nevyhnutné, aby každý v tom Stvorení nadviazal vzťah s Absolútnym Najvyšším. No ako nadviazať vzťah s niekým, kto je Absolútny, a teda Ho/Ju nemožno vnímať, objaviť, pochopiť, či pociťovať žiadnym relatívnym skúsenostným spôsobom? Za takých podmienok nemožno nadviazať žiadny náležitý vzťah.

Toto je dôvod, prečo pred tým, ako bol čas a priestor, Najvyšší dal sľub všetkým budúcim sentientným bytostiam a entitám a všetkým, ktorí budú vyfabrikovaní v peklách, že keď príde nevyhnutná doba, On/Ona sa Sám/Sama obmedzí časom a priestorom a prijme nejakú formu a kondíciu, ktorá umožní každému v Stvorení a v Zóne Vymiestnenia nadviazať s Najvyšším hmatateľný a skúsenostný vzťah.

Jedným z najmystickejších a najtajomnejších dôvodov, prečo Najvyšší dovolil, aby sa uskutočnil negatívny stav, bolo, že to poskytuje Najvyššiemu príležitosť splniť tento sľub, daný Svojmu Stvoreniu a každému v bytí a existencii, nech je to ktokoľvek a nech je to kdekoľvek.

Pretože taká manifestácia Najvyššieho musela byť všetko-zahrňujúca a neselektívna, splnenie toho sľubu bolo treba uskutočniť na úrovni, ktorá je najmenej duchovná a najnegatívnejšia. Inkarnácia na akúkoľvek inú úroveň než na najnegatívnejšiu by túto prácu nevykonala, lebo nikto, nachádzajúci sa pod úrovňou, na ktorú by sa inkarnoval Najvyšší, by nebol schopný vnímať či pochopiť tú úroveň. Preto by určití ľudia boli vylúčení zo získania tejto životne dôležitej a rozhodujúcej schopnosti mať vzťah s Najvyšším.

Na druhej strane, inkarnácia Najvyššieho na najnegatívnejšiu úroveň (planétu Zem) je všetko-zahrňujúca, pretože každý je schopný vnímať, rozlíšiť a pochopiť tú úroveň a dospieť na ňu. Tu platí duchovné pravidlo, že najnižšia úroveň môže

byť a existovať len z najvyššej úrovne, a preto každý na najvyššej úrovni môže ľahko vnímať a rozlíšiť všetko na nižších úrovniach, lebo tie sú jej nástupcom alebo jej protikladom. Avšak nič a nikto na tej nástupnej úrovni alebo na protikladnej úrovni nemôže vnímať a nadviazať vzťah priamo s nikým na predchádzajúcej alebo pozitívnej úrovni. Toto platí najmä o negatívnom stave, ktorý zásadne popiera bytie a existenciu pozitívneho stavu. Aktom tohto popierania sa negatívny stav sám vylučuje zo všetkých úrovní Stvorenia, a preto nemôže vnímať vôbec nič z pravej Prirodzenosti Stvorenia Najvyššieho. Na druhej strane, pozitívny stav môže ľahko vnímať negatívny stav, pretože jeho bytie a existencia závisí od bytia a existencie pozitívneho stavu. Všetko, čo je v pozícii závislosti, je vnímateľné a pochopiteľné každým, na kom je to závislé.

Toto je dôvod, prečo si Najvyšší zvolil, že sa bude inkarnovať na najnegatívnejšiu úroveň, ktorou je pseudo-planéta Zem, aby za účelom splnenia Svojho sľubu obsiahol všetkých v pozitívnom stave i v negatívnom stave.

A tak prijal fyzické telo, pôvodne vyfabrikované pseudo-tvorcami. Tým prijatím Najvyšší učinil Svoje Božské aj Ľudským. Do tohto bodu neexistovalo v Božskej Esencii a Substancii Prirodzenosti Najvyššieho nič ľudské. Cez takú ľudskú formu Sa stal viditeľným, rozlíšiteľným, dostupným, dotknuteľným, vnímateľným a hmotným pre všetky ostatné formy a manifestácie na všetkých úrovniach bytia a existencie, vrátane všetkých úrovní negatívneho stavu. Teraz môže mať každý v Stvorení a v Zóne Vymiestnenia s Najvyšším konkrétny, osobný, intímny a súkromný vzťah. Len čo Najvyšší učinil Svoje Božské Ľudským, cez fyzické narodenie sa do negatívneho stavu, nasledovným dôležitým krokom za účelom večného zachovania tejto hmatateľnej formy bolo urobiť tú Ľudskú formu Božskou. Bez tohto rozhodujúceho kroku by nebolo možné dosiahnuť žiadne trvalé zachovanie tej pevnej formy Najvyššieho a došlo by k návratu k predošlej, neželateľnej nehmatateľnej situácii a kondícii. Toto by znemožnilo pre následné cykly Stvorenia Najvyššieho nadviazať s Najvyšším ten životne dôležitý a rozhodujúci vzťah. Najvyšší by sa opäť stal nehmatateľným, vzdialeným, nedostupným, nezistiteľným, nepochopiteľným a cudzím Absolútnym Bytím, o ktorom by žiadna ľudská myseľ nemohla dospieť k žiadnej predstave.

Toto je dôvod, prečo bolo nevyhnutné urobiť tú prijatú ľudskú formu negatívneho stavu Božskou. No v Božskom nemôže byť obsiahnuté nič z negatívneho stavu, lebo potom by to nebolo Božské. Z toho dôvodu Najvyšší vystavil Svoju Ľudskú formu a jej negativitu krutým pokušeniam pekiel, cez ktoré postupne počas Svojho pozemského života vypudil z toho ľudského tela všetky zlá, lži a negatívnosť. Proces učinenia toho ľudského tela Božským bol zavŕšený Najvyšším v momente Jeho/Jej vzkriesenia.

Hlavné idey Nového Zjavenia

Takže po tomto vzkriesení Najvyšší vzal to ľudské telo, ktoré bolo teraz učené Božským, so Sebou a od tej doby Sa objavuje každému vo Svojom Stvorení a v Zóne Vymiestnenia vo forme Ježiša Krista. Toto je dôvod, prečo Ježiš Kristus prehlasuje na rôznych miestach Evanjelií, že nikto nemôže prísť k Otcovi čiže k Najvyššiemu, jedine skrz Neho/Ňu — čiže skrz Jeho/Jej Božské Ľudské a Ľudské Božské.

Dokončením tohto dôležitého kroku Najvyšší splnil Svoj sľub, ktorý bol pred časom a priestorom daný všetkým budúcim bytostiam a entitám v Jeho/Jej Stvorení a v Zóne Vymiestnenia.

Toto je pravdepodobne jeden z najdôležitejších dôvodov, prečo sa Najvyšší dobrovoľne inkarnoal na túto planétu vo forme Ježiša Krista.

9. Jeden zo životne dôležitých aspektov schopnosti negatívneho stavu byť a existovať spočíva v nerovnosti, vo vlastnej výnimočnosti, v pokrytectve, v nadŕžaní a v uprednostňovaní. Tieto aspekty negatívneho stavu dali podnet k vzniku množstva národov, rás, tried, skupín, náboženstiev, filozofií a ich diskriminácií, ako aj diskriminácií pohlavia.

Na základe tej situácie a stavu začal prevládať veľmi nebezpečný názor, že Najvyšší uprednostňuje jeden národ pred druhým, jednu rasu pred druhou, ľudí jednej triedy pred ľuďmi inej, jedno pohlavie pred druhým (obzvlášť mužov pred ženami), jedno náboženstvo a filozofiu pred druhou, atď. A tak bol zdroj všetkej diskriminácie, nadŕžania, nespravodlivosti a nerovnosti pripísaný a premietnutý na Najvyššieho.

Za týchto podmienok negatívny stav geometricky kvitne, napreduje a rastie vo svojej moci a dominancii. Ľudia majú tendenciu ospravedlňovať, prepačovať a odôvodňovať svoju nenávisť, diskrimináciu, rasizmus, zlo a podobné veci, pretože sú presvedčení, že Najvyšší je rovnaký.

Taká situácia je netolerovateľná, pretože každému znemožňuje náležite a správne chápať pravú Prirodzenosť Najvyššieho a nadviazať s Ním/Ňou a s každým v Stvorení Najvyššieho náležitý vzťah. Ak by mala táto situácia pokračovať, celé Stvorenie by nakoniec zahynulo.

Z toho dôvodu Najvyšší dobrovoľne súhlasil, že sa vo forme Ježiša Krista inkarnuje na zem, kde dominuje táto pseudo-filozofia, a že jasne ukáže a zobrazí živým príkladom, že Boh je nestranný a že miluje každého rovnako v celom Stvorení a na všetkých úrovniach Zóny Vymiestnenia, bez ohľadu na to, aký je dobrý či zlý, bez ohľadu na to, k akej rase, pohlaviu či triede patrí a bez ohľadu na to, či je človek, muž, žena, démon, diabol alebo satan, či tvor z pekiel, a že

vnímanie tejto nerovnosti nepramení z Prirodzenosti Najvyššieho, ale z príjemcov Lásky a Múdrosti Najvyššieho. Nerovnosť nie je v Najvyššom, Ktorý/Ktorá je Absolútnou Láskou a Absolútnou Múdroťou a pre ktorého sú si všetci rovní, ale v samotných bytostiach, entitách a veciach, ktoré zaujímajú rozdielne stavy, podmienky, uhly pohľadu, spôsoby vnímania a prijímania Lásky a Múdrosti Najvyššieho. Toto možno pekne ilustrovať slovami Ježiša Krista, zaznamenanými v Evanjeliu podľa Matúša, kapitola 5, verš 45:

„Lebo On pôsobí, aby Jeho slnko vychádzalo nad zlými aj nad dobrými a posiela dážď na spravodlivých a nespravodlivých.“

Takže, obrazne povedané, nie slnko spôsobuje rozdielne reakcie, pretože ono svieti rovnako na všetko a na všetkých, ale príjemca slnečných lúčov, ktorý reaguje rôzne na jeho vplyv.

Ježišovo Kristovo poslanie a ilustrovanie v tomto a vo všetkých ostatných ohľadoch viedlo k obnoveniu náležitého chápania faktu, kde tkvejú skutočné zodpovednosti sentientných životov. Zatiaľ čo predtým bol za všetko vinený Boh, v súčasnosti je úplne jasné, že to nie Boh spôsobuje ľudské utrpenie a biedu, ale ľudia samotní, tým, že si volia nesprávny a nedostatočný postoj k Najvyššiemu a k negatívnemu stavu.

Toto náležité chápanie dostáva všetko do správnej a pravej perspektívy a dáva každému ohromný nástroj a kladie naňho ohromnú zodpovednosť, aby sa dostal von z negatívneho stavu cestami a prostriedkami, ktoré boli ilustrované, demonštrované a uvedené do pozornosti ľudí Najvyšším.

Toto je ďalší dôležitý dôvod, prečo sa Najvyšší vo forme Ježiša Krista dobrovoľne inkarnoval na túto zem.

Na záver tejto kapitoly je nutné zdôrazniť každému čitateľovi, ktorý je k sebe taký láskavý, že číta túto knihu, že tak ako je to so všetkým ostatným, tak aj tu jestvuje presahujúce chápanie dôvodov inkarnovania sa Najvyššieho na túto zem, mimo tých, ktoré sa odrážajú v deviatich bodoch uvedených vyššie. V súčasnosti však tieto nemôžu byť zjavené. Keď dozrie čas, Najvyšší ich celkom iste zjaví.

IX.

PREČO NAJVVYŠŠÍ DOVOLIL NEGATÍVNEMU STAVU, ABY ZOSTAL V AKTÍVNEJ A DOMINANTNEJ MODALITE NA ZEMI A INDE DOKONCA AJ PO TOM, AKO VO FORME JEŽIŠA KRISTA PREMOHOL, PODROBIL SI A DOSTAL POD SVOJU NADVLÁDU VŠETKY PEKLÁ?

V knihe „Základy ľudskej duchovnosti“ (1982), na stranách 178-190 (angl. originálu – pozn. prekl.) bolo v trinástich bodoch zjavené, prečo Najvyšší dovolil, aby sa vo všeobecnosti uskutočnil negatívny stav. V predošlej kapitole tejto knihy boli zjavené a prediskutované niektoré dôležité dôvody inkarnovania sa Najvyššieho na túto planétu.

Z hore uvedenej diskusie vyvstáva dôležitá otázka: ak Ježiš Kristus prišiel na tento svet spasíť všetkých z negatívneho stavu a podrobiť si všetky peklá a uväzniť pseudo-tvorcov, potom prečo negatívny stav ešte stále existuje? Zdá sa, že negatívny stav nestratil svoju moc a nadvládu na tejto planéte a inde, ale stal sa ešte mocnejším, vplyvnejším a ničivejším.

Zlyhal Ježiš Kristus vo Svojom dôležitom poslaní?

Ak si niekto dôkladne prečíta knihy prorokov a Evanjeliá v Svätej Biblii, jasne uvidí, že účelom Prvého príchodu Ježiša Krista na túto planétu nebola v nijakom prípade eliminácia negatívneho stavu.

V Evanjeliu podľa Lukáša, kapitola 4, verše 17-21 čítame:

„I podali mu knihu proroka Izaiáša. A keď ju otvoril, našiel miesto, kde bolo napísané:

Verše 18-19:

„Duch Pána je na Mne, lebo Ma pomazal, aby som zvestoval evanjelium chudobným. Poslal Ma, aby som uzdravoval skrúšených srdcom, aby som zvestoval oslobodenie zajatým a obnovenie zraku slepým, aby som oslobodil utláčaných, aby som zvestoval prijateľný rok Pána.’

Verš 20:

Potom zavrel knihu, podal ju späť služobníkovi a sadol si. A oči všetkých v synagóge sa upierali na Neho.

Verš 21:

A začal im hovoriť, „Dnes sa naplnilo toto Písmo vo vašich ušiach.“ “

Všimnite si, prosím, že Ježiš Kristus prestal čítať knihu proroka Izaiáša presne uprostred vety, bez toho, aby pokračoval ďalej, a povedal, „Dnes sa naplnilo toto Písmo vo vašich ušiach.“

No ako pokračuje prorok Izaiáš? V prorokovi Izaiášovi, kapitola 61, druhý verš (ktorý Ježiš Kristus pri čítaní prerušil po prvej vete, „Aby som zvestoval prijateľný rok Pána.“) pokračuje nasledovne:

„A deň pomsty nášho Boha; utešiť všetkých smútiacich Sionu, aby som im dal krásu miesto popola, olej radosti miesto smútenia, rúcho chvály miesto skl'účeného ducha; aby ich mohli nazývať stromami spravodlivosti, Pánovou sadbou, aby mohol byť oslávený.“

Z tohto textu je úplne jasné, že účelom Prvého príchodu Ježiša Krista nebola totálna eliminácia negatívneho stavu. Jeho účelom bolo namiesto toho priniesť alternatívu voči negatívne mu stavu, ako to bolo opísané v predošlej kapitole; otvoriť dvere do pozitívneho stavu; ukázať a vytýčiť cestu von z negatívneho stavu a do pozitívneho stavu, dajúc každému príležitosť, aby sa najprv kajaľ, kým bude možné podniknúť akékoľvek ďalšie kroky v tomto ohľade.

Ako bolo spomenuté v predošlej kapitole, spasenie Stvorenia z negatívneho stavu a z jeho pekiel vo všeobecnom zmysle pozostáva z dvoch fundamentálnych a hlavných fáz. V prvej fáze bolo nutné zachrániť pozitívny stav a jeho obyvateľov a zabrániť tomu, aby ich obsadili sily negatívneho stavu. Ak by mal negatívny stav v tomto úsilí uspieť a pozitívny stav by im mal podľahnúť, celé Stvorenie a Zóna Vymiestnenia so všetkými jej obyvateľmi by naveky zahynuli. Toto je dôvod, prečo najrozhodujúcejšou a životne najdôležitejšou úlohou, ktorú mal Ježiš Kristus v prvej fáze, nebola eliminácia negatívneho stavu a zatvorenie všetkých pekiel, ale záchrana pozitívneho stavu pred zrútením.

Ako si pamätáte, v časoch Prvého príchodu Ježiša Krista negatívny stav nesmierne prevládal nad pozitívnym stavom a jeho aktivátori, ktorých tento autor

Hlavné idey Nového Zjavenia

nazýva pseudo-tvorcami, mali priamy prístup, takpovediac, dokonca až k trónu Božiemu. Poznanie a schopnosti pseudo-tvorcov preniknúť na všetky stanovištia pozitívneho stavu, dokonca až do najvyšších nebies, boli také, že okrem Samotného/Samotnej Najvyššieho nikto nemohol zabrániť ich vplyvu a invázii.

Keď to dospelo tak ďaleko, že pseudo-tvorcovia úspešne vtrhli do prvých oblastí nebies, nastal čas, aby Najvyšší zakročil. Najvyšší sa za tým účelom vo forme Ježiša Krista inkarnoval na planétu Zem a vyhnal pseudo-tvorcov a všetky ostatné negatívne sily z nebies, odobral im vládu, panstvo a kontrolu nad negatívnym stavom a nad všetkými jeho dimenziami a úrovňami, odňal im isté životne dôležité a rozhodujúce poznanie tajomstva tvorby života a jeho aplikácie, uväznil ich v nedostupných oblastiach v špeciálne navrhnutých peklách, zrušil všetok priamy obojsmerný prístup pekiel do pozitívneho stavu, obmedzil ich vplyv len na Zónu Vymiestnenia a až donedávna na určité oblasti intermediárneho sveta duchov, a uviedol všetky peklá v negatívnom stave do poriadku a pod Svoju definitívnu kontrolu.

Bez tohto rozhodujúceho výsledku by nikto v celom Stvorení a v Zóne Vymiestnenia nemohol byť nikdy spasený alebo zostať nažive.

V tomto akte Ježiša Krista spočíva pravý význam Jeho/Jej Prvého príchodu na tento svet a do všetkých ostatných oblastí Zóny Vymiestnenia. Je nutné si raz a navždy uvedomiť, že Prvý príchod Ježiša Krista sa neobmedzil len na Jeho príchod na planétu Zem. Bol to aj Jeho Prvý príchod do intermediárnej Zóny Vymiestnenia a do všetkých oblastí pekiel. Tento fakt nie je ľudom na zemi príliš známy. No Ježiš Kristus by nemohol dosiahnuť nič, ak by sa Jeho Prvý príchod mal obmedziť len na Jeho aktivity na fyzickej pseudo-zemi. Keď bol ukrižovaný, pred Svojím zmŕtvychvstaním vstúpil do všetkých ostatných oblastí Zóny Vymiestnenia, vrátane všetkých pekiel pseudo-tvorcov, a úspešne tam uskutočnil Svoje poslanie. Treba si pamätať, že tie svety nie sú obmedzené časovými a priestorovými zákonmi, ako je fyzický vesmír a fyzická Zóna Vymiestnenia. Preto tri dni a tri noci pozemského času, ktoré Ježiš Kristus strávil v peklách, sa v skutočnosti mohli rovnať mnohým storočiam, alebo *tak dlhej dobe, aká bola potrebná* na úspešné uskutočnenie týchto poslanií.

Len čo bola uskutočnená prvá fáza spásy a negatívny stav bol vyhnatý z pozitívneho stavu Stvorenia, s výnimkou niektorých oblastí intermediárneho sveta duchov, mohla byť zahájená druhá fáza postupného odstránenia celého negatívneho stavu z bytia a existencie. Táto druhá fáza a jej taktiky a postupy sú tým, medzi mnohým iným, čo sa nazýva Druhým príchodom Ježiša Krista.

Vzhľadom k týmto faktom je nutné získať správne chápanie skutočnosti, prečo bolo nielen nutné, no úplne osudové a rozhodujúce, aby bytie a existencia negatívneho stavu a všetkých jeho pekiel a všetkých jeho dimenzií, pseudo-svetov a úrovní pokračovali ešte určité časové obdobie, pridelené im z veľmi dôležitých duchovných dôvodov Najvyšším.

Kvôli získaniu takého chápania budú teraz zjavené určité dôvody tohto stavu záležitostí.

1. V časoch nespornej vlády a panovania pseudo-tvorcov nad ohromnou väčšinou Stvorenia títo kontrolovali aj produkciu nového života vo forme sentientných entít a bytostí. Vlastniac poznanie a spôsob jeho použitia ohľadom tvorby rôznych životných foriem, vyfabrikovali všemožné druhy bytostí a ľudí a určili ich množstvo a distribúciu. Nakoľko primárnym cieľom pseudo-tvorcov bolo prevziať celé Stvorenie, každého, koho vytvorili svojimi magickými a súvzťažnými prostriedkami, vytvorili za týmto výhradným účelom. Takže ľudia na tejto zemi sa rodili, a inde v Zóne Vymiestnenia boli vytváraní, bez akejkoľvek slobody voľby, s výlučným určením byť zlí a negatívni a prevziať kontrolu nad celým Stvorením.

V časoch Prvého príchodu Ježiša Krista väčšina obyvateľov tejto zeme, ako aj obyvatelia ostatných oblastí Zóny Vymiestnenia a intermediárneho sveta duchov boli práve touto fabrikáciou a produkciou pseudo-tvorcov. Takže nikto z nich nemal žiadnu slobodu voľby alebo vedomie, že taká sloboda voľby vôbec existuje a že je možná. Pseudo-tvorcovia im vstúpili predstavu, že všetko je len z nutnosti, a preto nie je k dispozícii žiadna iná alternatíva. A nakoľko im súčasne bol daný silný inštinktívny pud byť a existovať ako žijúce a sebauvedomé entity, bolo im určené naveky pokračovať v tomto type neslobodného životného štýlu bez voľby.

Takže v časoch nespornej vlády pseudo-tvorcov nikto sa nerodil alebo nebol vytvorený (s istými výnimkami) so žiadnym vedomím alebo potrebou akejkoľvek inej voľby než voľby byť zlý a negatívny. Táto situácia bola pre nich konečnou „slobodou voľby“. Z toho dôvodu náhle odstránenie tejto situácie z ich životov znamená elimináciu samotného ich života.

Ak by mal Ježiš Kristus za takých okolností eliminovať negatívny stav, eliminoval by samotný ich život a nahradil by jeden druh nevyhnutnosti iným druhom nevyhnutnosti — tentoraz nevyhnutnosti byť pozitívny.

Povaha negatívneho stavu je vybudovaná na nevyhnutnosti byť taký alebo onaký. Toto je životom negatívneho stavu.

Hlavné idey Nového Zjavenia

Naproti tomu povaha pozitívneho stavu je postavená na slobode voľby a na premenlivosti. Každý si môže zvoliť, že bude taký či onaký, no nie je naveky uväznený v bytí takým či onakým. Vždy sa môže zmeniť. Toto je samotná premenlivosť pozitívneho stavu. Toto je pravý život pozitívneho stavu. Takže pozitívny stav nemôže nič alebo nikto prežiť alebo prijať len z nutnosti, ale môže tak urobiť prostredníctvom slobody voľby.

Ich sloboda voľby uzavrieť sa do nutnosti byť zlí a negatívni závisí od ich slobodnej voľby zostať takí, akí sú. Ak by mal byť negatívny stav eliminovaný predčasne, táto sloboda voľby negatívnych entít zostať takými, aké sú, by bola tiež odstránená. Takže by nedošlo k žiadnej skutočnej zmene, pretože žiť z nutnosti, dokonca aj v pozitívnom stave, je samotným negatívnym stavom.

Z toho rozhodujúceho dôvodu bolo nutné dovoliť negatívnemu stavu, aby pokračoval vo svojom bytí a existencii vo všetkých oblastiach Zóny Vymiestnenia, aby každému bola daná príležitosť byť taký, aký chce.

Rozdiel medzi situáciou, aká existovala pred Pánovým Prvým príchodom, a situáciou, aká je po ňom, je fundamentálny a rozhodujúci. Pred Jeho/Jej Prvým príchodom každý v negatívnom stave zostával z nutnosti, lebo nebolo žiadnej inej alternatívy. Avšak po Prvom príchode Ježiša Krista, keď Pán živým a konkrétnym príkladom ukázal a ilustroval cestu von z negatívneho stavu, každý tam zostáva zo slobodnej voľby.

Takže ako bolo spomenuté v predošlej kapitole, Ježiš Kristus obnovil slobodu voľby u všetkých, dokonca aj v najhlbších peklách. Nikto už viac nie je nikde z nutnosti, ale len na základe slobody voľby.

Toto je úplne prvý krok k eliminácii negatívneho stavu. Počas aktivácie druhej fázy je každému v negatívnom stave neustále poskytovaná príležitosť dostať sa von z negatívneho stavu. Každý sa učí spôsoby a prostriedky, ako uskutočniť tento krok. Toto učenie je možné len pomocou porovnania a príkladu. Ak by mal byť negatívny stav eliminovaný náhle, nebolo by možné žiadne porovnanie pozitívneho stavu s negatívnym stavom, a naopak, a ani žiadne spríkladnenie. Bez tejto situácie by nemohlo dôjsť k žiadnemu skutočnému poučeniu, ale namiesto toho by bol každý nútený slepo veriť, že pozitívny stav je lepšou a jedinou voľbou. Také násilné vnucovanie odníma slobodu voľby, a tým znemožňuje zažiť, čo je skutočný pozitívny stav.

Toto je jeden z hlavných dôvodov, prečo je dovolené, aby negatívny stav pokračoval dokonca aj po Prvom príchode Ježiša Krista. Bude pokračovať tak

dlho, ako bude nevyhnutné, aby bol každý v celej Zóne Vymiestnenia vystavený tomuto poučeniu a príležitosti konvertovať do pozitívneho stavu.

Avšak v jednom momente, keď budú každému v pseudo-bytí a pseudo-existencii negatívneho stavu sprístupnené dostatočné poučenie a príležitosti, uskutoční sa Druhý príchod Ježiša Krista. V tejto fáze spásy bude zvyšok všetkých pekiel uzavretý a izolovaný a celá Zóna Vymiestnenia bude vyprázdnená. Tie entity v negatívnom stave, ktoré budú zanovito zotrvať vo svojom zle a negativite, sa samé svojou vlastnou slobodnou voľbou odsúdia na nebytie a neexistenciu. Ich jedinečné životy budú z nich odčerpané do Absolútneho Zdroja Života v Najvyššom, kde budú očistené a zbavené všetkého zamorenia, jedu a kontaminácie zlami a lžami pekiel, a následne uvoľnené do nových, pozitívnych, sebauvedomelých foriem a nádob toho života, opäť slobodnou voľbou. Ich predošlé negatívne formy a manifestácie toho života sa rozpadnú a obrátia v ničotu, pretože boli vybudované z ilúzií, klamu a nereálnosti. Takže sa logicky stanú nereálnymi, čiže neexistujúcimi.

2. O pravej prirodzenosti negatívneho stavu sa nemôže dozvedieť vôbec nikto, ak všetci účastníci negatívneho stavu žijú v mylnej predstave, že sú v ňom len z nutnosti, bez akejkoľvek ďalšej dostupnej alternatívy, ktorú by si zvolili.

Ako si každý pamätá, Najvyšší dovolil aktiváciu a dominanciu negatívneho stavu za účelom dôležitého duchovného poučenia. Bytie a existencia negatívneho stavu nemôžu naplniť svoj účel a úžitok, ak sú jeho účastníci pod vplyvom dojmu, že negatívny stav je pozitívnym stavom, pretože je jedinou alternatívou, ktorá je k dispozícii. Na druhej strane, počiatočnú aktiváciu negatívneho stavu by bolo nemožné uskutočniť, ak by bol negatívny stav poskytnutý vedomej mysli k zváženiu ako voľba, a nie ako nevyhnutnosť. Nikto by si ho vedomou slobodnou vôľou nezvolil. Toto je dôvod, prečo všetci dobrovoľní účastníci v negatívnom stave dobrovoľne súhlasili, že všetky vedomé spomienky a uvedomenie si dobrovoľného zvolenia si negatívneho stavu budú až do určeného času alebo až do konca tohto časového cyklu odstránené a že si budú vedomí a dokážu rozlíšiť len to, že negatívny stav je z nutnosti a že je jedinou dostupnou voľbou.

Toto je jediný spôsob, ako možno aktivovať negatívny stav.

Takže aby došlo k poučeniu o povahe negatívneho stavu, bolo nevyhnutné postupovať v dvoch krokoch:

Po prvé, bolo treba vytvoriť dojem, že negatívny stav jestvuje z nutnosti, a nie na základe voľby a plného stotožnenia sa jedincovej mysle s negatívnym

Hlavné idey Nového Zjavenia

stavom ako s jedinou možnou alternatívou. (Toto umožňuje uskutočnenie sa negatívneho stavu.) A po druhé, v jednom momente, po plnom zamilovaní sa do negatívneho stavu a plnom stotožnení sa s ním, dať na vedomie každému účastníkovi, že negatívny stav jestvuje len na základe voľby, a nie z nutnosti.

Teraz, za týchto podmienok, je negatívny stav volený ako lepší spôsob života a jeho povaha môže byť konečne plne manifestovaná, a tak spoznaná každým v Stvorení. Toto je druhý dôležitý krok, čo sa týka funkcie a úžitku negatívneho stavu, ktorý plní pre Stvorenie Najvyššieho.

Takže keď sa Ježiš Kristus inkarnoval v čase a priestore, nebolo to za účelom eliminácie negatívneho stavu, ale za účelom jeho uvedenia do patričnej pozície, aby sa mohla plne manifestovať, ilustrovať a spoznať pravá prirodzenosť negatívneho stavu, z jedinej pozície, z ktorej sa môže uskutočniť akékoľvek poučenie — z pozície slobodnej voľby byť negatívny.

Ak by mal Ježiš Kristus eliminovať negatívny stav predčasne, odpoveď na tú rozhodujúcu otázku, ktorá trápila celé Stvorenie (aký by bol život, ak by mal pochádzať z nejakého iného zdroja, než je Najvyšší a Jeho/Jej duchovné princípy?), nemohla by byť nikdy náležite zodpovedaná. Bez takej odpovede a poučenia by boli všetci v Stvorení pripravení o najosudovejšie a najrozhodujúcejšie poznanie, aký by bol život bez Najvyššieho alebo s falošným Najvyšším. Nikto by nemal k dispozícii žiadne porovnanie a nebolo by možné nadviazať žiadny skutočný, milujúci a múdry vzťah s Najvyšším a s pozitívnym stavom. Za takých okolností by v konečnom zmysle bytie a existencia Stvorenia zanikli.

Aby sa dozvedeli odpoveď na túto životne dôležitú a rozhodujúcu otázku, bolo nevyhnutné dovoliť, aby negatívny stav pokračoval dokonca aj po Prvom príchode Ježiša Krista. No teraz je jeho existencia dovolená za úplne iných podmienok — ako slobodná voľba, nakoľko každý sa môže dozvedieť o spôsoboch a prostriedkoch, ako sa dostať von z negatívneho stavu, ktoré ilustroval, demonštroval a ukázal Ježiš Kristus.

Skutočné poučenie o pravej prirodzenosti negatívneho stavu sa nemohlo začať, kým nebol dokončený tento krok a kým sa neuskutočnila prvá fáza poslania Ježiša Krista.

Ak niet žiadnej voľby, len nutnosť prijať niečo doslovne, je to prijaté slepo bez akejkoľvek možnosti pochopiť pravú povahu a dôvod bytia a existencie toho niečoho. Za takýchto podmienok by sa nikdy nebolo možné dozvedieť nič o ničom. Na druhej strane, ak sú niekomu poskytnuté rôzne alternatívy ako

slobodná voľba, zvolí si, čo chce, začne to milovať a chápať a skutočne sa dozvie pravú povahu toho niečoho. Inak by to nikdy nezačal milovať.

Keď už dôjde k úplnému a kompletnému poučeniu sa o pravej povahe negatívneho stavu na základe slobodnej voľby, jeho bytie a existencia vyčerpá svoju užitočnosť a bude trvale deaktivovaný. Akt tejto deaktivácie je jedným z mnohých významov Druhého príchodu Ježiša Krista.

3. V časoch Prvého príchodu Ježiša Krista do negatívneho stavu neexistovalo žiadne náležité, správne a presné poznanie a chápanie pozitívneho stavu alebo Kráľovstva Božieho. Do toho času pseudo-tvorcovia uspeli vo svojom úsilí do tej miery, že každý bol toho názoru, že Kráľovstvo Božie je nedosiahnuteľné, alebo ak je dosiahnuteľné, tak len prostredníctvom totálneho obetovania svojho života a vzdania sa všetkých pozemských, telesných, materiálnych a akýchkoľvek iných pôžitkov. Takže Kráľovstvo Nebeské bolo vnímané ako niečo veľmi negatívne, obmedzujúce, nudné, ohraničujúce a vážne, bez akejkolvek radosti alebo potešenia vôbec.

Pokiaľ prevládal taký názor, nikto nemal túžbu usilovať sa o získanie vstupu do Kráľovstva Nebeského.

Ďalším mylným názorom, ktorý prevládal v tom čase, bolo, že Kráľovstvo Nebeské sa nachádza na veľmi ďalekom mieste, mimo dosahu každého a že jediný spôsob, ako doň možno vojsť, je násilím a donútením. Takisto, pretože Kráľovstvo Nebeské je veľmi negatívnym miestom a položením, zapríčiňuje všetku biedu a utrpenie, ktoré existujú všade medzi živými bytosťami a entitami. Preto, za účelom zbavenia sa všetkej biedy a utrpenia, je životne dôležité a absolútne nevyhnutné prevziať kontrolu nad Kráľovstvom Nebeským, čiže nad pozitívnym stavom, a skončiť s jeho pravidlami a podmienkami a nastoliť namiesto nich pravidlá a princípy negatívneho stavu. Len potom budú všetky utrpenia a bieda a problémy vymazané a nastolené bude večné požehnanie a šťastie.

Vtedy bola taká viera u väčšiny ľudí v negatívnom stave. Táto pozícia bola nazvaná obrátenou pozíciou negatívneho stavu.

Ak by mal za takých podmienok Ježiš Kristus eliminovať negatívny stav, nastalo by ohromné vákuum, pretože všetci účastníci negatívneho stavu by bez akéhokoľvek náležitého poznania a chápania princípov pozitívneho stavu nemohli nadviazať žiadny patričný a milujúci vzťah s pozitívnym stavom.

Ako bolo spomenuté predtým, zdrojom života každého je jeho láska. Ak mu niekto vezme tú lásku, aj keď je to láska k negatívne mu stavu, bez jej nahradenia

Hlavné idey Nového Zjavenia

nejakým iným typom lásky mu vezme jeho život. Žiadny vzťah nemožno nadviazať bez toho, aby ho jedinec mal patrične rád a aby ho prijal svojou slobodnou voľbou.

Vziať ľuďom za takých podmienok negatívny stav by znamenalo vziať im ich životy a ich schopnosť naučiť sa milovať pozitívny stav. V tej schopnosti milovať tkvie každého spása. Ak sa možno naučiť milovať negatívny stav, je jasné a logické, že sa možno tiež naučiť prestať ho milovať a tú lásku možno nahradiť láskou k pozitívnemu stavu.

Ale ako možno začať pociťovať nejakú lásku k niečomu, čo je považované za kruté, neľudské, slávnostné, neustále vážne, reštriktívne a obmedzujúce? Nikto nemôže mať rád taký stav. Preto vziať ľuďom negatívny stav bez toho, aby im bola poskytnutá príležitosť dozvedieť sa pravdu o pozitívnom stave, jednoducho znamená zabiť ich. Toto by bolo v rozpore s princípmi pozitívneho stavu a s Absolútnou Božskou Láskou a Božskou Múdroťou Pána.

Z toho dôvodu Ježiš Kristus počas Svojho Prvého príchodu príkladom učí ľudí pravde o pozitívnom stave a o jeho podmienkach a umiestnení (Kráľovstvo Nebeské je vo vnútri). Hovorí im, že poznanie pravdy o tejto a o všetkých ostatných záležitostiach ich oslobodí. Toto každému umožňuje vykonať správnu a náležitú slobodnú voľbu, uberať sa akýmkoľvek smerom, akým chce, alebo zvoliť si čokoľvek, čo chce.

Pretože však túto novú situáciu treba dokázať a ilustrovať živými príkladmi, je nutné na určitý čas negatívny stav ponechať, aby sa všetkým ukázalo, že je možné tešiť sa zo života, byť bohatý, mať všetky zdroje negatívneho stavu, a predsa byť pozitívny a byť členom pozitívneho stavu. Koniec koncov, všetko to závisí od druhu úmyslu a od motivácie, s akými kto pristupuje ku všetkému vo svojom živote. Dovtedy bola otázka úmyslu a motivácie zbytočná, pretože každý bol presvedčený, že je vo svojom položení z nutnosti, bez ohľadu na svoj úmysel a motiváciu.

Každé prejavenie sa akéhokoľvek úmyslu a motivácie je možné len porovnaním a ilustráciou dôsledkov a následkov.

Ak by mal byť negatívny stav odstránený predtým, ako by sa mohla uskutočniť táto ilustrácia, nikdy by nebolo možné dospieť k žiadnemu patričnému úmyslu a motivácii byť pozitívny. Každý by bol odsúdený na to, aby zostal naveky taký, aký práve je.

Pokiaľ by nemohli byť najprv živými príkladmi ľudí ilustrované dôsledky a následky tak pozitívneho, ako aj negatívneho úmyslu, nikto by nemohol nikdy

získať žiadne vysvetlenie, prečo a z akého dôvodu je taký, aký je. Jedinec by bol otrokom nutnosti byť taký bez toho, aby mal niekedy nejakú možnosť pochopiť pravý význam tej situácie.

Pozitívny stav je postavený na správnom poznaní pravdy a na túžbe po tej pravde a na nadobudnutí lásky k tej pravde a na získaní motivácie prostredníctvom tej pravdy. Každého úmysel spoznať pravdu za účelom aplikovania tej pravdy vo svojom živote je nutnou podmienkou pre objavenie pozitívneho stavu a stotožnenie sa s ním.

Toto poznanie pravdy nemožno získať bez toho, aby dotýčny najskôr uznal, že sa nachádza v lžiach a ich zlách.

Ak sa niekto stotožní s názorom, že všetko pozitívne je negatívne a všetko negatívne je pozitívne, zostáva otrokom tej lži a vôbec netuži ničो na sebe zmeniť, nakoľko toto je jediná realita, ktorú skúsenostne pozná.

Ak sa za takého stotožnenia sa odstráni negatívny stav, naveky sa odstráni aj možnosť dozvedieť sa pravdu o pozitívnom stave, pretože v prípade toho odstránenia by nezostal nažive nikto, kto by sa ju dozvedel.

Takže pri prvom kroku sa každý učí pravde prostredníctvom porovnávania so zlami a lžami negatívneho stavu a prostredníctvom živých ilustrácií životmi tých, ktorí sú v negatívnom stave, súc pozitívni a dobrí.

Toto je dôvod, prečo musí negatívny stav existovať naďalej dokonca aj po Prvom príchode Ježiša Krista — aby poskytol každému príležitosť dozvedieť sa pravdu a získať motiváciu pre nadobudnutie pozitívneho úmyslu aktualizovať a uskutočňovať tú pravdu vo svojom živote, postupným vzdávaním sa všetkých lží, ktoré miluje, alebo ktoré dovedy miloval. Takýmto spôsobom sa možno dozvedieť a prijať pravdu o pozitívnom stave nie z nutnosti, ale na základe slobody voľby.

4. V časoch Prvého príchodu Ježiša Krista do negatívneho stavu pseudo-tvorcovia dokázali totálne uzatvoriť, izolovať a separovať Vnútornú Mysel' ľudí, čím ich odpojili od Boha a od Kráľovstva Božieho, ktoré je v ich Vnútornej Mysli. Jediné, čo im zostalo, boli ich vonkajšie mysle. Všetky hodnoty boli vložené do týchto vonkajších, svetských, pozemských, telesných, zmyslových a materiálnych vecí. Tieto veci boli považované za jedinu realitu a jedinu hodnotnú vec pre svoje vlastné bytie a existenciu. V tej dobe neexistoval žiaden priamy prístup k Vnútornej Mysli, a tým k Najvyššiemu a Jeho/Jej Nebeskému Kráľovstvu. Toto bolo výsledkom a dôsledkom aktivácie negatívneho stavu. Len čo sa uskutočnil tento krok a nastala úplná láska k vonkajšku a stotožnenie sa

Hlavné idey Nového Zjavenia

s ním, vonkajšok sa stal jediným zdrojom života ľudí. Všetko poznanie, že existuje niečo vnútorné alebo že Boh a Kráľovstvo Nebeské je vo Vnútornej Mysli, bolo beznádejne stratené. Ľudia začali uctievať všetko vonkajšie, vrátane vonkajších bohov vo forme modiel, alebo v prípade detí Izraela vo forme vonkajších, zbytočných, nezmyselných obradov a tradícií. Vonkajšie tradície a obrady sa stali bohom a jediným zmysluplným spôsobom života.

Ak by mal Ježiš Kristus za takých podmienok náhle eliminovať negatívny stav (čo bolo v Jeho moci), každý v negatívnom stave by naveky zahynul, pretože každý vložil svoj život do toho vonkajška. Náhle otvorenie Vnútornej Mysle by bolo také zdrvivé a neznesiteľné, že nikto by taký akt nedokázal prežiť. Koniec koncov, treba si pamätať, že vtedy nikto nevedel, že Vnútorná Myseľ vôbec existuje alebo čo Vnútorná Myseľ je. Náhla konfrontácia s Vnútornou Myseľou by vyvolala taký neznesiteľný pocit viny a hanby, že by sa nemohol zachovať vôbec žiadny pozitívny úmysel alebo motivácia žiť. Napokon, ak niekto eliminuje negatívny stav, eliminuje akékoľvek spoliehanie sa na vonkajšok, a to má za následok otvorenie a uvedomenie si bytia a existencie Vnútornej Mysle. Bez patričnej prípravy alebo postupného prijatia existencie Vnútornej Mysle nemožno prežiť plnosť prítomnosti Vnútornej Mysle v podmienkach, v ktorých je jedinec plne stotožnený a plne miluje svoj vonkajšok a všetky s ním súvisiace veci.

Takže úplne prvým krokom, ktorý bolo treba uskutočniť v tomto ohľade, bolo dať ľuďom na vedomie, že ich život nezávisí od vonkajších faktorov, ale že jestvuje niečo iné, čo je dôležitejšie a osudovejšie a od čoho ich životy skutočne závisia. Ježiš Kristus Svojím príkladom, učením a konkrétnym životným štýlom poskytol každému príležitosť dozvedieť sa o všetkých týchto veciach a uvedomiť si, že jedinec nie je vo vonkajšku z nutnosti, ale na základe voľby. Koncept voľby predpokladá, že jestvuje aj iná alternatíva života než len život vonkajška.

Od toho momentu môžu byť ilustrované obe alternatívy prostredníctvom živého príkladu životov ľudí, aby tak bola každému v negatívnom stave k dispozícii alternatívna možnosť zvoliť si pozitívny stav. Ak by mal byť negatívny stav eliminovaný predtým, ako by došlo k takej ilustrácii oboch alternatív a ilustrácii dôsledkov slobodného zvolenia si oboch alternatív, nikto by nebol schopný dozvedieť sa, aký je život, ak sa všetko robí z pozície svojej Vnútornej Mysle a z pozície Boha a pozitívneho stavu. Bez takého poznania by nedošlo k žiadnemu otvoreniu jedincovej Vnútornej Mysle. Bez takého otvorenia, pri eliminácii negatívneho stavu vo vonkajšku, by nikto nedokázal prežiť ani na zlomok sekundy.

Toto je ďalší dôvod, prečo bolo dovolené, aby negatívny stav pokračoval aj po Prvom príchode Ježiša Krista. Dosiahnuť tento cieľ si vyžaduje čas, aby bola každému poskytnutá príležitosť dozvedieť sa toto všetko. Len čo je každému poskytnuté množstvo takých príležitostí a len čo dôjde k úplnému poučeniu sa, naplno sa uskutoční Druhý príchod Ježiša Krista a negatívny stav dospeje do svojho trvalého konca.

5. Ako bolo spomenuté vyššie, všetci účastníci negatívneho stavu boli v časoch Prvého príchodu Ježiša Krista presvedčení, že negatívny stav je jedinou alternatívou v živote a že existuje z nutnosti, a nie na základe voľby. Kvôli tejto filozofii negatívny stav bol považovaný za pozitívny a za jediný možný zdroj života. Súc s tým stotožnený, nikto v negatívnom stave, ako ani nikto v pozitívnom stave vôbec nevedel, nechápal a neakceptoval pravý pôvod, zdroj, povahu, účel a cieľ negatívneho stavu. Len Najvyšší a pseudo-tvorcovia poznali jeho pravý pôvod, zdroj, povahu, účel a cieľ. Takže všetko v ňom bolo schované pod maskou niečoho iného, než to bolo v skutočnosti. Taká je povaha negatívneho stavu, pretože ak by mali byť jeho pravá prirodzenosť, pôvod, cieľ, účel a zdroj známe, pochopené a prijaté, nikto by nikdy nechcel byť jeho súčasťou. Z toho dôvodu Najvyšší dovolil, že na určitý čas nikto nebude poznať skutočný pôvod, zdroj, povahu, účel a cieľ negatívneho stavu, aby mal tak negatívny stav šancu dokázať svoj účel a aby každému umožnil získať odpoveď na onú životne dôležitú a rozhodujúcu otázku, uvedenú vyššie.

Len čo sa však negatívny stav pevne etabloval, mohlo sa začať poučenie o jeho pôvode, zdroji, povahe, ciele a účele. No pokiaľ negatívny stav zostáva skrytý, zamaskovaný a utajený, nikto sa o ňom nemôže nič dozvedieť. Z toho dôvodu je počas Prvého príchodu Ježiša Krista tejto situácii učinенý koniec a otvára sa brána, cez ktorú sa postupne, krok za krokom, dostáva na povrch pravda o negatívnom stave. Ak by mal Ježiš Kristus eliminovať negatívny stav v podmienkach, v akých sa nachádzal za Svojho Prvého príchodu, nikto by sa nikdy nedozvedel o jeho pravom zdroji, pôvode, zmysle, povahe, účele a ciele. Za takých okolností by nebolo možné nikdy získať odpoveď na onú otázku, formulovanú vyššie.

Jedným z poslaní Prvého príchodu Ježiša Krista bolo odstránenie pseudo-tvorcov spomedzi zvyšku Stvorenia a ich uväznenie, aby už viac neblokovali, neskrývali, nedržali v tajnosti a neschovávali všetky tieto dôležité veci o negatívnom stave. Po uskutočnení tohto negatívny stav mohol začať vychádzať na povrch a odhaľovať svoju tvár ako porovnanie s pozitívnym stavom, ktorý bol zjavený Ježišom Kristom ako alternatíva k negatívne mu stavu.

Hlavné idey Nového Zjavenia

V pozemských časových prvkoch bude trvať dlho, kým sa všetky tieto veci o negatívnom stave dostanú na povrch a kým sa náležite zobrazia pre poučenie celého Stvorenia. Len čo sa to však uskutoční a celá povaha negatívneho stavu a jeho zdroj, pôvod, účel, cieľ a zmysel budú plne odhalené a vynesené na povrch, negatívny stav bude na základe voľby všetkých zlikvidovaný. Tento proces predstavuje jeden z mnohých významov Druhého príchodu Ježiša Krista.

6. Ako bolo spomenuté vyššie, v časoch Prvého príchodu Ježiša Krista pseudo-tvorcovia dokázali každého primäť, aby prijal názor, že negatívny stav existuje z nutnosti, a že preto nie je k dispozícii žiadna iná alternatíva. Týmto krokom sa každý v negatívnom stave stal úplným otrokom tej nutnosti. Len čo sa dosiahne niečo také, nikto v negatívnom stave necíti žiadny pocit zodpovednosti za nič, čo sa deje v jeho živote, pretože je to vždy mimo jeho kontroly. Deje sa to skôr ako dôsledok vlastnej nutnosti než ako dôsledok jedincovej voľby. Keďže v negatívnom stave niet žiadnych možností voľby, niet tam žiadnej zodpovednosti za nič, čo sa deje v živote jedinca. Všetko je tam nevyhnutné a predurčené na základe nutnosti nemať žiadnu voľbu.

Takže v negatívnom stave nikto necíti zodpovednosť za nič. Kvôli tejto situácii nemožno v negatívnom stave získať alebo chápať žiadne náležité sebapoňatie, sebpredstavu a sebavnímanie ako sebauvedomelý, slobodný, nezávislý, voliaci si a rozhodujúci sa jedinec. Z toho dôvodu nemajú ľudia v negatívnom stave ani poňatia o tom, kto sú a prečo sú tam, kde sú a čo to všetko znamená. A nielenže nemajú o tom ani poňatia, no ani nemajú záujem dozvedieť sa alebo snažiť sa získať také poňatie alebo poznanie. Toto je jedným z vrcholných úspechov negatívneho stavu. Toto je cesta negatívneho stavu.

Ak sa niekto stotožní s takýmto postojom a životným štýlom a miluje ho, je ignorantským otrokom negatívneho stavu. Všetka zodpovednosť je prenechaná niekomu alebo niečomu inému, niekomu tam kdesi preč, a nikto sa nemusí o nič starať.

Ak by mal byť negatívny stav eliminovaný za takých podmienok, žiadny z účastníkov negatívneho stavu by nemal žiadnu príležitosť dozvedieť sa o sebe pravdu, prijať náležité sebapoňatie a sebpredstavu a stať sa slobodnou, nezávislou, sebauvedomelou, zodpovednou bytosťou a entitou. Kvôli takejto situácii by každý v negatívnom stave napokon naveky zahynul.

Ten, kto je nezodpovedný a nemá ani poňatia, kým je a prečo jestvuje, a kto si myslí, že nemá v žiadnej veci vôbec žiadnu voľbu, nemôže byť uvedený do pozitívneho stavu.

IX.

Prvým krokom pri Prvom príchode Ježiša Krista bolo v tomto ohľade odstrániť túto slepotu alebo nezodpovedné správanie a stotožnenie sa a ilustrovať, že každý je zodpovedný za všetko, čo sa deje v jeho živote, pretože každý má alternatívnu voľbu.

V druhom kroku je každému daná príležitosť zažiť dôsledky slobody voľby a bez obviňovania kohokoľvek niest' následky svojich skutkov. Toto vedie k možnosti získať o sebe pocit jedinečnej, zvláštnej, neopakovateľnej bytosti, ktorá môže uplatňovať tento novozískaný dar slobody voľby. Jediný spôsob, ako možno získať akékoľvek sebapoňatie, sebapredstavu a sebavnímanie, je schopnosť slobodne si zvoliť z množstva alternatív.

No v časoch Prvého príchodu Ježiša Krista neboli žiadne také alternatívy k dispozícii, pretože všetko bolo z nutnosti, a nie na základe slobodnej voľby. Preto ak by mal Ježiš Kristus za takých okolností eliminovať negatívny stav a ak by mal vnútiť členom negatívneho stavu pozitívny stav, tí by ho brali ako nutnosť, a nie ako alternatívu, a preto by sa nikdy nemohla uskutočniť žiadna sloboda voľby. V tomto prípade by sa pozitívny stav skutočne stal negatívnym.

Z toho dôvodu bolo nevyhnutné najprv uviesť do pozornosti ľudí skutočný stav vecí ohľadne ich situácie a dať im pocítiť život, v ktorom by si mohli slobodne zvoliť, či budú pozitívni alebo negatívni, činiac ich zodpovednými za všetky dobré alebo zlé dôsledky ich slobodných volieb. Týmto spôsobom môžu nadobudnúť pocit, že sú jedineční, slobodní a nezávislí jedinci, ktorí nežijú z nevyhnutnosti, ale na základe svojej vlastnej slobodnej voľby.

Táto nová situácia je veľmi dôležitým následným krokom pri príprave na konečné odstránenie negatívneho stavu počas druhej fázy spásy, čiže počas Druhého príchodu Ježiša Krista.

Postupne a pomaly, krôčik za krôčikom sa ľudia môžu učiť na základe svojich vlastných príkladov o všetkých dôsledkoch tak negatívnych, ako aj pozitívnych volieb, a napokon si v jednom momente svojho učenia sa budú chcieť zvoliť len pozitívny stav. Len čo každý dospeje do tohto bodu, že si bude chcieť zvoliť len pozitívny stav, negatívny stav prestane byť a existovať. Samozrejme, len Najvyšší vie presne, aký druh drastických prostriedkov, príkladov, skúseností a experimentov treba na to, aby ľudí presvedčili, aby si slobodne zvolili len pozitívny stav.

A toto je ďalší dôležitý dôvod, prečo je dovolené, aby negatívny stav pokračoval. V tomto časovom momente ešte nevyčerpal svoju užitočnosť, ktorú poskytuje učebnému a volebnému procesu.

Hlavné idey Nového Zjavenia

7. V časoch Prvého príchodu Ježiša Krista pseudo-tvorcovia dokázali kompletne presvedčiť každého v Zóne Vymiestnenia, že táto Zóna je jedinou skutočnou a pravou realitou a že všetko ostatné je neskutočné alebo falošné. Takže podľa nich len Zóna Vymiestnenia je pravým zdrojom života a všetkého pozitívneho; preto sú jej vládcovia pravými a nepopierateľnými stvoriteľmi a bohmi. Každý v Zóne Vymiestnenia sa stotožnil s touto ideou a plne sa zamiloval do všetkých fabrikácií a do životného štýlu tejto Zóny. K dispozícii nebolo žiadne iné poznanie a chápanie žiadnej inej možnej reality. Z toho dôvodu neexistovala žiadna túžba či motivácia overiť si alebo skontrolovať, či to, čo je prezentované členom negatívneho stavu o tejto a o akejkolvek inej situácii, je pravda alebo lož. Za tých podmienok ľudia stratili akúkoľvek perspektívu ohľadom toho, čo je skutočne pravdivé alebo želateľné a doslovne prijali lož o tej situácii.

Na druhej strane niektorí ľudia, ktorí boli v tom čase považovaní za dobrých a zbožných, mali slabú, alebo nemali žiadnu vedomú predstavu, že existuje nejaká iná forma života okrem tej, ktorú mali na planéte Zem. Preto bola pre nich fyzická smrť koncom všetkého života.

Pretože Zóna Vymiestnenia bola považovaná za jedinou realitu, dostupnú všetkým jej obyvateľom, každý tam žil z nutnosti, a nie na základe slobodnej voľby. Ak niekto nemá ani poňatia, že existuje alebo že je reálne niečo iné, nemá v tej veci žiadnu voľbu a je tu či tam z neodvratnej nutnosti. V takomto prípade jedinec vkladá všetku svoju dôveru, sebaistotu, presvedčenie, vieru a nádej do neodvratnej nutnosti a stráca akúkoľvek túžbu hľadať niečo iné, keďže nič iné nie je.

Ak by mal Ježiš Kristus eliminovať negatívny stav za takých podmienok, súčasne by eliminoval všetkých jej obyvateľov a ich vieru, dôveru, sebaistotu, presvedčenie a ich nádej v jedinou vec, s ktorou sa stotožnili. Zrejme, ak niekto niekomu vezme zdroj jeho viery, dôvery, sebaistoty a presvedčenia, vezme mu jeho život. Tak by v Zóne Vymiestnenia nikto nemohol byť spasený.

Z toho dôvodu v týchto a v akýchkoľvek iných veciach bolo nutné zahájiť iný prístup: ponechať ľuďom ich domnelý zdroj života, reality, totožnosti, lásky, viery, dôvery, sebaistoty, presvedčenia, nádeje či čohokoľvek, čo majú, a súčasne im predstaviť všetky ostaté dostupné alternatívy a ilustrovať ich pravú povahu, výsledky, dôsledky a následky na živých príkladoch tých, ktorí sú stotožnení s pozitívnym stavom. A zjaviť ľuďom, že ich život sa nekončí ich fyzickou smrťou.

Ježiš Kristus počas Svojho Prvého príchodu otvoril bránu všetkým ostatným alternatívam a ostatným dimenziám, súčasne ponechajúc negatívny stav v dominantnom postavení v Zóne Vymiestnenia, aby nedošlo k náhlemu vymazaniu života tým, že by sa ľuďom odňal domnelý zdroj a identity ich životov a záľub. Súčasne zaviedol nový spôsob života, pozitívny stav, ktorý mal koexistovať so starým spôsobom života, aby všetkým v Zóne Vymiestnenia slúžil ako príklad a porovnanie ohľadom toho, aké to je byť v pozitívnom stave.

Najvyšší bude túto podivnú a nezvyčajnú situáciu tolerovať dovtedy, kým každý v Zóne Vymiestnenia nebude mať dostatok času a príležitosti skutočne porovnať negatívny stav so stavom pozitívnym a poučiť sa z mnohých príkladov, poskytnutých ľuďmi pozitívneho stavu, aby napokon každý učinil svoju vlastnú slobodnú voľbu v týchto veciach.

Keď sa to stane, negatívny stav bude eliminovaný, Zóna Vymiestnenia bude vyprázdnená a stane sa neobývanou a kontrolu natrvalo prevezme pravá realita pozitívneho stavu Stvorenia Najvyššieho.

A toto je ďalší dôvod, prečo bolo dovolené, aby negatívny stav trval dokonca aj po Prvom príchode Ježiša Krista.

Nuž, sedem vyššie uvedených bodov odzrkadľuje *niektoré* dôvody, prečo bolo dovolené, aby negatívny stav pokračoval dokonca aj po Prvom príchode Ježiša Krista. Je rozumné predpokladať, že jestvuje vyššie chápanie týchto dôvodov. No body, ktoré tu boli v tejto veci zjavené, sú pre všetkých v tejto dobe dostatočným materiálom k úvahe.

X.

DUCHOVNÁ INTERPRETÁCIA JEDNÉHO OHRANIČENÉHO ASPEKTU OBSAHU ÔSMEJ KAPITOLY KNIHY PROROKA DANIELA

V kapitole osemnásť knihy „Realita, mýty a ilúzie“ bolo zjavené, že 35 kníh v Svätej Biblii obsahuje vnútorný zmysel. Tento vnútorný zmysel je tým, čo robí Svätú Bibliu svätou. Bolo tam tiež zjavené, že jestvuje najmenej desať rôznych významov a chápaní obsiahnutých v tom vnútornom zmysle.

Ďalším tajomstvom obsahu a významu Svätej Biblie je, pokiaľ ide o jej vnútorný zmysel, že všetko, čo je v nej zapísané, je zapísané takým spôsobom, aby to vyvolalo rozličné chápanie a interpretáciu prispôbené rôznym typom, podmienkam, stavom, procesom a miestam v histórii duchovného pokroku alebo úpadku ľudských bytostí, ako aj sentientných entít tak v celom Stvorení, ako aj v Zóne Vymiestnenia. Nuž, ako bolo konštatované v tretej kapitole tejto knihy, rôzne veky, obdobia, epochy a rôzne politické situácie spúšťajú rôzny duchovný význam a aspekty každého zjavenia obsiahnutého v tých tridsiatich piatich knihách Svätej Biblie.

Toto jednoducho znamená, napríklad, že duchovná interpretácia udalostí týkajúcich sa doby pred Prvým príchodom Ježiša Krista bude úplne iná, než interpretácia udalostí, ktoré sa udiali po Prvom príchode Ježiša Krista. Bude sa líšiť tiež od národa k národu, od jedného náboženstva k druhému, od jedného storočia k druhému, od jednej svetovej vojny k druhej, od jednej veľkej udalosti k druhej, atď. Všetky tieto doby a ich udalosti, či už politické, spoločenské, ekonomické, náboženské, osobné, či akékoľvek, aké kto má, sú výsledkom a dôsledkom nejakého druhu duchovného stavu vecí všetkých zainteresovaných, bez ohľadu na to, či si zainteresovaní vedome uvedomujú, alebo nie, že predstavujú a reagujú na nejakú duchovnú záležitosť alebo duchovné rozpoloženie v nich a medzi ľuďmi v celom Stvorení a/alebo v Zóne Vymiestnenia.

Takže napríklad je chybou domnievať sa, že dve veľké svetové vojny dvadsiateho storočia na tejto planéte boli výsledkom politickej manipulácie a baženia po víťazstve a moci tých, ktorí uvrhli svet do týchto vojen. Toto je len zdanlivá pravda. Ako konštatoval už Swedenborg, skutočnou pravdou je, že tie vojny boli výsledkom určitých rôznych prekrútení správnej duchovnej aplikácie Božskej Pravdy pochádzajúcej z Božského Dobra, ktorých sa ľudstvo pridrižovalo prostredníctvom svojich hlavných náboženstiev a ich skreslených

a lživých doktrín, alebo prostredníctvom náboženstiev ateizmu, ako to bolo v prípade Sovietskeho Zväzu.

Vždy, keď určité prekrútenia Božskej Pravdy naplnia svoj účel a väčšina ľudí si ich plne osvojí a prijme ako spôsob života, títo ľudia spustia dôsledky takého osvojenia. Sami sa trestajú, bez toho, aby si vedome uvedomovali toto trestanie, prostriedkami, spôsobmi a v miere relevantnej a obsiahnutej v tej konkrétnej forme prekrútenia.

Možno teda bezpečne usúdiť, že všetko utrpenie, bieda, ohavnosti a hnus, s ktorými sa stretáva tak jednotlivец, ako aj celá spoločnosť a ľudstvo, sú výsledkom osvojenia si a stotožnenia sa s niektorou formou prekrútenia, skreslenia alebo falzifikácie Božskej Pravdy pochádzajúcej z Božského Dobra.

Vnútny zmysel Svätej Biblie je štruktúrovaný tak, aby dokázal obsiahnuť vo svojom bezčasovom a bezpriestorovom ponímaní všetky rôzne aspekty takých skreslení, prekrútení a falzifikácií a načrtnúť z nich cestu von. Z toho dôvodu si odlišné časy a odlišné podmienky vyžadujú odlišnú interpretáciu toho, čo je obsiahnuté v Svätej Biblii.

Hlavnú chybu väčšiny interpretátorov Svätej Biblie možno nájsť vo fakte, že sa o túto interpretáciu pokúšajú v globálnom, všeobsiahlom a všeobecnom zmysle, aplikovateľnom uniformne na všetky situácie a podmienky. Z takého postoja plynú hlavné chyby v ich interpretáciách, pretože títo interpretátori násilne presunuli a preniesli ten istý význam a zmysel všeobecne na všetky situácie a podmienky. Lipnutie na takej jednostrannej a zovšeobecnenej interpretácii je veľmi nebezpečným hazardom, pretože má za následok obmedzovanie a podporovanie mnohých protichodných názorov, náhľadov a filozofií, ktoré sa etablujú vo forme rôznych náboženstiev a siekt, ktoré bláznivo a lživo tvrdia, že sú jediné, ktoré obsahujú absolútnu pravdu. Samozrejme, ako je jasné, nikto nemôže mať alebo poznať absolútnu pravdu, lebo nikto nie je absolútny.

Toto je dôvod, prečo je nutné vyhnúť sa chyteniu sa do takejto pasce a naučiť sa vidieť veci v ich progresívnej, večne sa meniacej a premenlivej perspektíve. Napokon, takto bola Svätá Biblia napísaná, čiže jazyk Svätej Biblie odzrkadľuje túto premenlivosť a neustálu zmenu všetkých stavov a podmienok všetkých ľudských bytostí a sentientných entít v celom Stvorení, ako aj v Zóne Vymiestnenia.

Teraz bude zjavený jeden taký ohraničený aspekt toho, čo sa nachádza v ôsmej kapitole knihy proroka Daniela, týkajúci sa súčasnej duchovnej situácie

Hlavné idey Nového Zjavenia

ľudstva. Tento aspekt nie je ani vyčerpávajúci, ani kompletný či jediný. Netreba sa tu pokúšať o žiadne zovšeobecňovanie. Pokiaľ ide o interpretáciu tohto aspektu, každý sa týmto naliehavo varuje, že jej význam je platný len pre túto konkrétnu dobu. Neskôr, keď budú spustené niektoré ďalšie aspekty, táto interpretácia bude mať len historickú hodnotu.

Z vyššie uvedeného je jasné, že ľudia majú tendenciu lipnúť na jednej interpretácii, ako keby všeobšahlo platila na všetky časy, situácie a podmienky, namiesto toho, aby sa na tie interpretácie pozerali tak, že majú len historickú hodnotu a nie sú už viac na súčasnú dobu a situáciu aplikovateľné, alebo sú aplikovateľné len v obmedzenom zmysle.

Majúc toto varovanie neustále na pamäti, teraz nasleduje ohraničená interpretácia jedného aspektu ôsmej kapitoly z knihy proroka Daniela.

Kapitola ôsma proroka Daniela sa zaoberá najmä dvoma záležitosťami, zobrazenými prostredníctvom dvoch zverov, ktoré sú opísané v tej kapitole. Z hľadiska všeobecného chápania všetky zvieratá v Svätej Biblii súvzťazia s rôznymi pozitívnymi a negatívnymi ľudskými stavmi a rozpoložieniami, najmä s ich emóciami a záľubami. Na druhej strane zver súvzťazí vo všeobecnosti s hlavnou a dominantnou láskou, ktorá riadi životy ľudí. V tejto kapitole sú opísané dva také zvery. Jedným je baran a druhým je cap. Možno teda usúdiť, že sú tu opísané dve hlavné lásky, ktoré v súčasnosti vládnu ľudskému životu na tejto planéte a v ostatných oblastiach Zóny Vymiestnenia. V ďalšej časti tejto kapitoly sú tieto dva zvery interpretované nasledovne: prvý zver predstavuje kráľov Medey a Perzie a cap Grécke kráľovstvo. Vo vnútornom zmysle Svätej Biblie vždy, keď je nejaký národ pomenovaný jeho menom, v podstate to neznamená samotný fyzický, politický národ, ale namiesto toho to znamená formu, konkrétnu, špecifickú formu a spôsob, akým sa prejavuje, sprítomňuje, realizuje a uvádza do praxe nejaká hlavná vládnuca láska.

V treťom verši tejto kapitoly sa hovorí:

„Keď som zdvihol svoje oči, videl som, hľa, pri rieke stáť barana, ktorý mal dva rohy, a tie dva rohy boli vysoké; ale jeden roh bol vyšší než druhý, a vyšší vyrástol neskoršie.“

Pravá duchovná interpretácia tohto verša, týkajúca sa tejto špecifickej doby, je nasledovná: baran, stojaci pri rieke, znamená hlavnú vládnuca lásku, ktorá v súčasnosti prevláda v ľudstve vo forme stagnujúceho stavu. „Státie pri rieke“ znamená stagnujúci stav. Rieka znamená neustály duchovný pokrok a tok

a fluiditu všetkých duchovných vecí. Avšak „státie pri rieke“ znamená ignorovanie akejkolvek potreby takého duchovného pokroku, premenlivosti alebo zmeny. Baran v tejto konotácii predstavuje vládnucu lásku u väčšiny ľudí k vonkajším, bezcenným, telesným, zovňajším, materiálnym, povrchným a pomínutelným veciam, podporovanú dvoma mocnými presvedčeniami. Toto sa odráža vo vyhlásení, „tie dva rohy boli vysoké“. Prvý roh znamená moc presvedčenia prijať túto lásku. Táto nutnosť prijať túto lásku za vládnucu formu v živote každého musí predchádzať prijatiu a prejaveniu sa druhého presvedčenia tej lásky. Toto je jasné z vyhlásenia, „Ale jeden bol vyšší než druhý, a ten druhý vyrástol neskoršie“. Vyšší roh znamená prejav sily presvedčenia, ktoré dokázalo presvedčiť momentálne existujúcich ľudí, že nejestvuje žiadna iná hodnotná láska, jedine láska ku všetkému vonkajšiemu, pomínutelnému, dočasnému, materiálnemu, a najmä k tejto fyzickej alebo pozemskej manifestácii ich životov.

Vo verši štyri sa hovorí,

„Videl som barana klat' na západ, na sever a na juh, takže nijaké zviera neobstálo pred ním; ani nebolo nikoho, kto by oslobodil z jeho ruky, no on si robil podľa svojej vôle a zmohutnel.“

„Videl som barana klat' na západ, na sever a na juh“, znamená, že táto vládnuca láska k všetkému vonkajšiemu a k fyzickým aspektom ľudského života nahrádza duchovné Dobro a jeho Pravdu, označené slovami „na západ“, prírodné dobro a jeho zdravý rozum, označené slovami „na sever“, a duchovnú Pravdu a jej Múdrosť, označené slovami „na juh“, aby sa nemohol uchytiť žiaden iný typ hlavnej vládnucej lásky, čo bolo vyjadrené slovami, „takže nijaké zviera neobstálo pred ním“. Túto vládnucu lásku prijala do svojej vôle väčšina ľudí. Toto prijatie znamená ich totálne stotožnenie sa s tou láskou do tej miery, že ich nikto nedokázal tej lásky zbaviť a tá sa stala nesporným vládcom všetkého v ľudskom živote. Toto je označené slovami, „no on si robil podľa svojej vôle a zmohutnel.“

Treba si byť vedomý faktu, že len čo sa niekto stotožní so svojou vládnucou láskou a tá sa stane súčasťou jeho vôle, tá láska sa stáva zdrojom jeho života. Život alebo motivácia žiť pramení z jedincovej vôle byť a existovať. Preto ak niekto prijme do svojej vôle formu, stav a kondíciu hocakej lásky, prisvojí si tú lásku a tá sa stane zdrojom jeho života.

Hlavné idey Nového Zjavenia

Piaty verš znie nasledovne:

„A ako som pozoroval ďalej, náhle od západu prichádzal cap po povrchu celej zeme bez toho, aby sa dotýkal zeme; a ten cap mal nápadný roh medzi očami.“

V tomto verši je opísaná ďalšia hlavná vládnuca láska. Keď niekto uvažuje o stave hlavnej lásky k vonkajšku, opísanej baranom, náhle si uvedomí, že jej pravým zdrojom a pôvodom je niečo iné, čo prevyšuje tú predošlú vládnuce lásku.

To, že „od západu prichádzal cap po povrchu celej zeme bez toho, aby sa dotýkal zeme“, znamená, že z neprítomnosti akéhokoľvek uvedomenia si Božskej Lásky Najvyššieho, z ktorej pramena všetky pozitívne hlavné vládnuce lásky a ich záľuby, emócie, stavy, procesy a podmienky, sa vynára nahradenie tej Božskej Lásky láskou k sebe, reprezentovanej tu capom.

„A ten cap mal nápadný roh medzi očami“ znamená moc sebalásky ospravedlňovať, vyhovárať sa a odôvodňovať svoje bytie a existenciu.

Verš šiesty:

„Potom prišiel k baranovi, ktorý mal dva rohy, ktorého som videl stáť pri rieke, a rútil sa na neho so zúrivou silou.“

Tento verš opisuje fakt, že tá vládnuca sebaláska nemôže strpieť alebo akceptovať žiadny iný typ lásky ako nezávislú silu a moc. Sebaláska potrebuje neustály pohyb v smere svojho vlastného pseudo-pokroku, aby sama seba krmila opodstatňovaním, vyhováraním sa a ospravedlňovaním všetkých svojich škodlivých a negatívnych následkov a dôsledkov. Toto je dôvod, prečo nedokáže strpieť stagnáciu hlavnej vládnucej lásky k vonkajšku, ktorá nedovoľuje žiadnu zmenu zo strachu, že stratí svoje dŕžavy. Táto situácia je však pre vládnuce sebalásku netolerovateľná, pretože jej povahou je stať sa jediným nesporným vládcom všetkého v bytí a existencii, čo slúži tej láske s bezpodmienečnou oddanosťou a obdivom.

Verš siedmy:

„Videl som ho, ako čelil baranovi; zúriivo sa na neho rozbehol, napadol barana, a dolámal mu oba rohy. Baran nemal sily obstáť pred ním, ten ho zhodil dolu na zem

a pošliapal ho; a nebolo nikoho, kto by barana oslobodil z jeho ruky.“

Tieto slová opisujú pohltenie vládnucej lásky k vonkajšku láskou k sebe. Predtým, než môže dôjsť k tomu pohlteniu, je nutné eliminovať oné dve presvedčenia vládnucej lásky k vonkajšku — že je nutné prijať tú lásku; a že tá láska je jedinou možnou láskou v bytí a existencii, ktorá motivuje ľudský život. Faktom je, že sebaláska nemôže strpieť žiadny iný zdroj života, jedine seba, a preto na základe ohromnej sily a motivujúcich faktorov svojho bytia a existencie odstraňuje také presvedčenia, hádže ich dolu na zem a rozšliapava ich; čiže podrobuje, podriaďuje si ich a dostáva ich do pozície prostriedkov na získanie a ovládnutie všetkého v bytí a existencii pre svoju vlastnú lásku. Za takéhoto stavu nemôže nikto, alebo nemožno urobiť nič s tým, čo je tu predstavované baranom.

Verš ôsmy:

„Preto cap veľmi zmohutnel; keď sa však stal mocným,
veľký roh sa zlomil, a namiesto neho vyrástli štyri
nápadné rohy smerom k štyrom nebeským vetrom.“

V tomto verši je opísané, ako sa vládnuca láska k sebe samému bez akéhokoľvek ohľadu na kohokoľvek či čokoľvek iné stane jedinou hlavnou, motivačnou silou ľudského bytia a existencie. Len čo sa etabluje, nepotrebuje už viac vynakladať všetku svoju silu na presvedčanie, že je jediným zdrojom života. Namiesto toho teraz potrebuje opodstatňovať, vyhovárať sa a ospravedlňovať svoje bytie a existenciu všetkým ostatným dostupným silám. Vypestuje si teda štyri ďalšie rohy, ktoré odpovedajú štyrom hlavným presvedčeniam, namiereným na zničenie štyroch substanciálnych a esenciálnych princípov Absolútnej Božskej Prirodzenosti Najvyššieho. Koniec koncov, hlavným účelom a cieľom tejto vládnucej lásky je nahradiť všetkých ostatných v Stvorení, ktorí sú v mocenskom postavení. Pretože Najvyšší vo Svojej Absolútnej Prirodzenosti, odrážajúcej sa v tých štyroch substanciálnych a esenciálnych princípoch, opísaných v tretej kapitole tejto knihy, je jedinou Absolútnou Mocou a Zdrojom všetkého života v celom Stvorení, je úplne prirodzené a logické, že konečným cieľom tejto hlavnej vládnucej lásky k sebe samému by bolo prevzatie absolútnej moci od Najvyššieho.

Tieto štyri presvedčenia sa odrážajú v stave pokrytectva, vlastnej výnimočnosti, neomylnosti a neznášateľnosti. Ich sebaláska teda tvrdí, že je jediná, ktorá obsahuje všetku pravdu a ktorá tú pravdu vždy má; že je jedinou, výlučnou silou, ktorá môže mať nejaký zmysel a platnosť; že sa nikdy nemôže

Hlavné idey Nového Zjavenia

mýliť, pretože je jediným pravým bytím a existenciou; a preto v tomto druhu lásky nemožno nič iné tolerovať či prijať za rovnocenného partnera. Sebaláska dúfa, že pomocou týchto štyroch ohavností siahne na štyri esenciálne a substanciálne princípy Najvyššieho, čo sa odráža v slovách, „smerom k štyrom nebeským vetrom“, a zlikviduje Absolútnu Moc Najvyššieho. Aby to však urobila, táto sebaláska potrebuje vyvinúť určité taktiky a metódy, pomocou ktorých by bola schopná v tomto snažení uspieť. Toto je opísané v nasledovných veršoch.

Verš deviaty:

„A z jedného z nich vyrástol iný, malý roh, ktorý nadmieru zmohutnel smerom na juh, na východ, a smerom k Nádhernej Krajine.“

„Malý roh, ktorý nadmieru zmohutnel smerom na juh, na východ, a smerom k Nádhernej Krajine“, znamená postupný vývoj hlavných pseudo-duchovných trendov, odzrkadľujúcich sa v štyroch hlavných náboženských presvedčeniach na tejto planéte, ktoré nahradia Božskú Múdrost', označenú slovom „juh“, a ktoré nahradia Božskú Lásku, označenú slovom „východ“, a celý pozitívny stav, označený slovami „Nádherná Zem“. „Nádherná Zem“ značí v tejto konotácii všetky nebesia a celý pozitívny stav.

Verš desiaty:

„Vyrástol až k nebeskému vojsku; a zvrhol niektorých z vojska a niektoré z hviezd na zem, a pošliapal ich.“

Tento verš opisuje úspešný rozmach tej vládnucej sebalásky v ľudských životoch do tej miery, že v nich postupne nahradila mnohé aspekty Božskej Pravdy a Božského Dobra, dostanúc ich do podriadeného postavenia, aby slúžili ich egoistickým snahám.

Verš jedenásty:

„Vypínal sa dokonca až ku Kniežat'u vojsk; odstránil každodennú obeť, a miesto Jeho svätyne bolo zhodené.“

V tomto verši je opísané, že cez svoje štyri hlavné náboženské presvedčenia sa táto sebaláska úspešne usadila v ľudských myšliach namiesto všetko-zahrnujúcej Božskej Pravdy, ktorá obsahuje všetky aspekty Pravdy, a preto bol ukončený nepretržitý kontakt a komunikácia s Vnútorou Mysľou, kde prebýva

pravý Najvyšší, a plnú nadvládu získala vonkajšia myseľ na základe faktu popretia, že existuje také niečo ako Vnútorná Myseľ a duchovné princípy.

Verš dvanásť:

„A pre priestupok bolo vojsko vydané rohu, aby sa postavilo každodennej obeti; a on zvrhol pravdu na zem. Toto všetko urobil a darilo sa mu.“

Tento verš odráža fakt, že kvôli počiatkovej aktivácii negatívneho stavu všetky lži, zlá a ich príšerné presvedčenia boli privlastnené ich sebaláske a stali sa nástrojom v jej rukách, aby sa zabránilo každému byť v nepretržitej komunikácii a kontakte s vnútrom a s Najvyšším v tom vnútri. Tým činom bola lož prehlásená za Pravdu, sebaláska bola prehlásená za Dobro a správna pozícia bola prehlásená za pozíciu postavenú na hlavu. Tak bola teraz v ľudskej mysli pevne nastolená prevrátená pozícia a úspešne sa uchytila v životoch ľudí.

Verš trinásť:

„Vtedy som počul hovoriť svätého; a iný svätý povedal práve tomu, ktorý hovoril, „Ako dlho bude trvať videnie, týkajúce sa každodenných obetí a pustošiacoho priestupku, aby sa zo svätyne i z vojska stali veci, po ktorých sa šliape?“

V týchto slovách výrazy „svätý“ a „iný svätý“ označujú Duchovných radcov, ktorých prideliť Najvyšší každého Vnútornej Mysli na tejto zemi za účelom udržiavania neustáleho spojenia ľudskej mysle so všetkými úrovňami Stvorenia. Tu sa pýtali, ako dlho bude trvať táto situácia a ako dlho bude vládnuť táto prevrátená pozícia?

Verš štrnásť:

„A on mi povedal, „Dvetisíctristo dní; potom bude svätyňa očistená.“

Vo vnútornom zmysle tieto slová nevyjadrujú fyzický čas, ale namiesto toho naznačujú stupeň a potrebu naplnenia a úžitku, ktoré plní negatívny stav pre poučenie všetkých v celom Stvorení Najvyššieho. „Dvetisíc“ znamená všetky aspekty negatívnych, vládnucich lások, ktoré prijali ľudia a tvory na tejto planéte a v celej Zóne Vymiestnenia, zatiaľ čo „tristo dní“ znamená až dovtedy, kým nevyčerpajú svoju užitočnosť a kým každý v Stvorení Najvyššieho a v Zóne Vymiestnenia nezíska plné poučenie o prirodzenosti negatívneho stavu. Potom

Hlavné idey Nového Zjavenia

bude negatívny stav zlikvidovaný a bude otvorená cesta do Vnútornej Mysle a do duchovného sveta a opätovne bude v tomto svete nastolená správna pozícia.

Verš pätnásty:

„Potom sa stalo, že kým som ja, Daniel, videl videnie a hľadal chápanie, náhle zastal predom mnou ktosi, kto vyzeral ako muž.“

V tomto verši slovo „Daniel“ znamená zvyšky všetkého Dobra a Pravdy Najvyššieho, ktoré sa nachádzajú v každej ľudskej bytosti v najvnútornejšom centre Vnútornej Mysle. „Človek, ktorý stál náhle pred Danielom, ktorý vyzeral ako muž,“ značí predstaviteľa najvyššieho Duchovného Radcu Vnútornej Mysle.

Verš šestnásty:

„A uprostred Ulaia počul som ľudský hlas, ktorý volal a hovoril, ‚Gabriel, daj tomuto človeku porozumieť videniu.‘“

V tomto verši slová „A uprostred brehov Ulaia počul som ľudský hlas“ označujú hlas najvyššieho Duchovného Radcu, Ktorým/Ktorou je Najvyšší, Ktorý/Ktorá je Absolútny a ako Absolútny v Sebe uchováva všetky zmeny a všetky formy nekonečného pokroku, čo sa odráža vo vyhlásení, že bol medzi brehmi Ulaia. „Gabriel“ znamená predstaviteľa Najvyššieho, ktorý bol pridelený Vnútornej Mysli za účelom zjavenia alebo poskytnutia chápania rôznych tajomstiev, obsiahnutých vo Vnútornej Mysli z Prítomnosti Najvyššieho v nej.

Verš sedemnásty:

„Preto prišiel k miestu, kde som stál, a keď prišiel, zľakol som sa a padol som na tvár, no on mi povedal, ‚Pochop, človeče, že videnie sa týka času konca.‘“

Tento verš znamená, že nakoľko u ľudských bytostí a u nikoho, kto je v negatívnom stave, niet žiadneho priameho kontaktu medzi Vnútornou Mysľou a vonkajšou mysľou, vyvoláva to strach a následne pokoru z neschopnosti pochopiť čokoľvek vôbec bez priameho zjavenia od Najvyššieho. Tieto slová tiež znamenajú, že tesne predtým, ako bude mať byť zlikvidovaný negatívny stav, sebaláska a jej podriadená láska k vonkajšku prevezmú kontrolu nad všetkými úmyslami a motiváciami ľudí, ktorí sú polapení v Zóne Vymiestnenia, vrátane planéty Zem.

Verš osemnásty:

„Keď hovoril so mnou, tvrdo som spal s tvárou na zemi;
ale dotkol sa ma a postavil ma kde som stál.“

Tieto slová odrážajú fakt, že za súčasne existujúcich podmienok jestvuje jediná cesta, ako byť v kontakte so svojou Vnútorou Mysľou a so svojimi Duchovnými radcami, ktorí môžu zjaviť všetky tieto tajomstvá a záhady a poskytnúť chápanie pravého zmyslu negatívneho stavu a jeho výsledkov. Je to stav hlbokej, úplnej, duchovnej hypnózy alebo tranzu, označený tu slovami, „tvrdo som spal s tvárou na zemi“. To, že sa ho dotkol, takže ho postavil tam, kde stál, znamená prehĺbovanie toho duchovného tranzu až na úroveň plenárneho stavu, ktorý je stavom zahrnujúcim všetky aspekty jedincovho bytia a existencie, kedy možno chápať a vnímať veci v ich patričnom a správnom význame.

Verš devätnásty:

„A povedal, ‚Hľa, dávam ti vedieť, čo sa stane na konci
doby rozhorčenia; lebo v určenom čase bude koniec.‘“

Tento verš znamená, že všetko poznanie ohľadom negatívneho stavu a jeho výsledku je k dispozícii v najvnútornejšej svätyni každého Vnútornej Mysle, že však nemôže byť známe vonkajšej mysli, aby nedošlo k zasahovaniu do Božskej Prozreteľnosti. Vyjadruje tiež uistenie, že v istom bode bude negatívny stav vymazaný z bytia a existencie.

Verš dvadsiaty:

„Baran, ktorého si videl, čo má dva rohy — predstavuje
kráľov Medey a Perzie.“

Tento verš opisuje tak povahu vládnucej lásky k vonkajšku, ako aj jej formu a prostriedky prejavovania sa v mysliach a životoch ľudí. Slovo „králi“ znamená v tejto konotácii všetky prekrútené pravdy, ktoré hlásajú, že skutočná hodnota ľudského života spočíva v každého závislosti na fyzickom aspekte života, čo sa jasne ukazuje počas pozemského života a života v negatívnom stave. „Medea“ znamená vonkajšiu myseľ, ktorá prekrúca všetky rýdze pravdy, pochádzajúce z Vnútornej Mysle a „Perzia“ predstavuje duševnosť — ktorá je vyfabrikovaná z tých prekrútených právd — všetkých tých, ktorí sú polapení v negatívnom stave.

Hlavné idey Nového Zjavenia

Verš dvadsiaty prvý:

„A cap je grécke kráľovstvo. Veľký roh medzi očami, to je prvý kráľ.“

Tento verš zobrazuje rýdzu formu a manifestáciu hlavnej vládnucej sebalásky, ktorá má sídlo vo vonkajšej mysli, vyfabrikovanej zo všetkých strašných presvedčení súhrnu ziel a lží v bytí a existencii. „Grécko“ v tejto jednotlivej konotácii zobrazuje vonkajšiu myseľ, ktorá neobsahuje nič dobré, nič pravdivé, len totálnu vládnucu lásku k sebe s vylúčením všetkých ostatných a všetkého ostatného. Toto je hlavným účelom takej lásky — vylúčiť z takej lásky všetko ostatné a všetkých ostatných. Toto je významom veľkého rohu, ktorý je medzi jeho očami. Prvý kráľ znamená jej hlavnú lož, hlásajúcu, že nejestvuje žiadna iná láska než láska k sebe s vylúčením všetkých ostatných a všetkého ostatného.

Verš dvadsiaty druhý:

„Že sa ten roh zlomil a na jeho mieste vyrástli štyri, znamená, že štyri kráľovstvá povstanú z jeho národa, ale nebudú mať jeho moc.“

Tento verš v tejto jednotlivej konotácii znamená, že z hlavnej vládnucej lásky k sebe s vylúčením všetkého ostatného a všetkých ostatných, len čo sa tá láska pevne etabluje, táto vyfabrikuje štyri hlavné strašné presvedčenia vo forme falošných náboženstiev, ktoré pramenia z potreby uctievať to sebe-vlastné ako jediného konečného stvoriteľa a boha. To, že nemá rovnakú moc, znamená, že tie štyri hlavné pseudo-náboženské presvedčenia, existujúce v Zóne Vymiestnenia, budú medzi sebou bojovať o vedúce postavenie a nadradenosť. Tento boj oslabuje počiatočný dôvtipný a mocný elán sebalásky pred tým, než sa plne a účinne etabluje v ľudských životoch.

Verš dvadsiaty tretí:

„Na konci ich kráľovstva, keď previnilci naplnia svoju mieru, povstane kráľ, majúci kruté črty, zbehlý v podlých úkladoch.“

V tomto verši je opísaná situácia, ktorá nastane krátko pred elimináciou negatívneho stavu. Zo štyroch vyššie spomenutých strašných presvedčení povstane nové presvedčenie a lož, ktoré bude mať prístup a ktoré bude chápať pojmy Nového Zjavenia a ktoré využije tie idey a pojmy pre svoje vlastné deštruktívne a ohavné ciele.

Verš dvadsiaty štvrtý:

„Jeho moc vzrastie, ale nie jeho vlastnou silou, spôsobí hroznú skazu, a bude prospievať a bude sa mu dariť; zničí mocných a aj svätý ľud.“

Tento verš opisuje všetku energiu, silu, moc a nadvládu, ktorú bude mať toto presvedčenie nad ľuďmi kvôli tomu, že ukradne svoje idey z Nového Zjavenia. Prekrútením tých ideí bude toto pseudo-nové zjavenie schopné nepopierateľne vládnuť, prosperujúc, mohutnejúc a expandujúc to tej miery, že bude do tohto pseudo-nového zjavenia začlenené všetko ostatné a mnohých ľudí, ktorí budú mať prístup k pravému Novému Zjaveniu, oklame a zvedie pôvab, väčšia dostupnosť a úspech pseudo-nového zjavenia.

Verš dvadsiaty piaty:

„Svojou chytráckosťou spôsobí, že sa v jeho ruke bude dariť podvodu; a bude sa v srdci vypínať. Zničí mnohých v ich blahobyte. Povstane dokonca proti Kniežatú kniežat; ale nakoniec bude rozdrvený bez zásahu ľudskej ruky.“

Tento verš znamená, že idey, ukradnuté z Nového Zjavenia, ktoré budú zahrnuté do pseudo-nového zjavenia, budú mať takú presvedčivú moc, že bude oklamán každý, kto bude v dosahu tej novej pseudo-doktríny. To povedie k nastoleniu situácie, kedy to pseudo-nové zjavenie a jeho pseudo-doktrína budú prehlásené za jedinú absolútnu pravdu. Táto situácia povedie k podkopaniu viery mnohých ľudí, ktorí budú vlastniť pravú ideu Nového Zjavenia. Pseudo-nové zjavenie prehlási, že je pravým zjavením, ktoré pochádza od pravého Najvyššieho a že pravé Nové Zjavenie je pseudo-zjavením, ktoré pochádza z pekiel. Keď to nastane a bude akceptované mnohými, koniec negatívneho stavu bude na dosah. Božská Prozreteľnosť Najvyššieho zasiahne a skoncuje v mysliach ľudí so všetkými ohavnosťami a hnusom aktivovaného a dominantného negatívneho stavu.

Verš dvadsiaty šiesty:

„A videnie o večeroch a ránach, ktoré bolo povedané, je pravdou; preto zapečať to videnie, lebo sa to vzťahuje k ďalekej budúcnosti.“

Tento verš znamená, že je zjavená pravda o negatívnom stave, čo je znázornené slovom „večer“, a o pravej povahe pozitívneho stavu, čo je

Hlavné idey Nového Zjavenia

znázornené slovom „ráno“, ako aj o Novom Zjavení, ktoré prichádza od Najvyššieho, a o falošnom zjavení, založenom na ideách Nového Zjavenia, ktoré sú využité negatívnym stavom na večné zničenie pozitívneho stavu.

Veta „preto zapečať to videnie“ znamená, že každé zjavenie obsahuje mnoho aspektov, ktoré sú vo svojom súhrne aplikovateľné na jednu konkrétnu dobu, situáciu, stav či udalosť, ale že každá doba a situácia spúšťa rôzny význam a interpretáciu každého takého zjavenia. Veta „lebo sa to vzťahuje k ďalekej budúcnosti“ znamená, že každý aspekt Nového Zjavenia sa naplní a uskutoční v pravý čas, v správny čas, za správnych podmienok a len čo sa naplní, bude k dispozícii pre pochopenie aj na úrovni vedomej mysle ľudí.

Verš dvadsiaty siedmy:

„A ja, Daniel, som zoslabol a ochorel na niekoľko dní;
potom som vstal a vykonával kráľovu prácu. Bol som
ohromený videním, ale nikto ho nechápal.“

Tento verš znamená, že je nemožné, aby ľudská myseľ pochopila totálnu hĺbku a všetky aspekty akéhokoľvek zjavenia, pretože to je všeobšiahle, pre všetky časy a nie-časy, pre všetky miesta a nie-miesta a pre všetky udalosti, ktoré sa odohrávajú v celom Stvorení Najvyššieho, ako aj v celej Zóne Vymiestnenia. Len čo to jedinec uzná, môže oddeliť alebo izolovať ten aspekt zjavenia, ktorý sa týka jeho vlastného času. Toto je naznačené vetou „potom som vstal a vykonával kráľovu prácu“. Uvedomenie si, že každé videnie alebo zjavenie má nekonečné možnosti interpretácie, je pre ľudskú myseľ veľmi ťažko prijateľné, a preto je ľudská myseľ ohromená, lebo nech sa akokoľvek usilovne snaží pochopiť nutnosť takého všeobšiahleho významu každého zjavenia, nemôže dospieť k tomu pochopeniu z hľadiska vonkajšej mysle.

A toto je jeden z mnohých aspektov významu a interpretácie tejto kapitoly v Danielovi, aplikovateľný na súčasný duchovný stav vecí v Zóne Vymiestnenia a na tejto planéte. Zo zrejmých dôvodov je toto len stručné vysvetlenie toho aspektu, ktorý je dostatočný na to, aby sa poskytla predstava, o čo ide.

Súčasná duchovná situácia v negatívnom stave je taká, že vládnuca láska k sebe a k tomuto svetu (k vonkajšku) úplne zjavne prevláda v mysliach ľudí a do krajnosti nepopierateľne riadi všetko v ich životoch. Záujem o skutočné duchovné veci vo väčšine prípadov buď úplne chýba, alebo je povrchný, alebo sú ľudia zaujatí pseudo-duchovnými vecami skreslených pohľadov, filozofií, doktrín, rituálov, ponímaní svojich príslušných náboženstiev alebo

spiritualistických trendov, alebo konceptov doslovnej reinkarnácie a pokusov predpovedať budúcnosť.

A hoci sú idey Nového Zjavenia ľuďom na tejto zemi už nejakú dobu k dispozícii, buď sa mu úplne obracajú chrbtom, alebo ho využívajú a chápu spôsobom, ktorý vyhovuje ich vlastným utajeným potrebám.

Toto je nebezpečná situácia, lebo pripravuje priaznivú pôdu pre nové pseudo-zjavenie, opísané v kapitole ôsmej knihy proroka Daniela, pre jeho uchytenie sa v ľudských myšliach a uspenie v jeho deštruktívnych zámeroch.

Pokiaľ sa táto situácia nedá do poriadku a nenapraví a pokiaľ nebude určitý nevyhnutný počet ľudí ochotný prijať Nové Zjavenie do svojich srdc, Božská Prozreteľnosť Najvyššieho bude musieť uplatniť drastické prostriedky, ako sa to odzrkadľuje na konci 25. verša, ôsmej kapitoly proroka Daniela, „Ale nakoniec bude rozdrvený (čiže nové pseudo-zjavenie) bez zásahu ľudskej ruky.“

Autor tejto knihy vážne dúfa, že tomuto nešťastnému vývoju udalostí možno zabrániť, nakoľko podľa zákonov Božskej Prozreteľnosti nič nie je konečné a každé také vyhlásenie, aké je citované vyššie, odráža potenciálnosť uplatnenia takých drastických prostriedkov, pokiaľ by si ľudia v negatívnom stave zvolili svojou vlastnou slobodnou vôľou, že budú aktivovať nutnosť realizácie týchto drastických prostriedkov.

XI.

O SPRÁVNOM CHÁPANÍ POJMU NOVÉ ZJAVENIE

V tejto a v ostatných autorových knihách je pomerne často použitý výraz „Nové Zjavenie“.

Teraz je vhodná doba na osvojenie si správneho chápania tohto pojmu a toho, z čoho Nové Zjavenie pozostáva.

Ako teraz všetci viete a ako bolo uvedené toľkokrát predtým, žiadna sentientná či ľudská bytosť nie je Absolútna. Len pravý Najvyšší je Absolútny. Kvôli tomuto fundamentálnemu rozdielu, ktorý existuje medzi Stvoriteľom a Jeho/Jej Stvorením, nikto v Stvorení nie je schopný spoznať Absolútnu Pravdu a všetko-zahrnujúce duchovné princípy Absolútnej Prirodzenosti Najvyššieho.

Z tohto dôvodu je vzťah medzi Absolútnym Najvyšším a všetkými stvorenými relatívnymi členmi Jeho/Jej Stvorenia postavený na nasledovných životne dôležitých a rozhodujúcich princípoch:

Zdieľanie Absolútnej Pravdy a jej nekonečných počtov Absolútnych Duchovných Princípov Absolútnej Prirodzenosti Najvyššieho sa uskutočňuje v postupných progresívnych krokoch, v súlade s každého jedinečnou štruktúrou a schopnosťou obsiahnuť a využiť stupeň pravdy prenesenej Najvyšším v zhode s tou schopnosťou.

Prečo je nevyhnutné prenášať každý stupeň pravdy v takých krokoch? Pretože žiadny človek v Stvorení Najvyššieho, ako ani v Zóne Vymiestnenia, sám osebe a ako taký, bez toho, aby bol niekedy Absolútny, nie je schopný vyvodit' si žiadnu pravdu svojím vlastným úsilím, nezávisle od Najvyššieho. Nikto v Stvorení a v Zóne Vymiestnenia nie je schopný zo seba vyprodukovať žiadnu predstavu pravdy a jej správneho chápania. Akákoľvek pravda môže prameniť a pochádzať len z niekoho, kto je Absolútny a kto je Sám tou Absolútnou Pravdou. Ten niekto je Najvyšší.

Z toho dôvodu všetka pravda pochádza a vzniká v jej Absolútnom Zdroji — Najvyššom.

No na druhej strane, kým jedinec nevie, nemá, neakceptuje a nevyužíva určitý stupeň Božskej Pravdy Najvyššieho, nemôže so sebou, inými a so svojím Stvoriteľom nadviazať žiadny patričný vzťah.

Z toho dôvodu sa Najvyšší stará o to, že nepretržite dochádza k postupnému uvoľňovaniu Božskej Pravdy do jej relatívnej formy k všetkým v Stvorení Najvyššieho. Chápanie Božskej Pravdy a jej aplikácia vo forme Božského Dobra (pretože Dobro veci je určené životom v súlade so zjavenou Božskou Pravdou — je dobré Pravdu žiť, a nie ju iba poznať) sú u každého príjemcu tej pravdy určené jeho kvalitou, kondíciou, stavom, jedinečnosťou a prijatým poslaním.

Takže rozdielni jedinci, rozdielne spoločnosti, rozdielne planéty, národy, oblasti, rozdielne úrovne Stvorenia a jeho rozmanité dimenzie a ich obyvatelia budú rozdielne aplikovať a chápať tú istú Božskú Pravdu, týkajúcu sa ich polohy a potrieb v každom danom momente ich duchovného pokroku.

Nakoľko nikto v celom Stvorení nemôže sám od seba a sám osebe nič vytvoriť alebo urobiť nič dobré na základe tej pravdy, je nutné, aby Ten/Tá, kto je Absolútnym Zdrojom Božskej Absolútnej Pravdy, čiže Absolútny Najvyšší, zjavil rôzne nekonečné aspekty Absolútnej Božskej Pravdy.

Vždy, keď je zjavený jeden či viac aspektov tej Absolútnej Božskej Pravdy, v každom v Stvorení Najvyššieho a v Zóne Vymiestnenia, bez akejkoľvek výnimky či vylúčenia niekoho, to vyvoláva potrebu prehodnotiť a presiahnuť všetko, čo bolo k dispozícii a čo platilo v tomto ohľade predtým. Pretože rôzni ľudia sú na rôznych úrovniach vnímania (zo svojej vlastnej slobodnej vôle), budú vnímať len tie prvky a významy tej pravdy, ktoré sa zhodujú s ich duchovným stavom a položením, ktoré práve zaujímajú.

Čím hlbšie sa niekto nachádza v hierarchii duchovného usporiadania Najvyššieho, svojou vlastnou voľbou, tým hlbšiu a komplexnejšiu aplikáciu tej pravdy dosiahne.

No každý stupeň vnímania a aplikácie tej pravdy je rovnako cenný a potrebný ako ktorýkoľvek iný — od najvnútornejšieho vnútra až po najkrajnejší povrch. Len v súhrne jej vnímania a aplikácie sa môže tá pravda plne prejavíť a pripraviť každého na všetkých úrovniach Stvorenia na pochopenie, prijatie a aplikovanie nasledovného progresívneho kroku, v ktorom bude zjavený ďalší aspekt Absolútnej Pravdy Najvyššieho.

Z toho dôvodu je pre celkový duchovný pokrok a rast celého Stvorenia každé vnímanie, chápanie a aplikovanie pravdy rovnako dôležité ako ktorékoľvek iné. V tomto, ako ani v žiadnom inom ohľade, si nemožno predstaviť žiadnu diskrimináciu alebo uprednostňovanie, či nadŕžanie.

Keď už bol prijatý, vstrebaný, pochopený a správne aplikovaný a využitý každým v Stvorení Najvyššieho jeden aspekt zjavenej Absolútnej Pravdy, k

Hlavné idey Nového Zjavenia

svojmu uskutočneniu sa bude pripravená Nová Éra. Táto Nová Éra je charakterizovaná presiahnutím všetkého, čo bolo známe a uplatňované v predošlej Ére.

Aby sa tá Nová Éra uskutočnila, Najvyšší poskytuje Nové Zjavenie, ktoré obsahuje novú pravdu (niekomu, koho On/Ona špeciálne stvoril), alebo aby sme boli presnejší, ktoré poskytuje hlbší, vnútornejší aspekt Jeho/Jej Absolútnej Pravdy, ktorý určí kvalitu, stav, kondíciu, životný štýl a duchovné princípy, ktorými bude tá Nová Éra charakterizovaná a smerovaná k plnému včleneniu do seba, využitiu a naplneniu toho nového aspektu Božskej Absolútnej Pravdy.

Každé postupné Nové Zjavenie je prenášané z Najvyššieho k určitým členom súbežne na všetkých úrovniach Stvorenia a v Zóne Vymiestnenia, aby nebol nikto a nič v celom bytí a existencii ochudobnený o možnosť získať a inkorporovať do seba ten aspekt Božskej Pravdy. Ochudobnenie a neschopnosť začlenenia novozjaveného aspektu Absolútnej Pravdy na jednej alebo na niekoľkých úrovniach Stvorenia a Zóny Vymiestnenia by znemožnilo plné a vyčerpávajúce jasné ukázanie a využitie toho aspektu, a tým by niečo veľmi dôležité chýbalo. Ak by to bolo tak, nikdy by sa nemohol zahájiť žiadny ďalší krok duchovného pokroku a každý by bol odsúdený naveky zostať na tom stupni a pri tom istom chápaní tej pravdy, ktorý sa dosiahol v tom čase. Táto situácia by napokon viedla ku kolapsu celého Stvorenia. Všetok život by prestal existovať, pretože život závisí od neustáleho duchovného pokroku, ktorý je umožnený úplným a kompletným vyčerpaním tej pravdy alebo jej aspektu každým v bytí a existencii.

Z toho dôvodu Najvyšší vymenúva určitých jedincov na všetkých úrovniach Stvorenia a Zóny Vymiestnenia, ktorí prenášajú tieto nové aspekty Absolútnej Božskej Pravdy s takým jej vnímaním a chápaním, ktoré sa týkajú každej jednotlivéj úrovne.

Takí jedinci sú teda situovaní a umiestňovaní od najvnútornejších alebo najvyšších nebies až po najvonkajší stupeň fyzického vesmíru a v Zóne Vymiestnenia a cez nich dochádza k tomuto prenášaniu. Aby bolo toto prenášanie kohézne, súbežné a súčasné, všetci títo jedinci a ich pomocníci sú pevne navzájom spojení zvláštnym duchovným putom, zavedeným za tým účelom Najvyšším. Jeden bez druhého by nemohli robiť nič, dokonca ani vysloviť jediné slovo či vydať zvuk.

Také usporiadanie je nevyhnutnosťou, kvôli zachovaniu vzájomného spojenia všetkých úrovní, dimenzií, stupňov bytia a existencie cez také zjavené aspekty Absolútnej Pravdy. Toto umožňuje nepretržitú, takpovediac

dvadsaťštyrihodinovú spätnú väzbu ohľadom duchovného stavu nich všetkých a ohľadom vzájomného uvedomovania si príslušného stupňa vnímania, chápania, prijatia, využitia a inkorporovania toho aspektu Absolútnej Božskej Pravdy, ako aj pripravenosti pre zahájenie Novej Éry.

No z čoho zvyčajne pozostáva Nové Zjavenie?

Je jasné, že každá príslušná úroveň, ako aj každá začínajúca Éra si vyžaduje odlišný prístup a veľmi často odlišné metodologické postupy a nástroje. Nejestvuje žiadne zovšeobecnené pravidlo alebo princíp, ktorý môže uniformne platiť na všetkých úrovniach. Najdôležitejším spoločným menovateľom nich všetkých je, že všetky prichádzajú výlučne priamo od Najvyššieho. Žiadny iný zdroj zjavenia nemôže byť platný, pretože len Najvyšší obsahuje v Sebe aspekty Absolútnej Božskej Pravdy, ktoré majú byť zjavené. Takže akýkoľvek iný zdroj by mal byť falošný, alebo iné chápanie niektorých aktuálne dostupných právd, ktoré boli zjavené predtým. Od nikoho nemôže prísť nič nové, len od pravého Najvyššieho. Toto je snáď najdôležitejší princíp, ktorý treba mať na pamäti pri hodnotení zdroja akéhokoľvek typu údajného zjavenia.

Od čias takzvaného „Pádu“ ďalším spoločným menovateľom v bytí a existencii je, že Nové Zjavenie vychádza z takzvaných Svätých písniem, nadiktovaných za tým účelom Najvyšším. Väčšina z nich obsahuje vnútorný zmysel, ktorý je schopný súbežne obsahovať všetky úrovne Pravdy prostredníctvom zákonov súvzťažností a ktorý je postupne, krok za krokom, otváraný pre pochopenie všetkých v súlade s ich schopnosťou a pripravenosťou konať tak.

Aktuálne Nové Zjavenie, ktoré presahuje všetky predošlé (je duchovným pravidlom, že každé Nové Zjavenie musí presiahnuť všetky predošlé Zjavenia, inak by žiadne Nové Zjavenie nebolo potrebné), je obsiahnuté v troch hlavných zdrojoch. Ako bolo spomenuté predtým, obsah všetkých týchto troch zdrojov zjavil a zjavuje priamo pravý Najvyšší.

Prvým zdrojom je Nová verzia Svätej Biblie Kráľa Jakuba. Prečo to musí byť táto konkrétna verzia Svätej Biblie, a žiadna iná? Pretože táto verzia je v súčasnej dobe najkomplexnejšia a najviac sa približuje svojmu pôvodnému zdroju. Všetky ostatné verzie a preklady v akomkoľvek inom jazyku doposiaľ pochopiteľne obsahujú početné nesprávne preklady, ktoré mnohí ľudia prijímajú doslovne, a dokonca sú na nich pomerne často stavané celé náboženské sekty. Najvyšší dovolil, aby sa to stalo, aby to odrážalo súčasný duchovný stav tých, ktorí sa držia takýchto typov prekladov. Tie preklady tiež odrážajú úroveň duchovného povedomia, ktoré umožňuje ľuďom byť duchovní určitým

Hlavné idey Nového Zjavenia

konkrétnym spôsobom a vnímať a aplikovať duchovnú pravdu len z hľadiska tej konkrétnej úrovne. Čokoľvek väčšie by bolo neprijateľné, a preto by to pre nich nemalo žiadnu duchovnú hodnotu. Z toho dôvodu Božská Prozreteľnosť Najvyššieho tomu prispôsobuje duchovné potreby ľudí v každom progresívnom kroku a dovoľuje len také chápanie pôvodných Svätých písiem počas ich prekladov, ktoré sa týka tých duchovných potrieb, úrovní a podmienok.

Ako každý krok napĺňa svoj účel a poslanie pri využívaní, sprítomňovaní, realizácii a úplnom vyčerpaní špecifického aspektu Božskej Pravdy, zjaveného počas každého jednotlivého kroku, Najvyšší inšpiruje nový preklad Svätej Biblie, ktorý je bližší a hlbší pokiaľ ide o jej pôvodný význam. Tento nový preklad následne umožňuje lepšie a hlbšie pochopiť duchovné aspekty Božskej Absolútnej Pravdy, ktorá je zjavovaná vždy, keď je správny čas.

Nová verzia Svätej Biblie Kráľa Jakuba slúži presne tomuto účelu. To však neznamená, že je dokonalá a že je konečná, čo sa týka presnosti prekladu. Ešte stále obsahuje mnoho chýb, no tie sú menej časté a menej podstatné než v niektorých iných verziách a prekladoch. Preto len čo aktuálne Nové Zjavenie vyčerpá svoju užitočnosť a Najvyšší bude mať k zjaveniu pripravené ďalšie Nové Zjavenie, Najvyšší iniciuje ďalší preklad Svätej Biblie, ktorý bude ešte lepší a ešte bližšie k duchu originálu. Ten bude tiež schopný vyvolať to chápanie duchovných princípov obsiahnutých v Svätej Biblii, ktoré bude korešpondovať s novými aspektmi zjavenej Božskej Pravdy, prispôbenými novému kroku v duchovnom pokroku ľudí.

Druhým zdrojom, v ktorom sú obsiahnuté hlavné a fundamentálne idey Nového Zjavenia, sú teologické spisy Emanuela Swedenborga. Zjavenie Najvyššieho, poskytnuté cez Emanuela Swedenborga, bolo prelomom v histórii všetkých Zjavení. Jeho hlavnou a základnou funkciou bolo pripraviť cestu pre odhalenie pravej povahy, pôvodu a zdroja negatívneho stavu; vydláždíť cestu pre konečnú elimináciu bytia a existencie negatívneho stavu; ukázať cestu k skutočnému chápaniu Absolútnej Prirodzenosti Najvyššieho; zjaviť po prvýkrát pravú štruktúru Svätých písiem a ako by mal byť chápaný a interpretovaný ich obsah, ako aj umožniť, aby došlo k manifestácii mnohých ďalších významných duchovných ideí.

Len čo Swedenborgove spisy pripravili celé Stvorenie a Zónu Vymiestnenia na prijatie a správne chápanie vyššie zmienených ideí, tie boli následne Najvyšším zjavené a sú obsiahnuté v treťom zdroji Nového Zjavenia.

Tento zdroj je obsiahnutý vo všetkých ideách, myšlienkach, pojmoch, filozofii a kategóriách, ktoré sú zaznamenané v knihách „Základy ľudskej

duchovnosti“, „Posolstvá z vnútra“, Štyri pojmy duchovnej štruktúry Stvorenia“, „Realita, mýty a ilúzie“, „Kto si a prečo si tu?“, v tejto knihe, a v niektorých ideách obsiahnutých v knihách „Princípy duchovnej hypnózy“, „Intenzívna duchovná hypnoterapia“, a v akýchkoľvek ďalších prípadných knihách, ktoré by sa mohli objaviť v budúcnosti, ak by Najvyšší považoval za vhodné pokračovať v tomto úsilí. Toto, samozrejme, závisí od rozsahu, v akom bude súčasné Nové Zjavenie skompletizované a pripravené k tomu, aby ho ľudia všade správne pochopili a uplatnili vo svojom každodennom živote.

Vyššie uvedené tri zdroje, obsahujúce Nové Zjavenie pre túto dobu, sú teraz k dispozícii v doplnenom stave každému v celom Stvorení Najvyššieho a na všetkých úrovniach Zóny Vymiestnenia.

Je úplne jedno, či si ľudia na pseudo-planéte Zem budú alebo nebudú vedome uvedomovať, že také Nové Zjavenie existuje vo svojej kompletnej a úplnej forme, alebo či ho prijmú alebo neprijmú svojou vedomou myslou ako prichádzajúce priamo od Najvyššieho alebo nejakým iným spôsobom či cestou. Nakoľko ho prijíma a aplikuje zvyšok Stvorenia, jeho dopad sa objaví na úrovni Vnútornej Mysle ľudí (ktorej existenciu si väčšina ľudí nevedomuje), kde sa to skutočne počíta. Ten dopad umožní inkorporovanie novozjavených aspektov Božskej Pravdy takým spôsobom, aby pripravili každého na nasledujúci krok v duchovnom pokroku Stvorenia.

Čas potrebný na toto inkorporovanie a to, aký bude obsah nasledovného kroku, je známe len Najvyššiemu a nemôže to byť zjavené, kým ten krok nezačne svoj vlastný cyklus.

Zatiaľ čo každé postupné Nové Zjavenie je každým v pozitívnom stave Stvorenia Najvyššieho a pozitívnymi ľuďmi v Zóne Vymiestnenia — ktorí v ňom vidia veľkú príležitosť stať sa lepšími a duchovnejšími bytosťami, informovanejšími a užitočnejšími bytosťami, získavajúc väčšie poznanie Najvyššieho, iných a seba — prijímané, inkorporované a uskutočňované s veľkou radosťou a povznesením, v Zóne Vymiestnenia je situácia úplne iná.

Obyvatelia Zóny Vymiestnenia, tí, ktorí sa plne stotožnili so zlom a lžou svojej sebalásky a lásky k vonkajšku, neradi poznajú pravdu v akomkoľvek ohľade. V skutočnosti ju nenávidia a robia všetko, čo je v ich moci, aby podkopali, zdiskreditovali a zbagatelizovali nové myšlienky Nového Zjavenia. Dôvodom tejto nenávisť je fakt, že čím viac a čím hlbšie aspekty pravdy sú ľuďom k dispozícii, tým väčšie nebezpečenstvo hrozí pre pokračovanie nadvlády negatívneho stavu v jeho aktivovanej kondícii.

Hlavné idey Nového Zjavenia

Poznanie pravdy každého oslobodzuje. Sloboda je podstatným a základným atribútom pozitívneho stavu a je najnebezpečnejším nepriateľom negatívneho stavu. Negatívny stav funguje na princípe otroctva a poroby, pretože vládne z pozície zla a lži. Zlo a lož ovládajú ľudí a ľudia sa stávajú ich otrokmi. V pozitívnom stave je pravdou to, že každý učini slobodnú voľbu, že bude taký, aký chce, alebo že bude stvorený taký, ako sa dohodol: stvorený za takým účelom, ktorý mu ponúkol Najvyšší. Negatívny stav požaduje od svojich prívržencov, aby sa vzdali potreby byť slobodní a nezávislí, a aby boli namiesto toho takí, ako chce negatívny stav, podľa presne predpísaných konvencií, tradícií, pravidiel, zvykov a obradov.

Toto je dôvod, prečo akýkoľvek nový poznatok o pravde, to je jedno v akom ohľade, je smrteľným nepriateľom trvania negatívneho stavu.

Aby zaistili večné trvanie negatívneho stavu, jeho súčasní pseudo-vládovia a pseudo-kniežatá fabrikujú svoje vlastné pseudo-nové zjavenia, ktoré sa objavujú v tesnej blízkosti Nového Zjavenia alebo krátko po tom, čo je poskytnuté Nové Zjavenie.

No pretože pseudo-vládovia pekiel nemôžu sami od seba a sami osebe prísť s ničím novým, využívajú základné myšlienky Nového Zjavenia, ktoré je stále každému k dispozícii, keď ho už raz Najvyšší poskytol.

Vezmú všetky idey Nového Zjavenia a obalia ich do pseudo-metafyzickej a pseudo-duchovnej terminológie, prikráslenej bombastickými slovami a tajuplnými výrazmi, nejasnými náznakmi hlbokého mysticizmu a nekonečnej moci a prezentujú ho v tejto zrevidovanej forme obyvateľom Zóny Vymiestnenia. Jemným rozdielom, ktorý je implantovaný do ideí Nového Zjavenia, je náznak, že môže byť využité na zvýšenie svojej vlastnej moci, postavenia, dosahu, rozmachu a nadvlády. Pseudo-vládovia pekiel teda prefikane odvracajú pozornosť všetkých od skutočného účelu a významu nových ideí Nového Zjavenia, a namiesto toho zdôrazňujú jeho užitočnosť pre jedinca v zmysle prostriedku pre napĺňanie jeho rôznych skrytých túžob a snáh.

Preto namiesto toho, aby boli idey Nového Zjavenia videné ako nový obsah nového, duchovnejšieho života, tieto idey sú vnímané ako prostriedky na efektívnejšie dosiahnutie a uskutočnenie svojich vlastných túžobných želaní a rôznych ego stavov.

Negatívny stav využíva tieto a mnohé iné podobné zvrátenosti, aby bol vplyv Nového Zjavenia na ľudí úplne minimálny, alebo aby sa stalo totálne neschopným.

Nebezpečenstvo pseudo-nového zjavenia spočíva vo fakte, že využíva pôvodné a rýdže idey pravého Nového Zjavenia. Avšak idey pravého Nového Zjavenia sú dané do úplne odlišnej perspektívy, než bolo pôvodne zamýšľané.

Ďalším spôsobom, ako prekrútiť Nové Zjavenie, je ísť opačným smerom, než je uvedené vyššie: prehlásiť, že je veľmi ťažko pochopiteľné, úplne nepraktické a že sa nedá realizovať, a tým odradiť ľudí od toho, aby ho čítali a dozvedeli sa jeho obsah. Keď je tak, potom je lepšie vyňať hlavné idey Nového Zjavenia a zmrzačiť ich, prezentujúc ich v bežnom pseudo-jazyku s mnohými prítlačlivými a praktickými slovami, ktoré, zdá sa, idú presne správnym smerom a ktoré majú tendenciu spustiť v ľuďoch túžbu prečítať si nie skutočné, pravé Zjavenie, ale rôzne jeho falošné interpretácie, ktoré používajú veľmi jednoduchý a bežný jazyk. Pretože každý vie pochopiť tento jednoduchý a bežný jazyk, väčšina ľudí by mala tendenciu prečítať si skôr skreslené interpretácie Nového Zjavenia než samotné Nové Zjavenie. Nakoniec sa za týchto podmienok len pár ľudí dozvie pravý obsah Nového Zjavenia, a pretože ho bude čítať len pár ľudí, nikto si nevšimne, že falošné interpretácie pojmov Nového Zjavenia sú falošné a že neodrážajú skutočnú pravdu.

Hlavným účelom negatívneho stavu v tomto ohľade je teda akosi presvedčiť ľudí, aby nečítali alebo nevenovali pozornosť Novému Zjaveniu, pretože ho buď nemožno pochopiť, alebo tak, ako je prezentované, nedáva žiadny zmysel.

Z toho dôvodu si negatívny stav vyberá svojich vlastných zvláštnych zástupcov na všetkých úrovniach Zóny Vymiestnenia, ktorí sa stávajú interpretátormi Nového Zjavenia.

Jednej skupine interpretátorov je určená rola sťažovať a zahmlievať jeho chápanie, aby nebol nikto ochotný vynakladať úsilie na jeho čítanie. Ďalšej skupine je určená rola zdiskreditovať vierohodnosť Nového Zjavenia, hlásajúc, že pochádza zo zlého zdroja alebo že fakticky pochádza z negatívneho stavu. A ešte ďalšej skupine je určená rola interpretovať ho takým prostým a jednoduchým spôsobom, aby nikto vôbec netúžil strácať svoj vzácny čas zaoberaním sa jeho samotným zdrojom, lebo ten je ťažšie pochopiť, a skontrolovať, či je vysvetlenie nových ideí interpretátormi správne.

Týmito a podobnými spôsobmi a cestami ľudia prijímajú pseudo-zjavenie za pravé Zjavenie. Od tohto prijatia vedie už len krôčik k záveru, že Nové Zjavenie je falošné.

Hlavné idey Nového Zjavenia

Tieto a mnohé iné metódy a taktiky negatívneho stavu sú neustále fabrikované pseudo-vládcami pekiel, aby zničili Nové Zjavenie. Tie sú úspešne uplatňované na tejto planéte a v ostatných oblastiach Zóny Vymiestnenia.

Z toho dôvodu je každý v Zóne Vymiestnenia varovaný, aby sa mal na pozore pred takými interpretáciami a aby sa namiesto toho zaoberal tromi pravými zdrojmi, ktoré obsahujú Nové Zjavenie pre tento Vek, ako je napísané vyššie. Akékoľvek ťažkosti pri čítaní a správnom chápaní týchto troch zdrojov možno odstrániť ponorením sa dovnútra a poprosením o inšpiráciu a osvietenie z vnútra počas ich čítania. Ako vojsť dovnútra je krok za krokom, veľmi jednoduchým a zrozumiteľným spôsobom opísané v knihe, ktorá je súčasťou týchto troch zdrojov obsahujúcich Nové Zjavenie, nazvanej „Kto si a prečo si tu?“

Na záver tejto stručnej rozpravy by autor rád uviedol nasledovnú vysvetľujúcu poznámku a komentár:

Rôzne skreslenia a lži, ktoré sú vystavané okolo všetkých a zo všetkých pravých Nových Zjavení, môžu byť početné a veľmi svojrázne.

Jedným z najmocnejších nástrojov takých skreslení a lží sú, samozrejme, rôzne preklady Svätej Biblie z pôvodného zdroja. Negatívne, zlé a temné sily veľmi často využívajú prekladateľov, aby miatli ich chápanie významu slov použitých v origináli. Toto vedie prekladateľov k výberu zlých ekvivalentov alebo významov, pomocou ktorých sa pokúšajú vyjadriť pôvodný text vo svojom vlastnom jazyku.

Toto však nie je jediný spôsob, akým si zlý, negatívny stav robí z ľudí žarty. Je jeden trik, ktorý je ešte rafinovanejší, menej nápadný, a preto nebezpečnejší. Netýka sa významu prekladaných slov a viet, ale skôr sa týka najmenej očakávanej oblasti — grafickej úpravy tlače Svätej Biblie. Nanešťastie, dokonca aj Nová verzia Svätej Biblie Kráľa Jakuba sa chytila do tejto nebezpečnej pasce.

Ako všetci viete, mnohé preklady Svätej Biblie sú tlačené takým spôsobom, aby zdôraznili slová, ktoré povedal Ježiš Kristus, používajúc pri tlači inú farbu. V tomto prípade mnohé z nich používajú červenú farbu vždy, keď hovorí Ježiš Kristus, a celý zvyšný text je vytlačený čiernou farbou. Táto úprava sa vyskytuje v Novom Zákone, najmä vo všetkých štyroch Evanjeliách, v Skutkoch apoštolov a v Zjavení Ježiša Krista (Apokalypsa).

Negatívny stav týmto dosahuje, že Ježiša Krista úplne odlišuje od Boha Všemohúceho, ako to poznáme zo Starého Zákona Svätej Biblie. Také odlišovanie vedie k nevyhnutnému záveru, že jestvujú dvaja oddelení Bohovia,

jeden Boh-Otec a druhý Boh-Syn, a nie Jeden Nedielny Boh. Vždy, keď hovorí takzvaný Boh-Otec, Jeho slová sú v Svätej Biblii vytlačené bežnou čiernou farbou ako väčšina ostatného textu. Na druhej strane vždy, keď hovorí Ježiš Kristus, Jeho slová sú vždy vytlačené červenou farbou.

Toto absurdné, nelogické a nebezpečné rozlišovanie podkopáva samotnú esenciu a substanciu Absolútnej Prirodzenosti Najvyššieho, Ktorým/Ktorou je Pán Ježiš Kristus a Duch Svätý, Jeden Boh Nedielny. A ako bolo predsa potvrdené toľkokrát v tých troch zdrojoch obsahujúcich Nové Zjavenie, na patričnom a správnom chápaní pravej Prirodzenosti Najvyššieho stojí alebo padá každého duchovnosť a duchovná úroveň jeho pokroku.

Takže takou absurdnou a výstrednou grafickou úpravou zlé, negatívne a temné sily vyhrávajú významnú bitku v mysliach ľudí spôsobujúc, že ľudia automaticky mylne veria, že Ježiš Kristus a Boh Všemohúci nie sú jednou a tou istou osobou. Správnym chápaním pravého Zjavenia však je, že Ježiš Kristus z Nového Zákona a Boh Všemohúci zo Starého Zákona je ten istý Jeden Boh Nedielny, so zdôraznením tých aspektov Najvyššieho v Novom Zákone, ktoré sú zhrnuté v termínoch Ľudské Božské a Božské Ľudské Najvyššieho, čo je nazvané Ježišom Kristom.

Táto absurdná, bláznivá a nelogická svojráznosť grafiky niektorých prekladov Svätej Biblie môže byť pekne ilustrovaná nasledovnými veršami v Zjavení Ježiša Krista (Apokalypsa).

V kapitole prvej, v ôsmom verši tohto Zjavenia sa hovorí a je vytlačené červenou farbou (aby sa naznačilo, že to hovorí Ježiš Kristus):

„Ja som Alfa a Omega, Počiatok i Koniec,“ hovorí Pán,
„Ten, ktorý je, bol a ktorý má prísť, Všemohúci.“

Ako jasne vidno, Ježiš Kristus tu aj Seba nazýva Všemohúcim. Odkedy môžu byť dvaja Všemohúci? Nie je existencia dvoch Všemohúcich vzájomne sa vylučujúca, takže nezostáva žiadny Všemohúci? Napokon, výraz „Všemohúci“ označuje niekoho, kto je všetkým a kto je Absolútny a Jediný, a že okrem Neho/Nej niet nikoho iného.

Na druhej strane, v tom istom Zjavení Ježiša Krista, v kapitole dvadsať jedna, v šiestom verši sa hovorí:

„A On mi povedal, „Dokonané je! Ja som Alfa a Omega,
Počiatok i Koniec.““

Hlavné idey Nového Zjavenia

Tento verš je však vytlačený čiernou farbou, aby sa zdôraznilo, že to hovorí niekto iný než Ježiš Kristus, čiže ten, ktorý sedí na tróne, ktorý je skutočným Bohom, a nie Ježiš Kristus, ktorý v tejto konotácii nie je skutočným Bohom. Toto je veľmi zmätočné. Z tohto chápania tejto ilustrácie je úplne jasné, že tu ide o rozdelenie Jedného Boha na dvoch Všemohúcich alebo na dvoch Bohov. Nanešťastie, doposiaľ nikomu nenapadlo, že oba z vyššie citovaných veršov používajú presne tie isté slová, čiže „Ja som Alfa a Omega, Počiatok i Koniec.“

Odkedy je možné mať dva rozdielne počiatky a konce alebo dve rozdielne Alfy a Omegy? Kde je v tomto logika? Dva počiatky a dva konce alebo dve Alfy a dve Omegy sa vzájomne vylučujú, pretože môže byť len jeden počiatok a jeden koniec alebo jedna Alfa a jedna Omega ako všeobšiahly stav a kondícia, charakterizovaná výrazom „Všemohúci“.

Pretože Boh nazýva Sám Seba v Starom Zákone jediným Bohom Všemohúcim (vo všetkých knihách prorokov, v Žalmoch a v Mojžišovi) a pretože ten istý termín používa Ježiš Kristus vo vzťahu k Svojej pravej Prirodzenosti a keďže v oboch citovaných veršoch sa hovorí, „Ja som Alfa a Omega a Počiatok i Koniec“, je úplne jasné, že sa tu jedná nad akýkoľvek tieň pochybnosti o toho istého Pána, Jediného Boha Nedielného, Ktorým/Ktorou je Ježiš Kristus, Duch Svätý a pravý Najvyšší. Koniec koncov, toto je jedna z najfundamentálnejších a najhlavnejších ideí súčasného Nového Zjavenia, ktorú zjavil Najvyšší, najmä v druhom zdroji (Swedenborgove spisy) a v treťom zdroji (Francuchove spisy), ktoré obsahujú všetky doktríny Nového Zjavenia. Avšak z vyššie porovnaných veršov samotnej Svätej Biblie ako úplne prvého zdroja akéhokoľvek Nového Zjavenia je jasné, že Svätá Biblia dokonca aj vo svojom doslovnom zmysle veľmi jasne vedie každého, kto má svoju myseľ otvorenú, k tomu, aby chápal pravú Prirodzenosť Najvyššieho tak, že je Jediným Bohom Nedielnym, Ktorý/Ktorá sa objavil na tejto planéte vo forme Ježiša Krista.

Horeuvedená stručná poznámka a komentár je veľmi dobrou ilustráciou, ako zlé, negatívne a temné sily prekrúcajú, ohavia a skresľujú rôzne nové aspekty zjavenej Božskej Pravdy a narúšajú ich správne prijímanie a aplikovanie v ľudských životoch, vedúc tiež k narúšaniu Božského Dobra, z ktorého pochádza táto Božská Pravda. Týmto spôsobom sa pomaly likviduje a uzatvára cesta k správne chápaniu pravého Nového Zjavenia a k aplikácii jeho doktrín v jedincovom živote, a ľudia pokračujú v starých, prežitých, zastaraných, spiatocných a zbytočných spôsoboch, cestách a štýloch života neproduktívnosti, nekonštruktívnosti a sebadeštrukcie.

Týmto Zjavením týchto vecí je však každému daná príležitosť napraviť si tento falošný dojem a naladiť sa na čistú pravdu Nového Zjavenia, ktoré je

XI.

k dispozícii každému v celej Zóne Vymiestnenia a ktoré môže každého vyvieŕ z chaosu všetkých skreslení, prekrútení, lží a zohavení, ktoré poväčšine riadia jedincov život.

XII.

ZHRNUTIE HLAVNÝCH POJMOV A IDEÍ SÚČASNÉHO NOVÉHO ZJAVENIA

Ako bolo konštatované v predošlej kapitole, Nové Zjavenie pre túto dobu a pre nasledovný krok v duchovnom znovuprebučení a pokroku ľudstva je obsiahnuté vo vnútornom zmysle Svätej Biblie, verzie Nový Kráľ Jakub, v niektorých teologických spisoch Emanuela Swedenborga a v knihách autora tejto knihy.

Hlavné pojmy a idey tohto Nového Zjavenia sú značne roztrúsené po týchto troch zdrojoch.

Aby mali ľudia, ktorí sa zaujímajú o tieto záležitosti, lepšie a stručnejšie vysvetlenie, čo sú hlavné pojmy súčasného Nového Zjavenia, je vhodné v krátkosti ich tu zhrnúť.

Tieto idey a pojmy možno rozdeliť do troch častí:

1. Teoretický základ Nového Zjavenia.
2. Metodologické nástroje a postupy overovania, potvrdzovania a kontrolovania Nového Zjavenia.
3. Praktická aplikácia ideí a pojmov Nového Zjavenia v každodennom živote ľudí.

Teoretický základ súčasného Nového Zjavenia možno zhrnúť do nasledovných bodov:

1. Jestvuje Absolútny Zdroj všetkého bytia a existencie. Tento Absolútny Zdroj je Životom Samým v Sebe, Samým Osebe a Samým od Seba, ktorý vyžaruje a dáva život všetkým ostatným a všetkému ostatnému. Ľudia nazývajú tento Absolútny Zdroj rôznymi menami ako napríklad Boh, Najvyšší, Jehova, Adonai, Shadai, Ježiš Kristus, Duch Svätý, Krišna, Budha, Rama, Višna, Brahma, Alah, Manitou, Veľký Duch, atď.

Tieto rôzne mená Absolútneho Zdroja Života nie sú ničím iným než rôznymi aspektmi tej istej Absolútnej Bytosti, Jedného Nedielného Boha a Najvyššieho Pána, Majiteľa, Vládcu a Stvoriteľa všetkého, čo jest.

2. Tento Jeden Nedielny Boh, Najvyšší, Stvoril podľa Seba zo Svojej Absolútnej Esencie a Absolútnej Substancie celé Stvorenie a všetkých jeho obyvateľov. Takže celé Stvorenie a všetci jeho obyvatelia neboli stvorení z ničoho, ale z tohto Absolútneho Zdroja, ktorý možno ponímať ako Absolútnu Inteligenciu, Absolútnu Sebauvedomelú Entitu, Absolútnu Čistú Myšlienku a Absolútnu Čistú Kreativitu.

3. Absolútna Prirodzenosť Najvyššieho, čo sa týka Jej Absolútnej Esencie, je čistou Absolútnou Láskou, Dobrotou a Slobodou, a čo sa týka Jej Absolútnej Substancie, je Čistou Absolútnou Múdrost'ou, Pravdou a Nezávislosťou. To z tejto Absolútnej Lásky a Jej Dobroty v Slobode, cez Absolútnu Múdrost' a Jej Pravdu v Nezávislosti Najvyšší stvoril všetko, čo možno chápať ako pozitívny stav a všetkých jeho obyvateľov, dajúc im Svoje vlastnosti v stave relatívnom k Jeho/Jej Absolútnemu Stavom. To znamená, že Najvyšší stvoril každého a všetko v pozitívnom stave na Svoju podobu a na Svoj obraz. Z toho dôvodu je Najvyšší večne prítomný v každom ako vo Svojom Vlastnom. Preto možno pravého Najvyššieho nájsť vo Vnútornej Mysli každého.

4. V jednom bode času a priestoru sa Najvyšší inkaroval na planétu Zem alebo do Zóny Vymiestnenia vo forme Ježiša Krista, s cieľom učiniť Svoju Božskú Esenciu a Substanciu Ľudskou, prijímúc tak Ľudskú prirodzenosť a následne učiniať tú Ľudskú prirodzenosť Božskou, opätovne ju spojác so Svojím Absolútnym Stavom, Kondíciou a Procesom.

Cez túto obmedzenú Ľudskú prirodzenosť Najvyšší ako Ježiš Kristus zažil negatívny stav a všetky jeho zlá a lži a dostal ho pod Svoju nadvládu. Týmto aktom spasil všetkých v pozitívnom stave pred zničením negatívnym stavom a každému v negatívnom stave poskytol večnú príležitosť, vrátane tých, ktorí sú v najhlbších peklách, obrátiť sa do pozitívneho stavu prostredníctvom určitých krokov a procedúr, ktoré naznačil Ježiš Kristus (vyznanie svojich hriechov, kajanie sa, uznanie a prijatie Ježiša Krista ako pravého Najvyššieho a Ducha Svätého, Spasiteľa všetkých, poprosenie o milosrdenstvo a odpustenie a o vstúpenie nového, pozitívneho života.)

5. Najvyšší nestvoril negatívny stav, a preto nemôže byť považovaný za jeho zdroj. Negatívny stav a všetky jeho početné zlá a lži vznikli z relatívnych Ľudských bytostí, ktoré sa vo svojej slobode a nezávislosti rozhodli experimentovať s nasledovnou otázkou: Aký by bol život, keby bol vymyslený a vysvetlený ako nepochádzajúci z Najvyššieho a Jeho/Jej Duchovných Princípov, ale z prírody alebo z niekoho či ničoho iného?

Hlavné idey Nového Zjavenia

Toto experimentovanie v procese odpovedania na túto otázku zapríčinilo aktiváciu negatívneho stavu, čo následne viedlo k založeniu všetkých pekiel a ich nadvláde na tejto planéte. Toto experimentovanie sa uskutočnilo na planéte Zem. Uskutočnili ho takzvaní pseudo-tvorcovia, ktorí boli rasou ľudí s nepredstaviteľnými poznatkami o vede a ostatných veciach a ktorí iniciovali tento trúfalý a ničivý experiment.

V dôsledku tohto experimentovania všetci jeho účastníci zo svojej slobodnej voľby, vypadli z pravého Stvorenia do takzvanej Zóny Vymiestnenia, ktorá bola dovtedy neobývaná.

Zóna Vymiestnenia sa vyskytuje paralelne s pravým Stvorením ako dôsledok odmietnutia idey všetkými sentientnými entitami v pozitívnom stave v Stvorení Najvyššieho, že sa môžu, ak si tak zvolia svojou slobodnou voľbou, obrátiť Najvyššiemu chrbtom a neopätovať Jeho/Jej Lásku a Múdrost' a že môžu úplne poprieť, že On/Ona je jediným Absolútnym Zdrojom všetkého Života. Takže Zóna Vymiestnenia je udržiavaná v bytí a existencii vypadávaním týchto odmietnutých ideí. Táto situácia vytvára pre negatívny stav možnosť stať sa aktívnym.

V momente, ako niekto svojou slobodnou vôľou a voľbou prijme vyššie uvedenú myšlienku a uskutoční ju, namiesto toho, aby ju odmietol, vypadáva do tej Zóny a negatívny stav začína svoj nezávislý život. Tento negatívny život následne začne riadiť všetko v každom, kto prijal tú myšlienku do svojho života.

6. Pretože negatívny stav vo forme všetkých pekiel a ich početných ziel a lží, ktoré sa manifestujú po celej Zóne Vymiestnenia, vznikol v relatívnom stave ľudskej mysle, a nie v Absolútnom Zdroji čiže v Najvyššom, nemôže trvať navždy, do večnosti. Len tie stavy a procesy, ktoré vznikli v Absolútnom Zdroji Života čiže v Najvyššom, musia trvať do večnosti, pretože nesú podobu a obraz Najvyššieho.

Najvyšší dovolil aktiváciu negatívneho stavu kvôli zachovaniu slobody voľby každého a kvôli dôležitému duchovnému poučeniu všetkých v celom Stvorení o pravej povahe negatívneho stavu a o živote bez Najvyššieho, bez Jeho/Jej Duchovných Princípov, alebo s pseudo-bohmi a ich pseudo-duchovnými princípmi.

Len čo sa to poučenie plne prejaví, sprítomní a uskutoční a bytie a existencia negatívneho stavu vyčerpá svoju užitočnosť, negatívny stav bude opäť natrvalo deaktivovaný a uvedený do svojho počiatočného latentného stavu.

Najvyšší vo Svojom Absolútnom Stave a Kondícii predvídal, že takú otázku, aká bola položená v bode 5, sa v jednom bode času a priestoru, v istom časovom cykle, niekto opýta a z toho dôvodu učinil sľub všetkým vo Svojom Stvorení, že na tú otázku odpovie. V tom čase Najvyšší tiež sľúbil, že negatívne mu stavu bude dovolené byť aktivovaný len počas jedného časového cyklu. Najvyšší ale tiež prisľúbil, presne z toho istého dôvodu, z dôvodu aktivácie a dominancie negatívneho stavu, že časový cyklus, v ktorom dôjde k tejto aktivácii, bude značne skrátený v porovnaní s ostatnými časovými cyklami. Takže súčasný časový cyklus, v ktorom sa toto všetko odohráva, bude trvať len do momentu, kedy bude celá prirodzenosť negatívneho stavu skúsenostne odhalená a zobrazená; kedy dôjde k plnému poučeniu o jeho povahe a všetky dôsledky jeho aktívnej formy a dominancie budú umiestnené do univerzality-tohovšetkého pre večné zachovanie, a tak bude odpoveď na tú počiatočnú otázku vyčerpávajúco zodpovedaná k spokojnosti všetkých v celom Stvorení.

Keď dôjde k tomuto, negatívny stav v jeho aktívnom a dominantnom postavení bude so všetkými jeho peklami odstránený.

7. Nakoľko každý v negatívnom stave sa nachádza mimo Stvorenia, v niektorých vybraných oblastiach Zóny Vymiestnenia, a nakoľko Zóna Vymiestnenia nemá žiadny priamy prístup do pozitívneho stavu Stvorenia, Božská Prozreteľnosť Najvyššieho poskytla prostriedky, pomocou ktorých sa ľudia môžu vrátiť domov do pozitívneho stavu. Z toho dôvodu Najvyšší, medzi mnohým iným, nadiktoval cez rôznych ľudí takzvané Sväté písma, ako je napríklad Svätá Biblia, ktoré majú schopnosť spojiť jedinca s pozitívnym stavom (na základe jeho slobodnej voľby). Aby boli tieto dôležité spojenia k dispozícii, Sväté písma sú napísané v čistých súvzťažnostiach. To znamená, že každé slovo v nich obsahuje mnoho dôležitých duchovných významov alebo vnútorný zmysel, ktorý spája jedinca s pravým pozitívnym stavom nebies a Stvorenia, väčšinou bez jeho vedomého uvedomenia. Kvôli týmto a mnohým iným faktom Svätá Biblia je pravým Slovom Božím, ktoré obsahuje všetky duchovné nástroje vo všetkých ich nekonečných aspektoch. Toto Slovo Božie má schopnosť cez jeho čítanie a praktizovanie jeho princípov spojiť jedinca priamo s Najvyšším, Pánom Ježišom Kristom, Ktorý/Ktorá je večne prítomný v každého Vnútornej Mysli a Ktorý/Ktorá odpovedá na to čítanie a na pozitívny úmysel a dobrú motiváciu každého čitateľa a uvádza do činnosti príslušné chápanie čítaného materiálu, ktoré umožňuje jedincovi postupný návrat späť domov.

V Svätej Biblii sa nachádza najmenej 10 rôznych vnútorných významov, ktoré sa týkajú všetkých úrovní Stvorenia, Zóny Vymiestnenia, a hlavne pravej Prirodzenosti Najvyššieho a spasenia z negatívneho stavu.

Hlavné idey Nového Zjavenia

8. Každý, bez výnimky či vylúčenia niekoho, kto sa zúčastnil, zúčastňuje a bude zúčastňovať života negatívneho stavu alebo tejto planéty, či života na akomkoľvek inom mieste v Zóne Vymiestnenia, tak urobil, robí a bude robiť svojou slobodnou voľbou, za účelom poučenia a ilustrácie niektorých dôležitých aspektov negatívneho stavu a ako sa s nimi borí. Kvôli tejto situácii každý účastník negatívneho stavu predtým, ako prišiel do jednej z jeho oblastí, zo svojej slobodnej vôle súhlasil, že mu/jej budú odstránené a vymazané úplne všetky vedomé spomienky na tieto voľby buď počas celého trvania jeho/jej pobytu v negatívnom stave, alebo dotedy, kým nebude súčasné Nové Zjavenie prístupné každému, kto ho chce prijať a dozvedieť sa, ako znovu získať tie skryté spomienky a ako odstrániť negatívny stav zo svojho života.

Kvôli týmto a mnohým iným aspektom ľudský život ani nezačína, ani nekončí na tejto planéte Zem. Ani sa nikdy neopakuje dva či viackrát. Život každého na tejto zemi je len zlomkom sekundy, krátkym odložením pozitívneho stavu, krátkou zmenou, prechodom, počas ktorého sa všetci v Stvorení Najvyššieho, ako aj všetci jeho účastníci učia dôležité duchovné lekcie, či už si títo účastníci vedomo uvedomujú alebo nie, že k takému učeniu dochádza v ich živote a v celom Stvorení vo všeobecnosti.

Nakoľko jedinečný a neopakovateľný život každého je istým spôsobom Božou podobou a obrazom, kvôli tomuto faktoru musí život každého na základe jeho/jej vlastnej voľby pokračovať progresívnym spôsobom do večnosti, v súlade s princípmi večného duchovného pokroku. Takže nikto sa nikdy nemôže vrátiť fyzicky na túto zem, cez matkino lono prostredníctvom fyzického narodenia sa. Každý sa sem môže inkarnovať len raz.

9. V súčasnosti existujúci ľudia na tejto planéte a všetci ľudia, ktorí tu existovali približne počas štyroch miliónov rokov, nie sú priamym nadelením z Najvyššieho a Najvyšším, ako to bolo s ľuďmi predtým. Sú výsledkom dlhodobého genetického inžinierstva takzvaných pseudo-tvorcov (ľudí, ktorí boli pôvodným nadelením Najvyššieho a Najvyšším), ktorí skombinovali 95% zvieracích génov s 5%-ami pôvodného nadelenia Najvyššieho a vytvorili alebo vyfabrikovali takzvaného moderného človeka, ako ho poznáme v súčasnosti.

Najvyšší dovolil, aby sa to stalo, aby mohla byť naživo, ilustračne a skúsenostne demonštrovaná úplná a vyčerpávajúca odpoveď na otázku položenú v bode 5 a aby sa mohlo uskutočniť patričné poučenie o pravej povahe negatívneho stavu, stavu bez Boha alebo s falošným bohom.

V priebehu mnohých miliónov rokov tohto experimentovania s pseudo-ľuďmi a ich fabrikovania (takzvaného moderného človeka) pseudo-tvorcovia

vyfabrikovali mnohé životné formy (väčšinou negatívne), ktoré boli a z ktorých niektoré ešte stále sú prítomné na tejto zemi.

Niektoré z týchto životných foriem z určitých duchovných dôvodov vymizli z tejto planéty a boli umiestnené inde. Vedomosti o týchto životných formách sú obsiahnuté v mnohých rozprávkach, mýtoch a magických príbehoch, ktoré si ľudia na tejto zemi odovzdávali z generácie na generáciu. Takže také výrazy ako elf, morská panna, siréna, trol, nymfa, obor a mnohé iné podobné pomenovania, ktoré sa nachádzajú v tých magických príbehoch a rozprávkach, obsahujú určitý stupeň reality. Tieto tvory boli skutočne vyfabrikované pseudo-tvorcami, za účelom nastolenia najvhodnejšej životnej formy, ktorá by sa hodila pre ich vlastné ciele, dokázať, že život môže a dokáže vzniknúť z iného zdroja než z priameho nadelenia z Najvyššieho a Najvyšším.

Keď sa pseudo-tvorcom podarilo skombinovať pôvodné nadelenie Najvyššieho s génmi tvora podobného opici, ktorý v tom čase existoval, konečne prišli s produkciou tvora, ktorý sa stal jaskynným človekom, z ktorého sa následne vyvinuli ľudia do ich v súčasnosti existujúcej fyzickej a duševnej formy. S takýmto tvorom a všetkými jeho budúcimi generáciami mohli pokročiť so svojím plánom zničiť celý pozitívny stav a Najvyššieho a nastoliť svoju plnú nadvládu a nadvládu nimi aktivovaného negatívneho stavu. Takže každá ľudská bytosť, ktorá v súčasnosti existuje na tejto planéte, v piatich percentách pozostáva z nadelenia Najvyššieho a v deväťdesiatich piatich percentách z vnútených fabrikácií živočíšnej a zvieracej povahy, čo umožňuje zvečňovanie negatívneho stavu a všetkých jeho početných ziel a lží. Tých 5% pôvodného nadelenia tvorí pravá Vnútoraná Myseľ a jej tri stupne, pravá prostredná myseľ a jej tri stupne a vonkajšia myseľ a jej tri stupne. Na druhej strane tých 95% zvieracej povahy tvorí falošná alebo pseudo-vnútoraná myseľ a jej tri stupne, pseudo-prostredná myseľ a jej tri stupne a pseudo-vonkajšia myseľ a jej tri stupne. S výhradnou výnimkou najvonkajšieho stupňa vonkajšej mysle sú všetky tieto mysle a ich príslušné stupne a všetky pseudo-mysle a ich príslušné stupne v stave hlbokého nevedomia. Z toho dôvodu je väčšina ľudí v stave hlbokej neznalosti o týchto dôležitých duchovných záležitostiach a o tom, ako sú ľudia štruktúrovaní a ako fungujú. Všetky náhľady, názory a filozofie, ktoré majú alebo ktorých sa pridávajú, sú vo väčšine prípadov prinajlepšom skresleniami pravdy a prinajhoršom totálnou lžou. Z toho dôvodu teda všetko na planéte Zem a v celej Zóne Vymiestnenia je postavené na hlavu. Nič tu nie je skutočné.

10. Jedným z cieľov genetickej manipulácie a inžinierstva pseudo-tvorcov bolo vyfabrikovať rasu ľudí, ktorí by si boli navzájom nerovnocenní, súc si navzájom podradení alebo nadradení a súc navzájom na sebe závislí. Toto bolo nevyhnutným predpokladom pre aktiváciu negatívneho stavu, pretože

Hlavné idey Nového Zjavenia

v pozitívnom stave je každý každému rovný, každý je rovnako výnimočný ako hocikto iný, rovnako jedinečný ako hocikto iný, rovnako dôležitý ako hocikto iný, a rovnako potrebný ako hocikto iný. Za takéhoto usporiadania a poriadku nemôže prosperovať žiaden negatívny stav a podmienky.

Z toho dôvodu pseudo-tvorcovia počas ich experimentovania úspešne dosiahli stav, v ktorom boli tieto princípy nielen oslabené, ale stali sa takmer neexistujúcimi. Takže jeden národ bol vyvýšený nad iný národ, jedna rasa nad druhú, jedna spoločnosť nad druhú, jedna skupina nad druhú, muži nad ženy alebo ženy nad mužov. Táto diskriminácia sa stala jednou z hlavných zbraní negatívneho stavu, slúžiacich medzi ľuďmi v Zóne Vymiestnenia na zvečňovanie jeho bytia a existencie.

No skutočnou realitou je, že táto situácia je jedincovi umelo a násilne nútená cez tých 95% živočíšnych alebo zvieracích génov, z ktorých pozostávajú v súčasnosti existujúce ľudské formy. V pôvodných piatich percentách priameho nadelenia pravého Najvyššieho v ľuďoch (tých 5% je všetko, čo sa skutočne počíta) žiadna taká diskriminácia nie je možná, nikdy tam neexistovala a nikdy existovať nebude. Z pozície tých piatich percent, čiže z pozície skutočnej reality každý, bez ohľadu na pohlavie, rasu, národ, spoločnosť, skupinu, či čokoľvek, čo kto má, je rovnako dôležitý, rovnako cenný, rovnako jedinečný, rovnako zvláštny, rovnako iný, rovnako potrebný a rovnako hodnotný ako ktokoľvek iný, bez akejkolvek výnimky či vylúčenia niekoho. Toto je pravá povaha pozitívneho stavu.

Nuž, body, stručne opísané vyššie, možno považovať za teoretický základ súčasného Nového Zjavenia. Všetky ostatné myšlienky a pojmy, ktoré boli pôvodne zjavené vo všetkých ostatných predošliých zjaveniach, predtým, ako vošlo do svojho bytia a existencie toto Nové Zjavenie, a ktoré budú platiť, sú tvorivo zahrnuté do tohto súčasného Nového Zjavenia.

Avšak jednou z hlavných doktrín Nového Zjavenia ako protiklad a ako porovnanie s niektorými predošliými je, že už nič nemožno brať na slepú vieru. Preto v súčasnosti, za súčasne existujúcich duchovných podmienok sa od nikoho nežiada, nikto nie je nútený ani sa od nikoho vôbec neočakáva, aby slepo veril akýmkoľvek vyhláseniam, princípom, pojmom, či ideám, ktoré sú obsiahnuté v predtým spomenutých troch zdrojoch Nového Zjavenia (viď predošlú kapitolu). Z tohto dôležitého dôvodu bolo nutné vyvinúť patričné metodologické nástroje a procedúry, ktoré by po prvé, umožnili jedincovi overiť, skontrolovať a potvrdiť obsah súčasného Nového Zjavenia, a po druhé, ktoré by jedincovi jasne ukázali cestu von z negatívneho stavu.

Tieto metodologické nástroje a procedúry možno opísať stručne v nasledovných bodoch:

1. Jedným z mnohých dôvodov, prečo sa Najvyšší inkarnoval na túto planétu vo forme Ježiša Krista, bolo pripomenúť každému stratené poznanie a schopnosť vchádzať dovnútra, do seba, ako aj ilustrovať, ako to robiť. Ak je Kráľovstvo Nebeské, a teda pozitívny stav, a teda skutočná pravda vo vnútri, v tých pôvodných piatich percentách nadelenia Najvyššieho v každom, potom je jasné, že žiadnu pravdu nemožno nájsť vo vonkajšku či niekde inde. Takže aby sa správne overilo, skontrolovalo a potvrdilo akékoľvek prezentované zjavenie, treba sa naučiť vchádzať dovnútra, do svojej pravej Vnútornej Mysle, kde je pravý Najvyšší, a odhaliť tam pre seba pravdu. V bytí a existencii nejestvuje žiaden iný možný zdroj akejkoľvek pravdy alebo jej verifikácie, overenia a potvrdenia, jedine priamo z Najvyššieho vo svojej Vnútornej Mysli. Akýkoľvek iný zdroj je vždy zavádzajúci.

Tento základný a hlavný zdroj odhalenia, verifikácie, overenia a potvrdenia akejkoľvek pravdy je základom, na ktorom sú postavené a z ktorého sú vyvinuté všetky ostatné metódy a nástroje na tento účel. Takže nech je následne použitý akýkoľvek nástroj, jeho účelom je vždy viesť jedinca do jeho/jej vnútra, do jeho/jej pravej Vnútornej Mysle.

2. Jedným z najdôležitejších nástrojov na vchádzanie dovnútra za týmto dôležitým účelom je meditácia v rôznych jej formách, ako napríklad duchovná hypnóza a autohypnóza, modlitba a hlboká meditácia. Tieto formy meditácie jedincovi umožňujú zrušiť akékoľvek vonkajšie vnútenia a dostať sa pomocou dodržiavania určitých dôležitých procedúr, ktoré sa odrážajú napríklad v obsahu štvrtej kapitoly tejto knihy, do kontaktu so svojou pravou Vnútornou Mysľou a objaviť tam celú pravdu o tejto a akejkoľvek inej veci.

3. Z pozície tohto vnútra, len čo sa jedinec naučí byť v kontakte so svojou pravou Vnútornou Mysľou, študovať a čítať vyššie spomenuté tri zdroje, ktoré obsahujú súčasné Nové Zjavenie, čo spúšťa a umožňuje správne vnímanie, chápanie, akceptovanie a aplikáciu všetkých týchto vecí vo svojom živote. Dobrými ovocím tohto pozitívneho života sú overované, potvrdzované a je schvaľovaná platnosť všetkých ideí a pojmov súčasného Nového Zjavenia. Túto formu overovania, kontrolovania a potvrdzovania možno považovať za jednu z najdôležitejších. Koniec koncov, ak niekto prináša dobré ovocie v dôsledku získania, prijatia a aplikácie všetkých princípov Nového Zjavenia vo svojom živote, aký lepší spôsob jestvuje na overenie a potvrdenie čohokoľvek vôbec?

Hlavné idey Nového Zjavenia

4. Je životne dôležité a rozhodujúce naučiť sa byť v trvalom kontakte so svojou pravou Vnútorňou Mysľou, svojimi pravými Duchovnými radcami, pridelenými každému za tým účelom pravým Najvyšším, ktorí reprezentujú rozličné aspekty pravdy a reality Stvorenia Najvyššieho, a hlavne s pravým Najvyšším vo svojej Vnútornej Mysli. Z tej pozície sa pýtať na všetko, žiadať o overenie, potvrdenie, skontrolovanie a schválenie platnosti vôbec všetkého. Pretože každého pravá Vnútorňa Mysel' a praví Duchovní radcovia, ako aj pravý Najvyšší sú v nepretržitom stave vnútra alebo v pravom pozitívnom stave, stávajú sa jediným pravým zdrojom správneho overenia, potvrdenia, kontroly a dosvedčenia platnosti akýchkoľvek ideí hlásaných súčasným Novým Zjavením, ako aj všetkého ostatného.

Majúc správny teoretický základ Nového Zjavenia a tie najprimeranejšie metodologické nástroje a procedúry pre overenie, skontrolovanie a potvrdenie platnosti, treba sa naučiť patrične a správne prakticky aplikovať všetky idey a pojmy Nového Zjavenia.

Inými slovami, otázkou je, ako náležite a správne žiť a praktizovať svoj každodenný život v súlade s princípmi Nového Zjavenia?

Toto bude stručne zhrnuté v nasledovných bodoch:

1. Z hĺbky svojho srdca zistiť, uznať a prijať vo svojom živote fakt, že jestvuje pravý Najvyšší, Pán Ježiš Kristus, Duch Svätý, Jeden Nedielný Boh, Ktorý/Ktorá má mnoho iných mien (všetky mená sú Jeho/Jej) a Ktorý/Ktorá Sa prejavuje Svojom Stvorení a všetkým v Zóne Vymiestnenia, od doby inkarnácie na túto zem ako Ježiš Kristus, vo Svojom Božskom Ľudskom a Ľudskom Božskom.

2. Zistiť, uznať a prijať všetky tri zdroje, ktoré obsahujú poučky Nového Zjavenia (Svätá Biblia, verzia Nový Kráľ Jakub, alebo jej ekvivalent v ostatných ľudských jazykoch na tejto zemi, Swedenborgove spisy, a spisy autora tejto knihy), ako pravé Zjavenie Najvyššieho pre tento konkrétny vek a túto konkrétnu dobu, s uznaním, že každý špecifický vek, doba a epocha odráža rozdielne potreby a požiadavky a má svoje vlastné Nové Zjavenie a jeho metodologické nástroje a procedúry, týkajúce sa jeho účelu, obsahu a stupňa duchovného pokroku, ako aj jeho praktickej aplikácie. Takže rozdielne časy a podmienky v stave ľudstva si vyžadujú rozdielne prístupy, ktoré by si veľmi často mohli zdanlivo protirečiť. Preto to, čo bolo náležité a správne v jednej dobe, veku a epoche, často nie je nutne také v nasledovnej dobe, veku alebo epoche. Z toho dôvodu by nemalo nikdy dôjsť k pokusu násilne preniesť idey a metódy

predchádzajúceho kroku, veku, doby alebo epochy do nasledovných krokov duchovného pokroku alebo úpadku ľudstva.

3. Pravidelne, na dennej báze čítať, študovať a meditovať o vyššie uvedených troch zdrojoch, ktoré obsahujú súčasné pravé Nové Zjavenie, spolu s neustálym overovaním, kontrolovaním, schvaľovaním a potvrdzovaním platnosti všetkých myšlienok, pocitov a ideí, ktoré sú spúšťané takou každodennou prácou, ako aj požiadať z vnútra o neustále doplnky, modifikácie a revízie akýchkoľvek ideí a pojmov súčasného Nového Zjavenia (ak je to potrebné a ak je na to vhodná doba).

4. Najmenej dva alebo trikrát denne ísť hlboko dovnútra do svojej pravej Vnútornej Mysle, k pravému Najvyššiemu a k pravým Duchovným radcom za účelom dôkladného preskúmania sa, prebádania sa a preverenia sa ohľadne čohokoľvek, čo by mohlo byť negatívne, zlé, lživé, problematické, škodlivé a nezlučiteľné s pozitívnym stavom a s Vôľou Najvyššieho, s následnou dôkladnou očistou a vyčistením od nich všetkých (ak nejaké sú) a s vyznaním svojich hriechov alebo problémov, pokáním, poprosením o milosrdenstvo a odpustenie a o schopnosť zmeniť sa, ako aj o očistu a vyčistenie od nich všetkých a od všetkého znečistenia, zamorenia a jedu, ktorému je jedinec vystavený jednoducho kvôli faktu, že žije uprostred negatívneho stavu, kde je jeho lož a zlo aktívne a dominantné. A poprosiť o schopnosť úspešne a efektívne zdoľávať a premôcť všetky zlá a hriechy.

5. Naučiť sa robiť všetky svoje životné rozhodnutia a voľby, bez ohľadu na to, ako dôležito či nedôležito by vyzerali, len z pozície vnútra, zo svojej vlastnej pravej Vnútornej Mysle, z pravého Najvyššieho vo svojej Vnútornej Mysli a z pravých Duchovných radcov a poctivo, lojálne a oddane dodržiavať všetky ich rady, aj keby boli v rozpore s jedincovými vedomými túžbami a zbožnými prianiami. Prenechať svoju vonkajšiu kontrolu alebo kontrolu svojej vonkajšej mysle, alebo zlozvyk poslúchať vonkajšie authority, nech by už boli akékoľvek, svojej pravej Vnútornej Mysli a v konečnom zmysle pravému Najvyššiemu vo svojej Vnútornej Mysli, a teda výlučne Vôli Božej.

6. Snažiť sa a byť motivovaný konať všetko, nech by to bolo čokoľvek, kvôli Najvyššiemu, iným a sebe (v uvedenom poradí), čiže kvôli vzájomnému osuhu, všeobecnému dobru, zdieľaniu a úžitku pre všetkých v Stvorení Najvyššieho a v Zóne Vymiestnenia, bez akýchkoľvek postranných alebo sebeckých motivácií či úmyslov. Z tohto dôvodu na každodennej báze dôkladne skúmať svoje skutočné úmysly a motivácie, bez ohľadu na čokoľvek iné, a poprosiť Najvyššieho o poskytnutie patričných, správnych, korektných a zbožných úmyslov a motivácií.

Hlavné idey Nového Zjavenia

7. Snažiť sa vždy, nakoľko je to len možné, za každých podmienok byť bezpodmienečne veľmi milujúci, múdry, láskavý, jemný, pokorný, skromný, slušný, pravdovravný, úprimný, poctivý, taktný, neodsudzujúci, akceptujúci, rešpektujúci, tolerantný, milosrdný, odpúšťajúci, empatický, súcitný, objektívny a spravodlivý. Vždy byť úprimný k sebe samému a k svojej pravej prirodzenosti (odrážajúcej sa v pôvodných piatich percentách nadelenia Najvyššieho) bez toho, aby jedinec bažil po tom, aby bol niekým či niečím iným alebo bez pokúšania sa mať viac než potrebuje. Takže naučiť sa byť vd'ačný, oceňujúci a spokojný s tým, čo jedinec má a čo je k dispozícii v každom momente jeho života a naučiť sa pracovať produktívne, konštruktívne, kreatívne a inovačne s tým, čo je k dispozícii, namiesto nariekania, sťažovania sa, domfzania a dožadovania sa u Boha tých vecí, ktoré jedinec nemá, no ktoré snád' majú iní ľudia. Poprosiť svoju pravú Vnútornú Mysel' a svojich pravých Duchovných radcov a pravého Najvyššieho, aby jedincovi pomohli byť taký, ako je opísané a byť šťastný, spokojný, pokojný, veselý, nadšený a hrdý na to, čo má, a všetku radosť nachádzať v tom.

8. Prijat' plnú zodpovednosť za svoj život vo všetkých jeho aspektoch, bez obviňovania kohokoľvek z čohokoľvek alebo bez premietania svojich problémov na iných. Vykonávať svoje každodenné úlohy, prácu, povolanie, povinnosti, remeslo, či čokoľvek, čo kto má a čo si zvolil, s radosťou, potešením a pôžitkom a v súlade so svojimi najlepšimi schopnosťami, podľa svojich najlepších možností a spôsobilosti, bez toho, aby bol jedinec nečinný, zaháľajúci, lenivý či neochotný; venovať určitý nevyhnutný čas relaxu, oddychu, zábave, humoru a hre ako prostriedkom na to, aby bol v lepšej duchovnej, duševnej a fyzickej kondícii, aby produktívnejšie vykonával svoje poverenie v prospech všetkých.

9. Vyhýbať sa pokiaľ je to možné akýmkoľvek škodlivým substanciam, ako je napríklad tabak, nepredpísané lieky alebo návykové drogy, alkohol a akákoľvek nadmerná konzumácia drinkov či čohokoľvek iného. No súčasne sa neobmedzovať žiadnymi tabu, ohraničeniami alebo rituálmi nanútenými vonkajšími autoritami, ako je napríklad vyhýbanie sa konzumácii určitých jedál či pitiu určitých nápojov, alebo obliekanie sa určitým spôsobom, alebo vykonávanie len určitých typov vonkajších obradov, alebo zotrvávanie v jednej určitej fyzickej pozícii, atď.

Odporúča sa vojsť dovnútra a zistiť zo svojej pravej Vnútornej Mysle, od pravého Najvyššieho vo svojej Vnútornej Mysli a od svojich vlastných pravých Duchovných radcov, čo je a čo nie je pre jedinca vhodné. Rozdielni ľudia majú rozdielne potreby a to, čo je vhodné pre jedného, nie je nevyhnutne vhodné pre druhého. V tejto či v akejkkoľvek inej veci nie je možné žiadne

zovšeobecňovanie. Toto je dôvod, prečo sa radí ísť dovnútra za účelom zistenia všetkých týchto vecí pre seba.

10. Ak je to možné, vyhnúť sa všetkým organizovaným náboženstvám a ostatným podobným inštitúciám, bratstvám, kultom, sektám, duchovným centram, či čomukoľvek, čo majú ľudia na tejto planéte v tomto ohľade, aby jedinec nebol obmedzovaný ich reštrikciami, tabu, zákazmi, požiadavkami, tradíciami, zvykmi, konvenciami a podobnými vecami. Treba sa teda usilovať o zachovanie svojej slobody a nezávislosti vo všetkých záležitostiach svojho života, majúc svoju myseľ pripravenú a otvorenú všetkému novému a progresívnemu (vediac, že nikto nie je naveky uzamknutý v jednom položení a stave a že sa vždy môže zmeniť), a súc ochotný a pripravený a otvorený bezpodmienečne zdieľať seba a svoje jedinečné životné skúsenosti s každým, kto je ochotný a kto žiada o také zdieľanie z pozície totálnej nesebeckosti a za účelom vzájomného rastu, progresie a zdokonaľovania seba a všetkých, za účelom bytia lepšou ľudskou bytosťou a duchovnejšou ľudskou bytosťou.

11. Riadiť sa správnou duchovnou hierarchiou duchovnej organizácie Najvyššieho a nevkladať žiadnu hodnotu, účel a význam svojho života do materiálnych, peňažných, telesných, fyzických, vonkajších, externých, pominuteľných a dočasných vecí a statkov. Vidieť tieto veci ako prostriedky na dosiahnutie vyššieho duchovného uvedomenia, a nie ako hlavný účel, cieľ a zmysel svojich životných snáh a úsilí.

Možno mať všetko, vlastniť všetko materiálne bohatstvo a nehnuteľnosti celého sveta, pokiaľ sa tieto veci a záležitosti nestanú konečným cieľom a snahou jedincovho srdca, ale namiesto toho budú prijaté ako dar od Boha, aby sa pomocou nich slúžilo a pomáhalo ostatným k ich vyššiemu duchovnému uvedomeniu alebo duchovnému znovuprebudeniu.

Odporúča sa teda vždy si pamätať, že nikoho život ani nezačal ani nekončí na tejto planéte (ani sa tu nikdy neopakuje dva či viackrát) a že nikto si nemôže nič z tohto sveta zobrať so sebou, jedine svoje lásky a záľuby. Treba si stále pamätať, že všetko, čo kto miluje a v čom má záľubu, určí jeho/jej miesto, stav, postavenie, polozenie, proces a neskoršiu budúcnosť, a nie to, čo má alebo vlastní.

12. Treba si uvedomiť, že v usilovaní sa o všetky tieto a podobné veci, ktoré boli stručne opísané vo vyššie uvedených bodoch, a v ich konaní tkvie základ a význam skutočného uctievania pravého Najvyššieho, Pána Ježiša Krista a Ducha Svätého, Ktorý/Ktorá je Jediným Nedielnym Bohom. Dodržiavať a konať všetky tieto a podobné veci znamená skutočné duchovné uctievanie

Hlavné idey Nového Zjavenia

Nebeského Otca/Matky/Boha. Toto sa myslí slovami Ježiša Krista v Evanjeliu podľa Jána, kapitola 4, verš 24:

„Boh je Duch, a tí, čo Ho uctievať, musia Ho uctievať
v duchu a v pravde.“

Nejestvuje žiadne iné platné a hodnotné uctievanie Boha než toto, ktoré môže jedinca do viesť k skutočnej ceste neustáleho duchovného pokroku, šťastia a večného života v nebi pozitívneho stavu Stvorenia Najvyššieho.

Uctievať Boha v duchu a v pravde znamená uctievať Ho z pozície vnútra, zo svojej Vnútornej Mysle, pretože jedincovým duchom je jeho pravá Vnútorná Myseľ. Jedincov duch je stavom dobroty, z ktorého postupuje všetko skutočné uctievanie Boha. Neznamená to, že Boha treba uctievať na určitom vonkajšom mieste alebo v určitej budove, určitými prikázanými, predpísanými vonkajšími obradmi. Takáto je pravda. Toto je uctievanie v pravde, pretože pravdu možno nájsť vo svojom duchu, čiže vo svojej pravej Vnútornej Mysli, kde sídli Najvyšší, z ktorého postupuje všetko dobro a láska. Z tej pozície sa nastoľuje životný štýl definovaný v horeuvedených bodoch. Tento životný štýl je to, čo sa myslí pod skutočným duchovným uctievaním pravého Najvyššieho.

XIII.

SAMOKORIGUJÚCA SA A PROGRESÍVNA MODALITA ZJAVENÝCH PRÁVD

Ako bolo konštatované mnohokrát predtým, každý krok, doba, vek, éra, alebo epocha odzrkadľuje a má za účel nejakú inú a jedinečnú manifestáciu nejakých relatívnych aspektov Absolútnej Pravdy Najvyššieho, alebo v prípade Zóny Vymiestnenia aj niektoré aspekty skreslení a sfalšovani tej pravdy.

Štruktúra, dynamika, obsah, význam, potreby a povaha každého takého kroku, éry, doby, veku alebo epochy je určená špecifickosťou, kvalitou, stupňom a úrovňou zjavených, sprítomnených, uskutočnených a prejavovaných relatívnych aspektov Absolútnej Pravdy alebo jej skreslení a sfalšovani.

Takže účelom každého jednotlivého kroku, doby, veku, éry, epochy, bytia, existencie a všetkých ľudí, ktorým je na základe ich slobodnej voľby určené byť ich integrálnou súčasťou, je ilustrovať, demonštrovať a spríkladňovať životný štýl v súlade so špecifickosťou, kvalitou, stupňom a úrovňou zjavených relatívnych aspektov Absolútnej Pravdy, alebo jej skreslení a falzifikácií.

Keď sú tieto relatívne aspekty Absolútnej Pravdy alebo jej skreslení a falzifikácií plne zobrazené, demonštrované a spríkladnené v ľudskom životnom štýle, postojoch, správaní, vzťahoch, atď., ten jednotlivý krok, doba, vek, éra alebo epocha dospieva do svojho konca a je nahradená nasledujúcou.

Medzi dvomi takými krokmi, dobami, vekmi, érami alebo epochami je prechodné obdobie, počas ktorého určité aspekty predošlých krokov, dôb, atď., pokračujú ďalej, tak ako aj príprava na nasledovný, nový vek, alebo dobu, alebo epochu.

Dôležitou súčasťou tejto prípravy je to, že Najvyšší začína zjavovať určité nové relatívne aspekty Absolútnej Pravdy, ktoré sa stanú integrálnou súčasťou alebo štýlom duchovného života (ktorý určuje všetky aspekty nového životného štýlu) nasledovného, nastupujúceho kroku, doby, éry, veku alebo epochy.

Takže v tomto dôležitom prechodnom období určité predošlé aspekty, pojmy, idey a činy z predchádzajúceho alebo z odchádzajúceho kroku, doby, veku, éry alebo epochy a spôsob, ako sú chápané a aplikované v životoch ľudí, sú ešte stále ponechané spolu so získaním niektorých — no nie všetkých — relatívnych aspektov úplne nového, vyššieho chápania Absolútnej Pravdy a/alebo jej

Hlavné idey Nového Zjavenia

skreslení a falzifikácií, ktoré budú zobrazené, demonštrované a spríkladnené životným štýlom ľudí v nasledovnom kroku, atď.

Toto prechodné obdobie je nevyhnutným premostením medzi dvomi kvalitatívne odlišnými vekmi, érami, krokmi, epochami alebo dobami, aby sa zachovala návaznosť a neprerušovaný tok určitých duchovných ideí, nevyhnutných pre zachovanie životov ľudí. Život každej osoby, v každom bode jej bytia a existencie závisí úplne od nepretržitého toku týchto duchovných ideí.

Takže akékoľvek náhle skončenie jedného kroku, doby, veku, éry či epochy a začiatok nasledovnej, bez tohto prechodného obdobia, by drasticky uťalo tok určitých nevyhnutných duchovných ideí a životy ľudí by prestali byť a existovať.

Toto je jedným z hlavných dôvodov, prečo Božská Prozreteľnosť Najvyššieho nastoľuje také dôležité prechodné obdobia medzi predchádzajúcim a nasledujúcim krokom, dobou, vekom, érou alebo epochou.

Každá predošlá a nasledujúca éra, atď., je sama osebe a ako taká diskretná a nejestvuje medzi nimi žiadna lineárnosť. To, čo ľudia vnímajú ako lineárnosť, je v skutočnosti prechodným obdobím, ktoré je charakterizované ponechaním určitých ideí, pojmov, filozofií a vzorcov správania odchádzajúceho kroku, veku, éry, epochy alebo doby a zahájením a zahájením totálne iných ideí, pojmov, atď.

Avšak kvôli tejto špecifickej povahe prechodného obdobia — premostiť dva rozdielne kroky, doby, éry, veky alebo epochy — len určité obmedzené, relatívne nové aspekty Absolútnej Pravdy alebo jej skreslení a falzifikácií môžu byť zjavené počas tejto doby. Kompletné zjavenie všetkých týchto aspektov by znamenalo náhly koniec odchádzajúceho kroku alebo veku alebo čohokoľvek a zahájenie nového by nebolo možné. Ľudské mysle by nedokázali chápať plný dopad všetkých novozjavených relatívnych aspektov Absolútnej Pravdy alebo jej skreslení a falzifikácií, ako sa majú zobrazit', demonštrovať a spríkladniť v nasledujúcej novej ére, veku, epoche, kroku či dobe.

Dôvodom, prečo sa tu opakuje paralelným spôsobom zjavovanie relatívnych aspektov Absolútnej Pravdy, alebo jej skreslení a falzifikácií, je to, že v Zóne Vymiestnenia je každý novozjavený relatívny aspekt Absolútnej Pravdy vždy sprevádzaný paralelným spôsobom snahou pekiel skresliť alebo totálne sfaľšovať tieto novozjavené aspekty pravdy. Najvyšší to dovoľuje preto, aby mohla byť postupným spôsobom, krok za krokom, ilustrovaná, demonštrovaná a spríkladnená aj úplná povaha, obsah a význam negatívneho stavu, za účelom dôležitého duchovného poučenia pre všetkých v Stvorení Najvyššieho.

Ak by povaha negatívneho stavu mala byť niekedy celkovo a vyčerpávajúco zjavená v rámci jednej éry, kroku, doby, veku alebo epochy, nikto by nedokázal ani na zlomok sekundy prežiť nesmiernosť a celkovú ohyzdnosť, biedu, ničomnosť, násilnosť, zúrivosť, nenávisť a všetky ostatné ohavnosti a hnus, ktoré charakterizujú negatívny stav. Toto je dôvod, prečo musí byť pravá povaha negatívneho stavu tiež zjavovaná v určitých progresívnych (regresívnych) krokoch.

Takže v každej ére, dobe, kroku, veku alebo epoche v oblastiach Zóny Vymiestnenia budú odhalené a ilustrované, demonštrované a spríkladňované iné aspekty negatívneho stavu a všetkých jeho procesov.

Počas prechodného obdobia si preto negatívny stav zachová niektoré aspekty svojej odpornej povahy, ktoré boli zobrazené v životoch ľudí predtým v predchádzajúcom kroku, a súčasne sa začnú vynárať niektoré nové, doposiaľ neznáme aspekty, paralelne a v rovnováhe s vynáraním sa nových relatívnych aspektov Absolútnej Pravdy Najvyššieho.

Tieto nové aspekty sú nevyhnutné, pretože len pomocou nich možno definovať, premôcť a podrobiť si vynárajúce sa nové aspekty odporného negatívneho stavu.

Takto sa objavuje, postupuje a nastáva poučenie o Absolútnej Prirodzenosti Najvyššieho na jednej strane, a o povahe aktivovaného a dominantného negatívneho stavu v Zóne Vymiestnenia na strane druhej.

Očividne, kvôli relatívnej povahe ľudí za momentálne existujúcich duchovných podmienok žiadny iný spôsob poučenia nie je možný.

Počas prechodného obdobia Najvyšší vyberie a menuje určitú osobu alebo osoby, cez ktoré začne prenášať idey Nového Zjavenia spôsobom a cestou, ktorá je potrebná a ktorá je špecifická pre každé prechodné obdobie. Svojím postavením, stavom a situáciou bude tá osoba, na základe nutnosti tej situácie, odrážať vo svojich spisoch alebo posolstvách určité idey starého alebo odchádzajúceho veku alebo éry, atď., ako aj zjavovať určité nové idey, aby sa realizovali v nadchádzajúcom novom veku či ére, atď.

Kvôli takému zmiešaniu je tendencia pozeráť sa na niektoré nové idey cez okuliare starých, odchádzajúcich ideí. Táto situácia vedie často k nepochopeniu a dezinterpretácii ich pravého významu a spôsobu ich aplikácie v životoch ľudí.

Toto značne využíva negatívny stav na vydávanie totálne falošných prehlásení, že skreslenia a vnímania nových ideí nie sú skresleniami, ale

Hlavné idey Nového Zjavenia

skutočnou pravdou a že skutočná pravda správne vnímaných ideí je skreslením a lžou. A že staré idey, ponechané z odchádzajúceho kroku, veku, éry, epochy alebo doby, fakticky nie sú staré, ale skutočne nové, a preto majú tie skutočne nové idey malú, alebo nemajú vôbec žiadnu platnosť.

Takým spôsobom je negatívne mu stavu dovolené ilustrovať jeho pravú povahu, pretože rôzne nové idey skutočnej pravdy spúšťajú manifestácie rôznych aspektov negatívneho stavu, ktoré ešte neboli odhalené.

Týmto spôsobom každá osoba, ktorú Najvyšší určí pre toto prechodné obdobie, slúži dôležitému účelu nielen tým, že prenáša niektoré nové idey skutočnej pravdy, ale aj tým, že nesprávne pochopí ich skutočný význam, obsah a spôsob ich aplikácie, aktivujúc a odhaľujúc ďalšie odporne aspekty negatívneho stavu, prispievajúc tak k dôležitému duchovnému poučeniu všetkých v Stvorení Najvyššieho.

Avšak keď sa prechodné obdobie končí a uskutočniť sa má nová éra, vek, epocha, doba alebo krok, či čokoľvek, Najvyšší zjavuje zvyšok nových ideí pravdy, ktoré sa majú zobrazit', demonštrovať a spríkladniť životnými štýlmi ľudí v rámci novej éry alebo veku, atď., ktoré nie sú predčasne zjavované na začiatku toho obdobia.

V procese tohto nového zjavenia ten, cez ktorého bolo to zjavenie poskytnuté, vynesie na svetlo a následne napraví a dá do správnej perspektívy všetky nevyhnutné nepochopenia a dezinterpretácie určitých pôvodne zjavených nových ideí pravdy, ku ktorým došlo na začiatku prechodného obdobia.

Ako bolo spomenuté vyššie, tieto nepochopenia a dezinterpretácie sú nevyhnutné, aby sa zachoval neprerušovaný tok dôležitých duchovných ideí, pomocou ktorých sú všetci a všetko v Stvorení Najvyššieho a v Zóne Vymiestnenia prepojené a vo vzájomnom vzťahu a na základe ktorých je každý a všetko nažive.

Len čo je však završená príprava pre plné pochopenie a osvojenie si všetkých nových ideí pravdy pre nasledovný krok, atď., tieto nepochopenia a dezinterpretácie nie sú už viac tolerovateľné a zaistené je ich vysvetlenie a odstránenie cez niekoho, koho určí Najvyšší, aby preniesol nasledovnú časť Nového Zjavenia pre nadchádzajúcu éru, vek, dobu, krok či epochu a pre ukončenie toho prechodného obdobia.

Takže jednou z dôležitých súčastí takého zjavenia je vysvetlenie, oprava a/alebo odstránenie všetkých nepochopených a dezinterpretovaných ideí, ktorých

sa držal ten, kto bol prenášaťom prvej časti Nového Zjavenia na samom začiatku prechodného obdobia.

V súčasnosti celé Stvorenie Najvyššieho a všetky oblasti Zóny Vymiestnenia, ako aj ľudstvo na tejto planéte sú na konci tohto prechodného obdobia. Ukončenie tohto obdobia si vyžaduje transmisiu záverečnej časti Nového Zjavenia pre nadchádzajúci vek, éru, krok, dobu či epochu. Teraz je čas aj na nápravu a skrášlenie prvej časti Nového Zjavenia, ktorá bola prenášaná na samom začiatku prechodného obdobia.

Prvú časť Nového Zjavenia a úplný začiatok prechodného obdobia predstavujú spisy Emanuela Swedenborga. Spisy autora tejto knižky predstavujú záverečnú časť Nového Zjavenia pre nadchádzajúcu éru a pre koniec prechodného obdobia. Obe časti Nového Zjavenia prišli priamo od Najvyššieho a vychádzajú zo Svätej Biblie. Toto sú tri zdroje, opísané v predošlej eseji, v eseji 11, ktoré obsahujú Nové Zjavenie pre nadchádzajúci krok, éru, vek, epochu, dobu, či čokoľvek, čo kto má.

Nakoľko v súčasnosti je prechodné obdobie na svojom úplnom konci (aj keď nikto nevie s určitosťou, koľko tento koniec potrvá; toto vie len Najvyšší), kým sa uskutoční zahájenie novej éry alebo veku, je nutné uviesť do pozornosti každého určité nevyhnutné nepochopenia a dezinterpretácie reality, obsiahnuté v prvej časti Nového Zjavenia pre nadchádzajúci Nový Vek, odrážajúce sa v spisoch Swedenborga.

V základe je tu sedem hlavných nepochopení a dezinterpretácií, ktoré možno nájsť vo väčšine Swedeborgových prác:

1. Pod vplyvom predchádzajúceho kroku alebo veku, či čohokoľvek, Swedenborg dospel k záveru, že stav a polozenie nejakej osoby sa po jej odchode z tohto sveta nemôže zmeniť (po jej fyzickej smrti). Takže každý je odsúdený zostať alebo byť za každých okolností rovnaký, ako bol v momente svojho prechodu do duchovného sveta.

Z tohto hľadiska sa Ježišov Kristov akt spásy obmedzuje len na tých, ktorí žijú na tomto svete a len po dobu ich fyzických životov na tejto planéte. Končí v momente jedincovej fyzickej smrti a nie je aplikovateľný na žiadny iný stav, polozenie, miesto či čas, a najmä nie na tých, ktorí sú v peklách.

Aby sa odzrkadlil mylný stav v tejto veci, ľudia na tejto zemi prišli s príslovím, „Kam strom padne, tam zostane ležať“, čo znamená, že po svojej fyzickej smrti nie je možné vykonať žiadnu zmenu alebo voľbu.

Hlavné idey Nového Zjavenia

Je však jasnou ilúziou, že padnutý strom zostane ležať naveky na tom istom mieste a v tom istom stave bez akejkoľvek zmeny. Vyššie spomenuté príslovie neodráža skutočnosť, že postupom času pôsobením erózie ten strom úplne zmení svoju formu, stav, kvalitu a obsah, aby bol v jednom časovom bode opätovne absorbovaný do pôdy, uvoľniac do nej všetok svoj obsah a energie, prijímúc nejaký iný stav a kvalitu, úplne odlišné od predošlých.

Po chvíli sa jeho predošlý stav, forma a obsah úplne stratí a nikto nebude vôbec vedieť, že tam niekedy po svojom páde ležal nejaký strom.

Toto je dobrou ilustráciou, aké naozaj obmedzené je ľudské vnímanie reality.

Skutočnou realitou tejto situácie je, že vôbec nikde nejstuuje žiaden finalistický a stagnujúci stav, polozenie či situácia. Ľudia majú večnú voľbu a príležitosti zmeniť sa, bez ohľadu na to kde sú alebo v akom stave sú — či už v najhlbších, najnižších peklách, alebo v najvyšších, najvnútornejších nebesiach. Nikto nikdy nezostáva v rovnakom položení, stave alebo situácii z nevyhnutnosti, ale len na základe svojej slobodnej voľby a slobodnej vôle. V Stvorení Najvyššieho nejstuuje žiaden taký pojem alebo stav ako nevyhnutnosť.

Ježišov Kristov akt spásy bol rovnako určený tým, ktorí sú vo všetkých peklách a na tejto zemi, ako aj tým, ktorí sú všade v Stvorení Najvyššieho a v Zóne Vymiestnenia. Boží akt spásy nie je nikdy časopriestorovo-kondične-stavovo viazaný, ale je aplikovateľný na všetky časy, všetky miesta, všetky polozenia a všetky stavy bez výnimky či vylúčenia niečoho. Aký by inak malo zmysel, že Absolútny Najvyšší prijal ľudskú prirodzenosť a že učinil Svoje Božské Ľudským a Svoje Ľudské Božským, ak by to nemalo univerzálnu a večnú platnosť a aplikovateľnosť? Všetko, čo urobí Najvyšší, má kvôli samotnej Jeho/Jej Absolútnej Prirodzenosti vždy úplne univerzálnu a úplne večnú platnosť a aplikovateľnosť.

Chyba, ku ktorej tu došlo, bola založená na hodnotení z hľadiska relatívneho polozenia ľudí, ktorých činy sú zdanlivo určené obmedzenými a dočasnými podmienkami a stavmi v súlade so zákonmi ich fyzického antivesmíru.

Samozrejme, v Swedenborgovej dobe nebol ešte nikto pripravený na poznatok, že toto nie je pravý vesmír, ale vymiestnený vesmír, antivesmír, alebo to, čo sa teraz nazýva Zóna Vymiestnenia, ktorá fabrikuje ilúziu finálnosti a nemennosti jedincovho negatívneho polozenia a stavu.

Čo za krutého Boha by bol Najvyšší, ak by neposkytol každému večnú príležitosť zmeniť sa a vykonať čerstvú voľbu bez ohľadu na jeho/jej stav

a polozenie?! To by bolo v rozpore s pravou Absolútnou Prirodzenosťou Najvyššieho, ktorá je Absolútnou Láskou a Absolútnou Múdroťou.

Spočiatku, ako je jasné z jeho Duchovného denníka, si Swedenborg uvedomoval možnosť konverzie do pozitívneho stavu dokonca i z pekiel. No neskôr pod vplyvom tradičnej interpretácie tejto záležitosti, ako bola chápaná v predošlom, odstupujúcom veku, zmenil svoj názor a podľahol tej tradičnej interpretácii. Bolo dovolené, aby sa to stalo kvôli prechodným potrebám, opísaným vyššie.

Na druhej strane, jednou z hlavných doktrín Nového Zjavenia je, že nikto nie je nikdy naveky uväznený v jednom položení, stave, mieste alebo situácii. Preto nikto nemusí byť v peklách či kdekoľvek inde, čo sa tohto týka, iba ak by si to zvolil svojou slobodnou voľbou.

Tento princíp má úplne večnú a úplne univerzálnu platnosť a je hlavným stavebným kameňom, na ktorom bude založené každé ďalšie Nové Zjavenie. Odtiaľ, presne od tohto okamihu, by mohol byť tento princíp považovaný za jeden z najdôležitejších nástrojov na overenie akéhokoľvek budúceho posolstva, transmisie alebo zjavenia, ktoré tvrdí, že má Božský pôvod. Pokiaľ plne neobsahuje tento princíp, také tvrdenie je falošné a Najvyšší nie je jeho pravým Božským Autorom.

2. Swedenborgovi bolo v jeho dobe dovolené byť svedkom určitých duchovných bojov v intermediárnom svete duchov, najmä v jednej z jeho oblastí. Na základe udalostí, ktoré sa udiali v tej oblasti, nesprávne pochopil a interpretoval význam tých bojov a ich výsledkov. Zovšeobecnil ich na všetky situácie, podmienky a stavy, učiňiac ich všetko-zahrnujúcimi a konečnými. Usúdil teda, že tie udalosti odrážajú celý obsah Zjavenia Ježiša Krista (Apokalypsy), a preto znamenali jeho naplnenie sa. Vo svojich spisoch o Apokalypse Swedenborg dospel k názoru, že všetko, čo bolo predpovedané v Apokalypse, sa v jeho dobe kompletne naplnilo.

Je pravda, že určité obmedzené aspekty predpovede Apokalypsy sa v Swedenborgovej dobe naplnili. Inak by nemohlo byť zahájené žiadne prechodné obdobie.

Ako bolo spomenuté predtým v tejto a v iných autorových knihách, všetky predpovede v Svätej Biblii majú pre rôzne doby a rôzne podmienky iné významy. Keď sa naplní užitočnosť jedného stavu alebo položenia, tento stav alebo polozenie končí. A nový stav a polozenie aktivuje odlišné úrovne alebo aspekty Biblických predpovedí, týkajúcich sa každej špecifickej doby.

Hlavné idey Nového Zjavenia

Preto na základe toho, že sa niekto stane svedkom naplnenia sa určitých aspektov Biblických predpovedí, nie je možné žiadne finalistické zovšeobecňovanie. Ak by to bolo tak, Svätú Bibliu by nebolo možné považovať za pravé Slovo Božie, pretože by bola obmedzená len na určité úrovne, kroky, stupne, dimenzie, atď. Pravé Slovo Božie, súc Absolútne, nemôže byť obmedzené takými okolnosťami. Je aplikovateľné na všetky časy, na všetky dimenzie, na všetky stavy, na všetky miesta, na všetky podmienky a na všetky situácie. Zjavený je teda len ten aspekt Biblickej predpovede, ktorý môže byť správne interpretovaný len z hľadiska každej aktuálnej situácie, polozenia, udalosti či diania. Všetky ostatné aspekty tých predpovedí sú až do príhodnej doby skryté. Toto utajenie je nevyhnutné, pretože žiadne predčasné zjavenie by bez náležitej prípravy a pripravenosti jeho prijímateľov nemohlo byť pochopené, správne inkorporované, a preto by bolo skreslené, zohavené, sprofanované alebo úplne odmietnuté.

Na základe tejto situácie mal Swedenborg tendenciu interpretovať Svätú Bibliu takým spôsobom, aby vytvoril dojem, že jej vnútorný zmysel sa zaoberá len udalosťami, ktoré sa odohrávajú v duchovnom a intermediárnom svete, no nie už natoľko udalosťami na planéte Zem alebo v Zóne Vymiestnenia. História a udalosti týchto svetov boli použité len na zahalenie udalostí a diania duchovného a intermediárneho sveta. Aj keď Swedenborg priznáva, že všetko, čo sa dialo na zemi, bolo vždy dôsledkom vecí, čo sa udiali v duchovnom svete, bolo to videné skôr ako vzdialený dôsledok udalostí tých svetov, a nie ako súbežné, súčasné a diskkrétne javy, ktoré spolu navzájom súvisia.

No skutočnou realitou tejto situácie, odrážajúcou sa v súčasnom Novom Zjavení, je, že správny vzťah medzi všetkými dimenziami a ich príslušnými svetmi a všetkými oblasťami Zóny Vymiestnenia a všetkými ich príslušnými obyvateľmi v celistvosti bytia a existencie Stvorenia Najvyššieho je vždy súbežný, synchronný a diskrétny, prostredníctvom a pomocou zákona súvzťažností. Toto bolo zjavené už cez Swedenborga. Preto čokoľvek, čo obsahuje Svätá Biblia vo vnútornom zmysle, sa vždy týka nich všetkých, a nie iba niektorých z nich.

3. Bod číslo tri je odvodený z vyššie uvedeného bodu. Swedenborg bol vo svojej dobe svedkom určitých duchovných bojov, prevratov a holokaustov v jednej oblasti intermediárneho sveta duchov a v jeho príslušných umelých pseudo-nebesiach. Konal sa tam Posledný súd tých, ktorí vyfabrikovali pseudo-nebesia, a ich pseudo-nebesia boli zrušené, vymazané a tá oblasť bola očistená od všetkého negatívneho, lživého a zlého. Proces toho Posledného súdu sa vo všetkých detailoch podobal všetkému, čo bolo predpovedané v Zjavení Ježiša Krista (Apokalypse), tak ako vždy. Táto situácia viedla Swedenborga

k nepochopeniu a dezinterpretácii tej situácie do tej miery, že mylne usúdil, že Posledný súd, ktorého bol svedkom, bol skutočným všetko-zahrnujúcim, globálnym Posledným súdom, po ktorom už nemôže prísť alebo sa udiať nič tej povahy. Takže pokiaľ ide o Swedenborga, v duchovnom svete sa vtedy všetko skončilo a uzavrelo.

Avšak to, čoho bol Swedenborg svedkom, bol lokálny, oblastný a izolovaný jav, ktorý zahájil prechodné obdobie, počas ktorého sa odohrávajú mnohé takzvané Posledné súdy v rôznych ďalších oblastiach, úrovniach, stupňoch a krokoch Zóny Vymiestnenia a v intermediárnom svete duchov. V skutočnosti to, čoho bol Swedenborg naozaj svedkom, bolo len úplným začiatkom Posledného súdu, ktorého konečným účelom je totálne odstránenie celého negatívneho stavu.

Proces tohto odstránenia postupuje v určitých krokoch vo všetkých dimenziách, oblastiach a úrovniach, ktoré sú postihnuté negatívnym stavom. Každý krok predstavuje istú fázu Posledného súdu. Táto fáza nesie všetky známky toho, čo ľudia považujú za globálny, celkový Posledný súd, pretože skutočný Posledný súd nie je ničím iným než súhrnným súčtom všetkých posledných súdov, ktoré sa odohrali a budú odohrávať, až kým celý negatívny stav nebude odstránený zo všetkých oblastí a úrovní Zóny Vymiestnenia a intermediárneho sveta duchov.

Z hľadiska Nového Zjavenia pojem Posledný súd treba chápať aj ako veľmi osobný a individualizovaný proces, kedy jedinec zanecháva za sebou jednu fázu svojho života a prechádza do druhej, aj ako celovesmírny jav, kedy jeden časový cyklus Stvorenia vyčerpáva svoj duchovný úžitok a k svojmu zahájeniu je pripravený nový časový cyklus.

V tomto ohľade Posledný súd je obdobím intenzívneho zhodnocovania, spytovania si svedomia a vykonávania volieb buď jedného jedinca, čiže jednej fázy niekoho života (napríklad po fyzickej smrti nejakého jedinca, alebo po akejkol'vek zmene stavu v duchovnom svete), alebo celého národa, alebo ľudstva, alebo planéty, alebo slnečnej sústavy, alebo galaxie, alebo vesmíru, alebo dimenzie, alebo celého Stvorenia a jeho Zóny Vymiestnenia.

4. Ďalšie nepochopenie a dezinterpretáciu možno nájsť v tom, akým spôsobom Swedenborg a jeho nasledovníci chápali pojmy Nová cirkev, Nové nebo a Nová zem. Z tohto chápania vzišli určité škodlivé zovšeobecnenia. Bolo to chápané tak a došlo sa k takému záveru, že stvorenie Novej cirkvi, Nového neba a Novej zeme bude posledným aktom Stvorenia, a po ňom už nebude nasledovať nič.

Hlavné idey Nového Zjavenia

Toto ponímanie je hrubo obmedzeným chápaním pravej Prirodzenosti Najvyššieho. Ako každý vie, Najvyšší je Absolútny, a preto nemôže nikdy prestať tvoriť nové veci, nové nebesá, nové zeme, nové cirkvi a nových ľudí, atď.

Nová cirkev, Nové nebo a Nová zem znamenajú vyšší krok v duchovnom uvedení ľudí a prijatie transcendentnej, vyššej úrovne a stupňa duchovného pokroku. Len čo je budovanie tohto kroku alebo úrovne, alebo stupňa úspešne zavŕšené a náležite založené, buduje sa na ňom nový, vyšší, rozvinutejší a vnútornejší krok a poriadok života. Tento proces pokračuje do večnosti, aby odrážal Absolútnu Prirodzenosť Najvyššieho, ktorá nikdy neprestáva tvoriť nové veci. Keď každý jednotlivý krok v duchovnom pokroku naplní svoj účel a počet sentimentných entít potrebných na obsadenie toho kroku je kompletný, ustanovený a uzavretý, potom prichádza do svojho bytia a existencie nasledovný krok. Tento nový krok si vyžaduje svoje vlastné Nové Zjavenie a jeho metodologické nástroje. Tento krok sa nazýva Nová cirkev, pokiaľ ide o jeho duchovnú doktrínu; a Nové nebo, pokiaľ ide o jeho štruktúru a dynamiku; a Nová zem, pokiaľ ide o jeho špecifickú manifestáciu, ilustráciu, demonštráciu a spríkladnenie určitých novozjavených aspektov Absolútnej Pravdy.

5. Jedným z hlavných pojmov Swedenborgových spisov je pojem manželstvo a sexualita. V porovnaní s predošlým chápaním toho pojmu, ktoré predchádzalo Swedenborgovi, bola Swedenborgova interpretácia revolučná a totálne nová. Swedenborg si veľmi správne uvedomil, že manželstvo je duchovnou súvzťažnosťou konečného zjednotenia lásky a múdrosti, dobra a pravdy, dobročinnosti a viery, maskulinity a feminity, atď. Avšak jeho chápanie cudzoložstva a smilstva a vecí, týkajúcich sa pohlavného styku, boli vnímané a chápané mylne, pokiaľ ide o ich aplikovanie na pozemský život ľudí a ich sexuálne a manželské vzťahy.

Swedenborg násilne preniesol duchovný význam týchto aktov do potrieb ich praktickej aplikácie v Zóne Vymiestnenia, kde žiadne také pravidlá nie sú aplikovateľné, lebo zo zrejmých dôvodov žiadne pravé duchovné manželstvo nie je možné v stave a položení, kde niet žiadnej duchovnosti, alebo kde je len sfalšovaná a skreslená duchovnosť.

Swedenborg preto veril, že večné manželstvo dobra a pravdy znamená tiež vonkajšie manželstvo jednej špecifickej ženy s jedným špecifickým mužom alebo jedného špecifického muža s jednou špecifickou ženou a že žiadny iný pomer nie je možný, ba dokonca ani duchovne správny, jedine medzi manželmi. Z tohto chápania je úplne zrejmé, že jedinec je naveky uväznený v manželskom

XIII.

zväzku s jedinou špecifickou osobou bez toho, aby mu bolo niekedy dovolené mať sexuálny pomer s niekým iným.

Z tohto záveru pramení názor, že sexualita a manželstvo sú výlučným vlastníctvom dvoch ľudí, ktorí vstúpia do manželského zväzku, a že žiaden z ich aspektov nemožno nikdy zdieľať s nikým iným. Takže nech by mal jedinec akýkoľvek druh úmyslu alebo motivácie pri nadväzovaní sexuálneho vzťahu s niekým iným než so svojím vlastným manželským partnerom, bol by označený za cudzoložníka a hriešnika.

Toto chápanie sexuality a cudzoložstva je zavádzajúce a nie je už viac duchovne udržateľné.

Ježišove Kristove vyhlásenie v Matúšovi, v kapitole 5, vo verši 28 a na iných miestach neznamena („Každý, kto sa žiadostivo pozrie na ženu, už s ňou scudzoložil vo svojom srdci“) bažiť po pohlavnom styku s nejakou inou osobou okrem vlastného manželského partnera, ale znamená bažiť po vlastníctve, využívaní, zneužívaní, používaní, ubližovaní alebo po pomere s tou osobou výlučne z egoistických, sebeckých, egocentrických, samolúbnych dôvodov, bez akéhokoľvek ohľadu na blaho alebo bez zohľadnenia potrieb tej druhej osoby. „Bažiť“ znamená presne toto.

Toto vyhlásenie má ale ešte iný, hlbší význam. „Žena“ v tejto konotácii znamená feminínne princípy jedincovho bytia a existencie. V tomto ohľade „bažiť po žene vo svojom srdci“ znamená totálne ignorovanie svojho vlastného feminínneho, prípadne maskulínneho princípu (v prípade ženy) a baženie alebo chcenie privlastniť si ten princíp, ktorý patrí niekomu inému. Toto znamená skutočné cudzoložstvo. Je to teda ignorovanie svojej individuality a jedinečnosti svojej osobnosti, ktorá pozostáva zo všetkých princíпов maskulinity a zo všetkých princíпов feminity, a silná túžba vlastniť alebo mať individualitu niekoho iného a jej špecifické, jedinečné aspekty feminity alebo maskulinity. Toto znamená skutočné cudzoložstvo, a nie angažovanie sa v sexuálnom vzťahu s niekým iným než so svojím manželským partnerom, ak sa tak činí z pozície vzájomného zjavného osohu, za účelom zdieľania a väčšieho chápania Najvyššieho, iných a seba samého, s dobrým a pozitívnym úmyslom uplatniť to poznanie vo svojom živote a zdieľať ho so všetkými ostatnými.

V pravej realite pozitívneho stavu, ktorá je opísaná v súčasnom Novom Zjavení, nie sú možné, ba dokonca ani predstaviteľné žiadne výlučné, vlastnícke, sebecké, žiarlivé, samolúbe a jednosmerné vzťahy alebo stavy. Toto je dôvod, prečo Ježiš Kristus povedal Saducejom, „Lebo vo vzkriesení sa ani neženia, ani

Hlavné idey Nového Zjavenia

nevydávajú, ale sú ako anjeli Boží v nebi.“ (Matúš, kapitola 22, verš 30, a na iných miestach).

Pokiaľ ide o rozvod, tu opäť došlo k dezinterpretácii významu rozvodu so svojim pozemským, fyzickým, manželským partnerom. Rozviesť sa so svojim manželským partnerom alebo vziať si rozvedeného znamená odmietnuť tie aspekty dobra a jeho pravdy alebo pravdy a jej dobra, s ktorých manifestáciou alebo reprezentáciou na tejto zemi jedinec súhlasil, a namiesto toho prijať niečo iné alebo reprezentácie niekoho iného. „Páchať sexuálnu nemravnosť“, (Matúš, kapitola 5, verš 32) znamená v tejto konotácii zapredať negatívne mu stavu alebo zneužívať svoje dobro a jeho pravdu alebo pravdu a jej dobro v službách zla a lži; prekrútiac alebo sfaľšujúc ich tým. Taký prekrútený alebo sfaľšovaný stav nemožno už viac správne duchovne využívať vo svojom živote a ak sa jedinec chce zmeniť, musí sa ho vzdať. Toto je jediný ospravedlniteľný dôvod, prečo sa vzdať svojej pôvodnej úlohy, aby sa prijala iná po tom, ako bola pôvodná z horeuvedených dôvodov znehodnotená.

Z vyššie uvedenej stručnej rozpravy je jasné, že Ježiš Kristus nehovoril o fyzických, pozemských manželstvách a pozemskom pohlavnom styku, kde neexistujú žiadne pravé duchovné manželstvá. Hovoril o duchovných vzťahoch a záväzkoch, ktoré sa každý dohodol dodržiavať pred svojim inkarnovaním sa na túto planétu.

Swedenborg vedel o tomto konkrétnom význame tejto záležitosti, no napriek tomu mu bolo dovolené urobiť nesprávne závery, keď sa pokúšal aplikovať to chápanie na vzťahy ľudí na tejto planéte.

Ešte raz, Najvyšší to dovolil kvôli zachovaniu duchovného toku, aby nedošlo k žiadnemu pustošeniu alebo náhlemu prerušeniu toho toku.

6. Počas prvej fázy prechodného obdobia nikto nebol pripravený na to, aby poznal, že na tejto planéte nežije nikto v pravom vesmíre, ale v Zóne Vymiestnenia. Z toho dôvodu Swedenborg musel vnímať tento svet ako skutočný, nesprávne sa domnievajúc, že tento svet existuje len kvôli jedinému účelu: byť jasľami pre pozitívny stav nebies.

Kvôli tomuto nesprávnemu vnímaniu medzi nasledovníkmi Swedenborga prevládli dva hlavné mylné názory. Prvý, že každý, kto sa narodil na tejto planéte, zahájil svoj život na tejto planéte a že žiadne predošlé životné skúsenosti neexistovali. Druhý, že všetky sentientné entity, bytosti a formy v bytí a existencii na všetkých úrovniach Stvorenia, bez akejkoľvek výnimky či vylúčenia niekoho, musia začať alebo museli začať svoj život v prírodnom stupni

fyzického vesmíru. Takže všetky sentientné entity v bytí a existencii v tom či onom čase začali svoj život buď na tejto planéte Zem, alebo na nejakej inej fyzickej planéte.

Toto je v rozpore dokonca so samotným Swedenborgovým učením. V Novom Zjavení, odrážajúcom sa čiastočne v Swedenborgových spisoch, je explicitne uvedené, že všetko postupuje z vnútra von, z duchovného do prírodného, a nie z prírodného do duchovného. Ak je to pravda, a súčasné postavenie Nového Zjavenia s určitou potvrdzuje, že je to pravda, potom žiadny život nemôže začínať na prírodnej úrovni, nehovoriac už o Zóne Vymiestnenia, bez toho, aby sme mali život v sentientných formách najskôr na duchovnej úrovni alebo v duchovnom svete. Napokon, duchovný svet je samotným vnútrom Stvorenia. Preto sa sentientné životné formy musia objaviť najskôr v duchovnom svete, než môže dôjsť k uskutočneniu sa akýchkoľvek ďalších životných foriem na akýchkoľvek iných miestach.

Takže nie je nevyhnutné, aby všetok život začínal na fyzickej úrovni. V pravom Stvorení možno začať svoj život v prírodnom svete po plnom osídlení duchovného a intermediárneho sveta rôznymi sentientnými životnými formami.

Avšak za žiadnych okolností nemôže žiadny sentientný život začať v prírodnom stupni Zóny Vymiestnenia, pretože atmosféra toho stupňa, sú nahromadením a súčtom všetkých ziel a lží v konkrétnom stave, je jedovatá a nie je prospešná pre zahájenie žiadneho sentientného života samého osebe a ako takého. Prírodný stupeň Zóny Vymiestnenia je v postavení prílišného vonkajška, prílišnej odľahlosti, príliš slabý vo vzťahu k akejkoľvek duchovnosti a v stave prílišnej nevedomosti na to, aby dokázal udržať akýkoľvek sentientný život bez určitých rozsiahlych príprav a tréningu v niektorých iných svetoch.

Na druhej strane, duchovné a intermediárne svety Zóny Vymiestnenia, ako napríklad peklá, sú schopné vytvárať negatívne životné formy, pretože sú v svojom vlastnom duchovnom stave, ktorý má schopnosť takých fabrikácií za účelom zvečňovania negatívneho stavu. Tieto životné formy sú veľmi často premietnuté do prírodného stupňa Zóny Vymiestnenia, po ich vlastnej príprave a tréningu na prežitie v extrémne drsných, vonkajších podmienkach, ktoré existujú na tejto zemi.

Z toho dôvodu nikto nikdy nezačal alebo nezačne svoj život na tejto planéte. Preto nemožno nijako túto planétu považovať za jasle pre pozitívny stav nebies. Namiesto toho je javiskom, na ktorom sa odohráva pravá povaha negatívneho stavu kvôli dôležitému duchovnému poučeniu sa všetkých v celom Stvorení Najvyššieho. Každý, kto sa podieľal, podieľa a bude podieľať na tejto hre, tak

Hlavné idey Nového Zjavenia

konal, koná a bude konať zo svojej vlastnej slobodnej vôle a svojou vlastnou slobodnou voľbou.

7. Jedným z hlavných nepochopení a dezinterpretácií, ktoré je základom všetkých vyššie uvedených, je typická ľudská tendencia vnímať všetko vo finalistickom zmysle a podmienkach, asi takto: „A hotovo, a už nič viac nepríde“. Toto je úplne bežným záverom, ktorý ľudia robia o všetkých veciach. Platí to najmä o duchovných veciach, zvlášť ak tvrdia, že prichádzajú od Najvyššieho. Ľudia majú tendenciu veriť, že ak Najvyšší niečo urobil, je to nemenné a nemožno to nikdy modifikovať alebo nahradiť, ale musí to naveky zostať tak, ako to je. Z tohto neveriteľného záveru teda vyplýva, že to či ono zjavenie uviedlo Absolútnu Pravdu a že už nejestvuje nič viac, čo by bolo možné k nej pridať alebo o nej povedať. Všetko je fixné a nie sú už viac dovolené, ba ani možné žiadne zmeny alebo doplnky, či nadstavby.

Ľudia zabudli, že Absolútny Najvyšší prehovára k relatívnym bytostiam alebo sentientným entitám, ktoré nemôžu pochopiť Absolútnu Pravdu. Preto Najvyšší prispôsobuje Svoje zjavenia momentálnym percepčným a receptívnym schopnostiam ľudí v každom kroku ich duchovného rozvoja. Z toho dôvodu budú vždy jestvovať korekcie, doplnky, modifikácie, nadstavby a prídavky k všetkému, čo Najvyšší zjavuje ľuďom v každom danom čase.

Toto je úplne rozhodujúcim pravidlom a princípom súčasného Nového Zjavenia, ktoré si treba uvedomiť, aby sa vyhlo stagnácii na jednej konkrétnej úrovni, zablokujúc si možnosť duchovného rastu a pokroku.

Väčšina ľudí podlieha tejto bežnej a pochopiteľnej chybe. Niet divu, že dokonca aj Swedenborg v niektorých svojich vyhláseniach odráža tento tradičný postoj.

Takže keď Swedenborg opisuje vo svojich dielach štruktúru duchovného sveta takými pojmi ako nebeský, duchovný, prírodný, atď., pochopiteľne predpokladá, že toto je trvalá a konečná štruktúra, akoby už nemohlo byť nikdy nič ďalšie alebo iné.

Tento postoj však neodráža skutočnú realitu štruktúry Stvorenia Najvyššieho. V Swedenborgovej dobe to tak bolo a jeho opis Stvorenia odrážal realitu tej doby alebo toho, ako to on vtedy vnímal. Zo svojej pozemskej pozície si Swedenborg neuvedomoval, že samotnými svojimi spismi prispieva z Najvyššieho k budovaniu nového, vyššieho poriadku Stvorenia, ktorý presahuje a prevyšuje akýkoľvek iný poriadok, ktorý bol a existoval predtým. Tento vyšší poriadok sa

odráža v Novom Nebeskom Nadpozemsko-Kozmickom vesmíre, ktorý začal byť a existovať len relatívne nedávno.

Je to tento vyšší poriadok Stvorenia, ktorý umožnil Najvyššiemu pripraviť každého v Stvorení a v Zóne Vymiestnenia (v tejto Zóne väčšinou bez každého vedomého uvedomenia) na prenos konečnej časti tohto súčasného Nového Zjavenia a na začiatok eliminácie negatívneho stavu z jeho aktívneho a dominantného postavenia.

Swedenborg si až po svojom odchode z tejto planéty uvedomil všetky tieto významné fakty a stupeň svojho nepochopenia a dezinterpretácie a s veľkým povznesením a radosťou ich napravil a úplne ich do seba pojal, stanúc sa následne jedným z prominentných členov Vrchnej Rady Novej Nebeskej Spoločnosti-Vesmíru.

Len čo došlo k uskutočneniu sa plnej aktivácie funkcie Novej Nebeskej Spoločnosti-Vesmíru a každý tam zaujal svoje patričné postavenie, všetkým, ktorí majú skutočne záujem a ktorí sa počítajú, bolo možné zjaviť a preniesť všetko, čo je obsiahnuté tu a v konečnej časti Nového Zjavenia.

Takže touto esejou sú natrvalo odstránené hlavné nepochopenia a dezinterpretácie prvej časti Nového Zjavenia, obsiahnutej v Swedenborgových spisoch, a v kombinácii so svojou druhou časťou je Nové Zjavenie pripravené uskutočniť svoju rolu a funkciu v Stvorení Najvyššieho. Akékoľvek ďalšie, menšie nepochopenia, ktoré sú snáď obsiahnuté v Swedenborgových spisoch, sú bezvýznamné pre správne pochopenie a aplikáciu Nového Zjavenia v živote jedinca, a preto sú tu vynechané.

Len čo toto Nové Zjavenie splní svoj účel a cieľ a dosiahne, čo mu je určené dosiahnuť pre Najvyššieho a pre každého v Stvorení Najvyššieho, len čo poslúži naplneniu ilustrácie, demonštrácie, aktualizácie, realizácie a príkladnenia určitých ideí právd Najvyššieho, nevyhnutných pre nasledovný krok, éru, vek alebo dobu, potom bude prevýšené ďalším Novým Zjavením od Najvyššieho. Toto sa stane v čase, keď sa plne uskutoční krok, éra, vek, doba alebo epocha, pre ktoré bolo dané súčasné Zjavenie, a keď bude k svojmu zahájeniu pripravený nový krok, vek, éra, doba či epocha. V tom čase Najvyšší zahájí prechodné obdobie a cez niekoho iného bude zjavená prvá časť budúceho Nového Zjavenia.

XIV.

MILOVAŤ PÁNA NADOVŠETKÝCH A NADOVŠETKO

V Evanjeliu podľa Matúša, kapitola 10, verše 37-39 sa hovorí:

„Kto miluje otca alebo matku väčšmi než Mňa, nie je Ma hoden. A kto miluje syna alebo dcéru väčšmi než Mňa, nie je Ma hoden.“

„A kto neberie svoj kríž a nenasleduje Ma, nie je Ma hoden.“

„Kto nájde svoj život, stratí ho, a kto stratí svoj život pre Mňa, nájde ho.“

A podobné vyhlásenia, no v oveľa ostrejšom jazyku, sú zaznamenané aj v Evanjeliu podľa Lukáša, kapitola 14, verše 26 a 27. Je tam uvedené:

„Kto prichádza ku Mne a nemá v nenávisti svojho otca i matku, ženu i deti, bratov i sestry, áno, i vlastný život, nemôže byť Mojím učeníkom.“

„Lebo kto ide za Mnou a nenesie svoj kríž, nemôže Mi byť učeníkom.“

V Evanjeliu podľa Matúša, kapitola 12, verše 48, 49 a 50 sa uvádza:

„Ale On odvetil a povedal tomu, ktorý Mu to hovoril, „Kto je Moja matka a kto sú Moji bratia?“

„A ukázal rukou na Svojich učeníkov a povedal, „Tu je Moja matka a Moji bratia!“

„Lebo každý, kto činí vôľu Môjho Otca v nebi, je Môj brat i sestra i matka.“

Toto vyhlásenie sa opakuje so zanedbateľnými obmenami v Evanjeliu podľa Marka, kapitola 3, verše 31-35 a v Evanjeliu podľa Lukáša, kapitola 8, verše 19-21.

Aký je skutočný význam týchto požiadaviek? Prečo by Ježiš Kristus zachádzal tak ďaleko, že by vyhlasoval, že Ho nikto nemôže byť hoden, pokiaľ necíti nenávisť k svojej matke, otcovi, sestre, bratovi, žene, deťom a dokonca k sebe osobne?

Vonkajší, doslovný zmysel vyhlásenia v Matúšovi, kapitola 10, verš 37, je úplne jasný: Pána treba milovať viac než kohokoľvek iného či čokoľvek iné, dokonca viac než tých ľudí, ktorí sú s danou osobou v najbližšom a najintímnejšom fyzickom vzťahu.

Dôvod, prečo sa má Pán Ježiš Kristus milovať viac než ktokoľvek iný, je, že nikto nemôže byť k nikomu bližšie a intímnejší než Pán, Ktorý/Ktorá je v každom večne prítomný a Ktorý/Ktorá z tej pozície generuje a udržiava život každého. Okrem toho je to aj preto, lebo každý je nositeľom veľmi jedinečnej a veľmi odlišnej manifestácie Pánovej prítomnosti v sebe. Táto manifestácia je najvzácnejšou a najcennejšou vecou, ktorú každý vlastní a má, pretože tvorí jedinečné bytie a existenciu každého. Ak by bolo možné z tej osoby vyňať tú prítomnosť a jej manifestáciu, ktorá tvorí jeho/jej jedinečnú a neopakovateľnú myseľ a osobnosť, tá osoba by už viac nebola sebauvedomelým, neopakovateľným a jedinečným „ja som“, ale len prázdnu schránkou, ktorá by sa rozpadla a obrátila v ničotu.

Toto je vonkajším alebo doslovným významom verša 37 v kapitole 10 Evanjelia podľa Matúša.

No, samozrejme, z veľmi dôležitých duchovných dôvodov Ježiš Kristus nikdy nehovoril len vo vonkajšom alebo doslovnom zmysle. Vo všetkých situáciách Svojho života a kázaniach Ježiš Kristus používal starostlivo volené slová a vyhlásenia, ktoré vyjadrovali viaceré významy, zrozumiteľné všetkým úrovňam, stupňom, krokom, oblastiam, svetom a dimenziám Jeho/Jej celého Stvorenia a Zóny Vymiestnenia.

Je nutné si uvedomiť, ako uviedol už Swedenborg, že keď Ježiš Kristus hovoril, načúvali Mu/Jej všetci členovia celého Jeho/Jej Stvorenia a Zóny Vymiestnenia. Jeho život a všetky udalosti Jeho života, ako aj každé slovo, ktoré kedy vyslovil, boli úzkostlivo, do najmenších podrobností dodržiavané, zachovávané a zaznamenávané každým jedným jedincom v celom Stvorení, a nie iba tými, ktorí s Ním fyzicky chodili a zhovárali sa na tejto planéte.

Toto je dôvod, prečo Ježiš Kristus vždy hovoril jazykom súvzťažností a podobenstiev, čiže používal reprezentatívne a symbolické významy. Tento jazyk je všeuniverzálny a je schopný vyjadriť dôležité duchovné idey všetkým

Hlavné idey Nového Zjavenia

svetom a dimenziám v Stvorení Najvyššieho simultánnym a synchronným spôsobom.

Takže všetky vyhlásenia Ježiša Krista sa len veľmi málo alebo len okrajovo týkajú úzkoprsého, jednostranného a rigidného ponímania pozemských vzťahov a udalostí. Takže vždy, keď hovorí o matke, otcovi, synovi, dcére, sestre, bratovi, manželke, manželovi, milencovi či o komkoľvek, koho kto má, nikdy to neznamená, alebo to znamená len nepriamo pozemské, fyzické, alebo pokrvné vzťahy medzi tými príbuznými.

Slová „otec“, „matka“, „syn“, „dcéra“, „sestra“, „brat“, „manželka“, „manžel“, „milenc“, atď., majú mnohoraký alebo mnohonásobný zmysel a význam. Týmito slovami sú oznamované veľmi dôležité a významné duchovné idey celému Stvoreniu, vo všetkých jeho časoch, úrovniach, stupňoch, krokoch, dimenziách, podmienkach, stavoch, miestach, pračasoch, či čomkoľvek, čo jestvuje v bytí a existencii.

Taký je význam každého vonkajšieho jazyka a jeho slov, používaných ľuďmi na vzájomnú komunikáciu. Nanešťastie, väčšina ľudí si neuvedomuje, že ich jazyk a všetky jeho slová majú taký dôležitý zmysel a význam a obmedzujú chápanie svojho jazyka len na vonkajšie, doslovné vyjadrovanie svojho každodenného vonkajšieho života.

Avšak každé jedno slovo, ktoré ľudia používajú alebo vyslovujú, obsahuje viac, než čo sa ním ľudia pokúšajú jeden druhému oznámiť. Toto je dôvod, prečo Ježiš Kristus uviedol:

„Lebo pre svoje slová budeš ospravedlnený a pre svoje slová budeš súdený.“ (Evanjelium podľa Matúša, kapitola 12, verš 37).

Použité slová a spôsob reči, aký si kto osvojil, odrážajú cez svoj súvzťažný význam každého aktuálnu duchovnú kondíciu. Táto kondícia určuje jedincov skutočný vzťah s najdôležitejším faktorom jeho/jej života — s Najvyšším, Pánom Ježišom Kristom. Tento faktor je rozhodujúci vo veci jeho/jej ospravedlnenia alebo odsúdenia.

Takže z hľadiska vyššie uvedených faktov, čo sa to Ježiš Kristus pokúšal všetkým oznámiť?

Toto sa stane zrejším zo symbolického, reprezentatívneho alebo súvzťažného významu, ktoré majú slová „otec“, „matka“, „brat“, „sestra“, „syn“, „dcéra“, „manželka“, atď.

Tieto slová v pozitívnom zmysle odrážajú rôzne aspekty lásky a múdrosti, dobra a pravdy, dobročinnosti a viery a ako sa týkajú ľudí a všetkých ich ustanovizní a rôznych foriem ich manifestácie. V negatívnom zmysle tieto slová odrážajú rôzne aspekty všetkých ziel a lži a ako navzájom súvisia a akú formu manifestácie zaujímajú.

„Otec“ v tejto konotácii, len vo vzťahu k tejto téme, znamená rôzne lásky a ich záľuby, ktoré si jedinec osvojuje počas svojho pozemského života alebo počas určitej fázy manifestácie života na rôznych úrovniach, oblastiach a dimenziách Stvorenia Najvyššieho alebo v Zóne Vymiestnenia. Tieto lásky a ich náklonnosti sa stávajú životným štýlom jedinca a spôsobom jeho žitia, s ktorým sa plne stotožňuje.

Dôvodom, prečo je slovo „lásky“ použité v množnom čísle, namiesto jednotného (ako by si vyžadoval anglický jazyk), je odzrkadľovanie súvzťažného významu faktu, že jedinec pozostáva z mnohých veľmi špecifických a intímnych lások a ich veľmi špecifických a intímnych subjektívnych a osobných záľub, ktoré tvoria jeho život. Každá špecifická láska jedincovho života súvzťahuje s rôznymi duchovnými stavmi a procesmi buď v pozitívnom, alebo v negatívnom zmysle. Slovo „láska“ pri použití jednotného čísla nemôže vyjadriť mnohonásobný špecifický význam každej jednotlivej lásky. Môže vyjadriť len všeobecné, zosumarizované a všetkozahŕňujúce rozpoloženie, ktoré nie je dostatočné na zaoberanie sa špecifickosťou a intímnosťou obsahu každej lásky, ktorú kto má a zažíva. Toto je dôvod, prečo je veľmi často nutné používať množné číslo takých slov ako „láska“, „zlo“, „dobro“, „pravda“, „lož“, atď. (čiže „lásky“, „zlá“, „dobrá“, „pravdy“, „lži“, atď.).

V tomto ohľade treba porušiť dusivé gramatické pravidlá, nakoľko zákon duchovných súvzťažností prevyšuje akékoľvek externé gramatické pravidlá, ktoré veľmi často nedovoľujú vyjadrenie skutočného významu súvzťažností obsiahnutých v použitom slove.

Takže slovo „otec“ tu znamená rôzne špecifické, súkromné, individualizované, intímne a veľmi často tajné lásky a ich početné záľuby, ktoré tvoria alebo úplne ovplyvňujú jedincov momentálny životný štýl, jeho osobnosť, jeho správanie, jeho mentalitu a všetko ostatné v jeho každodennom žití.

Milovať svojho otca viac než Pána znamená v tejto konotácii dať prednosť svojim vonkajším upnutiam sa, ktorými je jedinec ovplyvnený a ktoré sa jedinec učí milovať, nasledovať a zachovávať vo svojom živote. Keď začne milovať rôzne svoje upnutia sa na úkor toho, aby miloval Pána nadovšetko, chytí sa do

Hlavné idey Nového Zjavenia

pasce, súc ovládaný a zotročený svojimi upnutiami sa. V tomto ohľade jedinec stráca svoju slobodu a nezávislosť.

Avšak keď jedinec naďalej miluje Pána viac než všetky svoje upnutia sa, miluje svoju pravú esenciu a substanciu, svoje vnútro, kde je vždy Pán, a zachováva si svoju slobodu, nezávislosť a individualitu. V tomto prípade jedinec ovláda a kontroluje všetky svoje lásky a ich záľuby. Ovládať a kontrolovať všetky svoje lásky a ich záľuby je možné len z Pána v sebe, pretože len Pán pozná presne, v absolútnom zmysle úplnú povahu, obsah, zmysel, výsledok a dôsledok všetkých lások, záľub a upnutí sa. Pokiaľ tieto lásky slúžia jedincovej vládnucej láske — láske k Pánovi Ježišovi Kristovi nado všetky ostatné lásky, slúžia svojmu úžitku a podporujú pozitívny stav a jedincovu slobodu a nezávislosť.

Na druhej strane, v Evanjeliu podľa Lukáša, kapitola 14, verš 26, je použité slovo „nenávisť“. Hovorí sa tam:

„Ak niekto prichádza ku Mne a nemá v nenávisti svojho otca ...“

V tejto konotácii slovo „otec“ znamená všetky jedincove lásky a ich záľuby, lákadlá, idey, pojmy, upnutia sa, atď., ktoré sú zlej a deštruktívnej povahy. Uzatvárajú cestu k Pánovi Ježišovi Kristovi a znemožňujú nadviazať akýkoľvek náležitý vzťah s najdôležitejším faktorom svojho života — s Najvyšším, svojim Stvoriteľom.

V hlbšom a duchovnejšom zmysle slovo „otec“ znamená milovať vonkajšie doktríny, idey, pojmy, náboženstvá, cirkvi, filozofie, atď., viac než vnútornú prítomnosť (vo svojej Vnútornej Mysli) Samotného/Samotnej Pána Ježiša Krista.

V konotácii Evanjelia podľa Lukáša slovo „otec“ znamená milovať všetky výtvary a fabrikácie pekiel, ktoré fabrikujú rôzne pseudo-náboženstvá, doktríny a idey, ktoré ničia pravý význam a chápanie akejkoľvek duchovnosti, a hlavne Najvyššieho.

Ak má niekto nadviazať patričný, správny a milujúci vzťah s Pánom Ježišom Kristom, Ktorý/Ktorá je pravým Najvyšším, musí sa naučiť opovrhovať a nenávidieť všetky zlá (plurál) a lži, vytvorené negatívnym stavom v peklách. Pokiaľ si osvojí, prijme alebo sa stotožní s akýmkoľvek takými pekelnými ideami, pojmami, doktrínami, náboženstvami, či čímkoľvek, čo tam majú, nedokáže nikdy nájsť žiadnu správnu cestu k svojmu pravému ja a k pravému Najvyššiemu. Pomocou takých zlých prostriedkov sa nikdy nemôže stať pravým nasledovníkom a učeníkom Pána Ježiša Krista.

Pokiaľ niekto nie je učeníkom a nasledovníkom Pána Ježiša Krista, nikdy nedokáže nájsť sám seba a určiť, kým je a prečo žije tu či kdekoľvek inde. Toto možno zistiť len z vnútra, z prítomnosti Pána Ježiša Krista v tom vnútri, čiže vo svojej pravej Vnútornej Mysli. Avšak akékoľvek prijatie, osvojenie si alebo stotožnenie sa s akoukoľvek formou pekelných lások k zlám uzatvára cestu k tomu vnútru, čiže k Pánovi Ježišovi Kristovi.

Toto je dôvod, prečo Pán Ježiš Kristus použil také zdanlivo drsné slovo ako „nenávisť“. Jedinec musí skutočne nenávidieť zlá a ich lži, pretože inak ho zničia.

Slovo „matka“ v tejto jednotlivéj konotácii, vo vzťahu výlučne k tejto téme, znamená všetky cirkvi v bytí a existencii a ich jednotlivé príslušné doktríny, dogmy, rituály, procedúry, tabu, predpisy a príkazy a všetky pravdy, respektíve lži, ktoré obsahujú. Milovať svoju matku viac než Pána znamená zaslepene uprednostňovať vonkajšie inštitúcie, organizácie, zvyky, konvencie, tradície, kultúry, cirkvi, náboženstvá, atď., prijaté rôznymi spoločnosťami, a považovať ich za dôležitejšie než čokoľvek iné a odvodzovať všetky vedomosti, chápania a pravdy z nich, namiesto zo svojho vnútra, čiže zo svojej Vnútornej Mysle, kde možno nájsť Najvyššieho. Takže namiesto spoliehania sa na Najvyššieho vo svojej pravej Vnútornej Mysli a odvodzovania všetkého z Neho/Nej sa jedinec spolieha a odvodzuje všetko z tých vonkajších ustanovizní a organizovaných cirkví, ktoré údajne majú licenciu na skutočnú pravdu.

Preto sa treba učiť milovať Pána Ježiša Krista, Ktorý/Ktorá je pravým Najvyšším, nado všetky tie zmienené vonkajšie ustanovizne a považovať ich, ak vôbec obsahujú niečo pozitívne, len za prostriedky na dostávanie sa dovnútra, do prítomnosti Najvyššieho za účelom milovať Ho/Ju každý deň viac a viac a za účelom odvodzovania všetkého poznania a pravdy zo samotného zdroja toho poznania a pravdy — Najvyššieho.

Na druhej strane, v konotácii vyhlásenia Evanjelia podľa Lukáša, verš 26, kapitola 14, nenávidieť svoju matku znamená opovrhovať a odmietat' všetky početné lži, vytvorené v peklách a prijaté a manifestované vo forme rôznych náboženstiev, cirkví a ich doktrín, ako aj všetkými vonkajšími inštitúciami, organizáciami, stavmi, podmienkami, zvykmi, tradíciami, konvenciami a kultúrami, ktoré buď popierajú bytie a existenciu Boha, alebo vyhlasujú falošných bohov za pravého Boha.

Je jasné, že akékoľvek stotožnenie sa s vyššie uvedeným (s „matkou“) vedie k zničeniu jedinca a k totálnemu uzavretiu cesty k pravému poznaniu Najvyššieho, Pána Ježiša Krista, iných a seba. Bez takého poznania a jeho

Hlavné idey Nového Zjavenia

aplikácie, pokiaľ jedinec lipne na svojej „matke“ a „otcovi“, atď., ostáva totálne stratený.

Slovo „syn“ v tejto jednotlivej konotácii, vo vzťahu výlučne k tejto téme, znamená všetky dôsledky, výsledky a následky, ktoré jedinec nadobúda od svojho „otca“, čiže ktoré nadobúda v dôsledku prijatia, osvojenia si a stotožnenia sa so všetkými svojimi láskami a ich rôznymi záľubami. Ako každý vie, každá láska a jej záľuba produkuje alebo prináša ovocie. To ovocie a dôsledky manifestácie prijatých lások a ich záľub je to, čo znamená a označuje slovo „syn“. „Syn“ znamená výsledky, dôsledky a následky jedincovej lásky a jej záľuby. Ak to nie je láska k Pánovi nadovšetkých a nadovšetko, bude to viesť k takým dôsledkom a následkom, ktoré dotyčného odvedú od Najvyššieho, a teda v konečnom zmysle od seba samého. Toto je dôvod, prečo je nevyhnutné, životne dôležité a rozhodujúce milovať Pána Ježiša Krista viac než všetko ovocie, výsledky a dôsledky svojich náklonností a stotožnení sa. Ak sú také náklonnosti a stotožnenia sa zo zlého zdroja, malo by sa nimi opovrhovať a vôbec by sa im nemalo dovoliť preniknúť do svojho života.

Slovo „dcéra“ v tejto jednotlivej konotácii znamená ovocie, výsledky, dôsledky a následky spoliehania sa a vychádzania zo všetkých tých ustanovizní, ktoré sú označované a symbolizované slovom „matka“ (opísanom vyššie). Tieto sa buď majú milovať menej než Najvyšší, ak majú nejakú pozitívnu konotáciu, alebo sa má nimi totálne opovrhovať a majú sa odmietiť, ak majú pekelný pôvod.

Text v Lukášovi používa slovo „deti“, ktoré znamená v tejto jednotlivej konotácii súhrn všetkých dôsledkov, výsledkov a následkov stavu všetkých jedincových lások a ich záľub („otec“) a procesu jedincovej zaslepenosti vonkajšími faktormi a ich uprednostňovania ako jediného zdroja pravdy („matka“ — odzrkadľujúca sa v cirkvách, inštitúciách, tradíciách, zvykoch, konvenciách, kultúrach, atď.) na úkor svojho vlastného vnútorného ducha. Ak sú tieto výlučne pekelného pôvodu, mali by sa totálne odmietiť a malo by sa nimi opovrhovať, pretože odvádzajú od akéhokoľvek dobra a od akejkolvek pravdy a lapajú jedinca do pasce akceptovania zla ako dobra a lži ako pravdy.

Slovo „brat“ v tejto jednotlivej konotácii znamená hocaké iné lásky a ich náklonnosti, mimo svojich vlastných, ktoré možno nájsť v iných ľuďoch, ktorí sú buď veľmi podobnej povahy, alebo nasledujú podobnú životnú cestu. Jedinec by nikdy nemal nijako uprednostňovať, obdivovať a mať rád spôsob života iných ľudí väčšími než Pána, nech by títo boli akokoľvek príjemní, obdivuhodní, úspešní a efektívni, pretože jedincov život nemôže byť ani odvodený a ani závislý od života a lásky niekoho iného. Ak by taká láska a život boli pekelného

pôvodu, mali by sa odmietnuť a malo by sa opovrhovať zlobou toho života a jeho lásky, a nie tou konkrétnou osobou, aby jedincova pozornosť nebola odvracaná, nepatričným obdivom k iným formám lásky, od pravého zdroja a pôvodu svojho života, čiže od Pána Ježiša Krista vo vnútri. Cestu k Najvyššiemu nemožno nájsť cez iných alebo podľa iných, alebo podľa ich spôsobov života, milovania a fungovania. Možno tak urobiť len cez seba a podľa seba samého, z prítomnosti Najvyššieho vo svojej Vnútornej Mysli.

Slovo „sestra“ v tejto jednotlivej konotácii znamená akékoľvek iné pojmy, idey, doktríny, cirkvi, náboženstvá, inštitúcie, ustanovizne, tradície, atď., a ich pravdy alebo lži, ktoré majú veľmi podobnú povahu alebo obsah ako tie, do ktorých je jedinec zbláznený alebo s ktorými je stotožnený. Nebezpečenstvo milovania svojej „sestry“ viac než Najvyššieho v tomto ohľade tkvie v používaní podobných ideí a pojmov, obsiahnutých v tých iných zdrojoch, na ospravedlňovanie, opodstatňovanie a dokazovanie svojej vlastnej pravdy, filozofií, názorov, životného štýlu, a najmä potreby a zlozvyku odvodzovať všetko z vonkajších ustanovizní a faktorov. Ak všetci ostaní odvodzujú všetko z týchto vonkajších faktorov, potom má jedinec tendenciu prijať taký zlozvyk — odvodzovať všetko z vonkajška — ako nezvratnú nutnosť a jedinú realitu, namiesto toho, aby ho považoval za bláznivú voľbu, ktorá nemá žiadnu skutočnú realnosť, a preto ju možno zmeniť alebo totálne odmietnuť. Toto myslel Pán Ježiš Kristus slovom „nenávidieť“ svoju sestru.

Slovom „manželka“ sa v tejto jednotlivej konotácii nemyslí vlastný fyzický manželský partner (v tomto ohľade by slovo „manžel“ malo podobný význam a zmysel), ale určitý duchovný stav, do ktorého každá osoba vstupuje bez ohľadu na to, či je tá osoba muž alebo žena. Takže v tomto kontexte sa slovo „manželka“ nijako netýka len ženy. Týka sa rovnako mužov i žien.

V tomto ohľade „manželka“ znamená privlastnenie si, naakumulovanie a inkorporovanie určitého, špecifického životného štýlu a neho sa týkajúcich určitých špecifických duchovných i neduchovných ideí, ktoré sa pre jedinca stávajú ním vyznávanou životnou filozofiou a náboženstvom. Táto filozofia a náboženstvo sa stávajú jeho vlastníctvom a majetkom, ktoré treba všetkými prostriedkami žiarlivo strážiť, chrániť, uchovávať, zbožňovať, uctievať a nikdy nezdieľať s nikým iným, alebo len s pár vybranými ľuďmi.

Úplne negatívna konotácia tohto významu je zrejmá, pretože taká filozofia alebo náboženstvo („manželka“) vedie jedinca k postoju farizejstva, vlastnej výnimočnosti, intolerancie a všetkých ostatných podobných ohavností a hnusu pekiel. Toto je dôvod, prečo Pán Ježiš Kristus vyhlásil, že túto „manželku“ treba

Hlavné idey Nového Zjavenia

nenávidieť, čiže totálne odmietat' a pohrdat' ňou, ak sa má jedinec stať Jeho skutočným nasledovníkom a učeníkom.

Nemožno byť dosť dobre duchovnou ľudskou bytosťou, nasledovníkom Pána, ak niekto miluje svojho manželského partnera (symbolicky povedané), čiže to, čo si jedinec osvojil, s čím sa stotožnil, čo si nahromadil, svoj majetok a svoje statky. Takýto druh lásky jedincovi odníma schopnosť milovať Pána Ježiša Krista nadovšetkých a nadovšetko. Uzatvára všetky cesty k pozitívnemu stavu, zatiaľ čo súčasne otvára všetky brány do pekiel, čiže do negatívneho stavu. Zapudzuje tiež jedincovu schopnosť skutočne milovať seba a iných, a preto uzatvára cestu k vnútru a k získaniu správneho poznania Najvyššieho, iných a seba.

„Nenávidieť aj svoj vlastný život“ v tejto jednotlivej konotácii, týkajúcej sa len tejto témy, znamená odmietnuť a opovrhnuť všetkým, čo jedinec považuje za svoj život z hľadiska svojej vonkajšej mysle. „Svoj vlastný život“ znamená všetko týkajúce sa pozemských, svetských, telesných, materiálnych a zmyslových vecí alebo toho, čo Swedenborg nazval „proprium“, čiže svojho vlastného, vytvoreného zo zmyslových vstupov a výstupov fyzických zmyslov, a všetky následné odvođeniny, o ktorých sa jedinec domnieva, že tvoria jeho život, mimo ktorého žiaden iný život neexistuje, ba dokonca ani nie je možný. Všetko, čo je jedincovi vlastné, v tomto jednotlivom zmysle nepochádza od Pána, a preto Pán v tom nemôže byť prítomný. Ak to nepochádza od Pána, potom jediné miesto alebo stav, z ktorého to môže pochádzať, je negatívny stav pekiel.

Takže všetko, čo je jedincovi vlastné, je v tejto konotácii vždy zlé, pokiaľ sa to za nejakým špecifickým úžitkom nepostúpi Pánovi. Ak jedinec neodmietne tento druh osobného alebo vlastníckeho života, nemá vôbec žiaden pravý život, pretože pravý život môže pochádzať len z Absolútneho Zdroja Života — Najvyššieho.

Toto je dôvod, prečo vo verši 39, kapitoly 10, Evanjelia podľa Matúša Ježiš Kristus povedal:

„Kto nájde svoj život, stratí ho, a kto stratí svoj život pre
Mňa, nájde ho.“

„Nájsť svoj život“ znamená stratiť ho, pretože to, čo jedinec nachádza, sú dočasné, pominuteľné, materiálne a vonkajšie faktory života, ktoré sú mylne považované za svoj vlastný život. V momente, ako jedinec toto začne považovať za svoj pravý život, skutočne život stráca, pretože žiadny pravý život nie je

možný vo svetských a pozemských veciach samých osebe a ako takých. Tak sa jedinec obracia chrbtom k svojmu pravému Zdroju Života — Pánovi Ježišovi Kristovi, a za pravý život považuje to, čo životom nie je. Toto je strata jeho pravého života.

Na druhej strane, „kto stratí svoj život pre Mňa, nájde ho“, znamená, že len čo si jedinec uvedomí, že to, čo považoval za život, pravým životom nie je, ale že jestvuje pravý Zdroj Života — Pán Ježiš Kristus, prestane považovať za život niečo, čo nie je pravým životom, a preto ten druh života stratí. V momente tohto uvedomenia sa otvorí brána k pravému Zdroju Života a dotyčný nájde svoj pravý život v Pánovi Ježišovi Kristovi, Ktorý/Ktorá je večne prítomný v jeho Vnútornej Mysli.

Z tohto jasne vyplýva, že vo vonkajšku, v žiadnych svetských, materiálnych, pozemských alebo zmyslových veciach niet žiadneho pravého, rýdneho života. Pravý život možno nájsť len v stavoch vnútra, vo Vnútornej Mysli, pretože tam prebýva a tam možno nájsť pravého Pána Ježiša Krista, Život Sám/Samu Osebe a Sám/Samu od Seba. Tam je pravá realita, kráľovstvo Božie. Napokon, kráľovstvo Božie je v každého vnútri (Lukáš, kapitola 17, verš 21).

Uvedomenie si a realizovanie tohto faktu vo svojom živote spôsobuje stratu nájdeného života (pozemského, vonkajšieho života), a tá strata zas poskytuje príležitosť nájsť pravý život v Pánovi Ježišovi Kristovi.

Vo verši 38, v kapitole 10, v Matúšovi a vo verši 27, kapitoly 14 Lukáša Ježiš Kristus hovorí:

„A kto neberie svoj kríž a nenasleduje Ma, nie je Ma hoden.“

Lukášova verzia znie nasledovne:

„A kto ide za Mnou a nenesie svoj kríž, nemôže Mi byť učeníkom.“

„Brat' alebo nieš' svoj kríž“ znamená v tejto jednotlivjej konotácii rozpoznať dôležitý fakt, že každý, kto sa dobrovoľne podujal zúčastniť sa negatívneho stavu, bez ohľadu na to kde či kedy, dobrovoľne prijal z určitých dôležitých duchovných dôvodov určitú špecifickú úlohu, cieľ a misiu, aby zobrazil, demonštroval a spríkladnil svojím životom určité aspekty pozitívneho alebo negatívneho stavu, alebo oboch. Väčšinou oboch. Taká misia obsahuje množstvo problémov a útrap a jej dôsledky a následky, lebo, koniec-koncov, je to misia do negatívneho stavu, nie sú vždy príjemné.

Hlavné idey Nového Zjavenia

Uznanie nutnosti znášať dôsledky svojej dobrovoľne zvolenej úlohy v negatívnom stave a prijať to v skromnosti, pokore a poníženosti, znamená niest' svoj kríž a, samozrejme, znamená to konať vôľu Božiu. Každý, kto nechce v skromnosti, pokore a poníženosti prijať tento fakt a neustále sa sťažuje na svoj osud, dohodu či polozenie a túži odstúpiť od svojej úlohy a misie alebo vzdať sa jej, je tým, kto nenesie svoj kríž, a preto nekoná vôľu Božiu. Taká osoba nie je hodná Ježiša Krista alebo nie je hodná byť Jeho učeníkom. Dôvodom je, že taká osoba porušuje svoj sľub a prísahu činiť vôľu Božiu v negatívnom stave, k čomu sa v prvom rade dobrovoľne prihlásil/a.

Keď niekto zo svojej vlastnej slobodnej vôle a na základe svojej vlastnej slobodnej voľby počúva Pána a koná Jeho/Jej vôľu, stáva sa Pánovou „matkou“, „bratom“, „sestrou“, atď., čo znamená, že prijíma pravú duchovnú doktrínu Ježiša Krista z vnútra a so všetkými jej dôsledkami, výsledkami, následkami a ovocím. V tom druhu ovocia je Ježiš Kristus vždy prítomný ako vo Svojom vlastnom a z neho môže mať jedinec správny vzťah k Pánovi najmilujúcejším a najmúdrejším spôsobom a cestou.

Konať vôľu Pána, s hlbokou láskou a ocenením, s trpezlivosťou, oddanosťou, s vernosťou, lojalnosťou, bez akéhokoľvek sťažovania sa a zatrpknutosti, ale v skromnosti, pokore a poníženosti, a považovať konanie Pánovej vôle za najdôležitejšiu vec, ktorá má najvyššiu a najhlavnejšiu prioritu zo všetkých, to je to, čo znamená milovať Pána Ježiša Krista nadovšetkých a nadovšetko.

XV.

ZMENY STAVOV A PODMIENOK

Emanuel Swedenborg vo svojich prácach (najmä vo svojej knihe „Nebo a peklo“, strany 108-111, odseky 154-161) zjavil, že každá sentientná entita a bytosť, bez akejkoľvek výnimky či vylúčenia niekoho, podlieha zákonu neustálej zmeny svojich stavov a podmienok.

Tento zákon je všetko zahrnujúci. Z tohto pravidla nemôžu jestvovať žiadne výnimky či výluky.

Len Absolútny Stav Najvyššieho je stále rovnaký, a preto nepodlieha tomuto zákonu z veľmi jednoduchého dôvodu, že Najvyšší od večnosti do večnosti obsahuje vo Svojom Absolútnom Stave, v Sebe Samom/Samej, všetky možné zmeny, podmienky, stavy, procesy, atď.

Po inkarnovaní sa Najvyššieho na túto planétu vo forme Ježiša Krista sa to stalo pravdou aj ohľadom modality zmien negatívneho stavu a ohľadom jeho podmienok. Ježiš Kristus zažil všetky možné podmienky a stavy negatívneho spôsobu pseudo-bytia a pseudo-existencie. Toto je dôvod, prečo možno povedať, že Najvyšší obsahuje v Sebe všetky možné zmeny, stavy a podmienky od večnosti do večnosti, a preto je Najvyšší stále rovnaký. Táto situácia s Absolútnym Najvyšším — obsahovanie všetkých možných zmien, stavov a podmienok od večnosti do večnosti — sa nemôže zmeniť. Ak by sa mohla, Najvyšší by už nebol viac Absolútny.

Avšak u ostatných, okrem Najvyššieho, je úplne iná situácia. Nikto nie je Absolútny, len Najvyšší. Preto nie je nikto schopný zažiť súbežne všetko zahrnujúce zmeny, stavy a podmienky, aké sú len v bytí a existencii možné. Celé bytie a existencia každého sú založené a postavené na samotnom zákone nepretržitých zmien. Ak by možnosti zmeny mali byť z bytia a existencie vyňaté, bytie a existencia by prestali byť bytím a existenciou. Nezostalo by vôbec nič.

Ako bolo spomenuté mnohokrát predtým, celé Stvorenie Absolútneho Najvyššieho je k Najvyššiemu vždy relatívne. Motivačné faktory pre bytie a existenciu Stvorenia možno nájsť len v nevyhnutnosti zažiť a manifestovať progresívnym spôsobom všetky nekonečné počty a variácie zmien, stavov, podmienok a procesov.

Hlavné idey Nového Zjavenia

Pretože pre niekoho alebo niečo, čo nie je Absolútne, je nemožné zažiť súbežne, súčasne a všetko zahrnujúcim spôsobom celý tento nekonečný počet a rozmanitosť zmien, stavov, podmienok a procesov, táto skúsenosť sa dosahuje progresívnym, postupným, kontinuálnym, a súčasne diskretným spôsobom.

Swedenborg vnímal tento zákon zmien ako funkčný a aplikovateľný len na vnútorné stavy a podmienky/položenia sentientných entít. Kvôli týmto vnútorným zmenám, kvôli zákonu súvzťažností, ľudské prostredie a jeho vybavenie odráža tieto nevyhnutné zmeny v ich stave zmeny. Avšak podľa Swedenborga ľudia vždy zostávajú v tom stupni alebo kroku Stvorenia, ku ktorému sa priradili svojou pôvodnou voľbou. On priamo nevnímal alebo nepredpokladal žiadnu zmenu od kroku ku kroku, od stupňa k stupňu, od dimenzie k dimenzii, od vesmíru k vesmíru, atď. Jediná taká zmena v tomto ohľade bola pre neho možná z fyzického tela alebo z prírodného sveta do intermediárneho, respektíve duchovného sveta. Po tejto zmene jedinec zostával v tom kroku alebo stupni, alebo dimenzii naveky, bezo zmeny svojho miesta. Základná zmena je teda zmena vo vnútri alebo vnútrajšku jedinca, ktorá nevyhnutne mení jeho prostredie, bez opustenia toho prostredia.

Tento záver je porušením zákona súvzťažností a zákona všetko-zahrnujúcich zmien.

Zmena stavov a podmienok jedincovho vnútra nemôže byť samonapájajúcou sa slučkou. Vždy sa odzrkadlí v zmene všetkých ostatných prvkov Stvorenia a jeho všetkých príslušných dimenzií. Ak je niekto obmedzený, čo sa týka jeho možnosti zmeny, len na určitý spôsob tej zmeny, je pripravený o zvolenie si celého nekonečného počtu a rozmanitosti dostupných volieb. Ak by to bolo tak, dotýčny by stratil svoju slobodu voľby. Obmedziť niekoho len na určitý limitovaný počet volieb znamená vylúčiť ho zo zažitia niektorých iných dôležitých zmien, ktoré sú životne dôležité pre jeho neustály duchovný pokrok. V takom prípade by si už viac nemohol slobodne zvoliť každý možný spôsob zmeny svojho momentálneho stavu a položenia, ale namiesto toho by bol nútený meniť sa len podľa určitých línií, diktovaných nevyhnutnosťou, z rozhodnutia kohosi iného. Toto by bolo otroctvom, a nie slobodou. Najvyšší nepôsobí v rámci obmedzených parametrov.

Z toho dôvodu každý podlieha zmene všetkých stavov, podmienok a procesov, v ktorých sa nachádza v každom danom momente alebo mieste svojho života.

Je nutné si uvedomiť, že zmeny vlastných stavov a podmienok sú v každom momente tak veľmi jemné, nepatrné a niekedy nevnímateľné vlastným vedomým

uvedomením, ako aj veľmi všeobecné, všetko-zahrnujúce a globálne, s plným vedomým uvedomením si ich výskytu.

Takže ľudia sú v neustálom režime zmeny, z jednej sekundy na druhú. Napríklad, je nemožné príliš dlho upriamovať svoju pozornosť na jeden konkrétny subjekt. Každého pozornosť sa nachádza v režime neustáleho presunu. Je nemožné dlhodobo sa sústrediť na jednu myšlienku alebo predstavu bez príležitostného myslenia na niečo iné. Je nemožné mať stále tú istú náladu alebo mať stále nezmenené pocity. Je nemožné byť dlhodobo vo fyzickom pokoji. Každý sa neustále pohybuje a je aktívny dokonca aj počas svojho fyzického spánku. Je nemožné zostať naveky na jednom mieste. Každý musí z času na čas zmeniť svoju polohu alebo miesto.

Je nemožné zostať stále rovnako starý. Každý starne a jeho/jej zjav sa mení. Je nemožné naveky si zachovať ten istý postoj. Je nemožné zažiť tú istú udalosť dvakrát presne tým istým spôsobom a cestou. Je fyzicky nemožné, aby tá istá osoba zažila detstvo alebo akékoľvek obdobie svojho života dvakrát. Je nemožné fyzicky sa vrátiť na to isté miesto, stav a do polohy, ktoré bolo už raz zažité, alebo zažiť ten istý zážitok dva či viackrát presne tým istým spôsobom a cestou. Vždy budú jestvovať podstatné a základné rozdiely medzi akýmkoľvek zážitkami a situáciami, dokonca aj keby sa dotyčný vrátil do toho istého mesta alebo do toho istého domu, kde bol predtým. Nemožno znovu zaujať presne rovnakým spôsobom ten istý okamih, ktorý bol zažitý deň predtým či sekundu predtým na tom mieste alebo v tom istom dome. Tá istá osoba nemôže zažiť dva či viackrát fyzické narodenie sa alebo fyzickú smrť, ktoré už raz zažila, ako by radi verili prívrženci koncepcie reinkarnácie. Je nemožné zostať naveky v akomkoľvek stave, položení, mieste, čase, situácii, vzťahu, pomere či čomkoľvek, čo kto má, bez predvídania jeho konca a začiatku niečoho nového a iného. Inak by Pán Ježiš Kristus nepovedal:

„Hľa, činím všetko novým.“

Keď Pán učiní také vyhlásenie, činí tak zo Svojho Absolútneho Stav, lebo taká je Jeho/Jej Prirodzenosť. Vyhlásiť čokoľvek z Absolútneho Stav znamená, že je to robené v Absolútnom Zmysle. Absolútny Zmysel je všetkými jeho relatívnymi prijímateľmi vnímaný a zažívaný na spôsob neustálej zmeny. Preto keď Pán povie, „Hľa, činím všetko novým,“ neznamená to jeden obmedzujúci akt stvorenia niečoho nového, ako by radi verili niektorí ľudia. Znamená to neustále, neutíchajúce, večné tvorenie všetkého nového.

Takýto druh tvorivého úsilia a jeho uskutočňovanie poskytuje každému večnú príležitosť postupne zažívať všetky zmeny, všetky stavy, všetky

Hlavné idey Nového Zjavenia

podmienky, všetky procesy, všetky časy, všetky dimenzie, všetky spôsoby bytia a existencie a ich nekonečné manifestácie.

Takým životne dôležitým, postupným, krok za krokom zážitkom je jedincovi umožnené byť bližšie a bližšie alebo viac a viac sa približovať Absolútnej Prirodzenosti Najvyššieho, ktorá obsahuje všetky možné zmeny od večnosti do večnosti a z nekonečna do nekonečna.

Toto je hlavným motivačným faktorom bytia a existencie Stvorenia. Nič iné nemôže skutočne motivovať jeho bytie a existenciu.

Z pozemského hľadiska a z hľadiska negatívneho stavu jedným z dôvodov, prečo sa ľudia, ktorí sú zo svojej voľby polapení v negatívnom stave, často cítia tak nešťastne a biedne, je, že si chcú naveky udržať alebo zachovať jeden určitý stav alebo položenie. Chcú na tejto planéte žiť naveky. Až do samého konca chcú vyzeráť a cítiť sa vo svojom pozemskom tele vynikajúco. Chcú mať dobrú náladu, byť šťastní, spokojní či akíkoľvek navždy, bez akejkoľvek zmeny. Taká túžba pramení zo samotnej povahy negatívneho stavu, ktorý chce zostať naveky taký, aký je v každom danom momente, bez toho, aby niekedy zmenil svoje stavy a podmienky.

Ako bolo spomenuté veľakrát predtým (v iných prácach autora tejto knihy), účelom duchovných vojen negatívneho stavu je jediný: zachovať do večnosti svoje status quo a nedovoliť, aby došlo k akejkoľvek zmene jeho stavu a položenia. Symbolicky možno povedať, že vzbura negatívneho stavu proti pozitívnemu stavu je predovšetkým kvôli pravej povahe pozitívneho stavu, ktorý je stavom, spôsobom a procesom neustálej zmeny a fluidity. Táto povaha pozitívneho stavu privádza negatívny stav takpovediac do šialenstva. Z tohto dôvodu chce negatívny stav zničiť alebo vymazať pozitívny stav, aby nastolil svoju vlastnú doménu večnej stagnácie. Vôbec nevie, že stagnujúce, nemenné položenie by spôsobilo jeho vlastnú večnú smrť. Vôbec nevie, že keby duchovné vojny, ktoré negatívny stav vedie proti pozitívnemu stavu, nepokračovali a neudržiavali v negatívnom stave potrebu neustálej zmeny a pohybu, každý v negatívnom stave by prestal byť a existovať. Negatívny stav vôbec nevie, že len čo je určitý cieľ dosiahnutý a vybavený a len čo už viac nejstávajú žiadne motivačné faktory robiť alebo usilovať sa o niečo iné, všetok život, vrátane života negatívneho stavu presne tam končí.

Negatívny stav je možný len preto, lebo existuje pozitívny stav. Pozitívny stav je možný len preto, lebo neustála zmena a fluidita sú esenciou a substanciou jeho bytia a existencie. Ak sa odníme táto esencia a substancia pozitívneho stavu, pozitívneho stavu viac niet. Ak už viac niet pozitívneho stavu, niet už viac

ani negatívneho stavu, pretože negatívny stav je závislý od zdroja svojho života, ktorý mu poskytuje pozitívny stav svojim bytím a existenciou z Najvyššieho.

Takže v konečnom dôsledku dokonca aj negatívny stav je v stave neustálej zmeny, pohybu a premeny.

V negatívnom stave nemôže byť nikto stále šťastný. Keďže negatívny stav je biedou sám osebe, každý v ňom chce byť šťastný, aby sa vyhol svojmu biednemu stavu. No súc v stave, ktorý je sám osebe biedou, pre každého, nech je akokoľvek pozitívny, je nevyhnutné byť a cítiť sa z času na čas biedne, deprimovaný, nešťastný, rozčúlený, obmedzovaný, frustrovaný, podráždený, nahnevaný, ustráchaný, bojzlivý, ustarostený, chorý, atď. Toto je negatívny stav. Toto je prinášané do života jedinca v dôsledku inkarnovania sa do negatívneho stavu. Je márne pokúšať sa vyhnúť tomuto druhu nepriaznivých a negatívnych podmienok, stavov a pocitov. Napokon, jedným z účelov inkarnovania sa do negatívneho stavu bolo zažiť ich a následne ich prekonať a znieť bez toho, aby jedinca premohli alebo zdolali. Táto snaha zdolať ich a znieť ich alebo úspešne im odolávať a nahradiť ich príležitostným pocitom úspechu a šťastia udržiava negatívny stav v modalite neustálej zmeny, pohybu a fluidity. Takže také polozenie alebo postoj k negatívne mu stavu a ohľadom neho smeruje ku konečnej eliminácii povahy negatívneho stavu — byť stagnujúci a nemenný. Ak by ľudia uspeli v tom, že by neboli ničím iným než biedou negatívneho stavu, nezažívali by nič iné než biedu. Preto by nemohlo nikdy dôjsť k žiadnej zmene toho stavu alebo polozenia. V tomto prípade by negatívny stav vyhral a všetci by zahynuli.

Naproti tomu, ak by ľudia nemali pociťovať nič iné než neustále šťastie, zatiaľ čo by boli v negatívnom stave, znamenalo by to, že negatívny stav majú radi a tešia sa mu. V tomto prípade by nedošlo k žiadnej zmene ich stavu a polozenia. Opäť by vyhral negatívny stav a všetci by prestali byť a existovať.

Pretože však väčšina ľudí v negatívnom stave zažíva biedu svojho stavu a polozenia, snažia sa dostať von z tej biedy a byť šťastní. Pri ich snahe tento zážitok negatívne mu stavu znemožňuje, aby vôbec niekedy duchovnú vojnu vyhral.

Na druhej strane, pozitívny stav je v stave šťastia a blaženosti. Najpodstatnejšou a najzákladnejšou povahou šťastia a blaženosti je neustála zmena, premenlivosť a nepretržitý duchovný pokrok. V stagnujúcom, uzatvorenom postavení, stave alebo položení niet žiadneho šťastia a blaženosti. Stagnujúce polozenie po chvíli, keď jeho novosť pominie, začína zahŕňať a mení sa v jedovatý smrad, ktorý dusí jedincov život a všetku motiváciu pre

Hlavné idey Nového Zjavenia

jeho pokračovanie. Tento druh výsledku nie je šťastím a blaženosťou, ale biedou a smrťou. Preto je pozitívny stav samotným stavom zmeny, premenlivosti a večného duchovného pokroku. Žiadny iný typ pozitívneho stavu neexistoval, neexistuje či nikdy nemôže existovať.

Z tohto dôvodu členovia pozitívneho stavu podliehajú neustálym zmenám svojich stavov, podmienok a procesov. Majú takpovediac svoje vlastné zdary i nezdary. Nie sú dokonalí. Nie sú bohovia. Nie sú Absolútni. Sú len relatívni. Relativita ich stavu je zdrojom tohto takzvaného zdarného i nezdarného polohenia. Majú svoje vlastné rána, poludnia, popoludnia a súmraky. Nemajú však žiadne noci, pretože noci sú možné len v negatívnom stave. Negatívny stav nie je ničím iným než čiernou nocou a nepreniknuteľnou tmou.

Zažívanie súmraku v pozitívnom stave je stavom, kedy sa dostaví uvedomenie, že je čas zmeniť svoj stav a polohenie. Swedenborg hovorí, že keď sentientné entity v pozitívnom stave dosiahnu tento bod, bod takzvaného súmraku, takmer zosmutnejú. Avšak nie je to ten istý typ smútku, aký zažívajú ľudia v negatívnom stave. Namiesto toho je to pocit vlastnej nedokonalosti, ktorá znemožňuje, aby ktokoľvek zažil všetky zmeny v ich absolútnom stave a aby bol ten zážitok okamžitý/simultánny. Je to stav uvedomenia si, že kvôli svojmu nedokonalému stavu jedinec postráda niečo veľmi dôležité. Je to pocit pokory a poníženosti, ktorý prichádza s vedomím, že všetko, čo sa jedinec doposiaľ naučil, je v porovnaní s tým, čo sa má naučiť v budúcnosti, tak nepatrné, že nemá byť na čo hrdý. Je to stav, v ktorom si jedinec uvedomuje svoje hrubé obmedzenia a že nemôže vôbec nič urobiť bez pomoci Absolútneho stavu, čiže bez Najvyššieho.

Ak niekto v pozitívnom stave zažíva také pocity a stavy, ten niekto vchádza do súmraku alebo dospieva do konca svojho dňa. (Deň tu súvzťahuje s jedincovým momentálnym polohením a stavom.) Toto naznačuje, že jedincovo momentálne polohenie, stav alebo miesto, či čokoľvek, čo má alebo v čom je, vyčerpalo svoju užitočnosť, všetky lekcie boli naučené a inkorporované, všetko bolo jasne ukázané a zdieľané a že je čas pohnúť sa do iného stavu, polohenia, na iné miesto, do iného času, procesu, dimenzie, či čohokoľvek, čo kto má. V momente, ako sa jedinec dostane do tejto novej situácie, vchádza vo svojom živote do rána nového dňa, čo v ňom vyvoláva pocit nesmierneho šťastia a blaženosti. Pocity šťastia a blaženosti tohto nového polohenia je omnoho väčší, omnoho hlbší, oveľa intenzívnejší a silnejší a má oveľa väčší skúsenostný dopad než čokoľvek, čo bolo zažité dovtedy vo všetkých predošliých krokoch a podmienkach jedincovho duchovného pokroku. Takže sa vôbec nedá porovnať alebo nejestvuje žiadna podobnosť medzi týmto polohením a predošlým polohením, až na to, že momentálne polohenie by nebolo možné dosiahnuť alebo

doň dostať bez zažitia všetkých predošlých položení, pretože každé momentálne polozenie/kondícia pramení a je postavené na všetkých predošlých.

Vzťah každého predošlého a nasledovného položenia/kondície a situácie je vždy diskretný, a nikdy nie je spojitý alebo lineárny. Toto je dôvod, prečo je povedané, že sa vôbec nedajú porovnať alebo že nejestvuje žiadna podobnosť medzi rôznymi položeniami. Každé nové polozenie je kvalitatívne a kvantitatívne iné a jedinečné. Avšak všetky sú navzájom spojené cez súvzťažnosti. Javy jedného položenia sú synchronne s javmi vo všetkých ostatných polozeniach. Sú špecifické a jedinečné pre každé polozenie a týkajú sa úrovne alebo perцепčných a receptívnych schopností tých, ktorí zaujímajú tie položenia na každej jednotlivjej úrovni a stave. Napríklad, jeden aspekt pravdy je zjavený simultánne a synchronne všetkým položeniam v bytí a existencii. Avšak stupeň a kvalita vnímania a prijímania toho aspektu zjavenej pravdy sa bude podstatne líšiť od jedného položenia k druhému. Zjavené aspekty pravdy majú toľko stránok, koľko je položení v bytí a existencii. Každé polozenie prijíma a využíva tú stránku zjaveného aspektu pravdy, ktorá odpovedá jeho špecifickej a jedinečnej povahe.

Synchronnosť vnímania a prijímania zjaveného aspektu pravdy je nevyhnutným javom, pretože bez toho, aby boli všetky jeho stránky spracované a inkorporované simultánne, nebolo by možné dosiahnuť žiadne úplné využitie, sprítomnenie a uskutočnenie zjaveného aspektu pravdy. Ak by to nebolo simultánne po všetkých jeho stránkach, nemohli by byť zjavené žiadne ďalšie aspekty pravdy. Následne by vznikla stagnácia vedúca k zániku všetkého života. Takto to funguje v diskretnjej modalite bytia a existencie všetkých možných položení, stavov, procesov, miest, časov, dimenzií, situácií, či čohokoľvek, čo kto má.

Na druhej strane, spojitá a lineárna forma duchovného pokroku každého je zaistená vo vnútri každého momentálneho položenia, stavu a miesta. To znamená, že keď niekto po prvýkrát vstupuje do nového položenia alebo situácie, vstupuje do najmenšieho stupňa poznania a jeho aplikácie, aké je k dispozícii v tomto novom položení. Ako jedincov deň (stav) postupuje od svojho rána k dopoludniu, poludniu, popoludniu, neskorému popoludniu a napokon k súmraku, jedinec postupne získava väčší a väčší stupeň poznania a jeho aplikácie vo vnútri toho položenia a väčšími a väčšími zdieľa svoje jedinečné príspevky so všetkými v tom položení, až kým nepríde čas, kedy to polozenie alebo stav pre dotyčného jedinca vyčerpá svoju užitočnosť a ani on sa už nemôže naučiť nič nové, ani s ostatnými nemôže už zdieľať či odovzdať im nič nové. V momente, ako k tomu dôjde, takpovediac padne súmrak a jedinec je pripravený na kvalitatívny nelineárny skok z jedného diskretného/nespojitého

Hlavné idey Nového Zjavenia

položenia/kondície do ďalšieho, vyššieho diskrétneho/nespojitého položenia/kondície.

Čas medzi opustením starého položenia a vstupom do nového položenia je časom súmraku alebo tým, čo sa nazýva Posledným súdom toho jedinca, ktorý je pripravený pohnúť sa vpred.

Počas tohto prechodného obdobia, charakterizovaného takzvaným súmrakom jedincovho dňa alebo Posledným súdom, jedinec podstupuje proces dôkladného prehodnocovania všetkého, čo sa udialo a dosiahlo a naučilo v predošlom položení. Počas tohto procesu jedinec získava plný náhľad a pochopenie celého dopadu svojho pobytu a učenia sa v tom položení, ktorý mal na celé Stvorenie. Dospieva k uvedomeniu si, ako prispel svojím jedinečným učením sa a zážitkami k skvalitneniu toho položenia alebo stavu, alebo miesta, či čohokoľvek, v čom bol, a ako sa zlepšil a ako bol on obohatený svojimi zážitkami a ostatnými v tom položení, a podobne.

Po vykonaní tohto sú dotyčného prezentované všetky možné voľby pre nasledovný krok jeho duchovného pokroku. Vezmúc do úvahy svoje vlastné jedinečné potreby a potreby celého Stvorenia, jedinec vykoná čerstvú voľbu. V momente, ako je tá voľba vykonaná, jedinec sa takpovediac rodí do nového stavu alebo miesta ním zvoleného položenia, s plným zachovaním si spomienok na všetko, čo zažil dovtedy. Jedinou výnimkou z tohto pravidla je, keď si dotyčný zvolí, že vstúpi do niektorých oblastí Zóny Vymiestnenia. V tomto prípade musí súhlasiť, že všetky jeho spomienky na čokoľvek zažité predtým budú vymazané po dobu jeho pobytu v negatívnom stave alebo dovtedy, dokiaľ sa dohodol pred inkarnovaním sa do negatívneho stavu.

Tento proces neustálej zmeny a duchovného pokroku pokračuje vyššie opísaným spôsobom do večnosti.

Z vyššie uvedeného opisu možno jasne vidieť, že v každom bode svojho bytia a existencie, to je jedno v akom položení, je jedinec v stave neustálej zmeny, premenlivosti, plynutia a progresie. Takže nikdy nie je uväznený len v jednom stave a položení.

Pokiaľ ide o ľudí v rôznych oblastiach Zóny Vymiestnenia, zmena ich stavov a položení/kondície postupuje nasledovne:

V negatívnom stave sa rodia alebo objavujú v stave totálnej vedomej neznalosti čohokoľvek, čo je opísané vyššie či kdekoľvek inde v tejto veci.

Od okamihu svojho narodenia sú učení z vonkajška, pozorovaním a príkladmi iných. Sú vystavení rôznym negatívnym a pozitívnym situáciám. Tieto situácie im dávajú voľbu buď ísť po pozitívnej, alebo po negatívnej ceste. Zvolením si pozitívnej cesty budú vystavení neustálym útokom, bombardovaniu a záplave negatívneho stavu, ktorý sa ich pokúsi chytiť do pasce, aby podľahli jeho pazúrom. Počas tej doby budú v stave neustálej zmeny a vykonávania volieb ohľadom negatívneho stavu. Len čo sa naučia všetko, čo sa mali naučiť o negatívnom stave a čo si zvolili, že sa naučia, a len čo úplne prekonajú všetky pokušenia negatívneho stavu, opätovne sa pripoja k pozitívnemu stavu a spôsobom opísaným vyššie pokračujú vo svojej duchovnej progresii.

Ak sa však jedinec rozhodne nasledovať negatívnu cestu, zmeny jeho/jej stavu a položenia sú určované každým momentom voľby buď pokračovať po negatívnej ceste, stávajúc sa negatívnejším a negatívnejším a horším a horším, alebo sa odvrátiť od negatívnej cesty a prijať pozitívnu cestu. Voľba odvrátiť sa od nasledovania negatívneho stavu privádza jedinca späť do pozitívneho stavu a poskytuje mu príležitosť pokračovať spôsobom opísaným vyššie, po tom, ako sa naučí porážať a premáhať všetky pokušenia negatívneho stavu.

Na druhej strane, voľba nasledovať negatívnu cestu v každom momente zmeny prechodu dostáva jedinca do polohy ponárania sa do stavu značne väčšieho, hlbšieho a odlišného stupňa ziel a lží, než aký zažíval a produkoval v predošlom alebo predchádzajúcom stave.

A opäť, počas každého prechodného obdobia, v stave medzi opustením toho predošlého položenia a vstupom do nového, jedincovi je vždy daná príležitosť odvrátiť sa od nasledovania negatívnej cesty a vydať sa na cestu pozitívneho stavu — večného duchovného pokroku. Toto sa počas každého prechodného obdobia deje každému, bez výnimky či vylúčenia niekoho, nech dotýčný vyzerá byť akokoľvek zlý či špatný, či negatívny.

Nuž, z vyššie uvedeného opisu by bolo možné ľahko usúdiť, že tento proces pokračuje aj u ľudí v negatívnom stave do večnosti, tak ako u ľudí v pozitívnom stave. Avšak taký záver by bol chybný.

Treba si zapamätať zas a znovu, že pozitívny stav vznikol v Absolútnom Stave a Kondícii Najvyššieho. Všetko, čo vzniklo priamo v Absolútnej Prirodzenosti, musí pokračovať do večnosti, pretože to v sebe obsahuje prítomnosť Absolútneho Najvyššieho. Nemôže to teda nikdy prestať byť a existovať. Toto bolo pôvodnou voľbou každého v Stvorení, ako aj samotného Stvorenia pred tým, ako bolo stvorené.

Hlavné idey Nového Zjavenia

Na druhej strane, negatívny stav nevznikol v Absolútnom Stave. Bol zahájený v relatívnom stave, na základe nesprávnej voľby ľudí, ako dôsledok ich odmietnutia Najvyššieho a Jeho/Jej duchovných princípov. Aj keď to „relatívne“ ako také vzniklo z Najvyššieho, a preto musí pokračovať do večnosti, všetko, čo to relatívne vyprodukuje samo zo seba, je len relatívne k relatívnemu, a nie k Absolútnemu. Relatívne k Absolútnemu pokračuje naveky. Relatívne len k relatívnemu nemôže pokračovať naveky, pretože v tom nie je nič Absolútne. Len relatívne k Absolútnemu nesie v sebe to Absolútne (ako predĺženie a proces Najvyššieho). Preto to zostáva naveky. Relatívne len k relatívnemu nemôže zostať naveky, pretože je to predĺžením a procesom len relatívneho stavu. Preto v jednom bode, keď to vyčerpá všetku svoju potenciálnosť, nezostane v tom nič, čo by to udržovalo.

Všetky zlá a lži negatívneho stavu sú preto obmedzené svojím relatívnym pôvodom. Relatívny pôvod im nemôže dať nevyčerpatelnosť a večný zdroj inšpirácie pre neustále produkovanie nových ideí a vynálezov, ktoré by boli schopné naveky udržiavať ich bytie a existenciu. Takže keď ten relatívny zdroj vyschne, negatívny stav naplní svoj účel, kvôli ktorému mu Najvyšší dovolil zahájiť jeho bytie a existenciu. V tom bode skončí.

Všetci tí ľudia, ktorí na základe svojej slobodnej voľby zostanú v negatívnom stave až do jeho samého konca, si uvedomia, že v negatívnom stave už nie je viac nič, čo by ich motivovalo alebo inšpirovalo k tomu, aby v ňom zostali a pokračovali ďalej. V momente tohto uvedomenia im budú obnovené spomienky na ich dobrovoľný status, za ktorého podmienok bolo dovolené, aby negatívny stav dospel do svojej aktivovanej a dominantnej formy, a bude im daná nasledovná voľba: buď konvertovať do pozitívneho stavu a nasledovať cestu neustáleho duchovného pokroku, premeny, fluidity a pohybu, alebo si nechať odobrať zdroj svojho života späť do Absolútneho Stavu.

V tom druhom prípade, v okamihu odobratia životného zdroja z nich, sa momentálna negatívna, zlá, iluzórna a klamlivá forma toho ukradnutého života so všetkými jeho stavmi, podmienkami, procesmi, atď., rozpadne a zmení sa v ničotu. Koniec koncov, nie je ničím iným než ničotou. V tom čase si tí ľudia spomenú, že to bolo samotnou dohodou medzi Najvyšším a celým Stvorením a tými, ktorí dobrovoľne vstúpili do negatívneho stavu, na základe ktorej bolo negatívne stavy dovolené byť aktivovaný a uvedený do dominantného postavenia.

Najvyšší dal všetkým vo Svojom Stvorení, a najmä všetkým, ktorí sa dobrovoľne zúčastnili negatívneho stavu, sľub: po prvé, že negatívny stav nebude trvať dlhšie než jeden časový cyklus; po druhé, že časový cyklus,

XV.

v ktorom bude aktivovaný negatívny stav, bude značne skrátaný; po tretie, že všetkým účastníkom negatívneho stavu budú neustále poskytované príležitosti dostať sa z neho von; po štvrté, že Najvyšší sa Sám/Sama inkarnuje do negatívneho stavu; po piate, že negatívne mu stavu nebude už nikdy viac dovolené opäť sa aktivovať; po šieste, že všetky zážitky z negatívneho stavu, od samého začiatku jeho aktivácie až do samého konca jeho bytia a existencie, budú natrvalo zaznamenané a umiestnené do Univerzality-toho-všetkého a budú od večnosti do večnosti každému kedykoľvek k dispozícii pre poučenie a skúsenosť, bez nutnosti jeho aktivácie niekedy inokedy či niekde inde; a po siedme, že všetci tí, ktorí si nezvolia konverziu do pozitívneho stavu, sa na konci jeho bytia a existencie obrátia v ničotu po tom, ako z nich bude vyňatý ich jedinečný zdroj života, ukradnutý z Najvyššieho, a vrátený jeho oprávnenému Vlastníkovi, kde bude purifikovaný, očistený, reštrukturalizovaný, prestavaný, totálne pretvorený, renovovaný a uvoľnený nejakému novému príjemcovi v pozitívnom stave.

Toto boli dôležité dohody a sľuby, ktoré uzavrel a dal Najvyšší každému predtým, než bolo negatívne mu stavu dovolené byť aktivovaný. Tí, ktorí odmietnu konvertovať do pozitívneho stavu v momente trvalej deaktivácie negatívneho stavu, súhlasili aj s týmto. V tej dobe budú tieto fakty uvedené do ich pamäti a oni si plne uvedomia zvolené alternatívy, s ktorými súhlasili pred vstupom do negatívneho stavu. Ťažko si predstaviť, že by sa v tom bode niekto, nech by bol akokoľvek zlý či negatívny, zdráhal podstúpiť konverziu do pozitívneho stavu.

Napokon, v tom bode, na samom konci bytia a existencie negatívneho stavu bude každý, kto v ňom zostane, podľa zákona zmeny daný do prechodného obdobia k Poslednému súdu, spôsobom, opísaným vyššie. Majúc všetky spomienky otvorené, všetky nástroje a procedúry na konverziu zjavené a sprístupnené, a súc v prechodnom stave, ktorý je stavom neutrality, čiže bez akéhokoľvek vplyvu tak z pozitívneho, ako aj z negatívneho stavu, bez stavu šialenstva, ktorý charakterizuje negatívny stav a jeho vražedné a samovražedné tendencie, bez všetkých týchto škodlivých vplyvov, je ťažké predstaviť si, že by niekto prišiel s voľbou odmietnuť návrat späť do pozitívneho stavu, do stavu večných zmien, premenlivosti, progresie, zlepšovania sa a rastu.

Taká voľba je však k dispozícii jednoducho preto, lebo za každých okolností, stavov, situácií či čohokoľvek, čo kto má, sú všetkým k dispozícii všetky voľby, vrátane tej jednej.

Dostupnosť všetkých možných volieb v bytí a existencii každému v Stvorení Najvyššieho a v celej Zóne Vymiestnenia je samotnou povahou jedincovej neustálej zmeny, premenlivosti, progresie, pohybu, zlepšovania sa a rastu.

Hlavné idey Nového Zjavenia

Motivuje teda každého zmeniť svoj stav, položenie a situáciu, a naveky, do večnosti si zachovať svoju slobodu a nezávislosť tým, že nebude uväznený v jednom položení.

XVI.

KONIEC ĽUDSKEJ ÉRY NA PLANÉTE ZEM A VO VŠETKÝCH OBLASTIACH ZÓNY VYMIESTNENIA

V knihe „Základy ľudskej duchovnosti“, strany 296-297 (angl. originálu — pozn. prekl.) bolo poukázané na to, čo je typická a špecifická ľudská éra a že v duchovnom svete sa skončila, hlavne v intermediárnom svete duchov (viď knihu „Posolstvá z vnútra“, strany 1-3).

Bytie a existencia typickej ľudskej éry sú však integrálne spojené s existenciou a bytím negatívneho stavu vo všeobecnosti i jednotlivo.

Jednou z hlavných charakteristických črt ľudskej éry, ktorá jestvuje zhruba štyri milióny rokov, je aktivácia a dominancia negatívneho stavu. Výsledkom tohto aktu sú nasledovné znaky, ktoré sú veľmi typické pre špecifickú ľudskú éru, ktorá vládne v celej Zóne Vymiestnenia:

1. Prevrátené videnie skutočnej reality. Realita je považovaná za neskutočnú a nereálnosť je považovaná za skutočnú.

2. Ľudská fyzická forma, čiže ľudské telo, ktoré bolo geneticky vytvorené skombinovaním zvieracích génov a pôvodného pravého nadelenia od Najvyššieho. Toto malo za následok vyfabrikovanie ľudských bytostí, aké existujú na tejto zemi v súčasnosti, alebo vytvorenie špecifického ľudského tela a s ním sa zhodujúcej duševnosti, odrážajúcich sa v súčasne existujúcich ľuďoch. Tieto fyzické alebo telesné formy boli pseudo-tvorcami zmenené a prestavané takým spôsobom, aby umožnili uskutočnenie sa prevráteného videnia reality.

Takže ľudské zmyslové orgány boli od základu prestavané a zmenené, aby ľuďom zámerne poskytovali totálne falošné alebo odlišné vnímanie reality. Toto umožňuje ľuďom, aby robili nesprávne alebo skreslené závery o všetkom s veľmi silným pocitom istoty, že ich závery sú správne, lebo ich zmyslové vnímanie a rozoznávanie sveta a jeho udalostí hovorí hlasnejšie než akékoľvek slová. Sú teda presvedčení, že vnímajú realitu takú, aká je.

3. Zvrátená hierarchia priorít ľudských hodnôt. Vo väčšine prípadov to, čo je najmenej hodnotné a dôležité (ako napríklad materiálne vlastníctvo), je považované za najcennejšie a najdôležitejšie, a to, čo je najdôležitejšie a najhodnotnejšie (ako napríklad duchovnosť a duchovné úvahy), je považované

Hlavné idey Nového Zjavenia

buď za najmenej hodnotné a nedôležité, alebo za majúce len priemernú hodnotu a dôležitosť, alebo nemajúce vôbec žiadnu hodnotu a dôležitosť.

4. Objavenie sa utrpenia, biedy, chorôb, porúch, umierania a podobných stavov, ktoré sú považované za nevyhnutný sprievodný jav ľudského života, dávajúc životu jeho plný význam a náplň. Tieto škodlivé stavy sú považované za integrálnu súčasť žitia, za motivačný faktor životných snáh a za nevyhnutný sprievodný znak každej životnej formy.

Ľudia si zjavne neuvedomujú, že tieto úvahy sú dôsledkom genetickej zmeny ich fyzických foriem, ktorá umožňuje, aby sa ich život prejavoval určitým veľmi špecifickým, veľmi zúženým, veľmi jednostranným alebo prevráteným spôsobom a štýlom. Účelom tej genetickej zmeny bolo vytvoriť všetky ich škodlivé stavy, podmienky, procesy a ťažkosti, aby sa aktivoval negatívny stav. Pred tým žiadne také škodlivé stavy neexistovali.

5. Strata akéhokoľvek priameho kontaktu alebo priameho vnútorného uvedomovania si pôvodného nadenia od Najvyššieho v každom človeku, prostredníctvom ktorého môžu ľudia dýchať, byť a existovať.

Za účelom aktivácie negatívneho stavu bolo nutné potlačiť najdôležitejší vrozený faktor alebo schopnosť ľudí — vedome si uvedomovať a priamo komunikovať so svojim Stvoriteľom, so svojou vlastnou Vnútrnou Mysľou a so všetkými ostatnými sentientnými entitami v duchovnom a v intermediárnom svete. Takže v súčasnej dobe si väčšina ľudí buď neuvedomuje tieto faktory a schopnosti, alebo ak si uvedomujú ich existenciu, nijako ich priamo skúsenostne nevyužívajú. Namiesto toho snád o nich vedia len prostredníctvom vonkajších prostriedkov, ako je napríklad čítanie Biblie alebo rôznych duchovných kníh, počúvanie kázní v kostoloch, z televízie, z rádia, z diskusií, alebo z toho, čo o týchto veciach hovoria iní ľudia.

6. Vyhýbanie sa potrebe poznať pravdu o realite a o tom, kto sú ľudia a prečo sú tu v negatívnom stave. Zaoberanie sa všemožnými vonkajšími záležitosťami, zabíjajúc čas aktivitami pochybnej hodnoty, rozvíjanie záujmov, ktoré plne pútajú ich pozornosť, takže im v zásobe nezostáva žiaden čas na to, aby sa zaujímali o čokoľvek iné, než čo robia vo svojom každodennom živote. Veľmi málo týchto aktivít, ak vôbec nejaké, sa zaoberá alebo sa priamo týka otázky — kto sú a prečo sú tu. Takže všetko v ich životoch je orientované na držanie ich mimo ich vnútrajška a mimo nich samotných.

Kvôli tomuto zlozvyku a životnému štýlu je zachovanie a pokračovanie negatívneho stavu zaistené. Pre ľudí je veľmi ľahké pokračovať v ich

negatívnych snahách kvôli faktu, že v ich pôvodnej štruktúre ich pseudo-tvorcovia fyzicky a duševne vytvorili tak, aby bolo pre nich prirodzené byť vonku a preč od seba samých a aby bolo veľmi ťažké a neprirodené byť vo svojom vnútri a vyvodzovať všetko z vnútornej pozície alebo zo svojej Vnútornej Mysle.

Nuž, vyššie spomenuté znaky, ako aj akékoľvek iné znaky, ktoré charakterizujú typickú ľudskú éru, musia byť bezpodmienečne odstránené, ak má negatívny stav vôbec niekedy dospieť do svojho konca. Pokiaľ existujú tieto znaky, negatívny stav bude prekvitať a rásť ako najhoršia možná rakovina.

Ako sa však pustiť do dosiahnutia tohto cieľa a do ukončenia špecifickej ľudskej éry na tejto planéte a v celej Zóne Vymiestnenia?

Ak sú ľudia v Zóne Vymiestnenia dokonca aj fyzicky a duševne stavaní takým spôsobom, aby bolo pre nich „prirodzené“ byť takí, ako ich opisujú horeuvedené a iné znaky typickej ľudskej éry, potom čo možno urobiť pre zmenu tejto situácie?

Skončenie typickej ľudskej éry v duchovnom svete, ktoré sa dosiahlo nedávno (viď knihu „Posolstvá z vnútra“, strany 1-3), nebolo neuskutočiteľným pokusom, pretože sa to udialo jednoduchým oddelením všetkých tých nových ľudí, ktorí si tam vybudovali svoje sídla a pokračovali tam vo svojom obľúbenom životnom štýle. Boli oddelení od všetkých tých, ktorí neboli ľudského pôvodu alebo ktorí neprejavovali znaky typickej ľudskej éry.

Na druhej strane ľudia, ktorí uznali márnosť negatívneho stavu a preukázali ochotu zmeniť sa, boli Najvyšším premenení do iných fyzických foriem a vzhľadu, ktoré nemali vyššie opísané a podobné znaky, a boli odoslaní do Novej školy pre Duchovné znovuprebudenie, znovupoučenie a reštrukturalizáciu, kde boli pretransformovaní na pravé sentientné bytosti. Zvyšní, ktorí sa nechceli zmeniť, boli vylúčení z duchovného sveta a umiestnení do pekiel zhodných s ich životným štýlom.

Avšak v Zóne Vymiestnenia to nie je jednoduché urobiť, kde je forma prejavovania sa ľudí prispôbena a podporovaná samotnou štruktúrou Zóny Vymiestnenia, nakoľko tá forma je vystavaná z jej prvkov.

V duchovnom svete žiadna taká podpora neexistuje a každý si tam zachováva svoj životný štýl len svojou slobodnou voľbou. Niet tam žiadnych iných vonkajších motivačných faktorov, ktoré by nútili, podporovali a povzbudzovali k pokračovaniu takého života. Fyzické formy duchovného a intermediárneho sveta sú veľmi fluidné a premenlivé podľa kvality jedincovej zvolenej vôle.

Hlavné idey Nového Zjavenia

Takže ak je niekto ochotný zmeniť svoju vôľu a ísť iným smerom, jeho fyzická forma sa zmení v súlade s novou kvalitou tej vôle.

Avšak v Zóne Vymiestnenia fyzická forma jedincovho prejavu života nie je tak fluidná ako v iných dimenziách. V skutočnosti tu jedinca činí plne závislým na tej fyzickej štruktúre a prispôsobuje jej jedincovho ducha. Takže život každého v Zóne Vymiestnenia sa musí prispôbiť obmedzeniam jeho/jej fyzickej formy, a nie naopak, ako je to v pravom Stvorení (v skutočnom fyzickom svete, v intermediárnom svete duchov a v duchovnom svete), kde jedincov duch a jeho život určujú jeho fyzickú formu alebo manifestáciu. Takže aby sme si to zopakovali, v Zóne Vymiestnenia je duch nútený byť závislý na svojom tele, zatiaľ čo v pravom Stvorení je telo závislé na svojom duchu. Toto je prevrátené postavenie negatívneho stavu.

Toto je jedným z najzákladnejších a najrozhodujúcejších znakov typickej ľudskej éry, že duch je nútený byť závislý na svojom tele alebo že duch je daný do takého položenia, že je lapený do závislosti na fyzickom tele a nemôže sa z neho dostať, až kým sa to telo neopotrebuje, alebo nie je zničené nejakými násilnými prostriedkami (ako sú napríklad vraždy, samovraždy, nešťastia a vojny).

Takže jedným z hlavných a rozhodujúcich krokov, ktoré treba podniknúť v procese odstraňovania negatívneho stavu je zvrátiť tento proces a urobiť fyzické telo totálne závislým na jeho duchu. Avšak vo fyzických formách, ktoré momentálne existujú v Zóne Vymiestnenia (fyzické formy neznamujú len materiálne formy ľudskeho tela, ako vyzerajú tu na Zemi), niet vôbec ničoho, čo by bolo možné využiť na toto zvrátenie, pretože tie boli zámerne vyfabrikované takým spôsobom, aby znemožnili akékoľvek uskutočnenie takého zvrátenia rolí.

Z toho dôvodu ľudské formy existujúce v súčasnosti po celej Zóne Vymiestnenia, vrátane ľudských fyzických tiel, musia byť zničené a musia byť zostrojené iné formy, aby umožnili túto reformu. Len takýmto spôsobom je možné úplne odstrániť negatívny stav.

Pokiaľ naďalej sú a existujú súčasne jestvujúce fyzické formy, nech by sa ľudia akokoľvek zmenili smerom k pozitívnemu stavu, vždy by existovalo nebezpečenstvo alebo pokušenie vrátiť sa späť do negatívneho stavu, pretože tieto formy sú vystavané z prvkov negatívneho stavu, čiže z ideí zlé a lži. Pokiaľ existuje nejaká konkrétna fyzická forma týchto zlé a lži, vždy bude niest' svoje zlá a lži, dokonca aj keby mal byť zvyšok zlé a lži vykynožený. Preto je nevyhnutné odstrániť aj fyzické manifestácie ľudských životov na tejto zemi

a vo zvyšku Zóny Vymiestnenia, čiže ich fyzické telá, kvôli ktorým je pre nich prirodzené a ľahké byť negatívni a zvečňovať všetky znaky typickej ľudskej éry.

Aby sa to dosiahlo, treba podniknúť niekoľko krokov:

1. Najvyšší musí poslať úplne nové zjavenie všetkým v Jeho/Jej Stvorení a v Zóne Vymiestnenia, v ktorom budú všetky tieto fakty vysvetlené, zjavené a dané každému do pozornosti.

Nuž, nezáleží na tom, že obrovská väčšina ľudí nebude nikdy čítať alebo vedieť o tomto Novom Zjavení alebo o samotných týchto slovách svojou fyzickou alebo vonkajšou vedomou myslou. Dostupnosť tohto zjavenia pre celé Stvorenie umožní pripraviť každého z jeho vnútra na podniknutie všetkých ostatných krokov.

Dôvodom, prečo musí najprv prísť Nové Zjavenie, je, že spúšťa vnútorné spomienky všetkých v Stvorení Najvyššieho a každého v Zóne Vymiestnenia ohľadom podmienok, za akých bol aktivovaný negatívny stav a za akých mu Najvyšší dovolil, aby začal dominovať na určitých miestach a v určitých stavoch. Do tohto momentu alebo pred tým, než bolo sprístupnené Nové Zjavenie, všetky spomienky na tieto fakty boli pre každého uzavreté, aby negatívny stav dostal šancu a príležitosť manifestovať svoju úplnú povahu.

Otvorenie spomienok poskytuje každému jasné uvedomenie, že negatívny stav neexistuje z nutnosti, ako si doposiaľ myslela väčšina ľudí, ale na základe slobodnej voľby každého, kto sa na ňom podieľal. Preto negatívny stav nemusí pokračovať do večnosti. Toto dôležité zjavenie dostáva každého v negatívnom stave do pozície, v ktorej je schopný zmeniť sa. V pozitívnom stave si každý uvedomuje, že negatívny stav nie je naveky uzatvorený stav alebo postavenie, ale prechodná situácia, existujúca len kvôli dôležitému duchovnému poučeniu sa.

Len čo je každý uvedený do postavenia, v ktorom je schopný zmeniť sa a uvedomiť si pravdu o tejto veci, možno podniknúť ďalšie kroky v eliminovaní negatívneho stavu.

2. Otvorenie Novej školy pre Duchovné znovuprebudenie, znovupoučenie a reštrukturalizáciu a jej obsadenie kompetentným a schopným personálom. Táto škola je schopná zvládnuť všetkých tých, ktorí sa chopia príležitosti, danej im s uvedením, že sa môžu zmeniť, aby konvertovali do pozitívneho stavu. Nedávno Najvyšší stvoril celý Nový Vesmír, ktorý funguje ako táto Nová škola.

3. Hlásanie a kázanie Nového Zjavenia všetkým v peklách, vrátane všetkých pekiel pseudo-tvorcov. Z toho dôvodu zriadenie špeciálnych vysunutých

Hlavné idey Nového Zjavenia

stanovišť a ambasád pozitívneho stavu vo všetkých oblastiach pekiel, ako aj v peklách pseudo-tvorcov, kde tí, ktorí chcú konvertovať, môžu nájsť útočisko a podporu dovtedy, kým im nebude ukázaná cesta von z pekiel.

4. Zriadenie obrovskej špeciálnej oblasti medzi peklami a intermediárnym svetom duchov, kde môže byť kompetentným spôsobom prešetrený, spracovaný a zvládnutý masívny odchod tých v peklách, ktorí budú reagovať na volanie po konverzii. Poskytnutie početného špeciálne cvičeného ľudského personálu, ktorý bude schopný patrične sa postarať o všetky tieto záležitosti, aby všetko prebehlo hladko a efektívne k spokojnosti všetkých.

5. Po skončení tohto odchodu uzatvorenie všetkých pekiel a ich totálna separácia a izolácia od zvyšku Zóny Vymiestnenia, najmä od planéty Zem a od intermediárných svetov Zóny Vymiestnenia. V tom stave nebude už viac možné žiadne spojenie s peklami a ľudia na zemi a inde už viac nebudú krmení neustálymi zlami a lžami. Všetci agenti negatívneho stavu, ktorí sú na planéte Zem, budú eliminovaní — po tom, ako im bude poskytnutá príležitosť ku konverzii do pozitívneho stavu, a uväznení v ich príslušných peklách. Spôsob tejto eliminácie nemôže poznať nikto, len Najvyšší. Všetci agenti pozitívneho stavu, ktorí si do toho momentu splnili svoje poslanie, budú stiahnutí späť na svoju domovskú základňu v duchovnom svete (zanechajúc za sebou svoje fyzické telá).

6. Tesne pred tým, ako sa uskutoční eliminácia agentov negatívneho stavu, ľudia, ktorí nie sú agentmi negatívneho stavu, ale sú svojou slobodnou voľbou ich otrokmi a nasledovníkmi, budú umiestnení niekde inde, do vhodného fyzického prostredia, kde podstúpia proces dôkladnej purifikácie, očisty, „podania hlásenia“, otvorenia pamätí a následnej zmeny; a ich duch — teraz očistený od všetkých lží a ziel — bude vyňatý z ich fyzických tiel, ktoré boli pôvodne vyfabrikované pseudo-tvorcami, a bude prenesený do patričných fyzických foriem, ktoré boli pôvodne stvorené Najvyšším a teraz upravené podľa jedinečného ducha každého a podľa jeho špecifickej povahy, voľby a kondície.

Ako bude toto prebiehať, eliminácia agentov negatívneho stavu bude pokračovať a uskutoční sa dôkladná purifikácia, očista a oslobodenie tejto planéty od všetkých znečistení, jedov a zamorenia negatívnym stavom a nová planéta Zem bude následne vrátená späť do pravého Stvorenia. Všetci ľudia, ktorí si to zvolia zo svojej slobodnej vôle a ktorí zavŕšia presun ich duchov do nových fyzických tiel, budú daní späť na novú planétu Zem a budú tam pokračovať vo svojich pozitívnych snahách nasledovať cestu duchovného pokroku. Tým, ktorí sa sem nebudú chcieť vrátiť späť, bude daná príležitosť zvoliť si život a miesto podľa ich vlastnej chuti a potrieb.

Týmto činom sa typická a špecifická ľudská éra na planéte Zem skončí a začne sa Nová Éra pravej duchovnosti a zbožných ľudí.

7. Medzitým bude pokračovať úsilie skonvertovať všetkých, ktorí zostanú v peklách, teraz uzatvorených, izolovaných a separovaných od všetkých ostatných. Do pekiel už viac nebudú prichádzať žiadne nové ľudské duše. Počet tých, ktorí zostanú v peklách, sa bude neustále znižovať a jedna oblasť pekiel za druhou bude deaktivovaná, vyľudnená, vyprázdnená a natrvalo zrušená. Zostanú len najtvrdšiejší, najzlomyseľnejší, najnásilnejší, najhorší a najnegatívnejší duchovia a budú odolávať akejkoľvek snahe skonvertovať ich.

8. Keď vyprší čas, ktorý vydolí Najvyšší na dobrovoľnú konverziu všetkých v peklách, všetci zostávajúci pekelní duchovia budú zo všetkých pekiel vyňatí a umiestnení do prechodnej, neutrálnej kondície, kde im všetkým bude pripomenutá pôvodná dohoda a sľub, ktorý dal Najvyšší pred aktiváciou negatívneho stavu, a bude im daná posledná príležitosť a možnosť voľby v súlade s tou počiatočnou dohodou. Z tej pozície si buď zvolia konverziu, alebo bude ich život z nich alebo z ich fyzickej a duševnej formy odobratý a oni prestanú byť a existovať v tom zlom a negatívnom položení a forme (viď predošlú esej).

Týmto posledným krokom sa celá typická alebo špecifická ľudská éra všade natrvalo ukončí a negatívny stav bude kompletne deaktivovaný a uvedený do trvalej nečinnnej kondície. Celá Zóna Vymiestnenia sa opäť stane neobývanou a jej prvky už viac nebudú využívané na produkciu žiadnych živých vonkajších foriem, ktoré by napomáhali aktivácii, udržiavaniu a zvečňovaniu negatívneho stavu.

Vyššie opísaný proces eliminácie negatívneho stavu môže byť len priblížením skutočnej reality, ako sa ten postup alebo proces naozaj uskutoční. Toto je len veľmi stručným náčrtom toho, čo sa vo veľmi všeobecnom a povrchnom zmysle bude diať. Okrem toho, tieto kroky sú len zlomkom všetkých možností, ktoré si ponecháva Najvyšší. V konečnom zmysle to, ktorá možnosť sa bude realizovať, určí až finálna voľba všetkých účastníkov negatívneho stavu.

Nech sa však použije ktorákoľvek alternatíva, každá bude viesť k tomu istému želanému koncu — trvalému zrušeniu typickej a špecifickej ľudskej éry a večnej deaktivácii negatívneho stavu so všetkými jeho krutosťami a ohavnosťami, manifestujúcimi sa tak živo na tejto planéte.

Hlavné idey Nového Zjavenia

Potvrdenie niečoho z toho, čo bolo uvedené vyššie, možno nájsť vo vnútornom zmysle Zjavenia Ježiša Krista v Svätej Biblii, kapitola 20, verše 1-3 a 7-10.

Teraz bude zjavený jeden ohraničený aspekt vnútorného zmyslu týchto veršov.

V tej kapitole (verzia Nový Kráľ Jakub) sa dočítame:

Verš 1:

„Potom som videl anjela zostupovať z neba, majúceho kľúč od bezodnej priepasti a veľkú reťaz vo svojej ruke.“

Verš 2:

„Uchopil draka, toho starého hada, ktorý je Diabol a Satan, a spútal ho na tisíc rokov;“

Verš 3:

„A hodil ho do bezodnej priepasti, a zatvoril ho, a zapečatil, aby viac nezvádzal národy, kým sa nezavŕši tisíc rokov. No po tomto musí byť na krátko prepustený.“

Vo veršoch 7-10 sa dočítame nasledovné:

„Teraz, keď sa vyplní tisíc rokov, Satan bude prepustený zo svojho väzenia“

Verš 8:

„a vyjde, aby zvádzal národy, ktoré sú v štyroch končinách zeme, Goga a Magoga, aby ich zhromaždil do boja, ktorých je toľko ako piesku v mori.“

Verš 9:

„Vyšli na širu zem a obkľúčili tábor svätých i milované mesto. No od Boha zostúpil oheň z neba a pohltil ich.“

Verš 10:

„A diabol, ktorý ich zvädzal, bol hodený do ohnivého a sírového jazera, kde je šelma i falošný prorok. A tam budú mučení dňom i nocou na veky vekov.“

Nuž, väčšina ľudí na zemi (najmä kresťania) doslovne verí, že to, čo je tu opísané, sa stane na tejto zemi. Čiže veria, že jedna osoba — Princ temnoty, ktorý sa nazýva Satan a Diabol — bude uväznená presne na tisíc rokov (počítajúc v pozemských časových jednotkách) a že všetky následné udalosti sa udejú vo vonkajšom alebo v doslovnom zmysle týchto veršov presne tak, ako je napísané.

Avšak skutočná duchovná realita obsahu vyššie citovaných veršov je nasledovná:

Verš 1: „Anjel zostupujúci z neba“ — znamená všetku moc pozitívneho stavu Stvorenia Najvyššieho. (Celé Stvorenie Najvyššieho sa javí pred Najvyšším ako jeden anjel alebo osoba.)

„Majúci kľúč od bezodnej priepasti a veľkú reťaz vo svojej ruke“ — znamená, že len pozitívny stav, stav čistej Lásky a čistej Múdrosti Najvyššieho má schopnosť pochopiť pravú povahu, štruktúru, účel, obsah a dôvod bytia a existencie negatívneho stavu. Z tej pozície, len pozitívny stav má schopnosť, moc a patričné prostriedky na potlačenie negatívneho stavu a na prevzatie všetkej vlády a panstva z rúk negatívneho stavu. Čiže len pozitívny stav má naozajstnú moc a je schopný patrične potlačiť, ovládať a kontrolovať negatívny stav.

Verš 2: „Uchopil draka, toho starého hada, ktorý je Diabol a Satan, a spútal ho na tisíc rokov.“ „Uchopil draka“ — znamená odobrať všetku kontrolu, moc, postavenie, vládu a panstvo celého negatívneho stavu (draka) a jeho metodologické nástroje a zbrane (toho starého hada), ktorými sú všeobsiahle zlá (Diabol) a všeobsiahle lži (Satan) a izolovať ich od zvyšku Stvorenia a celej Zóny Vymiestnenia (a spútal ho), až kým každému, kto je polapený v negatívnom stave a miluje zlá a lži, nie je daná príležitosť konvertovať do pozitívneho stavu (na tisíc rokov).

„Na tisíc rokov“ neznamená doslovne tisíc rokov, ale kondíciu a kvalitu toho stavu, v ktorom bude každému daná príležitosť byť konvertovaný do pozitívneho stavu prostredníctvom dodržiavania určitých duchovných postupov (vyznanie hriechov, kajanie sa, prijatie faktu, že pravý Najvyšší je Pán Ježiš Kristus,

Hlavné idey Nového Zjavenia

poprosenie o Jeho/Jej milosrdenstvo a odpustenie, a dobrovoľný vstup do Novej školy pre Duchovné znovuprebudenie, znovupoučenie a reštrukturalizáciu).

Verš 3: „A hodil ho do bezodnej priepasti“ — znamená, že vplyv, dopad alebo rušenie zvyšku Stvorenia negatívnym stavom v Zóne Vymiestnenia bude eliminované.

„A zatvoril ho“, znamená obmedzenie len na peklá negatívneho stavu.

„A zapečatil“, znamená, že už viac nebude dovolené, aby mal ktokoľvek v peklách akýkoľvek prístup k zvyšku ľudí, nech sú kdekoľvek a v akomkoľvek čase.

„Aby viac nezvádzal národy, kým sa nezavří tisíc rokov“ znamená totálne uzatvorenie všetkých pekiel, aby sa z nich nemohli dostať žiadne zlá a žiadne lži a aby nemohli žiadnym spôsobom ovplyvňovať žiadne ďalšie oblasti Zóny Vymiestnenia a žiadne iné stavy, podmienky a procesy v Stvorení Najvyššieho, až kým každému v peklách, teraz už separovaných a izolovaných od zvyšku Zóny Vymiestnenia, nebude daná konečná, plná príležitosť oslobodiť sa z pekiel a konvertovať do pozitívneho stavu.

„No po tomto musí byť na krátko prepustený“ — znamená, že všetky peklá budú opätovne otvorené, aby sa oddelili tí, ktorí si zvolia oslobodenie od negatívneho stavu a konverziu do pozitívneho stavu, od tých, ktorí odmietli túto príležitosť, aby sa pripravila cesta pre úplnú a totálnu elimináciu celého negatívneho stavu a všetkých jeho pekiel.

Verš 7: „Teraz, keď sa vyplní tisíc rokov, Satan bude prepustený zo svojho väzenia“ — znamená, že po tom, ako bude Božská Prozreteľnosť Najvyššieho cítiť, že každému v peklách boli dané všetky nutné konečné príležitosti konvertovať do pozitívneho stavu a že je čas natrvalo eliminovať negatívny stav, všetkým tým, ktorí sa rozhodnú naďalej lipnúť a zotrvať vo svojom falošnom systéme viery (Satan), bude daná posledná šanca obhájiť si svoje stanovisko a uviesť dôvod, prečo by mal negatívny stav pokračovať vo svojom bytí a existencii, a napokon demonštrovať zvyšku Stvorenia, či bytie a existencia negatívneho stavu obsahuje nejakú realitu a či jestvuje preň vôbec nejaké opodstatnenie.

Verš 8: „A vyjde, aby zvádzal národy, ktoré sú v štyroch končinách zeme, Goga a Magoga“ — znamená posledné maximálne úsilie negatívneho stavu presvedčiť všetkých svojich bývalých i súčasných nasledovníkov (Goga a Magoga) prostredníctvom sfaľšovania a príšerných vierovyznaní, že negatívny

stav je jedinou možnou realitou a jediným uskutočniteľným spôsobom bytia a existencie, ktorý možno plne odôvodniť bez existencie pozitívneho stavu.

„Piesku v mori“, znamená celkový súčet všetkých ziel a lži, ktoré boli kedy vytvorené v negatívnom stave od okamihu jeho aktivácie až do samého posledného okamihu jeho deaktivácie.

Verš 9: „Vyšli na širu zem“ znamená posledný pokus negatívneho stavu potvrdiť platnosť celej Zóny Vymiestnenia ako jedinej uskutočniteľnej reality a jediného pravého stvorenia v bytí a existencii.

„A obkľúčili tábor svätých i milované mesto“ znamená popretie, že pozitívny stav, nebesia a ich obyvatelia a všetky stavy Lásky a Múdrosti, Dobra a Pravdy, Dobročinnosti a Viery, atď., majú nejaký význam, reálnosť a ospravedlnenie pre svoje bytie a existenciu. Znamená to tiež rozhodujúci posledný útok na pravé Stvorenie Najvyššieho a na všetkých jeho obyvateľov.

„No od Boha zostúpil oheň z neba a pohltil ich“, znamená, že Absolútna Láska Najvyššieho prenikne všetkými peklami až do najhlbšieho z nich, vrátane pekiel pseudo-tvorcov, a odstráni z nich všetky zlá a lži, ktoré im dávali ich život.

Verš 10: „A diabol, ktorý ich zvädzal“ — znamená všetky zážitky, výsledky, následky a dôsledky všetkých lások k zlám, ktoré dali pseudo-život tým, ktorí sa rozhodli pre také lásky.

„Hodený bol do ohnivého a sírového jazera“ znamená, že všetky zážitky, výsledky, dôsledky a následky aktivácie a dominancie negatívneho stavu sú umiestnené do tej časti Univerzality-toho-všetkého, ktorú Najvyšší vyhradil pre zaznamenanie a obsahovanie všetkých zážitkov negatívneho stavu za účelom poučenia pre všetkých.

„Kde je šelma i falošný prorok“ znamená, že všetky výtvary, dogmy, falošné náboženstvá, doktríny, filozofie, tradície, konvencie, zvyky a kultúry, atď., negatívneho stavu (šelma) a všetky ich opodstatňovania, výhovorky, logické vysvetľovania, funkcie, manifestácie, metodologické nástroje, procedúry, hry, atď., (falošný prorok) sú tiež umiestnené do Univerzality-toho-všetkého.

„A tam budú mučení dňom i nocou na veky vekov“ znamená, že všetko obsahujúce zážitky, manifestácie, realizácie, uskutočnenia, demonštrácie, ilustrácie a čokoľvek, čo máme, každého, kto sa kedy podieľal na negatívnom stave, so všetkými utrpeniami a ohavnosťou jeho povahy, od samého prvého okamihu jeho aktivácie po úplne posledný moment jeho deaktivácie a eliminácie,

Hlavné idey Nového Zjavenia

bude na veky vekov zachované v Univerzalite-toho-všetkého — do večnosti a donekonečna. Zachovanie všetkých týchto zážitkov do večnosti je úplne nevyhnutnou podmienkou, aby sa každý v Stvorení Najvyššieho v predchádzajúcich i nasledovných časových cykloch mohol poučiť o pravej povahe negatívneho stavu.

Ak by mala niekedy v budúcnosti opäť vyvstať otázka „Aký by bol život bez Boha alebo bez pravej duchovnosti?“, odpoveď na tú otázku by bola okamžite ilustrovaná a demonštrovaná živými príkladmi všetkých, ktorí sa podieľali na aktivácii, nadvláde, zvečňovaní a pokračovaní negatívneho stavu v tomto časovom cykle. Tento časový cyklus, v ktorom žijeme, má za účel zhromažďovanie takých hrozných skúseností, aby nikdy v budúcnosti nemohli opäť vyvstať žiadne potreby aktivácie negatívneho stavu.

Takže každý, kto sa v budúcnosti bude zaujímať o záležitosti negatívneho stavu, sa bude môcť priamo spojiť s tou časťou Univerzality-toho-všetkého, ktorá obsahuje všetko zahrnujúce zážitky negatívneho stavu, a skúsenostne (cez krátkodobé stotožnenie sa s predošlými účastníkmi negatívneho stavu, majú tak všetky ich osobné pocity, vnemy, myšlienky, predstavy, správania, stavy mysle, atď.) ich opätovne prežiť, akoby to bol on/ona, kto ich vtedy zažil.

Toto opatrenie Božskej Prozreteľnosti Najvyššieho umožňuje, aby typická ľudská éra, ktorá sa vyznačuje aktiváciou a dominanciou negatívneho stavu, už nikdy opätovne nevznikla a nezačala existovať.

Len čo bude všetkým možným zážitkom typickej ľudskej éry daná príležitosť uskutočniť sa a len čo budú umiestnené do Univerzality-toho-všetkého pre večné poučenie, typická ľudská éra zastará a stratí opodstatnenie pre pokračovanie svojho bytia a existencie. V tom bode bude nadobro a navždy eliminovaná.

Z vyššie uvedeného vysvetlenia sa stávajú zrejmy tri veci:

1. Negatívny stav a všetky jeho peklá nebudú, či dokonca nemôžu existovať naveky.

2. „Pekelné muky“ neznameniajú, že niektorí ľudia budú mučení v peklách na veky vekov. Skôr to znamená, že všetky mučivé, biedne, ohavné, odporné, hnusné, ukrutné a ohyzdné zážitky, stavy a podmienky negatívneho stavu, od doby jeho aktivácie a dominancie, zostanú na večné veky v tej časti Univerzality-toho-všetkého, ktorá sa v Svätej Biblii nazýva „ohnivým a sírovým jazerom“, aby bola presne určená tá špecifická oblasť v Stvorení, kde budú uchované všetky tie vyššie opísané zážitky negatívneho stavu.

3. Pojem tisícročie, ako ho chápe väčšina kresťanských cirkví, je skreslením a falzifikáciou pravdy. Tí v kresťanskom svete, ktorí trpezlivo čakajú, že budú doslovne vládnuť na zemi s Ježišom Kristom po tisíc rokov, budú veľmi sklamaní, keď zistia, že výraz „tisícročie“ sa nijako netýka fyzického času, ale namiesto toho sa vo všeobecnosti zaoberá postupnou elimináciou typickej ľudskej éry, ako bola definovaná a opísaná vyššie.

Koniec typickej ľudskej éry tiež znamená koniec všetkých skreslení a všetkých falzifikácií pravého významu Svätej Biblie — pravého Božieho Slova. Čím skôr a čím vhodnejšie pochopíme pravý význam a obsah Slova Božieho, tým skôr a tým rýchlejšie bude odstránená typická ľudská éra so všetkými jej ohavnosťami a hnusom a tým skôr bude tiež nastolený na tejto zemi a v životoch všetkých pozitívny stav nebies.

AMEN

ODPORÚČANÉ ČÍTANIE

SVÄTÁ BIBLIA, verzia Nový Kráľ Jakub (výlučne), od vydavateľstva Thomas Nelson Publisher, New York.

Peter D. Francuch **Základy ľudskej duchovnosti.** Santa Barbara, Spiritual Advisory Press, 1982.

Peter D. Francuch **Posolstvá z vnútra.** Santa Barbara, Spiritual Advisory Press 1982.

Peter D. Francuch **Realita, mýty a ilúzie.** Santa Barbara, TMH Publishing, Ltd., 1984.

Emanuel Swedenborg **Nebo a peklo.** New York, Swedenborg Foundation, Inc.

Emanuel Swedenborg **Pravé kresťanské náboženstvo.** New York, Swedenborg Foundation, Inc.